

ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்நதருளிய

திருக்கோவையார்.

[பேராசிரியர் உரையைத்தழுவி எழுதப்பட்டது
துறைவிளக்கம் முதலியவற்றோடு கூடிய
சுத்தப்பதிப்பு.]

லாஹமென்ஸ் கரீன் அண்ட் கம்பெனியர்

167, மவுன்ட் ரோட், சென்னை.

பம்பாய், கல்கத்தா.

1917

Copy Right registered.

[ரிஜிஸ்டர் செய்ய்தது.]

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
ச	1	வளைபயிலகீழ்	வளைபயிலகீழ்
ச	9	பொழிலவாய	பொழிலவாய
ச	21	உணர்நதார்	உணர்நதார்க
கூ	6	பாமபை	பாம்பைப
கூ	21	நண்ணும்	நண்ணும்
கூ	18	கண்டமைகூலல்	கண்டமைகூறல்
எகூ	11	பணங்களைஞ்	பணங்களைஞ்

உ உ ச ஆ வ து ப க க த த்தில கடைசி வரியை நீக்கிவிடுக.

ப தி ப் பு ரை .

‘பா வை பாடிய வாயால் ஒரு கோவை பாடுக’ என்று, சிவபெருமானே விருப்பிக் கேட்டமையால், ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் இத்திருக்கோவையார்னை அருளிச்செய்தாரா என வழங்கும் கர்ண பரம்பரையான வழக்கொன்றே இந்நூலின் இனிமையையும், அருமையையும் பெருமையையும் விளங்கக் காட்டும். சிலர்க்கே சிறப்புடைய பிற நூல்கள் போலாது, இது பலரும் பாராட்டும் பண்புடையதென்பதை, இந்நூலின் முகத்தேதே சேர்க்கப்பட்டுள்ள நூற் சிறப்பு இனிது விளக்குகின்றது. நம்பியடாண்டார நம்பி என்னும் நற்றமிழ்ப புலவர் இதன்பெருமையை நன்குணர்ந்தே,

‘ வருவாசகத்தினின் முற்றுணாந்தோனை வண்டில்லை மன்னைத்
திருவாதவூர சிவபாததியன செய்திருச்சிற்றம்பலப்
பொருளார்தரு தீநக்கோவை கண்டேயு மற்றபொருளைத்
தெருளாத வுள்ளத்தவர் கவிபாடிச் சிரிப்பிப்பரே ’

என்று உண்மையுற உரைத்தருளிஞா.

‘ பல்காற்பழகினும் தெளியா வுளவெல்
தொல்காப பியந்திரு வளருவா கோவையார்
மூன்றினும் முழங்கும் ’

என்றார் இலக்கணக்கொத்ததடையார்.

இத்துணை அருமைவாய்ந்த இத்திருக்கோவையார்க்கு, பேராசிரியர் என்பார் அரிமதோர் உரை செய்துள்ளார். அவ்வுரையைத்தழுவி எழுதப்பட்ட கிளவி விளக்கமும், துறை விளக்கமும் இந்நூலின் இறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அகப்பொருட்டுறைகள் அமையக் கட்டளைக் கலித்துறை யெனனும் பாவால் நானாறு செய்யுட்கள் கொண்டது கோவை எனப்படும். ‘ஐந்திணை சமூகிய அசநிலைக்கோவை—தந்த நானாறுந் தாந்சலித் துறையே’ என்பது பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரம்.

‘திருக்கோவையா உரை’ என இப்பொழுது வழங்கிவருவது நீச்சினுக்கீளியர் உரையென அவ்வுரையின் அச்சுப் பிரதியில் காணப்படுகிறது. ஆயினும், அவ்வுரையினை இயற்றியவர் பேராசிரியர் என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள்ளன. அவற்றுள் முக்கியமானது, பிரயோக விவேக உரையில் பலவிடங்களில் இது திருக்கோவையா உரையினை, பேராசிரியா உரையெனச் சுட்டிக் கூறியிருப்பது. அது வருமாறு:

“வஞ்சரை யஞ்சப் படும்’ என்னும் குறளினும், ‘கொள்ளப் படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுககளே’ என்னும் திருக்கோவையாநின்ற பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் முதனிலையைப் பிரித்து எழுவாயாகக் குறித்தலுங் காண்க.”—பிரயோக விவேகம்-கூ-வது செய்யுள் உரை.

“மருங்கோடித் தீவினை செய்யா னெனின்’ (குறள்), ‘கற்றில கண்டன்னம்’ (கோவை) என்னும் குறளினும் திருக்கோவையாநின்ற பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் செயதலோடும் கற்றலோடும் முடியும் என்பர்.”—பிரயோக விவேகம்-கூ-வது செய்யுள் உரை.

“இனி ‘உள்ளப்படுவன’ என வரும் திருக்கோவையாநாள் சொற்சோதனை காட்டிய ‘வஞ்சரை யஞ்சப் படும்’ (குறள்) என்பதற்கு அஞ்சத்தகும் என்பர் பேராசிரியர்,”—பிரயோக விவேகம் கூ-வது செய்யுள் உரை.

பரமபதி துணை.
திருச்சிறம்பலம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிய

திருக்கோவை யார்.

விநாயக வணக்கம்.

* எண்ணிறைந்த தில்லை யெழுகோ புரந்திகழக்
கண்ணிறைந்து நின்றருளுங் கற்பகமே—நண்ணியசீர்த்
தேனூறு செஞ்சோற் றிருக்கோவை யென்கின்ற
நானூறு மென்மனத்தே நல்கு.

தூந்சிறப்பு:

* ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர் யோகிய ராகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காமுகர் காமநன் னூலதென்ப
ரேரணங் காணென்ப ரேண்ண ரெழுத்தென்ப ரின்புலவோர்
சீரணங் காயசிற் றம்பலக் கோவையைச் செப்பினே.

* இவ்விரண்டு செய்யுளும் பிற்காலத்து ஆன்றோரால்
செய்யப்பட்டன.

க. இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இது பதினெட்டுத் துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹காட்சி ²யையந ³தெளித ⁴னயபபே
⁵யுட்கோ ⁶டெயவந ⁷துணிதலகைக கிளையொடு
⁸கலவி யுரைத்த ⁹லிருவயி னெத்தல
¹⁰கிளவி வேட்ட ¹¹னலமபுனீந துரைத்தல
¹²பிரிவுணர்த் தலலொடு ¹³பருவர லறித
¹⁴லருடகுண முரைத்த ¹⁵லணிமை கூற
¹⁶லாடிடத் துயத்த ¹⁷லருமை யறிதல
¹⁸பாங்கியை யறித லெனவீ ரொன்பா
 ஸீங்கா வியற்கை நெறியென மொழிப.

காட்சி.

[மதிவானுதல் வளர்வஞ்சியைக்—கதிர்வேலவன் கண்ணுற்றது.]

திருவளர்தாமரைசீர்வளர்காவிகளீசர்தில்லைக் [யவ
 குருவளர்பூங்குமிழ்கோங்குபைந காநதளகொண்டோங்குதெ
 மருவளர்மாலையோர்வல்லியினெல்கியனநடைவாய்ந
 துருவளாகாமன் மன்வென்றிகொடிபோன்றொளிர்கின்றதே.

ஐயம்.

[தேரியவ்ரியதோர் தேயவமென்ன—அருவரைநாட னையுற்றது.]

போதோவிசுமபோபுனலோபணிகளதுபதியோ
 யாதோவறிகுவதே துமரிதியமன்விடுதத
 தாதோவனங்கன்றுணையோவிணையில்தொலலைத்தில்லை
 மாதோமடமயிலோவென்றின்மவாவாழ்பதியே. (உ)

தெளிதல்.

[அணங்கல்லளென் றயிலவேலவன்
குணங்களைநோக்கிக் குறித்துரைத்தது.]

பாயும்விடையரன் றிலையன்னொளபடைக்கண்ணிமைக்குந்,
தோயுநிலததடிதாமலர்வாடுநதுயரமெய்தி
யாயுமன்னையணங்கலலளம்மாமுலைசுமந்து
தேயுமருங்குற்பெரும்பனைத்தோளிச்சிறுதுதலே. (௩)

நயப்பு.

[வண்டமர்புரிதுழ லோண்டொடி மடந்தையை
நயந்தவண்ணல் வியந்துள்ளியது.]

அகல்கின்றவலகுற்றடமதுகொங்கையவையவநீ
புகலகின்றதென்னெருஞ்சுண்டேயிடையடையார்புரங்க
ளிகலகுன்றவிலலிற்செற்றோன்றிலையீசனெமமானெதிரந்த
பகல்குன்றபபல்லுகுத்தோன்பழனமமன்னபலவளைக்கே(௪)

உட்கோள்.

[இறைதிருக்கரத்து மறிமாளோக்கி—யுள்ளக்கருத்து வள்ளலறிந்தது]

அணியுமமிழ்துமென்னாவிடாமாயவன்றிலலைச்சிந்தா
மணியுமபராசறியாமறையோனடிவாழ்ததலரிற்
பிணியுமதற்குமருநதும்பிறழப்பிறழமின்னும்
பரணியும்புரைமருங்குற்பெருநதோளிபடைககண்களே. (௫)

தெய்வத்தை மகிழ்தல்.

[அன்னமென்னடை யரிவையைத்தந்த
மன்னிநந்தேயவத்தை மகிழ்ந்துரைத்தது.]

வனோபயிலக்ஞனின் றிடமேல்கடல்வானுகத்தின்
 றுனோவழிநேர்கழிகோத்தெனத்தில்லைத் தொல்லோன்கயிலை
 கினோவயினீக்கியிக்கெண்டையங்கண்ணியைக்கொண்டுதருத
 வினோவையல்லால்வியவேனயவேன்றெய்வமிக்கனவே (சு)

புணர்ச்சி துணிதல்.

[கோவ்வைச்சேவ்வாய்க் கோடியிடைப்பேதையைத்
 தேய்வப்புணர்ச்சி சேம்மறுணிந்தது.]

ஏழுடையான்பொழிலெட்டிடையான்புயமென்னைமுன்ன
 னாழுடையான்புலியூரன்னபொன்னிவ்வுயர்டொழில்வாய்ச்
 சூழுடையாய்தைநீக்கும்திதிதுணையாமனனே
 யாழுடையார்மணங்காணணங்காய்வந்தகப்பட்டதே. (எ)

கலவியுரைத்தல்.

[கோலவேலவன் கோடியிடையொடு
 கலவியின்பங் கட்டுரைத்தது.]

சொற்பாலமுதிவளயான்சுவையென்னத்துணிநதிங்ஙனே
 நற்பால்வினைத்தெய்வநதந்தின் றுநானிவளாம்பகுதிப
 பொற்பாரறிவார்புலியூர்ப்புனிதன்பொதியில்வெற்பிற
 கற்பாவியவரைவாய்க்கடிதோட்டகளவகத்தே. (அ)

இருவயினைத்தல்.

[ஆராவீன்பத் தன்புமீதூர—வாராழிலையை மகிழ்ந்துரைத்தது.]

உணர்ந்தார்குணர்வரியோன்றிலலைச்சிறம்மபலத்தொருக்தன்
 குணந்தான்வெளிப்பட்டகொவ்வைச்சேவ்வாயிக்கொடியிடைதோள்
 புணர்ந்தாற்புணருநதொறும்பெருமபோகமபின்னுமபுதிதாயு
 மணநதாழ்புரிசுழலாளல்குலபோலவளர்கின்றதே. (கூ)

திருக்கோவையார்.

கிளவிவேட்டல்.

[அன்மனன்வ எவயவங்கண்டு
மென்மொழிகேட்க விருப்பற்றது.]

அளவியையார்க்குமறிவரியோன்றிலையமபலமபோல
வளவியவான்கொனகைவாட்டநகண்னுதன்முமதியின்
பிளவியன்மின்னிடைபேரமைதேரளி துபெற்றியென்றூற்
கிளவியென்னோவினிகிளவையார்வாயிற்கேட்கின்றதே.

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

[பொங்கிழையைப் புனைநலம்புகழ்த்
தங்கதிர்வேலோ னயர்வுநீங்கியது.]

கூம்பலநகைத்தலததன்பரென்பூடுருகக்குனிக்கும
பாம்பலநகாரப்பரன்றிலையம்பலமபாடலரிற்
மேம்பலஞ்சிற்றிடையினகிவடநகனுவாய்கமழு
மாம்பலம்போதுளவோவளிகாணுமமகன்பணையே.

பிரிவுணர்த்தல்.

[பண்வளரல்தலைப் பயிர்ப்புறுத்திப்
பிணமலர்த்தாரோன் பிரிவுணர்த்தியது.]

சிறதாமணிதெண்கடலமிர்தநதில்லையானருளால்
வந்தாலிகழபபடுமேமடமான்விழிமயிலே
யந்தாமரையன்னமேரின்னையான்கன்றூற்றுவுளோ
சிறதாசுலமுற்றென்னோவென்னவாட்டந்திருததுவதே. ( )

பருவரலறிதல்.

[பிரிவுணர்த்த பெண்கொடிதன்—பருவரலின் பரிசுநினைத்தது.] -

கோங்கிற்பொலியரும்பேய்கொங்கைபங்கன்குறுகலரூர்
 திங்கிற்புகச்செற்றகொற்றவன்சிற்றமபலமனையா
 ணீங்கிற்புணர்வரிதென்றோரெடிதிங்ஙனையிருந்தா
 லாங்கிற்பழியாமெனவோவறியேனயர்கின்றதே. (௧௩)

அருட்குணமுரைத்தல்.

[கூட்டியதேய்வத் தின்னருட்தணம்
 வாட்டமீன்மை வள்ளலுரைத்தது.]

தேவரிற்பெற்றநஞ்செலவக்கடிவடிவார்திருவே
 யாவரிற்பெற்றினியார்சிதைப்பாரிமையாதமுக்கண்
 மூவரிற்பெற்றவர்கிற்றமபலமணிமொய்பொழிலவாயப
 பூவரிற்பெற்றகுழலியென்வாடிபபுலம்புவதே. (௧௪)

இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல்.

[மடவரலை வற்புறுத்தி—இடமணித்தேன் றவனியம்பியது.]

வருங்குன்றமொன்றுரிதேதான் றிலலையமபலவன்மலயத்
 திருங்குன்றவாணரிளங்கொடியேயிடரெய்தலெம்மூர்ப்
 பருங்குன்றமாளிகைதுண்களபத்தொளிபாயதும்மூர்க்
 கருங்குன்றம்வெண்ணிறககஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே.

ஆடிடத் துய்த்தல்.

[வன்புறையின் வற்புறுத்தி—அன்புறுமொழியை யருககின்றது.]

தெளிவளர்வான்சிலைசெங்கனிவெண்முத்தந்திங்களின்வாய்ந்
 தளிவளர்வல்லியன்னாய்முன்னியாடுபின்யானளவா
 வொளிவளர்திலையொருவன்கயிலையுகுபெருந்தேன்
 றுளிவளர்சாரற்கார்துங்ஙனேவந்துதேதான் றுவனே. (௧௫)

அருமையறிதல்.

[சுற்றழமிடனுத் துழலுநோக்கி—மற்றவளருமை மன்னனறிந்தது.]

புணர்ப்போனிலனும்விசும்புமபொருப்புநதன் பூங்கழலின்
றுணர்ப்போதெனக்கணியாகருந்தொல்லோன்றில்லைச்சூழ்பொழில்வா
யிணர்ப்போதணிசூழலேழைதன் னீர்மையிநநீர்மையென்
புணர்ப்போகனவோபிறிதோவறியேன்புகுந்ததுவே. [முற்

பாங்கியையறிதல்.

[கடல்புரையாயத்துக் காதற்றேழியை
மடவரல்காட்ட மன்னனறிந்தது.]

உயிரொன்றுளமுமொன்றென்றேசிறப்பிவட்கென்னென்னப்
பயில்கின்றசென்றுசெவியுறநீளபடைக்கண்களவிண்வாய்ச்
செயிரொன்றுமுப்புரஞ்செற்றவன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துப்
பயில்கின்றகூத்தனருளெனலாகுமபணிமொழிக்கே. (கஅ)

உ. பாங்கற்கூட்டம்.

இது பதினெட்டுத்துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹நினேதல் ²வினாத ³லுற்ற துரைத்தல்

⁴கழறன் ⁵மறுத்தல் ⁶கவன்றுரைத தல்லே

⁷வலியழி வுரைத்தல் ⁸விதியொடு வெறுத்த

⁹னெந்து கூற னேத னீங்கி

¹⁰யியலிடங் கேட்ட ¹¹லியலிடங் கூறல்

¹²வற்புறுத்தல் ¹³குறிவழிச் சேறல் ¹⁴காண்டல்

¹⁵வியந்து ரைத்தலம் மெலவிய றன்னைக்
¹⁶கண்டமைகூறல கருத்துக் கேற்பச்
¹⁷செவ்வி செப்ப ¹⁸லவவிடத் தேக
 லீங்கிவை நிற்க விடநதலை தனக்கு
¹மாங்கவண் மெலிதல ²பொழில்கண்டு மகிழ்த
 னீங்கா மகிழ்வொடு ³நிலைகண்டு வியத்த
⁴றளர்வகன் றுரைத்தன் ⁵மொழிபெற வருந்தல்
⁶கண்புதை ⁷வருத்தந காவ ⁸னண்விட
 னண்பொடு சென்று நன் ⁹மருந் கணைத
¹⁰லின்றி யமையாமை ¹¹யாயத் துய்த்த
¹²னின்று வருந்த னிகழா றைநதுந்
 துன்று பாங்கற் றுறையென மொழிப.

பாங்களை நினைதல்.

[எய்துதற்கருமை யேழையிற்றேன்றப்
 பையுளுற்றவன் பாங்களை நினைந்தது.]

பூங்கனையார் புனற்றென் புலியூர் புரிந்தம்பலத்து
 ளாங்கனையாண்டு கொண்டாடும் பிரானடித்தாமரைக்கே
 பாங்கனையானென பண்பனைக் கண்டிப் பரிசுரைத்தா
 லீங்கனையார் தடுப்பார் மடப்பாவையை யெய்துதற்கே.

பாங்கன் வினாதல்.

[கலிகேழ்திரடோண் மெலிவதுகண்ட
 இன்னுயிர்ப்பாங்கன் மன்னனை வினாயது.]

சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்துமென்கிநதையுள்ளு
 முறைவா னுயர்மதிற் கூடலினாய்ந்த வெண்டிந்தமிழின்

ஹுறவாய் துழைந்தனையோவன்றியேழிசைச்சுழல்புக்கோ
விஹவாதடவரைத்தோட்கென்கொலாமபுகுநதெய்தியதே.

உற்றதுரைத்தல்.

[மற்றவன் வினவ உற்ற துரைத்தது.]

கோம்பிக்கொதுங்கிமேயாமளுளுஞ்சரங்கோளிறைக்கும்
பாம்பைபிடித்துப் படங்கிழித்தாங்கப் பணைமுலைக்கே
தேமபற்றுடி யிடைமான் மடநோக்கி தில்லைச்சிவன்றா
ளாம்பொற்றட மலர்கூடு மென்னுற்ற லகற்றியதே. (உக)

கழறியுரைத்தல்.

[வேற்பனைத்தன் மேய்ப்பாங்கள்—கற்பனையிற் கழறியது.]

உளமாம் வகைநம்மை யுய்யவந தாண்டுசென் றும்பருய்யக
களமாம் விடமமிர தாகுகியதிலைத் தொல்லோன் கயிலை
வளமாம் பொதுமபரின் வஞ்சித்து நின்றோர் வஞ்சிம்மருங்கு
லிளமான் விழித்ததென் றோவின் றெம்மண்ண லிரங்கியதே.

கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

[ஆங்குயிரான் பாங்கன்கழற

வளந்தருவேற்ப னுளந்தளர்ந் துரைத்தது.]

சேணிற்பொலிசெம்பொன்மாளிகைத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்து
மாணிக்கக்கூததன்வடவான்கயிலையிலைமன்னும்
பூணிற்பொலிகொங்கையாவியையோவியப்பொற்கொழுந்தைக்
காணிற்சுழறலைகண்டிலைமென்றோடகருமபினையே. (உங)

கவன்றுரைத்தல்.

[கோலைக்களிற்றண்ணல் துணிநயந்துரைப்பக்
கலக்கஞ்செய்பாங்கள் கவன்றுரைத்தது.]

வினங்கலைக்காலவிண்டுமேன்மேலிடவிண்ணுமண்ணுமுந்நீர்
கலங்கலைச்சென்றவன்றுநகலநகர்யகமழ்கொன்றைதுன்று[க்
மலங்கலைச்சூழ்ந்தசிற்றம்பலத்தானருளிலலவர்போற்
புலங்கலைச்சென்றி தென்னோவளளலுளளந துயர்கின்றதே

வலியழிவுரைத்தல்.

[நிறைபோறைதேற்ற நீதியோடுசால்பு
மறியுறுநோக்கிந்த வாடினேனென்றது.]

தலைப்படுசாலபினுக்குந்தளரேன்சித்தம்பித்தனென்று
மலைத்தறிவாரிலலையாரையுநதேற்றுவனெனத்துணையுந்
கலைச்சிறுதிங்கண்மலைத்தசிற்றம்பலவன்கயிலை
மலைச்சிறுமான்விழியாலழிவுற்று மயங்கினனே. (உரு)

விதியொடுவெறுத்தல்.

[கல்விமீதுபாங்கன் கழறவேக்கிச்
சேல்வமீதுசிலம்பன் நேரிந்துசெப்பியது.]

நல்வினையுந்நயந்தந்தின்னுவந்துநடுங்குமின்மேற்
கொலவினை வலலன்கோங்கரும்பா மென்றுபாங்கன்சொலல
வில்வினை மேருவில வைததவன்றில்லை தொழாரின்வெளகித்
தொல்வினையாற்றுயரும்மென தாருயிர்துப்புறவே. (உசு)

பாங்கனெந்துரைத்தல்.

[இன்னுயிர்ப்பாங்க னேழையைச்சுட்டி
நின்னதுதன்மை நினைந்திலையென்றது.]

ஆலத்தினுலமிர் தாக்கிய கோன்றில்லை யம்பலம்போற்
கோலத்தினுள பொருட்டாக வமிர்தந குணங்கெடினுங்
காலத்தினுன் மழைமாறினு மாறாக்கவிகை நின்பொற்
சிலத்தை நீயுநினையா தொழிவதென்றிவினையே. (உஎ)

இயலிடங்கேட்டல்.

[கூழ்மலைய்திய காதற்றேழன்
சேழ்மலேநாடனைத் தெரிந்துவினாயது.]

நின்னுடைநீர்மையு நீயுமீவ்வாறு நினைத்தெருட்டி [க்கண்
மென்னுடைநீர்மையிதென்னென்பதே திலலையேர்கொண்மு
மன்னுடை மாலவரையோ மலரோ விசுமபோ சிலம்பா
வென்னிடம்பா தியனின்னையின்னே செயதவிர்ந்கொடிக்கே.

இயலிடங்கூறல்.

[அழங்கலைய்திய வாநயிர்ப்பாங்கந்தூச்
சேழங்கதிர்வேலோன் தெரிந்துசெப்பியது.]

விழியாற்பிணையாம்விளங்கியலான்மயிலாமிழற்று
மொழியார்க்கிளியாழுதுவானவாதமுடித்தொகைகள்
கழியாக்கழற்றிலலைககூததன்கயிலேமுத்தம்மலைத்தேன்
'கொழியாத்திகழுமபொழிற்கெழிலாமென்குலதெயவமே. ()

வற்புறுத்தல்.

[பெயர்ந்துரைத்த பெருவரைநாடனை
வயங்கெழுபுகழோன் வற்புறுத்தியது.]

குயிலைச்சிலம்படிக்கொம்பினைத்திலையெனகூத்தப்பிரான்
கயிலைச்சிலம்பிற்பைம்பூம்புனங்காக்குங்கருங்கட்செவ்வாய்
மயிலைச்சிலம்பகண்டியான்போய்வருவன்வண்பூங்கொடிகள்
பயிலைச்சிலம்பெதிர்கூய்ப்பண்ணைநண்ணும்பளிக்கறையே. ()

குறிவழிச்சேறல்.

[அறைகூழலண்ண லநள்ளவழியே
நிறைவுடைப்பாங்க னினவொடுசேன்றது.]

கொடுங்காற்குலவரையேழும்பொழிலெழில்குன்றுமன்று
நடுங்காதவனைநடுங்காடங்குநடுவுடைய
விடங்காலயிற்கண்ணிமேவுநகொலாநதிலலையீசன்வெற்பிற்
மடங்கார்தருபெருவான்பொழி லீழலநதண்புனத்தே. (௩௧)

குறிவழிக்காண்டல்.

[துளிர்வரைநாடன் குறிவழிச்சேன்று
தளிர் புரைமெல்லடித் தையலைக்கண்டது.]

வடிக்கணிவைவஞ்சியஞ்சுமிடையி துவாப்பவளந்
துடிககின்றவாவெற்பனசொற்பரிசேயான்றொடர்ந்துவிடா
வடிச்சநதமாமலரண்ணல்விண்ணோர்வணங்கமபலமபோற்
படிச்சநதமுமிதுவேயிவளையப்பணிமொழியே. (௩௨)

தலைவனைவியந்துரைத்தல்.

[நயந்தவுருவு நலனுங்கண்டு—வியந்தவனையே மீதுத்துரைத்தது.]

குவளைக்களத்தம்பலவன்குரைகழலபோற்கமலத்
தவளைப்பயங்கரமாகநின்றாண்டவவயவத்தி
னிவளைக்கண்டுகருநின்றமகுவந்தத்துணையும்பகர்ந்த
கவளக்களிற்றண்ணலேதிண்ணியானிக்கடலிடத்தே. (௩௩)

கண்டமைகூலல்.

[பிடிமீசைவைத்துப் பேதையதுநிலைமை
அடுதிறலண்ணற் கறியவுரைத்தது]

பணந்தாழ்வரைச்சிற்றமபலவர்பைமபொற்கயிலைப்
புணர்தாங்ககன்றபொருகரியுன்னிப்புனத்தயலே
மணந்தாழ்பொழிற்கண்வடிக்கண்பரப்பிமடபபிடிவாய
நிணந்தாழ்கடரிலேவேலகண்டேனொன்றுநின்றதுவே. (௩௪)

செவ்விசெப்பல்.

[அற்புதன்கயிலை மற்பொலிசிலம்பந்
கவ்வுருக்கண்டவன் செவ்விசெப்பியது.]

கயலுளவேகமலத்தலர்மீதுகனிபவளத்
தயலுளவேமுத்தமொத்தநிரையரனம்பலத்தி
னியலுளவேயிணைச்செப்புவெற்பாநினதீர்க்கொடிமேற்
புயலுளவேமலர்குழந்திருநேங்கிப்புரள்வனவே. (௩௫)

அவ்விடத்தேகல்.

[அரிவையதுநிலைமை யறிந்தவனுரைப்ப
ளிகதீர்வேலோ னேகியது.]

எயிற்குலமுன்றிருநதியெய்தவெய்தவன்றில்லையொத்துக்
குயிற்குலங்கொண்டு தொண்டைக்கனிவாய்க்குளிர்முத்தநி
தயிற்குலவேல்கமலத்திற்கிடத்தியனநடக்கு [ரைத்
மயிற்குலங்கண்டதுண்டேலதுவென்னுடைமன்னுயிரே. ()

௩. இடந்தலைப்பாடு.

——(௦)——

இதுபதின்மூன்று துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

பொழிலிடைச் சேற லிடந்தலை சொன்ன
வழியொடு கூட்டி வகுத்திசி னோரே.

இதனையும் மேலைப்பாங்கற் கூட்டமுணர்த்திய சூத்தி
ரத்தில “ஈங்கிவை நிற்க விடாதலைதனக்கும்” எனக்கூறிய

வாறே மின்னிடைமெலிதல் முதல்நின்று வருந்துதலீருகக் கூறப்பட்ட கிளவிகளோடு கூட்டி இடந்தலைப்பாடா மென்று வகுத்துரைத்துக்கொளக. அவை பாங்கற் கூட்டத்திற்கும், இடந்தலைப்பாட்டிற்கும், உரியவாமாறு என்னை யெனின், பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இடந்தலைப்பாடு நிகழும், இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற்கூட்டம் நிகழும் ஆதலின்.

மின்னிடை மெலிதல்.

[மன்னனை நினைந்து—மின்னிடைமெலிந்தது.]

ஆவியன்னையகவலேலகலேமென்றளிததொளித்த
வாவியன்னார்மிக்கவாவினராய்க்கெழுமற்கழிவுற்
றாவியன்னார்மன்னியாடிடஞ்சேர்வர்கொலம்பலத்தெம்
மாவியன்னன்பயிலுங்கயிலாயத்தருவரையே. (ங௭)

பொழில்கண்டுமகிழ்தல்.

[மணங்கமழ்பொழிலின் வடிவுகண்
டணங்கெனநினைந் தயர்வுநீங்கியது.]

காம்பிணையாற்களிமாமயிலாற்கதிமாமணியால
வாமபிணையாலவலியொலகுதலான்மன்னுமமபலவன்
பாம்பிணையாககுழைகொண்டோனகயிலைப்பயிலபுனமுந
தேம்பிணைவார்குழலாடுளெனததோன்றுமென்சின்தனைக்கே.()

உயிரென வியத்தல்.

[வேறியுறு பொழிலின் வியன்பொதும்பரின்
நேறியுறுதழலி நிலைமகண்டது.]

நேயத்ததாயநென்னலெண்ணப் புணர்ந்துநெஞ்சந்நெகப்போ
யாயத்ததாயமிழ்தாயணங்காயரனமபலமபோற்

மேயத்ததாயென் றன்சிறதையதாய்த்தெரியிற் பெரிது
மாயத்ததாகியிதோவரது நின்றதென்மன்னுயிரே. (௩௯)

தளர்வகன்றுரைத்தல்.

[புனிதநுதலியைப் பைம்பொழிலிடைத்
தனிநிலைகண்டு தளர்வகன்றுரைத்தது.]

தாதிவர்போதுகொயயார் தையலாரகைகூப்பநின்று
சோதிவரிப்பநதடியார்சுனைப்புனலாடலசெய்யார்
போதிவர்கற்பகநாடுபுலவென்னத்தம்பொன்னடிப்பா
யாதிவாமாதவமமபலததான்மலையெய்துதற்கே. (௪௦)

மொழிபெற வருந்தல்.

[கூடங்கரிதேன வாடி யுரைத்தது.]

காவின்னேர்தருகண்டாவண்டிலைக்கண்ணார்கமலத்
தேவியென்றேயையஞ்சென்றதன்றேயறியசகிந்து
மாவியன்றன்னமென்னோக்கிரின்வாய்திறவாவிடிலென்
னாவியன்றேயமிழ்தேயணங்கேயின்றழிகின்றதே. (௪௧)

நாணிக்கண்புதைத்தல்.

[ஆயிடைத்தனநின் றுற்றதழிந்து
வேயுடைத்தோளியோர் மென்கொடிமறைந்தது.]

அகலிடநதாவியவானேனறிநதிறைஞ்சம்பலத்தி
னிகலிடநதாவிடையீசற்றொழாரினின்னற்கிடமா
யுகலிடநதான்சென்றெனதுயிர்நையகையொதுங்கப்
புகலிடநதாபொழிலவாயெழில்வாயதருபூங்கொடியே. (௪௨)

கண்புதைக்க வருந்தல்.

[வேற்றநங்கண்ணினை மிளிர்வனவன்றுநின்
கூற்றநுமேனியே கூற்றெனக் கேன்றது.]

தாழ்ச்செய்தார்முடிதன்னடிக்கீழ்வைத்தவரைவிண்ணோர்
சூழ்ச்செய்தானமபலங்கைதொழாரினுள்ளாதுளங்கப[ன்னைநீ
போழ்ச்செய்யாமலவைவேற்கண்புதைத்துப்பொன்னேயெ
வாழ்ச்செய்தாய்சுற்றுமுற்றும்புதைநின்னைவாணுதலே. ()

நாண்விடவருந்தல்.

[ஆங்கனங்கண் டாற்றளாகி
நிங்கினநானோடு நேரிழைநின்றது.]

குருநாண்மலர்ப்பொழிவசூழ்தில்லைக்கூத்தனையேத்தலர்போ
வருநாளபிறவற்கவாழியரோ மற்றென்கணமணிபோன் [ல
றொருநாள்பிரியாதுயிரிற்பழகியுடன்வளர்ந்த
வருநாளரியவழல்சேர்மெழுகொத்தழிகின்றதே. (சச)

மருங்கணைதல்.

[ஒளிதிகழ்வார்துழ லளிதலம்விலக்கிக்
கருங்களிற்றண்ணன் மருங்கணைந்தது.]

கோலத்தனிக் கொம்பரும்பர் புக்கஃதே குறைப்பவர்தஞ்
சிலத்தன கொங்கைதேற்றகிலேளு சிவன்றிலலையன்ன[யாற்
ணுலொத்தநேரிடைநொய்மமையெண்ணுதுதுண்டேனசை
சாலத்தகாதுகண்டிர் வண்டுகொள் கொண்டைசார்வதுவே.

இன்றியமையாமைகூறல்.

[வேன்றிவேலவன் மெல்லியறனக்
கின்றியமையாமை யெடுத்துரைத்தது.]

நீங்கரும்பொற்கழற்சிற்றமபலர்நெடுவிசமபும
வாங்கிருந்தெண்கடலவையமுமெயதினுமபான்மறவேன்
நீங்கரும்பும்மமிழ்துஞ்செழுநதேனுமபொதிந்துசெபபுக
கோங்கரும்புநதொலைததென்னையுமாட்கொண்டகொங்கை
[களே.]

ஆயத்துய்த்தல்.

[தேங்கமழ் சிலம்பன் பாங்கிற் கூட்டியது.]

சூளாமணியுமபர்க்காயவன்சூழ்பொழிற்றிலையன்னாயக
காளாயொழிந்ததென்னொருயிராரமிழ்தேயணங்கே
தோளாமணியேபிணையேபலசொலலியென்னே துன்னு
நாளார்மலர்ப்பொழிலவாயெழிலாயநணுகுகவே. (சௌ)

நின்றவருந்தல்.

[பாங்கிற்கூட்டிப் பதிவயிற் பெயர்வோ
வீங்கற்கருமை நின்றநினைந்தது.]

பொய்யுடையார்க்கரன்போலகலுமமகன்றற்புணரின
மெய்யுடையார்க்கவனமபலமபோலமிகநணுகு
மையுடைவாட்கண்மணியுடைப்பூண்முலைவாணுதலவான்
பையுடைவாளாவததல்குலகாகுமபைமபூமபுனமே. (ச அ)

பொழிலிடைச்சேறல்.

[ஐயரிக்கண்ணியை யாடிடத்தேசென்
றெய்துவளெனநினைந் தேந்தல்சேன்றது.]

என்னறிவால்வந்ததன்றி துமுன்னுமின்னும்முயன்றான்
மன்னெறிதந்ததிருந்தன்றுதெய்வமவருந்தனெஞ்சே
மின்னெறிசெஞ்சடைக்கூததப்பிரான்வியன்றிலலைமுந்நீர்
பொன்னெறிவார் துறைவாய்ச்சென்றுமின்றேய்பொழிவிடத்தே. ( )

இவற்றுட் பொழி லிடைச்சேற லொன்றுமே இடந்
தலைப் பாடாகவைத்து, மற்றைப் பன்னிரண்டினையும் பாங்
கற்கூட்டத்திற் சேர்த்தலுமாம்.

சு. மதியுடம்படுத்தல்.

இது பததுத் துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹சேற ²றுணிதல ³வேழம் வினாதல
⁴கலைமான் ⁵வழி ⁶பதி ⁷பெயர்வினா தலலே
⁸மொழிபெறா துரைத்தல ⁹கருத்தறி வித்த
¹⁰லிடைவி னாதலோ டிவையீ ரைந்து
மடவரற் றேழிக்கு மதியுடம படுத்தல.

பாங்கியிடைச்சேறல்.

[காந்துறைகளவியிற் காதற்றேழியை
இரந்துதறையுறுவலென் றேந்தல்சென்றது.]

எளிதன்றினிக்கனிவாய்வலலிபுலலெழின்மதிக்கீற்
றொளிசென்றசெஞ்சடைக்கூததப்பிரானையுன்னுரினென்கட்
டெளிசென்றவேற்கண்வருவித்தசெல்லலெலலாந்தெளிவித்
தளிசென்றபூநகுழற்றேழிக்குவாழியறிவிபபனே. (௫௦)

குறையுறத் துணிதல்.

[ஓரிடத்தவரை யொருங்குகண்ணதன்
பேரிட்பெருந்தகை பேசத்துணித்தது.]

சூவளைக்கருங்கட்கொடிபேரிடையிசுகொடிகடைக்க
ணுவளைத்தனதுயிரென்றதுதன்னேடுமெய்யிலலா
தவளைத்தன்பாலவைத்தசிறமபலததானருவிலர்போம்
யுவளத்தலைவநதவின்னலின்னையினிசொலுவலுவனே. (ருக)

வேழம்வினாதுதல்.

[ஏழையிருவந் மீறந்தசெவ்வியுள்
வேழம்வினாது வேப்பன்சென்றது.]

இருங்கனியாயின்றியானியுமாபபவினபமபணிவோர்
மருங்கனியாவனலாடவலலேலான்றிலலையான்மலையீன
கொருங்கனியாப்பவுமிழ்முமமதத்திருகோட்டொருசீள்
கருங்கனியார்மதபானையுண்டோவரக்கண்டதுவே. (ருஉ)

கலைமான்வினாதுதல்.

[சிலைமானண்ணல் கலைமான் வினாதுது.]

கருங்கண்ணையறியாமென்றேன்றிலலைக்கார்பொழில்
வருங்கண்ணையவண்டாடுமவளரிளவல்லியன்லீ [வாய்
ரிருங்கண்ணையகண்பொருபுண்புணரிபுனத்தின்
மருங்கண்ணையதுண்டோவநததீங்கொருவான்கலையே. ()

வழிவினாதுதல்.

[கலைமான்வினாதுகருத்துவேறிய மலைமானண்ணல் வழிவினாதுது.]

சிலம்பணிகொண்டசெஞ்சிற்புநகன்நீன்சிற்புயர்
சூலம்பணிகொள்ளவெனக்கொடுத்தோன்கொண்டானணிபுங்

கலம்பணிகொண்டிடமமபலன்கொண்டவன்கார்கயிலேச
சிலமபணிகொண்டதுஞ்சீ தூராககுரைமின்களசென்னெறியே.

பதிவினாதல்.

[பதியோடுநீறவினாய் மொழிபலமொழிந்து
மதியுடம்படுக்க மன்னள்வலிந்தது.]

ஒருங்கடமுனெயிலொழைநககணைகொளசிற்றமபலவன
கருங்கடமுன்னுகுநாலவாய்ககரியுரித்தோன்கயிலே
யிருங்கடமுடுமபொழிலெழிற்கொம்பரன்னீராகரினனே
வருங்கடமழாபகாநதாற்பழியோவினுகுவாழ்பவாககே. (௫௫)

பெயர்வினாதல்.

[பேரமைத் தோளியர் பேர்வியுது.]

தாரென்னவோங்குஞ்சடைமுடிமேற்றணித்திங்களவைத்த
காரென்னவாருங்கரைமிடற்றமபலவன்கயிலே
யூரென்னவென்னவுமவாய்திறவீரொழிவிபழியேற
பேரென்னவோவுரையீர்விரையீரங்குழற்பேதையரே. (௫௬)

மொழிபெறுதுகூறல்.

[தேமொழியவர் வாய்மொழிபெறுது
மீட்டவித்தாரோன் கட்டுரைத்தது.]

இரதமுடையநடமாட்டுடையவரெமமுடையா
வரதமுடையவணிதிலலையன்னவரிபுனத்தாரா
விரதமுடையாவிருந்தோடுபேச்சினமைமீட்டதன்மேற்ற
சரதமுடையாமணிவாய்திறக்கிற்சலககென்பவே. (௫௭)

கருத் தறிவித்தல்.

[உடைத்த துரையாது கருத்தறிவித்தது.]

வின்னிறவாணுதலவேனிற் கண்மெலலியிலேமலற்
றன்னிறமொன்றிலிருத்திரின்றோன்றனதம்பலம்போன் [யீர்
மின்னிறதுண்ணிடைப்பேரெழிலெவண்ணகைப்பைநதொடி
பொன்னிறவலகுலுக்கா மோமணிரிறப்பூநதழையே. (௫௮)

இடைவினாதல்.

[வழிபதி பிறவினாய் மொழிபல மொழிந்தது.]

கலைக்கீழகலவகுற்பாரமதாரகண்ணாரநிலங்கு
முலைக்கீழ்ச்சிறிதின்றிறின்றனமுற்றாதன்றிலங்கையர்கோன்
மலைக்கீழ்விழ்ச்செற்றசிறற்றமபலவாவண்பூங்கயிலைச
சிலைக்கீழ்க்கணையன்னகண்ணீரெதுதுங்களசிற்றிடையே. (௧)

௫. இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தல்.

—(௦)—

இஃது இரண்டுதுறையுடைதது. அவை வருமாறு:—

¹ஐய ²நாடலாங்கவை யிரண்டு

மையறு தோழி யவனவர வுணர்தல.

ஐயுறுதல்.

[அடங்கதீர்வேலோன் றோடர்ச்சிநோக்கித்
தையற்பாங்கி யையழற்றது.]

பலலிலனாகப்பகலெவன்றோன்றிலஹ்பாடலர்போ
லெல்லிலனாகத்தொடேனமவினாவிவனயாவன்கொலாம்

வில்லிலனாகத்தழைக்கையில்வேட்டைகொண்டாட்டமெய்யோர்
சொல்லிலனாகற்றவாகடவானிசசுனைப்புனமே. (சுர0)

அறிவுநாடல்

[வேற்பன்வியுய சொற்பதநோக்கி
நெறிதழம்பாங்கி யறிவுநாடியது.]

ஆழமன்னோவுடைத்திவவையாவார்த்தையனங்கனைந்து
வீழ்முன்னோக்கியவமபலத்தானவெற்பினிப்புனத்தே
வேழமுன்னாய்ககலையாபபிறவாயப பின்னுமென்றழையாய்
மாதழமென்னோக்கியிடையாபக்கழிந்ததுவந்துவந்தே. (சுர1)

சு. முன்னுறவுணர்தல்

—(0)—

இஃது ஒரு துறையுடைத்து. அது வருமாறு:—

வாட்டம் வினாதன் முன்னுறவுணர்தல்
கூட்டி யணருங் குறிப்புரை யாகும்.

வாட்டம்வினாதல்.

[மீன்ன்டைமடந்தை தன்னியனோக்கி
வீங்குமென்ழலைப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

நிருத்தமபயின்மவன்சிற்றம்பலத்துநெற்றித்தனிகக
னெருத்தன்பயி லுங்கயிலைமலையினுயர்குடுமித
திருத்தமபயிலுஞ்சுனையுடைந்தாடிச்சிவமபெதிர்கூய
வருத்தமபயின்றுகொல்லேவலலிமெலலியல்வாடியதே. (பு)

௭. குறையுறவுணர் தல்.

இது நான்கு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு :—

¹குறையுற்று நிற்ற ²லவன்குறிப் பறித
³லவளகுறிப் பறிதலோ ⁴டவாநினை வெண்ணல
 கூறிய நான்கு குறையுற வுணர்வெனத்
 தேறிய பொருளிற் றெளிந்திசி னோரே.

குறையுற்று நிற்றல்.

[குறையுற்ற வேலவன் குறையுற்றது.]

மடுக்கோகடலின்விடுதிமிலன்றிமறிதிரைமீன்
 படுக்கோபணிமபலகுளிககோபரன்றில்லைமுன்றிற்
 கொடுக்கோவனைமற்றுதுமமையர்க்காயகுற்றேவலசெய்கோ
 தொடுக்கோபணியீரணியீர்மலர்துஞ்சரிசூழற்கே. (கூட)

அவன்குறிப்பறி தல்.

[பொற்றெடித்தோளிதன் சிற்றிடைப்பாங்கி
 வெறிப்பூஞ்சிலம்பன் குறிப்பறிந்தது.]

அளியமன்னுமமொன்றுடைத்தண்ணலெண்ணரன்றில்லையன்
 கிளியைமன்னுங்கடியச்செலலநிற்பிற்கிளரளகத் [ஊ
 தளியமர்ந்தேறின்வறிதேயிருபபிற்பளிங்குதத [முகத்தே.
 வொளியமர்ந்தாங்கொன்றுபோன்றொன்றுதோன்றுமொளி

அவள்குறிப்பறி தல்.

[ஆங்கவள் குறிப்புப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

பிழைகொண்டொருவிக் கொடாதன்புசெய்யிற்பிறவியென்னு
 முழைகொண்டொருவன்செல்லாமைநின் றம்பலத்தாடுமுன்னோ

ஹழைகொண்டொருங்கிருநோககம்பயின் றவெம்மொண் ணுதன்மாங்
தழைகொண்டொருவனென் னாமுன்னீ முள்ளநதழைத்திடமே. (சுரு)

இருவர் நினைவு மொருவழியுணர் தல்.

[அன்புறுதோக் காங்கறிந் தீன்புறுதோழி யெண்ணியது.]

மெய்யேயிவற்கிலலைவேட்டையின்மேன்மனமீட்டிவரும
பொய்யேபுனத்தினைகாப்பதிறைபுலியூரனையான்
மையோருவளைக்கண்வண்டினமவாழுஞ்செந்தாமரைவா
யெய்யேமெனிஹகுடைநதின்பத்தேஹுண்டெழிறருமே ()

அ. நாணநாட்டம்.

இஃது ஐந்ததுறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹பிறைதொழு கென்றல பின்னு மவளை
²புறவென வேறு படுததி யுரைத்தல
³சுனையாடல கூற ⁴ரோற்றங்கண்டு
புணர்ச்சி யுரைத்தல் ⁵பொதுவெனக கூறி
மதியுடம் படுதல வழிநாண னடுங்கல
⁶புலிமிசை வைத்தல புகலுங் காலே.

பிறைதொழுகென்றல்.

[பிறைதொழுகேன்று பேதைமாதரை
நறுநுதற்பாங்கி நாணநாட்டியது.]

மைவார்கருங்கண்ணிசெங்கரங்கூப்பமுறநதுமற்றப்
பொய்வானவரிற்புகாதுதன்பொற்கழற்கேயடியே
ஹய்வான்புகவொளிர்திலலைநின்றோன்சடைமேலதொத்துச்
செவ்வானடைநதபசுங்கதிர்வெள்ளைச்சிறுபிறைக்கே. ()

வேறுபடுத்துக்கூறல்.

[வேய்வளைத்தோளியை வேறுபாடுகண்
டாய்வளைத்தோழி யணங்கென்றது.]

அக்கின் றவாமணிசேர்கண்டனமபலவன்மலயத
திககுன்றவாணர்கொழுநதிச்செழுநதண்புனமுடையா
னக்குன்றவாறமாநதாடசசென்றாளங்கமவ்வவையே
யொக்கின்றவாறணங்கேயிணங்காகுமுனக்கவளே. (௬௮)

சுனையாடல் கூறி நகைத்தல்.

[மாணநாட்டிய வார்துழற்பேதையை
நாணநாட்டி நகைசெய்தது]

செநிறமேனிறெண்ணீறணிவோன்றி லலையமபலமபோ
லந்நிறமேனிறின்கொங்கையிலங்கழிசுகுருமுழ
மைநநிறவார்குழன்மாலையுந்தா துமவளாயமதஞ்சே
ரிநநிறமுமபெறினயானுகுடைவனிருஞ்சுனையே. (௬௯)

புணர்ச்சியுரைத்தல்.

[மணக்குறி நோக்கிப் புணர்ச்சி யுரைத்தது.]

பருங்கண்கவாகொலைவேழபபடையோனபடப்படர்தீத்
தருங்கண்ணுதற் றிலலையமபலத்தோன்றடமாலவரைவாய்க்
கருங்கண்சிவபபக்கனியாய்விளர்ப்பக்கண்ணுரனியின்
வருங்கண்மலைமலர்கூட்டவற்றோமற்றவவான்சுனையே. (௭௦)

மதியுடம்படுதல்.

[அயிலவேங்கண்ணியோ டாடவற்றனக்குயிரோன்றென்
மயிலியற்றேழி மதியுடம்பட்டது.]

காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணிகலந்தாங்கிருவ
ராகத்தனோருயிர்கண்டனமயாமின்றியாவையுமா
மேகத்தொருவனிரும்பொழில்மபலவன்மலையிற்
ரோகைக்குந்தோன்றற்குமொன்றாய்வருமின்பததுன்பங்களே. (எக)

கூ. ந டு ங் க ந ா ட் ட ம்.

இஃது ஒரு துறையுடைத்து. அது வருமாறு:—மேல “நடுங்
கல, புலிமிசை வைத்தல் புகலுந் காலே.”

புலிமிசைவைத்தல்.

[துடங்கிடைப் பாங்கி நடுங்க நாடியது.]

ஆவாவிருவரநியாவடிதிலையமபலத்து
மூவாயிரவர்வணங்கநின்றோனையுன்னொரினமுன்னித்
திவாயுழுவைகிழித்ததநதோசிறிதேபிழைப்பித்
தாவாமணிவேலபணிகொண்டவாறின்றொராண்டகையே.()

கௌ. ம ட ற் றி ற ம்.

இஃது ஒன்பது துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹ஆற்றா துரைத்த ²லுலகின்மேல வைத்த
³தன்முணி புணர்த்தலொடு ⁴வகை யுரைத்த
⁵லருளா லரிதென ⁶னடையா லரிதென

7லவ'பவ மெழுத லரிதென விலக்க
 8லுடமபடாது விலக்க 9லுடமபட்டு விலக்க
 நிடமபட வொன்பதுஞ் செப்புந காலை
 வடம்படு முலைமேன் மடலா கும்மே.

ஆற்றா துரைத்தல்.

[மல்லந்நிர் வரைத்தோளவன் சோல்லாற்றுது சோல்லியது.]

பொருளாவெனைப்புருநதாண்டுபுரநதரன்மாலயன்பா
 விருளாயிருக்குமொளியின் றசிற்றமபலமெனலானு
 சுருளார்கருங்குழலவெண்ணகைச்செவவாய்த்துடியிடையீ
 ரருளாதொழியினைழியாதழியுமெனனருயிரே. (௭௩)

உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்.

[புலவேலண்ணல் புனைமடலேந்
 றுலக்ன்மேல்வைத் துயித்துரைத்தது.]

௭௪

காயசினவேலன்னமின்னியலகண்ணின்வலைகலநது
 வீசினபோதுளளமீனிழநதாரவியனறென்புலியூ
 ரீசனசாநதுமெருககுமணிநதோர்கிழிபிடிததுப
 பாயசினமாவெனவேறுவாசீறார்ப்பனைமடலே. (௭௪)

தன்றுணிபுரைத்தல்.

[மானவேலவன் மடன்மாமீசை
 யானுமேறுவ னென்னவுரைத்தது.]

விண்ணைமடங்கவிரிநீர்பாரததுவெற்புக்கரபப
 மண்ணைமடங்கவருமொருகாலத்துமன்னிநிற்கு
 மண்ணன்மடங்கலதளமபலவனஞ்ஞிலர்போற் [யே
 ண்ணை மடன் மிசையான்வரப்பண்ணிற்றொர்பெண்கொடி

மடலேறும் வகையுரை த்தல்.

[அடல்வேலவ னழிவுற்று மடலேறும் வகையுரைத்தது.]

கழிகின்றவென்னையுநின்றநின் கார்மயி மன்னையுமயான்
கிழியொன்றநாடியெழுதிகைக்கொண்டென்பிறவிகெட்டின்
றழிகின்றதாக்கியதானமபலவன்கயிலையநதேன்
பொழிகின்றசாரனுஞ்சீ நூர்த்தெருவிடைப்போ துவனே. ()

அருளாலரிதென விலக்கல்.

[அடல்வேலண்ண லநுளுடைமையின்
மடலேற்றுனக் கரிதேன்றது]

நடனம்வணங்குநதொலலேலானெலலைநான்முகன்மாலறியாக்
கடனமுருவத்தரன்றிலலைமலவற்கண்ணுநதபெண்ணை
யுடனமபெடையொடொண்சேவலுமுடடையுங்கடடழித்து
மடனமபுனைதரின்யார்கண்ணதோமன்னவின்னருளே.(எஎ)

மொழி நடையெழுதலரிதென விலக்கல்.

[அவயவமரிதி னண்ணந்தீடினும்
இவையிவைத்தீட லியலாதேன்றது.]

அடிச்சந்தமால்கண்டிலாதனகாட்டிவநதாண்டுகொண்டென்
முடிச்சந்தமாமலராக்குமுன்னேன்புலியூபுரையுங்
கடிச்சந்தயாழ்கற்றமென்மொழிக்கன்னியனநடைக்குப
படிச்சந்தமாக்குமபடமுளவோதுமபரிசுகத்தே. (எஅ)

அவயவமெழுதலரிதென விலக்கல்.

[அவயவ மானவை யிவையிவை யென்றது.]

யாமுமெழுதியெழின்முத்தெழுதியிருளின்மென்பூச்
சூமுமெழுதியொர்தொண்டையுந்தீட்டியெனறொல்பிறவி

யேழுமெழுதாவகைசிதைத்தோன்புலியூரினமாம்
போழுமெழுதிறொர்கொம்பருண்டேற்கொண்டுபோ ககவே

உடம்படா துவிலக்கல்.

[அடுபடையண்ண லழிதுயரோழிகேள்
மடநடைத்தோழி மடல்விலக்கியது.]

ஊர்வாயொழிவாயுயர்பெண்ணைத்திண்மடனின்குறிப்புச்
சீர்வாயசிலமபதிருத்தவிருந்திலம்சாதிவலைக
கார்வாயகுழலிக்குன்னாதரவோ திக்கற்பித்துக்கண்டா
லார்வாயதரினறிவாரபின்னைசெயகவறிநதனவே. (அ௦)

உடம்பட்டுவிலக்கல்.

[அரவநுண்ணிடைக் தூவநகந்தலென்
னுள்ளக்கருத்து விள்ள னென்றது.]

பைநநாணரவன்படுகடலவாயப்படுநஞ்சமுதா
மைநநாண்மணிகண்டன்மன் னுமபுலியூரமணநதபொன்னிம்
மொய்நநாண்முதுதிரைவாயானமூநதினுமென்ஷின்முன்னு
மிநநாளி துமதுவாரகுழலாடகென்கணின்னருளே. (அ௧)

கக. குறைநயப்புக்கூறல்.

இஃது எட்டுத்துறையுடைத்து. அவை வருமாறு :—

¹குறிப்பறிதலோடு ²மென்மொழி கூறல்

³விரவிக் கூற ⁴லறியாள. போறல்

⁵வஞ்சித துரைத்தல் ⁶புலநது கூறல்

7வன்மொழி கூறன் மனத்தொடு நேர்தல
சொன்னவிரு நான்குந துறைகுறை நயப்பென
மன்னிய பொருளில வகுத்திசி னேரே.

குறிப்பறிதல்.

[நறைவளர்கோதையைக் துறைநயப்பித்தம்
குள்ளறிதும் வொள்ளிழை யுரைத்தது.]

தாதேயமலர்க்குஞ்சிபஞ்சிறைவண்டுதண்டேன்பருகித்
தேதேயெனுந்திலையோன்செயெனச்சினவேவொருவ
மாதேபுனத்திடைவாளாவருவ்வநதியா துஞ் சொல்லார்
யாதேசெயதக்கதுமதுவாருழிலேநதிழையே. (அஉ)

மென்மொழியார்கூறல்.

[ஓளிறுவேலவன் றளர்வுறுகின்றமை
இன்மொழியவடது மென்மொழிமொழிந்தது.]

வரிசேர்தடநகண்ணிமமமர்கைமமிக்கென்னமாயநகொலோ
வெரிசேர்தளிரன்னமேனியனாரதழையன்புலியூர்ப [ன்னத்
புரிசேர்சடையோன்புதலவன்கொலபூநகணேவேள்கொலெ
தெரியேமுரையான்பிரியானொருவனித்தேமபுனமே. (அங)

விரவிக்கூறல்.

[வன்மொழியின்மன மெலிவதஞ்சி
மென்மொழிவிரவி மீதுத்துரைத்தது.]

நீகண்டனையெனின்வாழிலேநேரிழையமபலத்தான்
சேய்கண்டனையன்சென்றாகோரலவன்றன்சீர்ப்பெடையின்
வாய்வண்டனையதொர்நாவிற்குநிறநிலக்கக்கண்டு
பேய்கண்டனையதொன்றாகின்றனப்பெருநதகையே (அச)

அறியாள் போறல்.

[அறியாள் போன்று தறியாள் கூறியது.]

சங்கரத்ருமுத்தியாமபெறவான்கழிதான்கெழுமிப
பொங்கும்புனற்கங்கைதாங்கிப்பொலிகலிப்பாறுலவு
துங்கமலிதலையேநதலினேநதிழைதொலலைபபன்மா
வங்கமலிகலிநீர்திலலைவானவனேர்வருமே. (அரு)

வஞ்சித்துரைத்தல்.

[நேஞ்சநேகிழ்வகை வஞ்சித்தீவையீவை
சேஞ்சடையோன்புகழ் வஞ்சித்துரைத்தது.]

புரங்கடநதானடி காண்பான்புவிவிண்டுபுககறியா
திரங்கிடெநதாயென்றிரப்பத்தனனி ரடிகென்னிரண்டு
கரங்கடநதாடுன்னுகாட்டமற்றுககதுங்காட்டிடுன்னு
வரங்கிடநதான்றிலலை யமபலமுன்றிலமமாயவனே. (அரு)

புலந்துகூறல்.

[தீநந்தியசொல்லிற் சேவ்விபெறுது
வருந்தியசொல்லின் வகுத்துரைத்தது.]

உள்ளப்படுவனவுளளியுரைததக்கவர்க்குரைத்து
மெள்ளப்படிது துணிதுணியேலிதுவேண்டிவல்யான்
களளப்படிதர்க்கருளாவரன்றிலலைகாணலர்போற்
கொள்ளப்படாதுமபபதறிவிலென்குற்றுக்களே. (அரு)

வன்மொழியாற்கூறல்.

[கடலுலகறியக் கமழலிந்துறைவன்
யடலேறும்மென வன்மொழிமொழிந்தது.]

மேவியநதோலுடுக்குநதிலையான்பொடிமெயயி றகையி
லோவியநதோன்றுகிழிநின்னெழிலென்றுரையுளதாற்
றாவியநதோகையன்னயென்னபாவஞ்செலலாடலசெயயா
பாவியநதோபனைமாமடலேறககொலபாவித்ததே. [ன் ()]

மனத்தொடுநர்தல்.

[அடல்வேலவ னுற்றனெனக் கடலமீழ்தன்னவன் காணலுற்றது.]

பொன்னுர்சடை யோன்புலியூபுகழாரெனப்புரிநோ
யென்னுலறிவிலலையானென்றுரைக்கிலன் வந்தயலார்
சொன்னுரெனுமிததுரிசுதுன்னுமைததுணைமனனே
யென்னுழ்துயா வலலையேற் சொலலுநீர்மையினியவர்க்கே.

கஉ. சேட்படை.

இஃது இருபத்தாறு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

- ¹தழைகொண்டு சேற ²றகாதென்று மறுதத
- ³னிலத்தின்மை கூற ⁴னினைவறிவு கூறல
- ⁵படைதது மொழிதலொடு ⁶பனிமதி னுதலியை
- யெடுத்தநா னுரைத்த ⁷லிசையாமை கூறல
- ⁸செவ்வியில னென்றல ⁹சேட்பட நிறுத்த
- ¹⁰லவ்வியினிய மொழிநீ யவட்குரை யென்றல
- ¹¹குலமுறை கிளத்தல ¹²கோதண் டத்தொழில
- வலிசொலலி மறுததன் ¹³மற்றவற் கிரங்கல
- ¹⁴சிறப்பின்மை கூறல ¹⁵சிறியனென் றுரைததன்
- ¹⁶மறைத்ததை'ம கூறி நகைத்துரை செய,க
- ¹⁷னகைகண்டு மகிழ்த ¹⁸னனவடனனை
- யறியே னென்ற ¹⁹லவயவங் கூறல
- ²⁰கண்ணயந் துரைத்தல ²¹கையுறை யெதிர்தன

22 முகமபுக வுரைத்தன் 23 முகநகண்டு கூறல
24 வகுத்து ரைத்தலொடு 25 வண்டழை யவட்டு
மிகுத்துரை செயது விருமபிக கொடுத்த
26 றழைவிருப் புரைத்த றுனிரு பதநா
றிழைவளர் முலையா யிவைசேட படையே.

தழைகொண்டுசேறல்.

[கோய்ம்மலர்கீழ்வு துறையந்தபிற்
கையுறையோடு காணசேன்றுது]

தேமென்கிளவி தன்பங்கத்திறையுறைதிலையென்றிர்
பூமென்றழையுமமபோதுங்கொள ரீர்தமியேன்புலமப
வாமென்றருங்கொடுமபாடுகளசெபதுதுங்கண்மலரான
காமன்கணைகொண்டலைகொள்ளவோமுற்றக்கற்றதுவே.

சந்தனத்தழை தகாதென்று மறுத்தல்.

[பிறைநுதற்பேதையைக் துறையந்தபித்தபிற்
வாட்படையண்ணலைச் சேர்ப்படுத்தது.]

ஆரத்தழையராப்பூண்டமபலத்தனலாடியன்பர்க்
காரத்தழையன்பருளிரின்றே றுன்சென்றமாமலயத
தாரத்தழையண்ணமநதாலிவையவளல்குற்கண்டா
லாரத்தழைகொடுவநதாரெனவருமையுறவே. (கக)

நிலத்தின்மைகூறி மறுத்தல்.

[கொங்கலந்தாரோய் கொணர்ந்தகொய்தழை
எங்குலத்தாநுக் கேலாதேன்றுது.]

முன்றகர்ததெலலாவிமைபொரைப்பு பினனைதககனமுதல்
சென்றகத்திலலாவகைசிதைததேநான்றிருநமபலவன் [ச

குன்றகத்திலலாததழையண்ணறந்தாற்கொடிச்சியருக்
கின்றகத்திலலாபபழிவநதுமுடுமென்றெளகுதுமே. (கூஉ)

நினைவறிவு கூறி மறுத்தல்.

[மைநழைக்கண்ணி மனமறிந்தல்லது
கொய்தழைத்தாய் கொள்ளேமென்றது.]

யாழார்மொழிமங்கைபங்கத்திறைவென்றிதிரைநீ
வேழாயெழுபொழிலாயிருந்தோன்னின்றதிலலையன்ன [ம்
சூழார்குழலெழிற்றொண்டைசெவவாயநவவிசொலலறிந்தா
றாழாதெதிர்வநதுகோடுஞ்சிலமபதருந்தழையே. (கூஉ)

படைத்துமொழியான் மறுத்தல்.

[அநந்தழைமென்மேற் பெருந்தகைகொணரப்
படைத்துமொழிகளவியிற் றடுத்தவண்மொழிந்தது.]

எழிலவாயினவஞ்சியுமவிருமபுமமற்றிறைகுறையுண்
டழல்வாயவிரொளியமபலத்தாடுமஞ்சோதியந்திங்
குழலவாயமொழிமங்கைபங்கன்குற்றாலத்துக்கோலப்பிண்
பொழில்வாயதட வரைவாயலலதிலலையிப்பூரதழையே [டிப்

நாணுரைத்து மறுத்தல்.

[வாணுந் தோதையை நாணுந் வரைத்தது.]

உறுங்கண்ணிவந்தக்கணையுரவேன்பொடியாயொடுங்கத்
தெறுங்கண்ணிவந்தகின்றம்பலவன்மலேசசிற்றிலின்வாய்
ந்றுங்கண்ணிசூட்டி னுரைணுமென்வாணுதனாகத்தொண்பூங்
குறுங்கண்ணிவேயந்திளமந்திகணனுமிக்குன்றிடத்தே. ()

இசையாமை கூறி மறுத்தல்.

[வசைதீர் துலத்தீழ் கிசையா தென்றது.]

[நறமனைவேங்கையின் பூப்பயி லபா றைபை பநாகநண்ணி யாளை
மறமனைவேங்கையென நனிய ஞ்சும ஞ்சார்சி லமபா
குறமனைவேங்கைச்சுணங்கொட ணங்கலர்கூடடுபவோ
கிறமனைவேங்கைப தள மபலவெனடுவரைபே. (கூசு)]

செவ்வியிலொன்று மறுத்தல்.

[நவ்வி தோர்க் செவ்வியில ளென்றது.]

கற்றிலகண்டன்னமென்னடைகண மலர்கோகருளப
பெற்றிலமெனபிணைபேச்சுபபெறுகி ளளையினையின் றொன்
றுற்றிலனாறறத்திறதிவளாகததொ ிரிமி ிரும
புற்றிலவாளரவன்புலியூரன்ன பூங்கொடியே. (கூசு)

காப்புடைத்தென்று மறுத்தல்.

[காப்புடைத்தென்று சேட்படுத்தது.]

முனிதருமன்னையுமென்னையர்சாலவுமூர்ககரின்னே
தனிதருமிநிலித்தன்றையகுன்றமுநதாழ்சடைமேற்
பனிதருதிருகளணியமபலவாபகைசெஞ்சுரு
குனிதருதிண்சிலைககோடுசென்றான்சுடர்க்கொற்றவனே. ( )

நீயேகூறென்று மறுத்தல்.

[அஞ்சுநும்பெரும பஞ்சிர்மெல்லடியைக்
கூறுவநீயே கூறுகின்றது.]

அந்தியின்வாயெழிலம்பலத்தெம்பரனம்பொன்வெற்றிற்
பந்தியின்வாயப்பலவின்களைபைந்தேனெடுங்கடுவன்
மந்தியின்வாயக்கொடுத்தோம்புஞ்சிலம்பமனங்கனிய
முந்தியின்வாயமொழிநீயேமொழிசென்றமொய்குழற்கே.

குலமுறைகூறி மறுத்தல்.

[நொழுவலத்தீர் சொற்காகேம் இழுவலத்தே மெனவுரைத்தது.]

நெங்கமபழங்கமுகின் குலைசாடிகததலிசெற்றுக
கொங்கமபழனதநொளிரகுளிராட்டினைநீயுமைகூர்
பங்கமபலவன்பரங்குன்றிறகுன்றன்னமாபதைப்பச்
சிங்கநதிரிதருசீ நூரச்சிறுமியெந்தேமொழியே. (௧௦௦)

நகையாடி மறுத்தல்.

[வாட்டழையெதிராது சேட்டடுத்தந்த
மென்னகைத்தோ யின்னகைசெய்தது.]

சிலையொன்றுவாணுதலபங்கனசிற்றம்பலவனகயிலே
மலையொன்றுமாழுகத்தெமமையரெயகணைமண்குளிககுங்
கலையொன்று வெங்கணையோடுகடுகிடத்தென்னிறகெட்டேன்
கொலையொன்றுதிண்ணியவாறையர்கையிற்கொடுஞ்சிலையே.

இரக்கத்தொடு மறுத்தல்.

[கையுறையெதிராது காநற்றேழ்
லையநீபெரி தயர்ந்தனையென்றது.]

மைததழையாரின்றமாமிடற்றம்பலவனகழற்கே
மெய்த்தழையாரின்றவனபினாபோலவிதிராவிதிராதுக
கைத்தழையேந்திக்கடமாவினாயககையிலவிவலின்றியே
பித்தழையாரிப்பராலென்னபாவம்பெரியவரே. (௧௦௨)

சிறப்பின்மைகூறி மறுத்தல்.

[மாந்தளிநு மலர்நீலமு ம் ஏந்தலிம்மலை யிலீலையென்றது.]

ஆக்குமரவுமணிமணிக்கூததன்சிற்றமபலமே
யொக்குமிவளதொவிருருவஞ்சிமஞ்சார்சிவமபா
கொக்குஞ்சனையுங்குளிராதளிநுங்கொழுமபோதுகளு
மிககுன்றிலென்றுமலர்நகறியாதவியலபினவே. (௧௦௨)

இளமைகூறி மறுத்தல்.

[முளையெயிற் றரிவை விளைவில னென்றது.]

உருகுதலைச்சென்றவுள்ளததுமமபலததுமமொளியே
'பெருகுதலைச்சென்று சின்னேரன்பெருநதுறைபபினளைகளளா
முருகுதலைச்சென்றகூழைமுடியாமுலைபொடியா [ர்
'வொருகுதலைச்சின்மழலைக்கென்னேவையவோ துவதே. ()

மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தல்.

[என்னைமறைத்தபி னெண்ணியநரிநேன
நன்னுநற்றேழி நகைசெய்தது.]

பண்டாலியலுமிலைவளர்பாலகன்பாகிழித்ததுத்
தொண்டாலியலுஞ்சுடர்க்கழலோன்றொலலைத்தில்லையின்
வண்டாலியலுமவளர்பூநதுறைவமறைக்கினென்னேக [வாய்
கண்டாலியலுங்கடனிவலைகொலலேலாகருதிபதே. (௧௦௩)

நகைகண்டு மகிழ்தல்.

[இன்னகைத்தோழி மென்னகைகண்டு
வண்ணக்கதிர்வே லண்ணலுரைத்தது]

வித்தகஞ்சோதனிநோக்கினன்வாகுகிறந்துறமுதே [கு
யொத்தகஞ்சோதனென்னையுயரின்னோன்றிலலையொத்திலங்
முத்தகஞ்சேர்மென்னகைபபெருந்தோளி முகமதியின்
வித்தகஞ்சேர்மெலவெனோக்கமனனோவென்விமுத்ததுனையே.

அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டல்.

[வேந்தன்சொன்ன மாநீதவிர்மேனியை
வெறியார்கோதை யறியேனென்றுது.]

விண்ணிறந்தாரநிலமவிண்ணடவரென்றுமிக்காரிருவா விஞ்ஞ
கண்ணிறந்தார்திலலையமபலத்தாராகமுக்குன்றினின்று
தண்ணிறந்தாதிவரசுநதனச்சோலைப்பநாடுகின்ற
ரெண்ணிறந்தாரவாயாகண்ணதோமனனநினனருளே. (1)

அவயவங்கூறல்.

[அவயவ மவளுக் கிவையிவை யென்றுது.]

சுவவினகொங்கைகுருமபைகுழலகொன்றைகொவ்வைசெவ்வா
கவவினவாணகைவெண்முத்தங்கண்மலர்செங்கமுநீர் [ய
தவவினை தீர்ப்பவன்றூழ்பொழிற்சிற்றமபலமனையாட்
சுவவினநாண்மதிபோன்றொளிரகின்றதொளிரமுகமே. (2)

கண்ணயந்தூரைத்தல்.

[கண்ணிணைபிறழ்வன வண்ணமுடைத்தது.]

நாசற்கியான்வைத்தவன்பினகன்றவன்வாங்கியவென்
பாசத்திறகாரெனறவன்றிலலையின்னொளிரீபான்றவன்றோள
பூசத்திருமேனவெனாதீதாங்கவன்பூங்குழலயாம
பேசத்திருவாரதையிறபெருநீளமபெருங்கண்களே. (300)

தழையெதிர் தல்.

[அகன்றவிடத் தாழ்நுமைகண்டு
கவன்றதோழி கையுறையெதிர்நீத்தது.]

தோலாக்கரிவென்றதற்குந் துவளவிற் குமிலலின்றொன்மைக்
கேலாப்பரிசுளவேயன்றியேலே மிருஞ்சிலமப
மாலார்க்கரியமலர்க்கழலமபலவன்மலையிற
கோலாப்பிரசமன்னாடகையநீ தந்தகொயதழையே. (கக௦)

குறிப்பறி தல்.

[தழையெதிரா தோழ்வதற்கோர்
சோல்லறியேனெனப் பல்வளைத்துரைத்தது.]

கழைகாண்டலுஞ்சுரியங்கரியாநையன்னான்கரத்திற்
றழைகாண்டலுமபொயதழைப்பமுன்காண்பனின்றமபலததா
னுழைகாண்டலுரினைப்பாகுமென்னோக்கிமன்னோகங்கண்டா
லிழைகாண்பனைமுலையாயறியேன்சொலலுமீடவற்கே. ( )

குறிப்பறிந்து கூறல்.

[ஏழைக் கிருந்தழை தோழிகொண்டுரைத்தது.]

தவளத்தநீ றணியுநதடநதோளண்ணறன்னொருபா
லவளத்தனாமகனாநதிலலையான னறுரிதத்தன்ன
கவளத்தயானைகடி நதார்கரத்தகண்ணார்தழையுந
துவளத்தகுவனவோசருமபாரசுழற்றாமொழியே. (கக௨)

வகுத்துரைத்தல்.

[கடித்தழைகொணர்ந்த காநற்றேழி
மடக்கொடிமாநர்கீது வகுத்துரைத்தது.]

ஏறுமபழிதழையேற்பின்மற்றேலாவிடினமடன்மா
வேறுமவனிடபங்கொடியேற்றிவநதமபலத்து
ளேறுமரன்மன்னுமீங்கோயமலைநம!விருமபுனங்காய்ந
தேறுமலைதொலைததாற்கென்னையாஞ்செயவதேநதிழையே.

தழையேற்பித்தல்.

[கநுங்குழன்மடநீதைக் கநும்பெறந்றேழ்
இநநீழழைகொங்கென விநம்பிக்கொடுத்தது.]

தெவவரைமெய்யெரிகாயசிலையாண்டென்னையாண்டுகொண்
செவவரைமேனியன்சிற்றமபலவன்செழுநகயிலை [ட
யவவரைமேலன்றியிலலைகண்டாயுள்ளவாறருளா
னிவவரைமேற்சிலமபன்னெறிதிற்றநதவிநாதழையே. (1)

தழைவிருப்புரைத்தல்.

[விருப்பவ டோழ் பொருப்பந் தரைத்தது.]

பாசத்தனையுததாண்டுகொண்டோன்றிலலையமபலஞ்சூழ்
தேசத்தனசெமமன்நநதனசென்றியான்கொடுத்தேன்
பேசுற்பெருஞ்சுருங்குமருங்குல பெயாநதரைத்துப
பூசுற்றிலளன்றிச் செயயாதனவிலலைபூநதழையே. (ககரு)

கந பகற்குறி.

இது முப்பத்திரண்டு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹குறியிடங் கூற ²லாடிம படாதல

³குறியிடைச் சேற ⁴விடததுயதது நீங்க

⁵லுவநதுரைத் தலொடு ⁶மருங்கணை தலவே

⁷பறிவறி விதத ⁸லவனுண் மகிழ்த
⁹லாயத துயத்த ¹⁰ரோழிவநது கூட
¹¹லாடிடம புருத ¹²றனிகண் டிரைதத
¹³றடமென் முலையான பருவநு கூறி
 வரவு விலக்கல ¹⁴வரைவுடம படாது
 மிகுததுரைத் தலொடு ¹⁵மெயமமை யுரைத்தல்
¹⁶வருத்தநு கூற¹⁷ரூயசசந கூற
¹⁸லிற்செறி வறிவிதத ¹⁹றமர்நினை வுரைத்த
²⁰லெதிர்கோள கூற ²¹லேறுகோள கூற
²²லேதிலார் தமமுரை கூற ²³லவளொடு
 கூறுவாள போன்று தினைமுதிர் வுரைத்தல
²⁴பகலவரல விலக்கல ²⁵பையு னெயதித்
 தினையொடு வெறுத்தல ²⁶சிறைப்புற மாக
 வேங்கையொடு வெறுத்தல ²⁷வெற்பமா நாடற்குக்
 கழுமலுற் றிரங்கல ²⁸கடிப்புனநு கையறக்
 கொயதமை கூறல ²⁹பிரிவருமை கூறன்
³⁰மயிலொடு கூறல ³¹வறுமபுனநு காண்டல
³²பயிலபதி நோக்கிப பதிமிக வாடல
 சொன்னநா லெட்டுந தோன்று மியறகை
 மன்னிய பகற்குறி வகையா குமமே.

குறியிடங் கூறல்.

[வாடிடத்தினையல் வண்டழையெதிர்ந்தவள்
 ஆடிடத்தினையல் பறியவுரைத்தது.]

வாணுழைவாளமபலத்தரன்குன்றென்றுவட்கிவெய்யோன்
 ருணுழையாவிருளாய்ப்புறநாப்பண்வண்டாரகைபோற்
 நேனுழைநாகமலர்நது திகழ்பளிநகநன்மதியோன் [லே
 காணுழைவாழ்வுபெற்றநகெழிலகாடடுமொர்கார்ப்பொழி

ஆடிடம்பட்டர்தல்.

[வண்டழையெதிர்த்த வொண்டோடிப்பாங்கி
நீடமைத்தோளியொடாடிடம்பட்டர்ந்தது.]

புயலவளஞ்சன்முன்னாடிப்பொன்னே பின்னைப்போப்பொ
மயலவளர்குன்றினின்றேற்றுமருவி திருவுருவிற் [வியு
கையலவளர்வாட்கண்ணிபோதருகாதரதீர்த்தருளுந
தயலவளர்மேனியனமபலததான்வரைததண்புனத்தே. (

குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்.

[அணிவளராடித் தாயவெள்ள
மணிவளர்கொங்கையை மருங்குகன்றது.]

தினைவளங்காத்துசசிலமபெதிர்கூடபச சிற்றின்முற்றிழைத்
சுனைவளம்பாயநதுதுணைமலாகொயதுதொழுதெழுவார்[துச்
வினைவளநீறெழநீறணியமா லவனறன்வெற்பிற்
புனைவளர்கொம்பரன்னாயன்னகாண்டுமபுனமயிலே. (ககஅ)

இடத்துய்த்து நீங்கல்.

[மடத்தகைமாதரை யிடத்தகத்துய்த்து
நீங்கலுற்ற பாங்கிப்பகர்ந்தது.]

நரலவேயினநினதோட்குடைநதுககநன்முததஞ்சிரதிப
பரலவேயறையுறைக்குமபஞ்சடிப்பரன்றிலலையன்னாய
வரல்வேய்தருவனிகேங்கிலுங்கேசென்றுன்வார்குழற்கீர்ந
குரலவேயளிமுரலகொங்கார்துடமலர்கொண்டுவநதே(ககக).

உவந்துரைத்தல்.

[களிமயிற்சாயலை யொருசிறைக்கண்ட
ஒளிமலர்த்தாரோ னுவந்துரைத்தது.]

படமாசுணப்பளளியிகுவடாககியப்பங்கயகக
ணெடுமாவெனவெனனைநீநினைநதேநருசத்தாமரையே
யிடமாவிருககலுற்றேருதிவலைநின்றவனாரங்கயிலை
வடமாமுலைமடவாயவநதுவைகிறறிவவார்பொழிற்கே. (1)

மருங்கணைத்தல்.

[வானுதலரிவை நானுதலர்வாட
கோதைவேலவ னுதரவுரைத்தது.]

தொத்தின்மலர்ப்பொழிற்றில்லைததொல்லோனருளென்னமுன்னி
முத்தின்குவலைமென்காநதாரின்முடித்தனனேரளப்பா
ளொத்திர்மகொடியினெதுங்குகினமுண்மருங்குன்னெருங்கட
பித்திர்பணைமுலைகாளென்னுககின்னுமபெருகுகின்றதே. (2)

பாங்கியறிவுரைத்தல்

[நெறிதழிப்பாங்க அறிவறிவித்தது.]

அளரிநீடளகத்தினடடியதாதுமணியணியு
மொளரிநீளகரிசுழற்குழந்தவொண்மாலையுநதண்ணறவுண்
களரிநீயெனச்செயதவன்கடற்றிலலையன்னய்கலங்க
றெளரிநீயனையபொன்னேபன்னுகோலநதிருதுதலே. (கஉஉ)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

[தண்மலர்க்கோதையை யுண்மகிழ்ந்துரைத்தது.]

செழுநீர்மதிக்கண்ணிசசிற்றம்பலவன்றிருக்கழலே
கெழுநீர்மையிற்சென்றுகிண்கிணிராயக்கொளளுங்களைகத
கழுநீர்மலரிவளயானதன்கண்மருவிபிரியாக [த
கொழுநீர்நறப்பருகுமபெருநீர்மையனிகுவமே. (க௨௩)

ஆயத்துய்த்தல்.

கண்கடலன்ன கார்மயீற்கணத்துப் புனைமடமானைப் புகவிட்டது.]
கொழுந்தாரகைமுகைகொண்டலமபாசடைவிண்மடுவி
கெழுநதார்திககமலமமெழிறநதெனவிபபிறபபி
லழுநதாவகையெனையாண்டவனசிற்பமபலமனையாய்
செழுநதாதவிழ்பொழிலாயத்துசசேர்கதிருத்தகவே. (க௨௪)

தோழிவந்து கூடல்.

[நெறியுறுதழலியை நின்றிடத்துய்த்துப்
பிறைநுதற்பாங்கி பெயர்ந்தவட்துடைத்தது.]

பொன்னையான் லலைப்பொருகரவமபுன்சடைமிடைநத
மின்னையானருண்மேவலர்போன்மெலவிரலவருநத
மென்னையாய்மறியேபறியேலவெறியாமலர்க
ளின்னையான்கொணர்நதேன்மணநதாழ்குழற்கேய்வனவே.

ஆடிடம்புகுதல்.

[தனவினையாடிய நாழ்தழற்றேழ்
பன்மதிநுதலியோடாடிடம் டர்ந்தது.]

அறுகாணிறைமலரைமபாணிறையணிநதேனணியார்
துறுகான்மலாத்தொத்துதேதகைதொலலாயமெலலப்புகு
சிறுகான்மருங்குலவருநீதாவகைமிகவென்சிரத்தி
னுறுகாலபிறர்கரியோன்புலியூரன்னவொண்ணுதலே. ()

திருக்கோவையா.

சுரு

தனிகண்டுரைத்தல்.

[வேயோத்ததோளியை யாயத்துய்த்துக்
துனிசிலையண்ணலைத்தனிகண்டுரைத்தது.]

தழங்குமருவியெஞ்சி நூர்பெருமவி துமதுவுந்
கிழங்குமருந்தியிருநெம்மொடினறுகிளர்ந்துஞ்
முழங்குகுரவையிரவிந்கண்டேடுகமுததன்முத்தி
வழங்கும்பிரானெரியாடிதென்றிலலைமணிகாக்கே. (கஉஎ).

பருவங்கூறி வரவுவிலக்கல்.

[மாந்தளிர்மேனையவரைந்தேய்தாதேந்தலிவ்வாறியங்கலென்றுது.]

தளளிமணிசந்தமுநதிததறுகடகரிமருபுத்
தெளளிநவந்திசைதிசைபாயுமலைச்சிலம்பா
வெளளிமலையன்னமாலவிடையோன்புலியூர்விளங்கும
வளளிமருங்குவருததுவபோன்றவனமுலையே. (கஉஅ)

வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறல்.

[வரைவுடாயா வாணுநற்றேழ்க்து
விரைமலிந்தாரோன் மிகுத்துரைத்தது.]

மாடஞ்செயபொன்னகருநிகரிவலையிமமாதர்க்கென்னப
பீடஞ்செயதாமரையோன்பெற்றபிள்ளையுள்ளலரைக்
கீடஞ்செய்தென்பிறபுகுகெடத்திலலைநின்றோன்கயிலைக்
கூடஞ்செயசாரற்கொடிச்சியென்றோரினறுகுவதே. (கஉஆ).

உண்மைகூறி வரைவுகடாதல்.

[கல்வரைநடனில்லதுரைப்பதுங்கவளுண்மை
பாங்கிபகர்ந்தது.]

வேய்தந்தவெண்முத்தஞ்சிறனுபைங்கார்வரைமீன்பரப்பிச்
சேய்தந்தவானகமானுஞ்சிலமபதீன்சேவழிககே
யாயதநதவன்புதநதாட்கொண்டவமபலவன்மலையிற்
ரூயதந்தைகானவரேனலெகாவலிததாழ்வரையே. (கூ0)

வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல்.

[கனங்குழைழகந்தவண் மனங்குழைவுணர்த்தி
நினைவளைத்தோளி வரைவுகடாயது.]

மன்னுநதிருவருநதுமவரையாவிடி னீர்வரைவென்
றுன்னுமதற்குத்தனார்ந்தொளிவாடு திருமபரெலாம
பன்னும்புகழ்ப்பரமன்பரஞ்சோதிசிறற்றமபலத்தான்
பொன்னகழல்வழுததாபுலனென்னப்புலம்புவனே. ()

தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாதல்.

[மடந்தைகமாதர்க் கடுப்பனவறியா வேங்கட்பாங்கி
யேங்கவுரைத்தது.]

பனித்துண்டஞ்சூடுமபடர்சடையமபலவன்னுலகந
தனித்துண்டவன்றொழுநதாளோன்கயிலைப்பயிலசிலம்பா
கனித்தொண்டைவாய்ச்சிகதிர்முலைப்பாரிப்புக்கண்டழிவுற்
றினிக்கண்டிலம்பற்றுச்சிற்றிடைககென்றஞ்சுமெம்மனையே. ()

இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாதல்.

[விஞ்சேறி நுதலியை இஞ்சேறி வுரைத்தது.]

சுவினையாடநறவினையோர்ந்தெமர்மாலபியற்றும்
வேயவினையாடுமவெற்பாஷ்ற்றுநோக்கியெம்மெலவியலைப

போய்வினையாடலென்றான்னையம்பலத்தான்புரத்திற்
நீவினையாடலின்றேவினையாடித்ருமலைக்கே. (கநந)

தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாதல்.

[விந்சேறிநுதலியை யிந்சேறிவிப்பரென்
றெளவேலவந்து வெளியேயுரைத்தது.]

சுற்றுஞ்சடைககற்றைச்சிற்றம்பலவற்றொழாதுதொலசீர்
கற்றுமறியலரிற்சிலம்பாவிடைவைதுகண்
டெற்றுநதிரையின்னமிர்தையினித்தமரிற்செறிப்பார்
மற்றுஞ்சிலபலசீறுர்பகர்பெருவார்த்தைகளை (கநச)

எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாதல்.

[ஏந்திழைத்தோழி யேந்தலைமுள்ளிக் கடியாமாறு நொடிகேன்றது.]

வழியுமதுவன்னையென்னின்மகிழுமவநதெனதையுநின்
மொழியின்வழிநிற்குஞ்சுற்றமுன்னேவயமம்பலத்துக்
குழியுமபரேத்துமெனகூததன்குற்றாழமுற்றும்மறியக்
கெழியும்மவேபனைத்தோளபலவென்னோகினக்கின்றதே. ( )

ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல்.

[என்னையர்நுணி வின்னதென்றது.]

படையார்கருகண்ணிவண்ணப்பயோதரப்பாரமுதுண்
ணிடையார்மெலிவுகண்டண்டாக ஈர்முலலைவேலியெமமூர்
விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டார்வியன்றென்புலியூ
ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே. (கநசு)

அயலுரையுரைத்து வரைவுகடாதல்.

[கயல்புரை கண்ணியை யயலுரை யுரைத்தது.]

உருப்பனையன்னகைக்குன்றொன்றாறித்துரலுரெரித்த
நெருப்பனையமபலததாதியையும்பாசென்றேத்திறிற்குந
திருப்பனையூரணையாபொன்னாபுனைதல்செப்பிற்
பொருப்பனைமுன்னின்றென்னோவியேன்யான்புகல்வதுவே. ( )

தினையுரைத்து வரைவுகடாதல்.

[ஏனல்வையாட டினியிலையென
யானற்றேழி மடந்தைக்குரைத்தது.]

மாதிடங்கொண்டம்பலததுநின்றோன்வடவான்கயிலைப்[ன்று
போதிடங்கொண்டபொன்வேங்கைதினைப்புனங்கொய்கவெ
தாதிடங்கொண்டுபொன்விசிததன்களவாயசொரியநின்று
சோதிடங்கொண்டிதெமமைக்கெடுவிதததுதாமொழியே. ( )

பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாதல்.

[அகல்வரை நாடனைப் பகல்வரலென்றது.]

வடிவார்வயற்றிலையோன்மலயததுநின்றும்வருதேன்
கடிவார்களிவண்டுநின்றலர்தூறறபபெருங்கணியார்
நொடிவார்நமக்கினினோதகயானுமக்கெனனுரைக்கேன்
றடிவார்தினையெமாகவேமபெருமவிததண்புனமே. (ககக)

தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல்.

[சுண்புனத்தோடு நுள்வழிற்றுப்
பாண்புனமொழிப் பாங்கிபகீந்தது.]

நினைவித்துத்தனனையென்னெஞ்சத்திருநதம்பலத்துநின்று
புனைவித்தவீசன்பொதியின்ஈலைப்பொருப்பன்விருப்பிற்
றினைவித்திககாத்துசசிறநதுநின்றேழுக்குச்சென்றுசென்று
வினைவித்திககாத்துவினைவுண்டதாக்கிவினைநததுவே. (கச௦)

வேங்கையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல்.

[நீங்குகவின் நெடுந்தகையென
வேங்கைமேல்வைத்து விளம்பியது.]

கனைகடற்செய்தநஞ்சுண்டுகண்டாக்கமபலத்தமிழ்தாய்
வினைகெடச்செய்தவன்விணடோயகயிலேமயிலனையாய
நனைகெடச்செய்தனமாயினமைகெடச்செய்திடுவான்
றினைகெடச்செய்திடுமாறுமுண்டோவித்திருக்கணியே. ()

இரக்கமுற்று வரைவுகடாதல்.

[செழுமலை நாடந்தக் கழமலுப் றிரங்கியது.]

வழுவாவியலெமமலையர்விதைபபமற்றியாமவளர்த்த
கொழுவார்தினையின்குழாங்குளெலலாமெங்குழாமவணங்குஞ்
செழுவார்கழற்றிலலைச்சிற்பமபலவரைச்சென்றுநின்று
தொழுவாவினைநிற்கிலேநிறபதாவதித்தொலபுனத்தே. ()

கொய்தமைகூறி வரைவுகடாதல்

[நீடிநுட்புனத்தின் யாடேமென்று
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது.]

பொருப்பாக்கியாமொன்றுமாடடேமபுகலபுகலெமக்காம
விருபபாக்கியாவர்க்குமேலர்க்குமேல்வருமுரெரிதத
நெருப்பாக்குநீடமபலவளர்க்கன்பர்குலநிலததுக
கருப்பற்றுவிட்டெனககொயதற்றினின்றிக்கடிபபுனமே. ()

பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாதல்.

[மறைப்புறக் கிளவியிற் சீறைப்புறத் துரைத்தது.]

பரிவுசெய்தாண்டமபலததுபபயிலவேன்பரங்குன்றின்வா
யருவிசெய்தாழ்புனததைவனங்கொய்யவுமில்வனததே
பிரிவுசெய்தாலரிதேகொளகபேயொடுமென்னுமபெற்றி
யிருவிசெய்தாளினிருநதின்னுகாட்டுமிளங்கிளியே. (கசச)

மயிலொடுகூறி வரைவுகடாதல்.

[நீங்கநம்புனம்விடு நீன்பேநந்துயாம்
பாங்கிபகர்ந்து பருவரலுற்றது.]

கணியார்கருத்தின்னுமுற்றிற்றியாருசென்னுங்கார்ப்புனமே
மணியார்பொழிலகாண்மறத்திரகண்டர்மன்னுமமபலததேநா
னணியார்கயிலேமயில்காளயிலவேலொருவாவநதாற்
னுணியாதனதுணிநதாரொன்னுநீமைகளசொலலுமினே. ( )

வறும்புனங்கண்டு வருந்தல்.

[மென்புனம்விடுத்து மெல்லியல்செல்ல
மீன்பொலிவேலோன் மெலிஷுற்றது.]

பொதுவினிற்றீர்ததென்னையாண்டோன்புலியூரன்பொருபபே
யிதுவெனிலென்னின்றிருக்கின்றவாறெமமிருமபொழிலே
யெதுதுமககெயதியதென்னுற்றனிரையேண்டருவி
மதுவினிற்கைபபுவைததாலொததவாமறறிவவான்புனமே.

பதிநோக்கி வருந்தல்.

[மதிநுதலரிவை பதிபுதலரிநேன
மதிநனிகலங்கிப் பதிமீநவாடியது.]

ஆனந்தமாககடலாடுசிற்பம்பலமன்னபொன்னின்
மேனாநதுமாமலைச்சீறூரிதுசெய்யலாவதுலை
வானாநதுமாமதிவேண்டியமூழ்ப்போலுமன்னே
நானாநதளர்நதன்னியுநதளர்நதனைநன்னஞ்சமே. (கசௌ)

கசு. இரவுக்குறி.

இது முப்பத்துமூன்று துறையுடைதது. அவை வரு
மாறு:—

- ¹இரவுக்குறி வேண்ட ²லாற்றருமை கூற
- ³னின்றுநெரு சுடைத ⁴னிலைகண்டு நோத
- ⁵லுடகோள வினாத ⁶லுடகொண்டு வினாதல
- ⁷குறியிடங் கூறல ⁸குறியேற் பிதத
- ⁹லிரவர வுரைதத ¹⁰லேதங் கூறல
- ¹¹குறைநோத லோடு ¹²குறைநயப புரைத்தன்
- ¹³மயின்மே லிசைத்து வரவுணர்ந துரைத்த
- ¹⁴றையதுயி லறித ¹⁵றலைவிதுயி லெடுதத
- ¹⁶லிடத்துயதது நீங்க ¹⁷றளாவகன் றுரைத்தன்
- ¹⁸மருங்கணைத லோடு ¹⁹முகங்கண்டு மகிழ்தல
- ²⁰பள்ளியிடத துயததல ²¹பள்ளியிடத் துய்த்து
- வரைவு கடாவி வரவு விலககல்
- ²²வரைவு டம்படா தாற்றா துரைத்த
- ²³லதரிடைச செலவிற் கிரககங் கூற
- ²⁴லிருளற நிலவு வெளிப்பட வருநதல
- ²⁵வேற்றுக குறிகூறல ²⁶கடலிடை வைததத
- துயரறிவிதத ²⁷றோழியு மின்றித
- நானே கிடநது தனிமையுற றுற்றுவ
- காம மிக்க கழிபடா கிளவி,
- ²⁸காப்புச சிறைமிகக கையறு கிளவி

²⁹யாறுபாரத துற்ற வச்சக கிளவி
³⁰தன்னுடகையா நெய்திடு கிளவி
³¹நிலைசண் டிரைதத ³²னெடுங்கடர் சேர்த்த
³³லலரறி விததலோ டாறைம் மூன்று
 மிரவுக குறியிவை பென்றிசி னேரே.

இரவுக்குறி வேண்டல்.

[நள்ளிநீத்தறியை வள்ளனைந்து
 வீங்குமென்முலைப் பாங்கீக்குரைத்தது.]

மருநதுநமமலவற்பிறவிபபிணிக்கமபலத்தமிர்தா
 யிருநதனாகுன்றினின்றேங்குமருவிசென்றேர்திகழப்
 பொருநதினமேகமபுதைநதிருநேகுமபுனையிறுமபின்
 விருநதினன்யாணுகளசீறூரதனுககுவெளவளையே. (கச அ)

வழியருமைகூறி மறுத்தல்.

[இரவரலேந்தல்கருதியுரைப்பப் பருவரப்பாங்கியருமையுரைத்தது.]

விசுமபினுக்கேணிநெறியன்னசின்னெறிமேன்மழைதூந
 கசுமபினிற்றுன்னியளேறுழைநதாலொக்குமையமெய்யே
 யிசுமபினிற்சிரதைககுமேறற்கரிதெழிலமபலததுப
 பசுமபனிக்கோடுமிலேநதானமலயததெமவாழ்ப்தியே. (கசு கூ)

நின்ற நெஞ்சுடைத்தல்.

[பாங்கிலங்கப் பருவரைநாட னீங்கிலங்காது நெஞ்சுடைத்தது.]

மாற்றேனெனவநதகாலனையோலமிடவடர்த்த
 கோற்றேன்குளிர்திலைக்கூததன்கொடுங்குன்றிள்ளகுடுமி
 மேறேனவிருமபுமுடவனைப்போலமெலியுநெஞ்சே
 யாற்றேனரியவரிவைக்குநீவைத்தவன்பினுக்கே. (கரு 0)

இரவுக்குறிநேர்தல்.

[தடவரைநாடன் றளர்வுதீர மடநடைப்பாங்கி வகுத்துரைத்தது.]

கூளிரிரைக்கநின்றம்பலத்தாழ்குரைகழற்கீழ்த்
தூளிரிரைத்தசுடர்முடியோயிவடோணசையா
லாளிரிரைத்தடலானைகடேருமிரவிலவந்து
மீளியுரைத்திவினையேனுரைப்பதன்மெலலியற்கே. (கருக)

உட்கோள் வினாதல்.

[நேறிவிலக்துற்றவ னுறுதுயர்நோக்க்
யாங்கோருதழல் பாங்க்பகர்ந்தது.]

வ்ரையன்றொருகாலிருகாலவனையரிமிர்த்துவட்கார்
நிரையன்றழலெழுவெயதுநின்றோன்றிலையன்னநின்னூர்
விரையென்னமென்னிழலென்னவெறியுறுதாதிவாபோ
துரையென்னவோசிலமபாகலமபாவியொளிராவனவே (கருஉ)

உட்கொண்டு வினாதல்.

[தன்னைவினவத் தாளவள்துறிப்பறிந்
தேன்னைநின்னுட்டியலணியென்றது.]

செமமலராயிரந்தாயக்கருமாறிருக்கண்ணணியு
மொயம்மலரீங்குழலமபலதேதான்மன்னுதென்மலயத்
தெமமலர்குடிநின்றெறசசாநதணிநதென்னநன்னிழலவா
யமமலரவாடகணலலாயெலலிவாயதுமராடுவதே. (கருங்)

குறியிடங் கூறல்.

[ஓரவுக்குறியிவ னென்றுபாங்க்
அரவக்கழலவந் குறியவுரைத்தது.]

ஞ்சு

திருக்கோவையார்.

பனைவளர்கைமமாபபடா ததமபலத்தரன்பா தம்விண்ணோ
புனைவளாசாரற்பொதியின்மலைப்பொலிசநதணிநது
சுனைவளர்காவிகளஞ்சுபபைநதோகைதுயிலபயிலுஞ்
சுனைவளர்வேங்கைகளயாங்கணின்ருடுஞ்செழுமபொழிலே.

இரவுக்குறி யேற்பித்தல்.

[அவக்கழலவ னுற்றனென இரவுத்தறி யேற்பித்தது.]

மலவன் குரமபையைமாற்றியமமான்முதலவானாககப்பாற்
செலவன்பாக்கோககுஞ்சிவன்றிலைககானலிற்சீர்ப்பெடை
டலவன்பயிலவதுகண்டஞர்கூர்நதயிலவேலுரவோன் [யோ
செலவநதிவாக்ககண்டனெனனதாங்கொன்மனசேர்துயிலே. ()

இரவரவுரைத்தல்.

[தாவந தழலிக் காவர வுடைத்தது.]

மோட்டககதிர்முலைப்பங்குடைத்திலலைமுன்னோன்கழற்கே
கோட்டநதருநகருமுடிவெற்பன்மழைகுழுமி
நாட்டமபுதைத்ததன்னநளளிருணுகநடுகசசிகம
வேட்டநதிரிசரிவாயவருவான்சொல்லுமெலலியலே (கருசு)

ஏதங்கூறி மறுத்தல்.

[இழக்கம்பெரி தாவரனென அழக்கமெய்தி யரிவையுடைத்தது.]

செழுநகராழுழவதிரிசிற்பமபலததுபபெருநதிருமால்
கொழுநகரன்மலரிடக்கூத்தயர்வோன்கழலேத்தலாபோன்
முழநகராரிமுரண்வாரணவேட்டைசெயமொயயிருளவாய
வழநகரவதரின்வழநகென்றுமோவின்றெமவளளலையே. ()

குறை நேர்தல்.

[அலைவேலண்ண னிலைமைகேட்டுக்
கொலைவேற்கண் ணிதுநயந்தது.]

ஓங்குமொருவிடமுண்டமபலததுமபருயயவன்று
தாங்குமொருவன்றடவரைவாயத்தழங்குமமருவி
வீங்குஞ்சுனைப்புனல்விழ்ந்தன்றழங்கபிடித்தெடுத்து
வாங்குமவர்க்கறியேன்சிறியேன்சொல்லுமவாசகமே(கருஅ)

குறைநேரந்தமைகூறல்.

[குறையந்தன ணெறிதழலியேன
எறிவேலண்ணல் கறியவுரைத்தது.]

ஏனற்பசுங்கதிரென்றுழ்க்கழியவெழிவியுன்னிக்
கானக்குறவர்களகம்பலைசெய்யுமவம்பார்சிலம்பா
யானிறறையாமததுநின்னருண்மேனிற்கலுற்றுச்சென்றேன்
மேனக்கொன்றையன்றிலையுறாசெவலுஞ்செவலவகளே.

வரவுணர்ந் துரைத்தல்.

[வளமயிலேடுப்ப வளமயிற்பாங்கி
செருவேலண்ணல் வரவுரைத்தது.]

முன்னுமொருவரிருமபொழிநமூன்றற்குமுற்றுமிற்றும்
பின்னுமொருவாசிற்றமபலத்தார்நருமபேரருளபோற்
றுன்னுமொரின்பமென்றோகைதந்தோகைககுச்சொல்லுவபோன்
மன்னுமரவத்தவாயததுயிலபேருமயிலினமே. (கக௦)

தாய் துயிலறிதல்.

[ஊசன்மீசைவைந் தோள்மளியிற் றுயதுதுயி றுன்றித்தது.]

கூடாரரணெரி கூடக்கொடுஞ்சிலைகொண்டவண்டன்
சேடார்மதினமல்லந்நிலையன்னுய்சிறுகட்பெருவெண்
கோடார்கரிசுருமாமணியூசலேக்கோப்பழித்துத்
தோடாரமதுமலர்நாகத்தைநாக்குருஞ்சூழ்பொழிற்கே. (௮)

துயிலெடுத்துச் சேறல்.

[தூய்துயிலறிந் தாய்தநபவண் மெல்லியந்தீர் சொல்லியது.]

விண்ணுகருமேலவியன்பா தலககீழ்விரிநீருடுதத
மண்ணுக்குநாபபணயநதுதென்றிலலைநின்றோனமிடற்றின்
வண்ணக்குவளைமலாகினறனசினவாண்மிளிரரின்
கண்ணெக்குமேற்கண்டிகாண்வண்டுவாழுகருங்குழலே. (௯)

இடத்துய்த்து நீங்கல்.

[மைத்தடங்கண்ணியை யுய்த்திடத்தோநபா
னிங்கலுற்ற பாங்க்பகர்ந்தது.]

நந்தீவரமென் னுநாரணனான்மலர்ககண்ணிற்கெஃகந்
தந்தீவரன்புலியூரனையாயதடங்கண்கடந்த
விந்தீவரமவைகாணின்னிருளசோசூழற்கெழிலசோ
சந்தீவரமுறியும்வெறிவீயுந்தருகுவனே. (ககாங்)

தளர்வகன்றுரைத்தல்.

[வடுவகீரைய வநீநெடுங்கண்ணியைத்
தடுவரியன்போடு தளர்வகன்றுரைத்தது.]

காமரைவெனறகண்ணோன்றிலலைபபலகதிரோனடைதத
தாமரையிலலினிதழ்ககதவநதுறநதோதமியே
பாமரைமேகலைபற்றிச்சிலம்பொதுக்கிபபையவே
நாமரையாமதென்னோவநதுவைகிரயநததுவே. (ககாசு)

மருங்குணை தல்.

[அன்புமீதுதீயி ளளவளாயவளைப்
பொன்புனைவேலோன் புகழ்ந்துரைத்தது.]

அகிலின்புகைவிமமியாய்மலர்வேயந்தஞ்சனமெழுதத்
தகிலுந்தனிவடமபூட்டததகாளசங்கரன்புலியூ
ரிகலுமவரிற்றளருமிததேமபலிடைஞெமியப
புகிலுமிகவிநநனையிறுமாக்குமபுணர்முலையே. (ககூரு).

முகங்கண்டு மகிழ்தல்.

[முகையவிழ்துழலி முகமதிகண்டு
திகழ்வேலண்ணன் மகிழ்வுறறது.]

அமுநதேனரகத்தியானென்றிருபபவநாண்டுகொண்ட
செமுநதேன்றிகழ்பொழிற்றிலலைப்புறவிற்செறுவகத்த [ண்
கொழுந்தேன்மலர்வாயக்குமுதமிவளயான்குருஉச்சுடர்கொ
டெமுநதாங்கதுமலர்ததுமமுயாவானத்திளமதியே. (ககூகூ).

பள்ளியிடத் துய்த்தல்.

[பிரிவதுகந்திய பேருவரைநாட
ஹெள்ளிழைப்பாங்கியோடு பள்ளிகோள்கேன்றது.]

சுருமபுறுநீலநகொய்யற்றமிநின்றதுயிலபயின்மோ
வருமபெறற்றோழியொடாயத்துநாபபணமரரொனா
ரிருமபுறுமாமதிலபொன்னினுசுவெளரிபபுரிசையன்றோர்
துரும்புறச்செற்றகொற்றதெமபிரான்றில்லைச்சூழ்பொழிற்கே.

வரவு விலக்கல்.

[தேய்வமன்னுளைத் திருந்தமள்சேர்த்தி
மைவரைநாடனை வடிவுவிலக்கியது.]

நற்பகற்சோமனெரி தருநாட்டத்தன் றிலலையன்ன
விற்பகைத்தோனுகுமபுருவத்திவளின்மெய்யேயெளிதே
வெற்பகச்சோலையின்வேய்வளா தீச்சென்றுவிண்ணினின்ற
கற்பகச்சோலேக துவுநகன்னாடவிககலவதரே. (க௬௮)

ஆற்றா துரைத்தல்.

[வரைவுகடாய வாணுதற்றேழிக் கருவரைநாடனுற்றறுரைத்தது.]
பைவாயரவரையமபலத்தெமபரன்பைநகயிலைச் [யை
செவ்வாயகருநகட்பெருமபணைதேதாட்சிற்றிடைக்கொடி
மொய்வார்கமலத்துமுற்றிழையின்றென்முன்னைத்தவததா
லிவவாறிருக்குமென்றேறிற்பதென்றுமென்னின்னயிரோ. ()

இரக்கங்கூறி வரைவுகடாதல்.

[வுதிர்கழலவ எகன்றவழி யெதிர்வதறியா திரங்கியுரைத்தது.]
பைவாயரவுமறியுமழுவுமபயின்மலர்க்கை
மொய்வார்சடைமுடிமுன்னவன றிலலையின்முன்னினக்காற்
செவ்வாய்கருவயிர்ச்சேர்த்திச்சிறியாளபெருமலர்க்கண்
மைவார்குவளைவிடுமன்னநீண்முத்தமாலேகளை. (க௭௦)

நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்.

[தனவேலவர்க்குத் தந்தளர்வறியப்
பனிமதிவிளக்கம் பாங்கு பகர்ந்தது.]

[நாகநதொழுவெழிலமபலநண்ணிநடநவி லவே
னாகமி துமதியேமதியேநவிலவேற்கையெநக
னாகமவரவெதிர்நாகுகொள் ளுநாளிருளவாயநறவார்
நாகமலிபொழிலவாயெழிலவாய்த்தரின்னாயகமே. (க௭௧)

அல்லகுறி யறிவித்தல்.

[வல்லியன்னவ ளல்லதறிப்பா
டறைப்புனற்றுறைவந்தச் சிறைப்புறத்துரைத்தது.]

மின்னங்கலருஞ்சடைமுடி யோன்வியன்றி லலையன்னா
பென்னங்கலமாலெய தியதோவெழின்முததநதொத்திப [று
பொன்னங்கலாபுன்னைச சேககைமின்வாயப்புலமபுற்றுமுற்
மன்னமபுலருமளவுருதுமி லாதமுங்கினவே. (களஉ)

கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தல்.

[எறிகடன்மேல்வைத் தீயவநுதுயாம்
அறைகழலவந் கறியவுடைத்தது.]

சோததுன்னடி யவென்றோரைககுழுமித்தொலவானவர்கூழ்ந்
தேததுமபடிநிற்பவன்றி லலையன்னா ளிவடுவள
வார்ததுன்னமிழ்ந்துநதிருவுமதியுமிழுதவநீ
பேர்ததுமிபைபொழியாயபழிநோக்காயபெருங்கடலே. ()

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

[காமமிக்க நாழ்துழலேழை காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.]

மா துற்றமேனிவரைபுறறவிலலி திலலைகாகூழ்
போதுற்றபூமடு ாழிலகாளகழிகாளெழி நபுளளினங்கா
ளே துற்றழிதியென் றீர்மன்னுமீர்நதுறைவர்க்கிவளோ
தீ துற்றதென்னுககென றீரிதுவோநன்மைசெபபுமினே. ()

காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவி.

[மேய்யுறு காவலிற் கையறு கிளவி.]

இன்னறவாரபொழிந்நிலலைநகரிதைநீர்விழவிற்
பன்னிறமாலேததொகைடகலாழ்பல்விளககிருளின்

முன்னறவுய்க்குமிலலோருநதுழி லுறறுறைவர்மிக்க
கொன்னிறவேலொடுவந்திடின்றா ளிருரை தருமே. (௧௭௫)

ஆறுபார்த் துற்றவச்சக்கிளவி.

[நாறுவார்தழ னவ்விநோக்கி யாறு பார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.]

தாருறுகொன்றையன்றி லலைச்சடைமுடியோனகயிலை
நீருறுகான்யாறளவிலநீநதிவநதானினது
போருறுவேலவயப்பொங்குருமஞ்சுகமஞ்சிவருளு
சூருறுசோலையின்வாய்வரற்பாற்றனறு தூங்கிருளே. (௧௭௬)

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி.

[மின்னுப்புரையு மந்துன்னநங்கு நன்னுட்கையா றெய்திடுகிளவி.]

விண்டலையாவர்க்குமவேநதாவண்டி ல்லைமெலலநகழிசூழ்
கண்டலையேகரியாகன்னிப்புண்ணை ககலநதகளவர்
கண்டிலையேவரக்கங்குலெலலாமங்குல்வாய்விளக்கு
மண்டலமேபணியாயதமியேற்கொருவாசகமே. (௧௭௭)

நிலைகண்டுரைத்தல்.

[நின்னினழிந்தளண் மின்னடை மாடுதே
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது.]

பற்றொன்றிலார்பற்றுநதிலலைப்பர ன்பரங்குன்றினின்ற
புற்றொன்றரவன்புதலவனெனநீபுகுநதுநின்றான்
மற்றுன்றுமாமலரிட்டுளு னைவாழ்த்திவநதிததலன்றி
மற்றொன்றுசிறதிபபரேலவல்லளோமநகைவாழ்வகையே.()

இரவுறுதுயரங் கடலொடுசேர்த்தல்.

[எறிவேங்கண்ணி யிரவறுதுயரங்
சேறிகடலிடைச் சேர்த்தியுரைத்தது.]

சூங்கணைவேளைப்பொடியாயவிழவிழித்தேதான்புலியூ
ரோங்கணைமேவிபபுரண்டுவிழுந்தெழுநதேதாலமிட்டுத்
தீங்கணைநதேநாரலலுநதேதருயகலங்கிச்செறிகடலே
பாங்கணைநதாரின்னையுமமுளரோசென்றகன்றவரே(களக)

அலரறிவுறுத்தல்.

[அலைவேலண்ணன் மனமகிழநன் பலராலறியப் பட்டதென்றது.]

அலராயிரநதநதுவந்தித்துமாலாயிரங்கரததா
லலராகழலவழிபாடுசெயதாற்களவில்லொளிக
ளலராவிருக்குமபடைகொடுததேதான்றிலையானருள்போன்
றலராய்விளைகின்றதமபலகைமமிக்கையமெயருளே. ()

கரு. ஒருவழித்தணித்தல்.

—o—

இது பதின்மூன்று துறையுடைத்தது. அவைவருமாறு:—

¹அசன்றணைவு கூற ²லாழியொடு கேட்ட

³லாழியொடு புலதத ⁴லன்னமோ டாயத

⁵லாழிக குரைதத ⁶லாழி யிழைததல

⁷சுடரொடு புலமபல ⁸பொழுதுகண்டு மயங்கல்

⁹பையு னெயதல் ¹⁰பரிவுறறு ரைத்த

¹¹லன்னமோ டழிதல ¹²வரவுணர்ந துரைததல

¹³வருததக கூறல வருபதின் மூன்றுந்

கிருத்திய வொருவழித் திறன குமமே.

அகன்றணைவு கூறல்.

[வழிவேறு படமன்னும் பழிவேறு படுமென்றது.]

புகழுமபழியுமபெருககிற்பெருகுமபெருகிரின்ற
நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினலலாலிதுநீரினைப்பி
னகழுமதிலுமணிதிலலையோனடிப்போதுசென்னித
திகழுமவாரசெலலலபோலிலையாமபழிசின்மொழிககே. ( )

கடலொடு வரவுகேட்டல்.

[மணந்தவரொருவழித் தணந்ததற்கிரங்கி
மறிதிரைசேரு மெறிகடங்கியம்பியது.]

ஆரமபரநதுதிரைபொருநீரமுகின்மீன்பரப்பிச
சீரமபரததிறிகழ்ந்தொளிதோன்றுநதுறைவாசென்றார்
போருமபரிசுபுகன்றனரோபுலியூரப்பனிதன்
சீரமபர்குற்றியெற்றிசசிறநதார்க்குஞ்செறிகடலே. (கஅ௨)

கடலொடு புலத்தல்.

[செறிவளைச் சின்மொழி யெறிகடற் கியம்பியது.]

பாணிகர்வண்டினமபாடபபைமபொன்றருவெண்கிழிதரு
சேணிகர்காவின்வழங்குமபுன்னைததுறைச்சேர்ப்பர்திநுகள
வாணிகர்வெளவளைகொண்டகன்றாராதிறமவாயதிறவாய
பூணிகர்வாளரவன்புலியூர்குற்றுமபோரககடலே. (கஅ௩)

அன்னமோடாய்தல்.

[மீன்னிடை மடந்தை யன்னமோ டாய்ந்தது.]

புகன்றாமரைககண்கெடகடநதோன்புலியூர்ப்பழனத
தகன்றாமரையன்னமேவனாநீலமணியணிரது [ரையா]

முகன்றாழ்குழைச்செம்பொன்முத்தணிபுன்னையின் னும்மு
தகன்றாரசன்றேயொழிவர் கொலலோநமமகன்றுறையே. ( )

தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறல்.

[மீளேறியதுறைவர் மீளமளவு
மான்றேர்வழியை யழியேலென்றது.]

உளாருமுருகியுரோமஞ்சிலாபபவுடையவனாட்
கொளாருமவரிலொகூட்டந்தந்தான்குனிக்குமபுலியூர்
விளாருமபரிசுசென்றாவினன்றோவழி தூரற்கண்டாய்
புளாருந்திரையும்பொரசசங்கமார்க்குமபொருகடலே. ( )

கூடலிழைத்தல்.

[நீடலந் துறையிற் கூட லிழைத்தது.]

ஆழிதிருததும்புலியூருடையானருளினளித்
தாழிதிருத்துமணற்குன்றி நீத்தகன்றார்வருகென்
ருழிதிருததிசுசுழிககணக்கோதிரையாமலைய
வாழிதிருத்திததரககிற்றியோவுளளமவளளலையே. (கஅசு).

சுடரொடு புலம்பல்.

[குணகடலெழுகடர் குடகடந்தளிப்ப
மணமலிதழலி மனம்புலம்பியது.]

கார்த்தரங்கந்திரைதோணிசுருககடன்மீனெறிவோர்
போர்த்தரங்கநதுறைடானுந்துறைவர்தம்போக்குமிக்க
தீர்த்தரங்கன்றிலலைபலபூமபொழிற்செப்புமவஞ்சினமு
மார்த்தரங்கஞ்செய்யுமா லுய்யுமாறென்கொலாழ்சுடரே. ( )

பொழுதுகண்டு மயங்கல்.

[மயறநுமாலை வருவதுகண்டு கயறநுகண்ணி கவலையுற்றது.]

பகலோன்கரந்தனன்காபபவர்சேயர்பற்றற்றவர்க்குப்
புகலோன்புகுநர்க்குப்போககரியோனெவருமபுகலத்
தகலோன்பயிறிலலைப்பைமபொழிற்சேக்கைக^கணைக்கினவா
லகலோனகிருநகழிவாப்க்கொழுமீனுண்டவன்னங்களே. ( )

பறவையொடு வருந்தல்.

[சேறிபிணிகைமீகச் சிற்றிடைப்பேதை
பறவைமேல்வைத்துப் பையுளைய்தியது.]

பொன்னுமணியுமபவளமுமபோன்றுபொலிந்திலங்கி
மின்னுஞ்சடையோன்புலியூர்விரவாதவரினுண்ணை
யின்னுமறிகிலவாலென்னைபாவமிருநகழிவாய்
மன்னும்பகலேமகிழ்ந்திரைதேரும்வண்டானங்களே(கஅக)

பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுரைத்தல்.

[முநகவிழ் கானலோடு பரிவுற்றது.]

கருநகழிகாதற்பைநகானலிற்றில்லையென்கண்டர்விண்டா
ரொருநகழிகாதரமூவெயிலசெற்றவொற்றைச்சிலைஞ்சூழ்ந
தருநகழிகாதமகலுமென்றுமென்றவநதுகண்ணீர்
வருநகழிகாதலவனசங்கனகூடபுமலாககைகளே. (கக௦)

அன்னமோடழிதல்.

[இன்னகையவ எரவநதுயர மன்னத்தோ டழிந்துரைத்தது.]

மூவறழீஇயவருண்முதலோன்றிலலைசெவவன்முநநீர்
நாவறழீஇயவிநரானிலந்துஞ்சுநயநதவின்பச்

சேவறழீ இச்சென்று தான்று ஞசுமயான் றுயி லாச்செயி ரொற
காவறழீ இயவர்க்கோ தாதனியகனியன்னமே. (௧௯௧)

வரவுணர்ந்துரைத்தல்.

[சேன்றவர்வரவுணர்ந்து நின்றவணிலைமை
சிறப்புடைப்பாங்கி சிறைப்புறத்துரைத்தது.]

நிலலாவனே நெஞ்சநெகருருநநெடுங்கண்டியிலக
கலலாகதிர்முத்தககாற்றுமெனககட்டுரைக்கதிலலைத [டா
தொலலோனருளகனிலலாரிற்சென்றார்சென்ற செல்லல்கண்
மெலலார்மதியேயிதுநின்னையானின்றிரககின்றதே. (௧௯௨)

வருத்தமிகுதி கூறல்.

[நீங்கி யணைந்தவந்தப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

வளருககறியறியாமநதிதின் றுமமமர்க்கிடமாயத
தளருநதடவரைததண்சிலமபாதனதகமெனகும்
விளருமவிழுமெழுமவிமழுமெலியும்வெண்மாமதிநின்
றொளிருஞ்சடைமுடியோன்புலியூரன்னவொண்ணுதலே. ()

௧௯. உடன்போக்கு.

இஃது ஐம்பத்தாறு துறையுடைதது. அவை வருமாறு:—

- ¹பருவங் கூறல படைத்துமொழி தலலொடு
- ²மருவமர் கோதையை மகடபேச சரையதல
- ³பொன்னணி வுரையதல ⁴பொருளவிலை கூட
- ⁵லன்னமென் னடையா ளருமைகேட டுழித
- ⁶றளாவறிந் துரைத்த ⁷றுழ்குழ லாட

னுளநினை வுரைத்த⁸ லுடன்கொண்டு சேறற்
 கருமை யுரைத்த⁹ லாதாங் கூறன்
¹⁰மருவிய தடங்கயல வாழா னென்றல
¹¹பொருவரு கற்பின் புனைநல னுரைத்த
¹²றுணிநதமை கூற ¹³துணிவு கேட்ட
¹⁴றுணிவறி வித்த ¹⁵றொல்ல நாணவிட
¹⁶றுணிவெடுத்த துரைத்தல ¹⁷கொண்டக லெனவுரைத்த
¹⁸லடிவழி நினைநதுநின் றவனுளம வாடல
¹⁹கொடியிடை யானைக கொண்டுசென் றுய்த்த
²⁰லோமபடித் துரைத்தல ²¹வழிப்படுத துரைத்த
²²றேமபடு கோதையைத திறலடு வேலோன்
 பையககொண் டேகல ²³பயங்கெட வுரைத்தன்
²⁴மையமா கண்ணியை வழியயா வகற்ற
²⁵னெறிவிலக கலலொடு ²⁶நெறியிடைக் கண்டவா
 செறிவெடுத துரைத்தல ²⁷சேயிழை யாளுடன்
 வழிவினை யாடல ²⁸வழியெதிர் வருவோ
 ரெழினக ரணிமை யிதுவென வுரைத்த
²⁹னகர்காட டலலொடு ³⁰நகரிடைப புகுபு
 பதிபரி சுரைத்தல ³¹பாங்கியைக கிட்டி
 மதிதுத லானை வளர்த்தவள கேட்ட
³²லறத்தொடு நிறற ³³லதுகேட் டழுங்க
³⁴றிறப்பா டின்னிச செவிலிகவன் றுரைத்த
³⁵லடிநினைந திரங்க ³⁶லதுதாயக் குரைத்தன்
³⁷மடவரல் போக வாடி யுரைத்தல
³⁸கிளிமொழிக் கிரங்கல ³⁹கிளர்கூடர்ப் பராயத
⁴⁰வளிபெறு பருவத்திற் கவளகவன் றுரைத்த
⁴¹டைத் துணித ⁴²னற்றாய நயந்தவர்
 கூடக கரையெனக் கொடிக்குறி பார்த்தல

⁴³சோதிடங் கேட்டல ⁴⁴சுவடுகண் டறித
⁴⁵லேதழும் றவைகண் *⁴⁶ரங்கி யுரைத்தல்
⁴⁶வேட்ட மாதரைக கண்டு வினாவல
⁴⁷புறவொடு புலத்தல ⁴⁸குரவொடு வருநத
⁴⁹றிறலருந தவதொடு செலலா நின்ற
 மாவிர தியரை வழியிடை வினாவல
⁵⁰வேதியர் தம்மை விருமபி வினாவல
⁵¹புணர்துடன் வருவோரைப பொருநதி வினாவன்
⁵²மனாரதரு குழலாண் மன்னிய நிலையொடு
 வேங்கை பட்டது கண்டு வியத்த
⁵³லாங்கவ ரியைபணி யவடகெடுத் துரைத்தன்
⁵⁴மீள வுரைத்தன ⁵⁵மீளா தவளுக
 கூழ்முறை யிதுவென வுலகியல புரைத்த
⁵⁶வழுநகுதாயக குரைத்த லேம்பதோ டாறு
 முழுநகொலை வேலோ னுடனபோக காகும்.

பருவங் கூறல்

[உருவது கண்டவ ளுமை யுரைத்தது.]

ஓராகமிரண்டெழிலாயொளிர்வோன்றிலையொண்ணுதலங்
 கராகமபயினறமிழ்தமபொ திரதீர்ஞ்சுணங்காடகத்தின்
 பராகஞ்சிதாரத்பயோதரமிபபரிசேபணைதத
 விராகங்கண்டாலவளளலையிலையேயெயமரெண்ணுவதே.()

மகட்பேச்சுரைத்தல்.

[படைத்துமொழி்களவியிற் பணிமொழிப்பாங்கி
 யடங்கதிர்வேலோற் கறியவுரைத்தது.]

மணியக்கணியுமரனஞ்சமஞ்சிமறுகிமிண்ணோ
 பணியக்கருணைதரும்பரன்றிலையென்னொழித்துத்

சு அ

திருக்கோவையார்.

துணியககருதுவதின்றேதுணிதுறைவாநிறைபொன்
னணியககருதுகின்றார்பலாமேன்மேலயலவரே. (ககரு)

பொன்னணிவுரைத்தல்.

[பலபரிசினுலு மலர்நெடுங்கண்ணியை
நன்னுதற்பாங்கி பொன்னணிவரோற்றது.]

பாபபணியோன்றிலலைபபலபூமருவுசிலலோதியைநந்
காபபணிநதார்பொன்னணிவாரினிககமழ்பூநதுறைவ
கோபபணிவான்றோயகொடிமுன்றினிநிறைவையோகுழும்
மாபபணிலங்கண்முழங்கததழங்குமணமுரசே. (ககசு);

அருவிலையுரைத்தல்

[பேதையாறிவு பேதைமையுடைத்தேன்
வாதரத்தோழி யருவிலையுரைத்தது.]

எலும்பாலணியிறையம்பலத்தோனெல்லைசெலசுறுவேவர்
நலம்பாவியமுற்றநலகினுநகலவரைநாடரமம்
சிலம்பாவடிக்கண்ணிசிறிடைக்கேவிலைசெப்பலொட்டார்
கலம்பாவியமுலையின்விலையென் னீகருதுவதே. (ககசு);

அருமைகேட்டழித்தல்.

[பெருமை நாட்டத்தவன் அருமைகேட்டழித்தது.]

விசுமபுறறதினகடகழுமழபபோன்றினிவிமமிவிமமி
யசுமபுறறகண்ணோடலறையகிடநதரநறிலலையன்னாள்
சுயமபுற்றரவிடைகூரெயிற்றுநலகுழன்மொழியி
னயமபற்றிநின்றநடுங்கித்தளாகின்ற நன்னெஞ்சமே. (ககசு);

தளர்வறிந்துரைத்தல்.

[தண்ணெய்வண் றளர்வறிந்து
'கொண்டுநீங்கெனக் குறித்துரைத்தது.]

மைதயங்குருதிரைவாரியைரோசுகிமடலவிழ்ப்புற [லேப
கைதையங்கானலேநாககிககண்ணீர் கொண்டுநகண்டர்தில்
பெய்தயங்குருதுண்மருங்குனலலாரையெலலாம்புலவினா
பைதயங்குமமரவம்புரையுமமலகுற்பைநதொடியே. (கககக)

குறிப்புரைத்தல்.

[நயைக்குழலி குறிப்புரைத்தது]

மாவைவநதாண்டமெனனோகதிதனபங்காவண்டி லலைமலவற்
கோவைவநதாண்டசெவவாயககருங்கண்ணிகுறிப்பறியேன்
பூவைதநதான்பொன்னமபநதுதந்தானென்னைப்புல்லிக்கொண்டு
பாவைதநதாளபைநகிரிபளிததாளின்மென்பைநதொடியே.

அருமையுரைத்தல்.

[கானின்கடுமையு மானின் மேன்மையும்
பதியின்சேட்சியு மீதுவெனவுரைத்தது.]

மெலலியலகொங்கைபெரியமினனேரிடைமெலலடிபூக்
கலலியலவெமமைககடங்கடுநதீககற்றுவானமெலலாரு
சொலலியசோச்சுடர்ததிங்களங்கண்ணிதெதாலலோன்புலியு
ரலலியங்கோதைநலலாயெலலேசையதெதமமகனகரே. ( )

ஆதரங்குறல்.

[அழிந்தடம்புரையு மநூஞ்சாமதுவு
நிழிந்தமவட்து நின்றுடேக்கெனன்றது.]

பிணையுறகலையும்வன்பேயததேறினைப்பெருநீநசையா
 லணையுமுரம்புரிமப்பியவத்தமுமையமெய்யே
 யிணையுமளவுமில்லாவிறையோனுறைதிலலைத்தண்பூம்
 பணையுநதடமுமன்றே நின்னொடேகினெமபைநதொழுககே.

இறந்துபாடுரைத்தல்.

[கார்த்தடழங் கயலும் போன்றிர்
 வார்த்தடழலையு மன்னனுமென்றது.]

இங்கயலென்னிபணிககின்றதேநதலிணைப்பதிலலாக
 கங்கையஞ்செஞ்சடைக்கண்ணுதலண்ணலகடிகொழல்லைப்
 பங்கயப்பாசடைப்பாய்தடநீயப்படர்தடததுச்
 செங்கயலன்றேகருங்கயற்கண்ணித்திருதுதலை. (௨௦௩)

கற்புநலனுரைத்தல்.

[பொய்யோத்தவிடை போக்குத்துணிய
 வையத்திடை வழக்குரைத்தது.]

தாயிற்சிற்றந்தன்றுநாண்டையலாருநகநாண்டகைசால
 வேயிற்சிற்றந்தமென்றோளிதிண்கற்பின்விழுமிதன்நு
 கோயிற்சிற்றநதுசிற்றமபலததாடுமெனகூததப்பிரான்
 வாயிற்சிற்றநதமதியிற்சிற்றநதமதிதுதலை. (௧௦௪)

துணிந்தமை கூறல்.

[பொருவேலண்ணல் போக்குத்துணிந்தமை
 செருவேந் கண்ணிக்குச் சென்றுசெப்பியது.]

குறப்பாவைரின்குழல்வேங்கையம பொதொடுகோங்கமவிரா
 கறப்பாடலம்புனைவார்நினைவாந்தமபிரான்புலியூர் [ய

மறப்பானடுப்பதொர்தீவினேவநதிடிற்சென்றுசென்று
பிறப்பானடுப்பினுமபின்னுநதுன்னத்தகுமபெற்றியரே. ()

துணிவொடுவினாவல்.

[சிலம்பன்றுணர்வொடு செல்காநீனந்து
கலம்புனைகோம்பர் கலக்கழற்றது.]

நிழற்றலைதீநெறிநீரிலலைகானகமோரிகதது
மழற்றலைவெம்பாற்றெனபரென்னோதுலையமபலத்தான்
கழற்றலைவைத்துக்கைப்போதுகளகூப்பககலலாதவர்போற்
குழற்றலைச்சொலலிசெலவக்குறிப்பாருநகொற்றவர்க்கே. ()

போக்கறிவித்தல்.

[போருகடர்வேலவன் போக்துத்துணிந்தமை
யரிவைக்கவ ளறியவுடைந்தது.]

காயமுமாவியுநீநகளசுற்றமபலவன்கயிலைச்
சீயமுமாவுமவெரீஇவரவெனபலசெறிதிரைநீர்த்
தேயமுமயாவுமபெறினுநகொடார்நமரின்னசெப்பிற்
ரோயமுநாடுமிலலாச்சுரமபோக்குததுணிவித்தவே. (௨௦௭)

நாணிழந்துவருந்தல்.

[கற்புநாணினு முற்சிறந்தமையிற்
சேனேறிசெல்ல வானுதறுணிந்தது.]

மற்பாயவிடையோன் மகிழ்புலியூரென்னொடும்வளர்ந்த
பொற்பார்திருநாண்பொருப்பர்விருப்புப்புகுதுநாதக்
கற்பார்கடுகாலகலக்கிப்பறித்தெறியககழிக
விற்பாற்பிறவற்கவேழையர்வடிழையெழுமையுமே. (௨௦௮)

துணிவெடுத்துரைத்தல்.

[சேல்வமாதர் சேல்லத்துணிந்தமை
தோல்வரைநாடந்தீத் தோழ்சோல்லியது.]

கமபஞ்சிவநதசலநதரனாகமகறுதத்தில்லை
நமபனசிவநகர்நற்றளிரகறசுரமாகுநமபா
வமபஞ்சியாவம்புகமிகநீண்டரிசிறதுகண்ணாள்
செமபஞ்சியின்மிதிக்கிற்பதைகருமமலர்ச்சீறழிககே.(௨௦௯)

குறியிடங்கூறல்.

[மன்னியவிருளிற் றுன்னியதறியிற்
கோங்கிவர்கோங்கையை நீங்குகொண்டேன்றது]

முன்னோன்மணிகண்டமொத்தவனமபலநதமமுடிதாழ்த
துன்னாதவர்வினைபோற்பரநதோங்குமெனதுயிரே
யன்னாருமபெறலாவியன்னாயருளரசையினாற்
பொன்னார்மணிமகிழ்ப்பூவிழயாமவிழைபொங்கிருளே(௨௧௦)

அடியொடுவழிநினைந்தவனுளம் வாடல்.

[நெறியுறுதழலியோடு நீங்கத்துணிந்த
உறுகடர்வேலோ னுள்ளம்வாடியது.]

பனிச்சநதிரனொடுபாய்புனலகுகுடுமபரன்புலியூ
ரனிச்சநதிகழுமஞ்சீறடியாவவழிலபமுதத
கனிச்சநதிரளன்னகற்கடம்போநதுகடககுமென்ற
லினிச்சநதமேகலையாட்கென்கொலாமபுகுநதெயதுவதே. ()

கொண்டுசென்றுய்த்தல்.

[வண்டமர் தழலியைக் கண்டுகொள் கென்றது.]

வைவரதவேலவாசுழ்வரததேர்வருமவளளலுளளந்
தெய்வரதருமிருநேகுமுழுதுஞ்செழுமிடற்றின் [ன்
மைவரதகோன்றிலலை வாழ்ததார்மனத்தின் வழுததுநர்போ
மொய்வரதவாவிதெரியுநதுயிலுமிமழுதெயிலே. (௨௧௨)

ஓம்படுத் துரை த்தல்.

[தேம்படு கோதையை ஓம்படுத்தது.]

பறந்திருநதுமபர்பபைபபபபடருமபுரநகரபபச்
சிமநதெரியாடிதென்றிலலையன்னாடிததுச்சிலம்பா
வறந்திருநதுன்னருளுமபிறிதாயினருமறையின்
நிறந்திரநதார்கலியுமுறறுமவற்றுமிசசேணிலததே. ( )

வழிப்படுத் துரை த்தல்.

[மதிநுதலியை வழிபடுத்துப் பதிவயிற்பெயரும் பாங்கிபகர்ந்தது.]
நாண்டொலலையாயமுமெனவையுநீநகவிவவூர்க்கவவைதீர்த்
நாண்டொலலைகண்டிடுக்கடுகதுமமையெமமைபபிடித்தின்
ருண்டெலலைதீரின்பநதநதவனசிறற்றம்பலநிலவு
சேண்டிலலைமாநகர்வாபச்சென்றுசேர்கதிருத்தகவே. (௨௧௩)

மெல்லக்கொண்டேகல்.

[பஞ்சின்மெல்லடிப் பணைத்தோளியை
வேட்காத்திடை மெலிவகற்றியது.]

பேணத்திருத்தியசீறடிமெலவச்செலபேரவம்
பூணத்திருத்தியபொநகொளியோன்புலியூர்புரையு
மாணத்திருத்தியவான்பதிசேருமிருமருநகுந
காணத்திருத்தியபோலுமுன்னுமன் னுகானங்களே. (௨௧௪)

அடலெடுத்தாரைத்தல்.

[வரிசிலையவர் வந்துவரெனப் புதிநுதழலிக் கருளவனுரைத்தது.]

கொடித்தேர்மறவாகுழா மவெங்கரிநிரைகூடினென்கை
வடிததேரிலகெஃகின்வாயக்குதவாமனனுமமபலததோ
னடித்தேரலரென்னவஞ்சுவனின்னையரென்னின்மன்னுந
கடிததேர்குமுன்மனகைகண்டிடிவவிண்டோயகனவரையே()

அயர்வகற்றல்.

[இன்னல்வெங்கடத் தெறிவேலவ
னன்மனன்வ வாயர்வகற்றியது.]

முன்னோனருண்முன்னுமுன்னாவினையின்முனகர்துன்னு
மின்னாககடறிதிபபேர்ழ்தேக்கடநதினறுகாண்டுஞ்சென்று
பொன்னாரணிமணிமாடிகைததென்புலியூர்ப்புகழ்வார்
தென்னுவெனவுடையானடமாடுசிற்றமபலமே. (உகஎ)

நெறிவிலக்கிக் கூறல்.

[சுரத்திடைக்கண்டவர் கடர்கீதுழைமாதோடு
சுரத்தணிவிலோய் தங்குகென்றுது.]

விடலையுற்றூரிலலைவெமமுனைவேடர் தமியைமென்பூ
மடலையுற்றூர்குழலவாடினன்மன்னுசிற்றமபலவற்
கடலையுற்றூரினெறிபபொழிநதாநகருக்கன்சுருக்கிக்
கடலையுற்றூன்கடபபாரிலலையினறிக்கடுஞ்சரமே. (உகஅ)

கண்டவர் மகிழ்தல்.

[மண்டழற் கடத்துச் கண்டவ நுரைத்தது.]

ஆன்பனை ததஞ்சொல்லிபிஞ்செலலுமாடவன் டவன் றன்
பின்பனை த்தோளிவருமிப்பெருஞ்சுரஞ்செலவதன்று
பொன்பனை ததன்னவிறையுறைதிலலைப்பொலிமலாமே
னன்பனை த்தண்ணறவுண்ணரிபோன்றொளிர்நாடகமே. ( )

வழிவிளையாடல்.

[வன்றழங்கடத்து வடிவேலண்ணல்
மின்றங்கடையோடு விளையாடியது.]

கண்கடமமாற்பயன்கொண்டனங்கண்டினிக்காரிகைநின்
பண்கடமென்மொழியாரப்பருகவருகவின்தே
விண்கடநாயகநிலலையின்மெலலியலபங்கனென்கோன்
றண்கடமபைத்தடம்போற்கடுங்கானகநதண்ணெனவே. ( )

நகரணிமை கூறல்.

[வண்டமீர்தழலியோடு கண்டவநுநீர்த்தது.]

மின்றங்கிடையோடுநீவியன்றிலலைச்சிற்றமபலவா
குன்றங்கடநதுசென்றானின்றோன்றுநகுருஉக்கமலந்
துன்றங்கிடங்குநதுறைதுறைவள்ளைவெள்ளைநகையார்
சென்றங்கடைத்தடமுமபுடைசூழ்தருசேணகரே. (உஉக)

நகர் காட்டல்

[கோடுங்கடங்கடந்த குழைழகமாதர்கீத்துத்
தடங்கிடங்குதுழ் தன்னகர்காட்டியது.]

மின்போல்கொடிசெடுவானக்கடலுடழரைவிரிப்பப
பொன்போலபுரிசைவடவரைகாடப்பொலிபுலியூர்
மன்போற்பிறையணிமாளிகைசூலத்தவாய்மடவாய
நின்போனடையன்னநதுன்னிமுன்றோன்றுநன்னகரே. ( )

பதிபரிசுரைத்தல்.

[கண்ணிவர்வளநகர் கண்டுசேன்றடைந்து
பண்ணிவர்மொழிக்குப் பதிபரிசுரைத்தது.]

செய்குன்றுவையிவைசீர்மலர்வாவிவிசுமபியங்கி
ரைகின்றதினகளெயப்பாறுமபொழிலவைஞாங்கரெங்கும
பொய்குன்றவேதியரோதிடமுநதிடமிநதிடமு
மெய்குன்றவார்சிலையமபலவற்கிடமேநதிழையே. (௨௨௩)

செவிலிதேடல்.

[கவலையுற்ற காதற்றேழியைச் செவிலியுற்றுத் தேரிந்துவியது.]
மயிலெனப்போநதிளவலலியினொலகிமெனமான்விழித்துக
குயிலெனப்பேசுமெனகுட்டனெங்குற்றதென்னெஞ்சுகத்தே
பயிலெனப்பேர்ந்தறியாதவன்றிலைப்பலபுகழ்மலா
யயிலெனப்பேருங்கண்ணெயென்கொலாமின்றயர்கின்றதே ()

அறத்தொடுநிற்றல்.

[சுடர்க்குழைப்பாங்கி படைத்துமொழிகளவியிற்
சிறப்புடைச்சேவிலிக் கறத்தொடுநின்றது.]

ஆளரிககுமமரிதாயத்திலையாவருககுமமெனிரதாந
தாளரிககுன்றிற்றன்பாவைககுமேவித்தழறிகழ்வேற்
கோளரிககுநரிகரனனொரொருவர்குருடமலர்த்தாரா
வாளரிக்கண்ணிகொண்டாளவண்டலாயததெம்வாணுதலே.

கற்புநிலைக்கிரங்கல்

[விற்புரைநூலி கற்புநிலை கேட்டுக்
கோடாயுள்ள நீடாயநூங்கியது.]

வடுத்தான்வகிர்மலர்கண்ணிககுத்தககின் றுநககன்முத்தீக்
கெடுத்தான்கெடலிஞ்ஞ வலேன்றிலலைப்பன்மலர்கேழ்கிளர
மடுத்தான்குடைநதன்முநகவமுநகித்தழீ இமகிழ்வுற்
றெடுததாற்கினியனவேயினியாவனவெமமனைக்கே (உஉசு).

கவன்றுரைத்தல்

[அவணிலை நீனைந்து சேவிலி கவன்றுது.]

முறுவலககாறநதுவநதென்முலைமுழுவித்தழுவிச்
சிறுவலக்காரநகளசெயதவெலலாமுழுதுஞ்சிதையத
தெறுவலககாலனைச்செற்றவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தியா
ருறுவலக்கானகநதான்படர்வானொமொளியிழையே (உஉஎ).

அடிநினைந் திரங்கல்

[வேங்காழம்மவன் பஞ்சமெல்லடியுந்
சேவிலிநினைந்து கவலையுற்றது.]

தாமேதமக்கொப்பமுற்றிலலவர்திலலைத்தணணனிச்சப
பூமேன்மிதிககிற்பதைத்தடிபொநகுநகாகையிரியுந
தீமேலயிலபோற்செறிபரற்கானிற்சிலமபடிபா
யாமேநடககவருவினையேன்பெற்றவம்மனைக்கே (உஉஅ).

நற்றாய்க்குரைத்தல்.

[ழகீழ்முலைமடந்தைக்கு ழன்னியதறியத்
திகழ்மனைக்கழந்திக்குச் சேவிலிசெப்பியது.]

தழுவினகையிறைசோரிற்றமியமென்றேதளர்வுற்
றழுவினையெயுரையாவஞ்சொற்பேதையறிவுவிண்ணோர்
குழுவினையுயரஞ்சுண்டமபலத்துக்குனிக்குமபிரான்
செழுவினதாளபணியார்பிணியாலுற்றுத்தேயவிதததே. ()

நற்றாய்வருந்தல்.

[கோடாய் கூற நீடாய் வாடியது.]

யாழியன்மென்மொழிவன்மனப்பேதையொரே திலன்பின்
ரோழியைநீ தெதன்னைமுன்னே துறநது துன்னாகண்முன்னே
வாழியிம்மு தூர்மறுகச்சென்றானன் றுமாலவணங்க
வாழி தநதானமபலம்பணியாரினருஞ்சுரமே. (௨௬௦)

கிளிமொழிக்கிரங்கல்.

[மெய்த்தகைமாது வேஞ்சுரஞ்சேல்லத்
தந்தையை நோக்கித் தாய்புலம்பியது.]

கொன்னுனைவேலமபலவற்றொழாரிற்ருன் றநகொடியோ
ளென்னணஞ்சென்றனளென்னணஞ்சேருமெனவயரா
வென்னனைபோயினளயாண்டையளென்னைபபருநததிமென்
றென்னனைபோக்கன்றிககிள்ளையென்னுள்ளததையீர்கின்றதே. ( )

சுடரோடிரத்தல்.

[வேஞ்சுரந்தணிக்கெனச் செஞ்சுடரவந்து
வேயமந்தோளி தாயர்பராயது.]

பெற்றேனெடுநகிளனாவாடமுதுக்குறைபெற்றிமிக்கு
நற்றேன்மொழியழற்கானடநதாண்முகநானனுகப்
பெற்றேன்பிறவிபெறாமற்செய்தே தான்றிலலைதேதன்பிறநகு
மற்றேன்மலரின்மலர்த்திரந்தேன்சுடர்வானவனே. (௨௬௨)

பருவநினைந்து கவறல்.

[முற்ற முலைத்து நற்றுய் கவன்றது.]

வைமமலரவாடபடையூரற்ருச்செயயுநகுற்றேவன்மற்றென்
மைம்மலர்வாடகண்ணிவல்லன் கொல்லாந்தில்லையான்மலைவாய் [துக்

மொய்ம்மலர்க்காநதளைபபாநதளென்றெண்ணித் துண்ணென்றொளித்
கைமமலராற்கண்புதைத்துபுபதைக்குமெங்கார்மயிலே. [துக்

நாடத்துணிதல்.

[கோடாய் மடந்தையை நாடத் துணிந்தது.]

வேயினதோளிமெலியலவிண்ணோர் தக்கனவேள்வியின்வாய்
பாயினசீர்த்தியனமபலததானைபபழித்துமுமமைத் [ப்
தீயினதாற்றலசிரமகண்ணிமுநதுதிசைதிசைதாம்
போயினவெலையெவலாமபுககுநாடுவன்பொன்னினையே. ()

கொடிக்குறிபார்த்தல்.

[நற்றய் நயந்து சோழ்புட் பராயது.]

பணங்களைஞ்சாலுமபருவரவார்த்தவன்றிலலையன்ன
மணங்கொளஞ்சாயலுமன்னனுமின்னேவரக்கரைநதா [மாக்
லுணங்கலஞ்சா துண்ணலாமொண்ணிணப்பலியோகருவன்
குணங்களைஞ்சாற்பொலிபுநலசேடடைக்குலககொடியே. ()

சோதிடங்கேட்டல்

[சித்தந்தார்ந்து தேடுங்கோடாய்
உய்த்துணர்வோரை யுடையினென்றது.]

முன் னுங்கடுவிடமுண்டதெனறிவலைமுன்னோனருளா
லின் னுங்கடியிக்கடிமனைக்கேமற்றியாமயர
மன் னுங்கடிமலர்க்குநதலைததான்பெறுமாறுமுண்டே
லுன் னுங்கடி தின்றியோ துங்கணன்மறையுத்தமரே. (௨௩௬)

சுவடுகண்டறிதல்.

[சுவடுபடு கடத்துச் செவில்கண் டறிந்தது.]

தெளவன்புனற்சென்னியோனமபலஞ்சிந்தியாரினஞ்சேர்
முளவன்பரன்முரமபத்தின் முன்செயவினையேனெடுக்க
வொளவன்படைக்கண்ணிசீறடியிங்கிவையுங்குவைபக
கனவன்பகட்டுரவோனடியென்றுகருதுவனே. (௨௩௭)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

[கடத்திடைக்காரிகையடித்தலங்காடு
மன்னநட்கோடா யின்னலெய்தியது.]

பாலொத்தநீற்றமபலவன்கழலபணியார்பிணிவாயக
கோலததவிசின்மிதிககிறபதைததடிக்கொப்புளகொளஞம
வேலொத்தவெம்பரற்கானத்தினின்றோர்விடலைபின்போங்
காலொத்தனவினையென்பெற்றமாணிழைகான்மலரே. (௨௩௮)

வேட்டமாதரைக்கேட்டல்.

[மென்மலர்கொய்யும் வேட்டமாதரைப்
பிள்வநரேவிலி பெற்றிவியுது.]

பேதைப்பருவமபின்சென்றதுமுன்றிலெனைப்பிரிந்தா
லூதைக்கலமரும்வலலியொப்பாண்முத்தன்றிலலையன்ன
ளேதிற்சுரத்தயலாநொடின்றேகினளகண்டனையே
போதிற்பொலியுநதொழிற்புலிப்பற்குரற்பொற்றொடியே. (௨௩௯)

புறவொடுபுலத்தல்.

[காட்டுப் புறவொடு வாட்ட முரைத்தது.]

புயலன்றலர்சடையேற்றவனறிலலைப்பொருபபரசி
பயலன்றனைப்பணியாநவாபோன்மிசுபாவஞ்செயதேற
கயலன்றமியனஞ்சொற்றுனைவெஞ்சுரமாடர்சென்றா
லியலன்றெனக்கிற்றிலைமறுவாழியெழிறபுறவே. (௨௪௦)

குரவொடு வருந்தல்

[தேடிச்சென்ற செவிலித்தாயர்
ஆடந்தாவோடு வாடியுரைத்தது.]

பாயுமவிடையோன்புலியூரனையவென்பாவைமுன்னே
காயுங்கடத்திடையாடிக்கடப்பவுங்கண்டுநின்று
வாயுநதிறவாயகுழையெழிலங் சவண்டோலுறுதத
நீயுநின்பாவையுநின்றுநிலாவிடுநீளகுரவே. (உசக)

விரதியரை வினாவல்.

[வழிவருகின்ற மாவிரதியரை
மொழிமீள்களென்று முன்னிமொழிந்தது.]

சுத்தியபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சுழ்சடைவெண்,
பொத்தியகோலத்தினீர்புலியூரம்பலவாககுற்ற
பத்தியர்போலப்பணைத்திறுமாநதபயோதரத்தோர்
பித்திதற்பின்வரமுன்வருமோவொர்பெருந்தகையே (உசஉ)

வேதியரைவினாவல்.

[மாதீன்பின் வருஞ்சேவிலி வேதியரை விரும்பிவியுயது.]

வெதிரேய்கரததுமென்றோலேயசுவலவெள்ளை நூலிற்கொண்மூ
வதிரேயமறையினிவவாறுசெலவீர்திலையமபலத்துக்
கதிரேயசடையோன்கரமானெனவொருமான்மயிலபோ
வெதிரேவருமேசுரமேவெறுப்பவொரேநதலொடே. (உசங.)

புணர்ந்துடன் வருவோரைப்பொருந்திவினாவல்.

[புணர்ந்துடன்வரும் புரவல்லோநபால்
அடங்கமர்கோதையை யாராய்ந்தது.]

மீண்டாரெனவுவநதேன்கண்டுதுமமையிம்மேமதகவே
பூண்டாரிருவர்முனபோயினரேபுலியூரெனேநின்
முண்டானருவரையாரியன்னுணைக்கண்டேனயலே
தூண்டாவிளக்கனையாயெனையோவன்னேசொலலியதே. ()

வியந்துரைத்தல்.

[வேங்கைப்பட்டதும் பூங்கொடிநிலையும்
நாடாவநங் கோடாய்கூறியது.]

பூங்கயிலாயப்பொருபபன்றிருபுலியூரதென்னத்
திங்கையிலாசசிறியாணின்றதிவ்விடஞ்சென்றெதிர்த
வேங்கையின்வாயின்வியன்கைம்மடித்துக்கிடந்தலற
வாங்கயிலாற்பணிகொண்டதுதிண்டிறலாண்டகையே. ()

இயைபெடுத்துரைத்தல்.

[சேயிழையோடு சேம்மல்போதர
ஆயிழைபங்கனென் றயிர்த்தேமென்றது.]

மின்றொத்திடுகழனாபுரமவெள்ளைசெம்பட்டிமின்ன
வொன்றொத்திடவுடையாளொடொன்றாமபுலியூரெனன்றே
நன்றொத்தெழிலைத்தொழவுற்றனமென்னதோர்நன்மைதான்
குன்றத்திடைக்கண்டனமனைநீசொன்னகொளகையரே. ()

மீளவுரைத்தல்.

[கடுங்கடங்கடந்தமை கைத்தாய்க் குரைத்து
நடுங்கன்மீன்மீண்டு நடமினென்றது.]

மீளவதுசெலவதன்றன்னையிவ்வெங்கடத்தக்கடமாக்
கீழ்வதுசெய்தகிழுவோனெடுங்கிளர்கெண்டையன்ன
நீளவதுசெய்தகண்ணாளீநெடுஞ்சுரநீந்தியெமமை
யாளவதுசெய்தவன்றிலலையினலையெனுகுவரே. (௨௪௭)

உலகியல் புரைத்தல்.

[சேவிலியது கவலைதீர மன்னியவுலகியன் முன்னியுரைத்தது.]

சுருமபிவர்ச்சுநதுநொடிகடன்முததுமவெண்சுகுமெனகும்
விருமபினர்பாற்சென்றுமெய்க்கணியாம வியன்கனகையென்
பெருமபுனலகுமபிரான்சிவன்சிற்றமபலமனைய [னும்
கருமபனமென்மொழியாருமநீர்மையர்காணுநர்க்கே. ()

அழுங்குதாய்க் குரைத்தல்.

[செழும்பணை யணைந்தமை அழுங்குதாய்க் குரைத்தது.]

ஆண்டிலெடுத்தவராமிவாதாமவரலகுவர்போயத்
தீண்டிலெடுத்தவர் தீவினே தீர்ப்பவனறி லலையின்வாயத்
தூண்டிலெடுத்தவராறென்கொடெற்றபபழமவிழுநது
பாண்டிலெடுத்தபஃருமரைகீழுமபழனனகளே. (உசக)

கள. வரைவுமுதிக்கம்.

இது பதினாறு துறையுடைதது. அவை வருமாறு :—

- ¹வருத்தந கூற ²லவன்மறுத துரைத்த
- ³லுளளது கூற ⁴லேதந கூறல
- ⁵பகலவர லென்ற ⁶ரெழுதிந துரைத்தல்
- ⁷சிறைப்புறந கூறன் ⁸மநதிமேல வைத்தல
- ⁹கண்டியி லாமை கண்டா ருரைத்தல
- ¹⁰பகலுடம பட்டாளபோன் றிரவர லென்ற
- ¹¹லிரவுடமபட் டாளபோன்று பகல்வர லென்ற
- ¹²லிரவும பகலும வரவொழி கென்றல
- ¹³காலந கூறல ¹⁴கூறுவிக குற்றல
- ¹⁵செலவு கூறல ¹⁶பொலிவழி வுரைத்தலென்

நீரெண் கிளவியு மியமபுக காலை
வாரணி முலையாய வரைவு முடுக்கம்.

வருத்தமிகுதிகூறி வரைவுகடாதல்.

[இரவுக்தறியிடத் தேந்திழைப்பாங்கி
வரைவுவேண்டுதல் வரவுரைத்தது.]

எழுங்குலைவாழையினின்கனிதின் றிளமநதியநதன்
செழுங்குலைவாழையிழலிற்றுயி லசிலமபாழுனைமே
லுழுங்குலைவேற்றிருச்சிறமபலவரையுன்னலர்போ
லழுங்குலைவேலன்னகண்ணிக்கென்னோரின்னருளவகையே.

பெரும்பான்மைகூறி மறுத்தல்.

[தலம்பரி கோம்பர்க்குச் சிலம்பன் சேப்பியது.]

பரமபயன்றன்னடியேனுக்குப்பார்விசுமபூடுருவி
வரமபயன்மாலறியாத்தில்லைவானவன்வானகளுசே
ரரம்பையர்தமமிடமோவன்றிவழத்தினென்புநட்ட
குரம்பையர்தமமிடமோவிடநதோன்றுமிகுன்றிடததே.

உள்ளதுகூறி வரைவுகடாதல்.

[இன்மையுரைத்த மன்னனுக்கு
மாழைநோக்கி தோழியுரைத்தது.]

சிறுர்கவணவாய்ததமணியிற்சிதைபெருநதேனீழுமென்
றிறுலகழிவுற்றெருசிறுகுடி லுநதுமிடமிதெநதை
யுருவரையுற்றார்குறவர்பெறாளுங்கொடிச்சியுமபர்
பெறாவருளமபலவன்மலைககாத்துமபெருமபுனமே.

(1)

ஏதங்கூறி யிரவரவு விலக்கல்.

[இரவருதுயா மேந்தலுக்கெண்ணிப்
பருவாலெய்திப் பாங்கிபகர்ந்தது.]

கடந்தொறுமவாரணவலசியினாடிப்பலசீயங்கங்கு
விடந்தொறும்பார்க்குமியவொருநீயெழிலவேலின்வந்தாற்
படந்தொறுநதீயரவன்னமபலமபணியாரினெம்மைத்
தொடர்ந்தொறுநதுன்பென்பதேயனபநின்னருடோன்றுவதே

பழிவரவுரைத்துப் பகல்வரவு விலக்கல்.

[ஆங்குனமொழித மடல்வேலண்ணலைப்
பாங்கியைய பகல்வரலென்றுது.]

களிறுற்றசெலவல்களைவயிற்பெண்மரங்கைஞ்ஞெமிர்த்துப்
பிளிறுற்றவானப்பெருவரைநாடபெடைநடையோ
டொளிறுற்றமேனியன் சிற்றமபல நெஞ்சுறு தவர்போல
வெளிறுற்றவான்பழியாமபகல்செய்யுமெய்யருளே.(௨௫௪)

தொழுதிரந்து கூறல்.

[இரவாவி னேதமதீச்சி சுரநருதழற்றேழி சொல்லியது.]

கழிகட்டலைமலேவொன்புலியூர்கருதாதவர்போற்
குழிகடகளிறுவெரீஇயரியாளிகுழி இவழங்காக்
கழிகட்டரவின்வரலகழலகைதொழுதேயிரந்தேன்
பொழிகடபுயலின்மயிலின்றுவளுமிவளபொருட்டே.(௨௫௫)

தாயறிவு கூறல்.

[சிறைப்புறத்துச் செம்மல்கேட்ப
வேறிக்குழற்பாங்கி மெல்லியந் துரைத்தது.]

விண்ணுஞ்செலவறியாவெறியார்கழலவிழ்சடைத்தி
வண்ணன்சிவன்றிலலைமலலெழிற்கானலரையிரவி
ண்ணன்மணிரெநுநதேர்வந்ததுண்டாமெனச்சிறிது
கண்ணுஞ்சிவநதன்னையென்னையுநோககினளகார்மயிலே.

மந்திமேல்வைத்து வரைவுகடாதல்.

[வரிவளையை வரைவுகடாவி யரிவைதோழி யுரைபகர்ந்தது.]
வான்றோய்பொழிலெழின்மாங்கனிமரதயின்வாயக்கடுவன்
மேன்றோயத்தருத்திமகிழ்வகண்டாடிருநீண்முடிமேன்
மீன்றோயபுனற்பெண்ணைவைத்துடையாளையுமேனவைத்தான்
வான்றோயமதிற்றிலலைமாநகர்போலும்வரிவளையே. (௧)

காவன்மேல்வைத்துக் கண்டுயிலாமை கூறல்.

[நகர் காவலின் மீதுகழி காதல்.]

நறைககண்மலிகொன்றையோனின்னுநாடகமாதிதிலலைச்
சிறைக்கண்மலிபுனற்சீர்நகர்காக்குஞ்செவவேலினைநூ
பறைககண்படிம்படுந்தோறுமபடாமுலைப்பைந் தொடியாள
கறைககண்மலிகதிராவேற்கணபடாதுகலங்கினவே.

பகலுடம்பட்டாள் போன்றிரவரவு விலக்கல்.

[விரைநடு தாரோ யிரவர லென்றது.]

கலராயினாநினையாததிலலைபம்பலததான்கழற்கன்
பிலராயினர்வினைபோலிருநேகிமுழங்குகின்னிப
புலராவிரவும்பொழியாமழையுமபுண்ணின்னுழைவேன்
மலராவருமருநதுமமிலையோதம வரையிடத்தே. (௨௫௯),

இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்
வரவு விலக்கல்.

[ஓதலடு வேலோய் பகல்வரலென்றது.]

இறவரையுமபாககடவுடபராய்நின்றெழிலியன்னிச்
சூறவரையாககுங்குளர்வரைநாடகொழுமபவள
நிறவரைமேனியன்சிற்றம்பலநெஞ்சுருத்வாபோ
லுறவரைமேகலையாடகலராமபகலுன்னருளே. (௨௬௦)

இரவும்பகலும்வரவு விலக்கல்.

[இரவும் பகலும் வரவோழி கேன்றது.]

சுழியாவருபெருநீர்சென்னிவைத்தென்னைத்தன்றொழும்பிற்
கழியாவருளவைததசிற்றமபலவன்கரநதருமான்
விழியாவருமபுரிமென்குழலாடிதததையமெய்யே
பழியாம்பகல்வரினீயிரவேதுமபயனிலலையே. (௨௬௧)

காலங்கூறிவரைவுகடாதல்.

[முந்தியபொருளைச் சிந்தையிலவைத்து
வரைதருகிளவியிற் றெரியவுடைத்தது.]

மையார்கதலிவனத்துவருக்கைப்பழமவிழுதே
னெய்யாதயின்றிளமநதிகளசோருமிருஞ்சிலமபா
மெய்யாவரியதெனமபலததான்மதியூர்கொளவெற்பின்
மொய்யார்வளரிளவேங்கைபொன்மாலையின்முன்னினவே.()

கூறுவிக்குற்றல்.

[ஐத்ததோவ்வா துரைத்ததோழி
கோத்தவிழ்கோதையாற் கூறுவிக்குற்றது.]

தேமாம்பொழிற்றிலலைச்சிற்றமபலத்துவிண்ணோவணங்க
நாமாதரிக்கநடமபயிலவோனைநண்ணுதவரின்
வாமாண்கலைசெலவநின்றூர்கிடநதநமமலலகண்டாற்
ருமாவறிகிலராயினென்னாஞ்சொலலுநதன்மைகளே. ()

செலவு நினைந்துரைத்தல்.

[பாங்கிநெநங்கப் பணிமொழிமொழிந்து
தேங்கமழ்சிலம்பந்திச் சிறைப்புறக்கிளவி.]

வல்சியினெண்குவ ளாபுற்றகழமலகுமமிருளவாயச்
செல்வரிதன் றுமன்சிற்றம்பலவணுச்சேரலர்போற்
கொலகரிசீயங்குறுகாவகைபிடி தானிடைச்செல
கலலதரென்வநநவாறென்பவாபபெறிந்கார்மயிலே. (உசுச)

பொலிவழிவுரைத்து வரைவுகடாதல்.

[வரைவுவிநம்பு மன்னுயிர்ப்பாங்கி
விரைநகுழலி மேலிவுரைத்தது.]

வாரிக்களிற்றின்மருப்புக்குமுத்தமவரைமகளிரா
வேரிக்களிகுமவிழுமலை நாடவிரிதிரையி
னரிக்களிக்கமாநன்மாச்சடைமுடிநம்பாதிலை
யேரிக்களிககருமஞ்ஞையிநீரமையென்னெய துவதே. ( )

கஅ. வரைபொருட் பிரிதல்.

—(0)—

இது முபபத்து மூன்று துறையுடைத்தது. அவை
வருமாறு :—

- ¹முலைவிலை கூறல ²வரைவுடம படுத்தல்
- ³வரைபொருட் கேகலை யுரையவட கென்ற
- ⁴னீகூ நென்றல ⁵சொல்லா தேகல்
- ⁶பிரிந்தமை கூற ⁷னெஞ்சொடு கூற
- ⁸னெஞ்சொடு வருந்தல ⁹வருத்தங்கண் டிறைத்தல்
- ¹⁰வற்புறுத் தல்லொடு ¹¹வன்புறை யழிதல்
- ¹²வாய்மை கூறன் ¹³மன்னவன் மெய்யுரை
- தேருது புலமபல ¹⁴காலமறைத் துரைத்த
- ¹⁵றுதுவர வுரைத்த ¹⁶றுதுகண் டழுங்கண்
- ¹⁷மெலிவு கண்டு செவிலி யுரைத்தன்

¹⁸மேவிப செவிலி கடடுவைப பித்தல
¹⁹கலக்குற்று நின்றல ²⁰கடடுவித் திகுறல
²¹வேலனை யழைத்த ²²லின்ன லெய்தல
²³விலகக நினைத்த ²⁴னிலைமை யுரைத்த
²⁵லறத்தொடு நின்ற ²⁶லையந தீர்த்த
²⁷லவன்வெறி விலககல ²⁸செவிலிக்குத் தோழி
 பறத்தொடு நின்ற ²⁹னற்றுயக்குச் செவிலி
 பறத்தொடு நின்ற ³⁰றோவர வுரைத்தன்
³¹மணமுரசு கேட்டு மகிழ்ந்தது ரைத்த
³²லையுறறுக் கலநக ³³லவனிதி காட்ட
 லாரைந துடனே கூறிய மூன்றும்
 விரைமலாக குழலாய வரைபொருட பிரிதல.

முலைவிலை கூறல்.

[கோலைவேல் கண்ணிக்கு விலையிலை யென்றது.]

குறைவிற்குநகல்விக்குஞ்செல்விற்குநின்னலத்திற்கும்வந்தோர்
 நிறைவிற்குமேதகுநீ திக்குமேற்பினலலானினையி
 னிறைவிற்குலாவரையேநதிவண்டிலையனெழ்பொழிலு
 முறைவிற்குலாதுதலாளவிலையோமெயமமையோ துநர்க்கே.

வருமதுகூறி வரைவுடம்படுத்தல்.

[தொடுத்தனவிடுத்துத் தோகைதோளைய
 திருக்கண்பெரி தீரவரினென்றது.]

வடுத்தனநீள வகிர்ககண்ணிவெண்ணித்திலவாணகைக்குத்
 தொடுதநநீ விடுததெயத்ததுணியென்னைத்தன்றொழுமபி
 படுதநநலீளகழலீசர்சிற்றமபலநதாம்பணியார்க [ந்
 கடுத்தனதாமவரிற்பொலலாதிரவினின்னாரருளே. (உகௌ)

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக் கூறல்.

[ஆங்கவள்வயி னிங்கலுற்றவன்
இன்னுயிர்தீநோழிக்கு முன்னமோழிந்தது.]

குன்றங்கிடையுங்கடநதுமாகுறுநிதிகொணாநது
மின்றங்கிடைதுமமையுமவநதுமேவுவனமபலஞ்சோ
மன்றங்கிடைமருநேகமபமவாஞ்சியமன்னபொன்னைச்
சென்றங்கிடைகொண்டுவாடாவகைசெபபுதேமொழியே. ()

நீயே கூறென்றல்.

[காய்கதிர்வேலோய் கனங்குழையவட்து
நீயேயுரை நின்சேலவேன்றது.]

கேழேவரையுமிலலோன்புலியூர்ப்பயிலகிளனையன்ன
பாழேர்மொழியாளிரவரினுமபகற்சேறியென்று
வாழேனெனவிருகருமவரிககண்ணியைநீவருட்டித்
தாழேனெனவிடைககடசொலலியேகுதனிவளளலே. ()

சொல்லாதேகல்.

[நிராவளை வாட வுடையா தகன்றது.]

வருட்டிற்றிகைகருமவசிககிற்றுளங்குமனமகிழ்நது
தெருட்டிற்றெளியலளசெபபுமவகையிலலைசீரருக்கன்
குருட்டிற்புகசசெற்றகோனபுலியூர்குறுகார்ப்பனம்போன்
நிருட்டிற்புரிசுழலாடகெங்ஙனெசொலலியேகுவனே. ()

பிரிந்தமை கூறல்.

[தேங்கமழ் குழலிக்குப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

நலலாய்நமக்குற்றதென்னென்றுரைக்கேனமர்தொடுத்த
வெல்லாநிதியுமுடன்விடுபபானிமையோரிறைஞ்சு

மல்லார்கழலழலவண்ணர்வண்டிலலைதொழார்களலலாற்
செலலாவழற்கடமின்றுசென்றாநருசிறந்தவரே. (உஎக)

நெஞ்சொடுகூடல்.

[கல்வரைநாடன் சொல்லாதகல
மின்னொளிமருங்கு நன்னொளிதளர்ந்தது.]

அருநதுமவிடமணியாமணிகண்டன்மற்றண்டார்க்கெலலா
மருந்துமமிர்தமுமாகுமுன்னோனறிவலைவாழ்ததுமவளள
றிருந்துங்கடநெறிசெலலுமிவவாறுசிறைதக்குமென்றால
வருநதும்மடநெஞ்சமேயென்னயாமினிவாழ்வகையே. (0)

நெஞ்சொடு வருந்தல்.

[வேற்ப னீங்கப் பொற்பு வாடியது.]

ஏர்ப்பின்னைதோண்முன்மணந்தவனேத்தவெழிற்கழுஞ்
சீர்ப்பொன்னெவென்றசெற்கழலான்நிலைச்சூழ்பொழில்வாய்க்
கார்ப்புன்னைபொன்னவிழ்முததமணலிற்கலந்தகன்றார் [தே
தேர்ப்பின்னைச்சென்றவென்னெஞ்சென்கொலாமின்றுசெய்கின்ற

வருத்தங்கண்டிரைத்தல்.

[அழலுறுகோதையின் விழுமுறுபேதையை
நீங்கலனெப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

கானமர்குன்றர்செவியுறவாங்குகளைதுணையா
மானமர்நோக்கியாரோககெனமாநற்றொடைமடக்கும்
வானமர்வெற்பர்வண்டிலலையின்மன்னைவணங்கலர்போற்
றேனமர்சொல்லிசெலலார்செலலலசெலலறிருநதலே. (0)

வழியொழுகி வற்புறுத்தல்.

[துழிருங் கூந்தலைத் தோழி தெருட்டியது.]

மதுமலர்ச்சோலையுமவா பமையுமன்புமருவிவெங்கான்
சதுமெனப்போக்குநிதியினருகமுன்னிககலுழந்தா [போ
னெதுமலர்நோக்கமொர்முன்றுடையோன்றில்லைநோக்கலர்
லிதுமலர்ப்பாவைககென்னோ வந்தவாறென்பேரநதிழையே.

வன்புறை யெதிரழிந்திரங்கல்.

[வள்கழைவேலோன் வடைவுநீட
வன்புறையுநீந்தவண் மனமழங்கியது.]

வந்தாயபவரையி லலாமயின்முடடையினையமநதி
பந்தாடிருமபொழிற்பலவரைநாடன்பண்போலினிதே
கொந்தாநறுங்கொன்றைக கூததன்றென்றில்லைதொழார்குழுப்போற்
சிறதாசுலமுற்றுப்பற்றின் நிரையுநதிருவினர்க்கே. (உஎகூ)

வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தல்.

[வேற்றடங்கண்ணியை யாற்றுவித்தது.]

மொய்யென்பதேயிழைகொண்டவனென்னைததனமொய்கழற்காட்
செய்யென்பதேசெய்தவன்றில்லைசகூழ்கடற்சேர்ப்பாட்சொல்லும்
பொய்யென்பதேகருத்தாயிற்புரிசுழற்பொற்றொடியாய்
மெய்யென்பதே துமற்றில்லைகொலாமிவ்வியலிடததே. ( )

தேருது புலம்பல்.

[கீதறுகண்ணி தேற்றத்தேறுது போதுறுதழலி புலம்பியது.]

மன்செய்தமுன்னாண்மொழிவழியேயன்னவாயமைகண்டு
மென்செய்தநெஞ்சநிறையுநிலலாவெனதின்னுயிரும
பொன்செய்தமேனியன்றில்லையுரரிற்பொறையரிதா
முன்செய்ததீறுகொலகாலததுநீர்மைகொன மொய்குழலே.

காலமறைத்துரைத்தல்.

[காந்தங்கநவுறக் கடவுண்மழைக்கென்
நேந்திழைப்பாங்கி யினிதியிழியது.]

கருந்தினையோமபக்கடவுடபராவிநமர்கலிபபச்
சொரிநதனகொண்மூச்சுநததன்பேரருளாற்றொழுமபிற்
பரிநதெனையாண்டசிற்றமபலத்தான்பரங்ருன்றிற்றுன்றி
விரிநதனகாநதளவெருவரல்காரெனவெளவளையே. (௨௭௯)

தூதுவர வுரைத்தல்.

[ஆங்கொநு தூதுவரப் பாங்கிகண் டுரைத்தது.]

வென்றவர்முபபுரஞ்சிற்றமபலத்துணின்றிடும்வெளளிக்
குன்றவர்குன்றருடரக்கூடினார்மமகன்று
சென்றவர்தூதுகொலலோவிருநதேமையுஞ்செலவல்செப்பா
ரினறவர்தூதுகொலலோவநதுதேதான்றுநிரைவளையே. ( )

தூதுகண்டமுங்கல்.

[அயலுற்ற தூதுவரக் கயலுற்றகண்ணி மயலுற்றது.]

வருவனசெலவனதூதுகளேதிலவான்புலியூ
ரொருவனதன்பரினின்பக்கலவிகளுள்ளருநகத
தருவனசெய்தெனதாவிக்கொண்டேகி யென்னெஞ்சிற்றம்மை
யிருவினகாதலரேதுசெய்வானின்றிருக்கின்றதே. (௨௮௧)

மெலிவுகண்டுசெவிலி கூறல்.

[வண்டமீட்புரிதழ லொண்டொடிமேலிய
வாடாநின்ற கோடாய் கூறியது.]

வேயினமென்றோண்மெலிநதொள்வாடிவிழிபிறிதாய்ப்
பாயினமேகலைபண்டையளவலளபவளச்செவவி

யாயினவீசனமராக்கமரன்சிற்றம்பலத்தான்

சேயினதாட்சியிற்பட்டனளாமீத்திருநதிழையே. (௨௮௨)

கட்டுவைப்பித்தல்

[மால்கோண்ட கட்டுக் கால்கோண்டது.]

சுணங்குற்றகொங்கைகளசூதுற்றிலசொற்றெளிவுற்றில

குணங்குற்றகொளளுமபருவமுறாசுறுகாவசுரர்

நிணங்குற்றவேற்சிவன்சிற்றம்பலநெஞ்சுறுதவர்போ

லணங்குற்றநோயறிவுற்றுரையாடுமின்னனையரே. (௨௮௩)

கலக்கமுற்று நின்றல்.

[நேய்வத்திற் றெரியுமென எவ்வத்தின் மெலிவுற்றது.]

மாட்டியன்றேயெமவயிற்பெருநாணினிமாக்குடிமா

சூட்டியன்றேநிற்பதோடியவாறிவளுளளமெலலாக [போல்

காட்டியன்றேநின்றதிலைததொலலோனைக்கலலாதவர்

வாட்டியன்றேர்குழலார்மொழியாதனவாயதிறந்தே. (௨௮௪)

கட்டுவித்தி கூறல்.

[கட்டுவித்தி விட்டுரைத்தது.]

குயிலிதன்றேயென்னலாஞ்சொலலிகூறன்சிற்றம்பலத்தா

னியிலிதன்றேயென்னலாகாவிறைவிற்றசேய்கடவு

மயிலிதன்றேகொடியாரணங்காண்கவன்கூர்தடிநத

வயிலிதன்றேயிதன்றேநெலலிற்றோன்முமவன்வடினே. (௨௮௫)

வேலனையழைத்தல்.

[வேறியாடிய வேலனைக்கூய்

நேறியார்துழலி தாயர்நின்றது.]

வேலன்புகுநதுவெறியாடுகவெண்மறியறுக்க
காலன்புகுந்தவியககழலவைத்தெழிற்றிலலைன்ற
மேலன்புகுந்தென்கணின்னாநிருந்தவெண்காடனைய
பாலன்புகுந்திப்பரிசினினிற்பிததபண்பினுககே. (உஅசு)

இன்னலெய்தல்.

[ஆடியவெறியிற் கூடுவதறியாது
நன்னறுங்கோதை யின்னலெய்தியது.]

ஆயர்நதுமவெறிமறியாவிசெகுததுமவிளாபபயலார்
பெயர்ந்துமொழியாவிடினென்னேபேசுவபேர்ந்திருவ
ருயர்ந்துமபணிநதுமுணரானதமபலமுன்னலரிற்
றுயர்ந்துமபிறிதினொழியினென்னாதுநதுறைவனுக்கே. ()

வெறிவிலக்குவிக்கநினைதல்.

[அயறநவெறியின் மயறநமேன
விலக்கலுந் துலக்கோடிநினைந்தது.]

சென்றாந்திருத்தியசெலலனின்றார்களாசுதைபபரென்றா
னன்றாவழகிதென்றேறியிறைதிலலைநொழாரினைந்து
மொன்றாமிவடகுமொழிதலகிலலைன்மொழியாதுமும்யேன்
குன்றாந்துறைவாக்குறுவேனுரைபபனிககூாமறையே. ()

அறத்தொடு நின்றலை யுரைத்தல்.

[வேறித்தலைவோடி வெருவநதோழிக்
கறத்தோடுந்ந வாயிழையுரைத்தது.]

பாயுந்தெறுகவயலவரேசுககலூர்நருக
நீயுமுனிகநிகழ்ந்ததுகூறுவலென்னுடைய
வாயுமனமுமபிரியாவிதைதிலலைவாழ்த்துநர்போற்
றுயனினக்குக்கடுஞ்சுடருவன்சுடர்க்குழையே. (உஅகூ)

அறத்தொடுநிற்றல்.

[செய்தவெறியி னெய்துவதறியாது
நிறத்தோடித்தோழிக் கறத்தோடுநின்றது.]

வண்டலுற்றேமெனகண்வந்தொருதோன்றலவரிவளையி
ருண்டலுற்றேமென்றுநின்றதொர்போழ்துடையானபுலியூர்
கொண்டலுற்றேறுநகடலவரவெமமுயிர்கொண்டுநதது [க்
கண்டலுற்றேநின்றசேரிசசென்றொர்கழலவனே. (௨௯௦).

ஐயந்தீர்க் கூறல்.

[விலங்குதல்விரும்பு மேத்ததோழி
யலங்குத்தழலிக் கறியவுரைத்தது.]

குடிக்கலர்கூறினுநகூறுவியன்றிலைக்கூத்தனதான்
முடிக்கலராக்குமொய்பூநதுறைவற்குமுரிபுருவ
வடிக்கலர்வேற்கண்ணிவநதனசென்றுநமபாயறியும
படிக்கலராமிவையென்னுமறைக்குமபரிசுகளே. (௨௯௧)

வெறிவிலக்கல்.

[அறத்தொடுநின்ற திறத்தின்பாங்கி
வெறிவிலக்கிப் பிறிதுரைத்தது.]

விதியுடையாருண்கவேரிவிலகலமமபலததுப
பதியுடையானபாருகுன்றினிற்பாயபுனலயாமொழுகக
கதியுடையான்கதிர்ந்தோணிந்கவேறுகருதுநின்னின்
மதியுடையார்தெயவமேயிலலைகொலலினிவையகத்தே. (௨௯௨)

செவிவிக்குத்தோழியறத்தொடுநிற்றல்.

[சிறப்புடைச் செவிலிக் கறத்தோடு நின்றது.]

மனக்களியாயின்றியாண்மகிழ்தூநகத்தன்வார்கழலக
ளெனக்களியாநிற்குமமபலததோனிநுந்தண்கயிலைச

சினககளியானை கடிததாரொருவர் செவவாய்ப்பசிய
புனக்கினியாங்கடியுமவரைச்சாரற்பொருப்பிடத்தே. (௨௯௩)

நற்றாய்க்குச் செவிலி யறத்தொடுநிற்றல்.

[கற்பினிர்வழாமை நீர்பித்தேடுத்தோள்
தலக்கொடிதாயர்க் கறத்தோடுநின்றது.]

இனையாளிவளையென்சொலலிப்பரவு துமீரெயிறு
முனையாவளவின்முதுககுறைநதாணமுடிசாயத்திமையோரா
வளையாவழுததாவருதிருசகிற்றமபலத்துமன்னன்
நினையாவருமருவிக்கயிலைபயிலசெலவியையே. (௨௯௪)

தேர்வரவு கூறல்.

[மணநேடுந்தேரோ னணிதினிர்வருமேன
யாழியன்மொழிக்குத் தோழ்சொல்லியது.]

களளினமார்ததுணனுமவண் கொன்றையோன்றிலலைககார்க்
புள்ளினமார்ப்பபொருதிரையார்ப்பபுலவாகடம் [கடல்வாய்ப்
வளளினமார்ப்பமதுகரமார்ப்பவலம்புரியின்
வெளளினமார்ப்பவருமபெருநதேரின்னுமெலலியலே.

மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல்.

[நிலங்காவலர் நீன்மணத்தி னலங்கண்டவர் நயந்துரைத்தது.]

பூரணபொற்குடமவைககமணிமுத்தமபொன்பொதிநத
தோரணநீடுக தூரியமார்க்கதொனமாலயற்குந
காரணனேரணிகணனுதலோன்கட்டற்றிலலையன்ன
வாசணவும்முலைமன்றலென்றேறுகுமணமுரசே. (௨௯௫)

ஐயுற்றுக் கலங்கல்

[நல்லவர்முகமந் நல்லவர்முகசேனத்
தேவிர்தேன வரிவைகலங்கியது.]

அடக்களியாவறகுமன்பாககளிப்பவன் றன்பவின்பம்
படக்களியாவண்டறைபொழிற்றிலலைப்பரமன்வெற்பிற்
கடக்களியானைகடிநதவர்க்கோவனறிரின்றவர்க்கோ
விடக்களியாநமவிமுககரர்க்குமவியன்முரசே. (உகௌ)

நிதிவரவு கூறாநிற்றல்.

[மகிழ்நருமனத்தோடு வண்புகழ்த்தோழ்
திகழ்ந்தி மடந்தைத்தந்தி தேரியவுரைத்தது.]

என்கடைக்கண்ணினுமயானபிறவேததாவகையிரங்கித்
தன்கடைக்கணவைத்ததணடிலைசசனகரனறுழ்கயிலைக
கொன்கடைக்கண்டருமயானைகடிநதார்கொணாரதிமுததார்
முன்கடைக்கண்ணிதுகாண்வநதுதோன்றுமுமுநிதியே. ()

கக. மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

இஃது ஒன்பது துறையுடைத்தது. அவை வருமாறு :—

- ¹மணமுரசு கூறன ²மகிழ்நதுரைத் தலலொடு
- ³வழிபாடு கூறல ⁴வாழ்ககைநலந கூறல
- ⁵காதலகட டிரைத்தல ⁶கற்பறி வித்தல
- ⁷கற்புப் பயப்புரைத்தல ⁸காதன் மருவுரைத்தல
- ⁹கலவி யுரைத்தல கருதிய வென்பது
- நலமிகு மணமவை நாடுந காலை.

மணமுரசு கூறல்.

[வரைவுதோன்ற மகிழ்வுறுதோழி
நிரைவளைத்த நின்றபுரத்தது.]

பிரசுரதிகழுமவரைபுரையானையின் பீடழித்தார்
முரசுரதிகழுமுருகிய நீங்குமெவாகருமுன்ன
மரசமபலததுநின்றமுடிமபிரானருளபெற்றவரிற்
புரைசுரதமேகலையாய துபா தீரப்புகுரதுநின்றே. (௨௬௬)

மகிழ்ந்துரைத்தல்.

[மன்னியகடியிற் பொன்னுநங்கோதையை
நன்னுதழ்நேழி நன்னின் மகழ்ந்தது.]

இருநதுதியென்பயிறகொண்டவனயானெப்பொழுதுமுன்ன
மருநதுதிசைமுகன்மாறகரியோனறிவலைவாழ்த்தினர்போ
லிருநதுதிவண்டனவாலெரிமுனவலஞ்செய்திடப்பா
லருநதுதிகாணுமளவுஞ்சிலமபனருநதழையே. (௩௦௦)

வழிபாடு கூறல்.

[மணமனைகாண வந்தசேவிலிக்குத்
துணையலிக்குழலி தோழிசோல்லியது]

சீரியலாவியுமயாககையுமென்னசசிறதமையாற்
காரியல்வாடகண்ணியெண்ணகலார்கமலங்கலந்த
வேரியுஞ்சுரதுமவியறந்தெனககற்பினிற்பானனை
காரியல்கண்டாவணடிவலைவணங்குமெனகாவலரே. (௩௦௧)

வாழ்க்கைநலங் கூறல்

[மணமனைசேர்ந்து மகிழ்ந்தசேவிலி
யணிமனைக்கிழத்திக் கருன்சிறப்புரைத்தது.]

தொண்டினமேவுஞ்சுடர்க்கழலோன்றிலலைத்தொன்னகரிற்
கண்டினமேவுமின்யவணின்கொழுநன்செழுமென்
றண்டினமேவுதிண்டோளவன்யானவடற்பணிவோள
வண்டினமேவுககுழலாளபனமன்னுமிவவயலே. (௩௦௨)

காதல் கட்டுரைத்தல்

[சோதி வேலவன் காதல் கட்டுரைத்தது.]

பொட்டணியானுதலபோயிறுமபொய்போலிடையெனப்பூ
ண்டட்டணியானறவிசினமலரன்றிமிதிபபக்கொடான்
மட்டணிவார்குழலவையான்மலர்வண்டுறுதலஞ்சிக
கட்டணிவார்சடையோன்றிலலைபோலிதனகாதலனே (௩௦௩)

கற்பறிவித்தல்.

[விற்பொலிநுதல் கற்பறிவித்தது]

தெய்வமபணிகழலோன்றிலலைச்சிற்பமபலமனையா
டெய்வம்பணிநதறியாளென்னுநின்றின்றுதிறைவழங்காத
தெய்வமபணியசசென்ற லுமன்வந்தனநிசசேர்ந்தறியான்
பெளவமபணிமணியன்னார்பரிசின்னபானமைகளே. (௩௦௪)

கற்புப் பயப்புரைத்தல்.

[கற்புப் பயந்த அப்புத முரைத்தது.]

சிற்பந்திகழ்தருதிண்மதிற்றிலலைச்சிற்பமபலத்துப
பொற்பநதியனனசடையவனபூவணமன்னபொன்னின
கற்பநதிவாயவடமீனுங்கடககுமபடிகடநது
மிற்பநதிவாயநிவைகலசெலலாதவாரீரங்களிறே. (௩௦௫)

மருவுத லுரைத்தல்.

[இருவர் காதலுழநுவுத லுரைத்தது.]

மன்னவன்றெமமுனைமேற்செல்லுமாயினுமாலரியே
 றன்னவன்றோபுறததலகலசெல்லாதுவரகுணநா
 தென்னவனேத்துசிற்றம்பலத்தான்மறறைதீதவர்க்கெல்லா
 முன்னவன்முவலன்னாருமற்றோதெய்வமுன்னவனே. ( )

கலவி யின்பங்கூறல்.

[நன்னுநன்மடநீதை நன்னலங்கண்டு
 மகழ்தூங்குநீதோடிதுளைகூறியது.]

ஆனநதவெள்ளத்தழுநதுமொராராயிரீருருக்கொண்
 டானநதவெள்ளத்திடைதினைததாலொககுமமபலஞ்சே
 ரானநதவெள்ளத்தறைகழலோனருளபெற்றவரி
 னானநதவெள்ளமவற்றாதுமுற்றாதிவவணிரலமே. (௩௦௭)

௨௦. ஒதற்பிரிவு.

—0—

இது நான்குதுறையுடைத்து. அவைவருமாறு:—

¹கலவிநலங் கூறல ²பிரிவுநினை வுரைத்தல்
³கலககங்கண் டுரைத்தல் ⁴காதலர் தமது
 வாயமொழி கூறல வருவன நான்கு
 கீமையில கலவி தேருங் காலே.

கல்வி நலங்கூறல்.

[கல்விக்கல்வர் செல்வத்தவரெனச்
 சேறிதுழற்பாங்கிக் கறிவறிவித்தது.]

சீரளவிலலாததிகழ்ச்சருகலவிச்செமபொன்வரையி
 னாரளவிலலாவளவுசென்றாரமபலத்துணின்ற
 வேரளவிலலாவொருவனிருக்கழலுன்னினர்போ
 லேரளவிலலாவளவினராகுவரேநதிழையே. (௩௦௮)

பிரிவுதினை ஷுரைத்தல்.

[கல்விக்ககல்வர் செல்வத்தவரெனப்
பூங்குழன் மடந்தைக்குப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

விதலுற்றாரதலைமாலையன்றிலலைமிககோன்கழற்கே
காதலுற்றார்நன்மைகலவிசெல்விதருமென்பதுகொண்
டோதலுற்றாருற்றுணர்தலுற்றாசெலவன்மலலழற்கான்
போதலுற்றாரின்புணாமுலையுற்றபுரவலரே. (௩௦௯)

கலக்கங்கண்டுரைத்தல்.

[ஓதற்ககல்வர் மேதக்கவரெனப்
பூங்கோடிகலக்கம் பாங்கிநினைத்தது.]

கற்பாமதிற்றிலலைச்சிற்றமபலமதுகாதலசெய்த
விற்பாவிடலங்கலெனகோனைவிருமபலர்போலவன்பா
சொற்பாவிருமபினரென்னமெலலோதிசெவிப்புறததுக்
கொற்பாவிடலங்கிலேவலகுனிததாங்குககுறுகியதே. (௩௧௦)

வாய்மொழி கூறித் தலைமகள் வருந்தல்.

[திதறுகல்விக்குச் செல்வன்செல்லுமெனப்
டோதுறுதழல் புலம்பியது.]

பிரியாமையுமுயிரொன்றாவதுமபிரியிறபெரிதூந
தரியாமையுமொருங்கேநின்றசாற்றினர்தையன்மெய்யிற்
பிரியாமையெய்துநின்றோன்றிலலைப்பேரியலுரரன்ன
பிரியாமையுமிதுவேயினியென்னாபுகலவதுவே.

உக. க ர வ ற் பி ரி வு.

—(௦)—

இஃது இரண்டு துறையுடைதது. அவை வருமாறு:—

¹பிரிவறிவித்தல் ²பிரிவுகேட்டிரங்கல்
வருபவை பிரிண்டும வையங் காவல்

பிரிவறிவித்தல்.

[இருநிலங்காவம் கேதுவர்நமரெனப்
பொருசுடர்வேலோன் போக்கறிவித்தது.]

மூப்பரானினையவனமுன்னவன்பின்னவன மூப்புரங்களை
வ் பபானவியன்றிலையானருளாலவிரிநீருலகங்
காப்பான்பிரியக்கருதுகின்றார்நமர்காக்கப்பற்கட
பூப்பானலமொளிருமபுரிதாழ்குழற்பூங்கொடியே. (௩௧௨)

பிரிவு கேட்டிரங்கல்.

[மன்னவன்பிரிவு நன்னுதலறிந்து
பழங்கணைய்தி யுநங்கல் சென்றது.]

சிறுகடபெருங்கைத்திண்கோடடுக்குவைசெவிசெமமுகமா
தெறுகட்டழியமுன்னுபயசசெயதோகருபபுச்சிலையோ [த்
னுறுகட்டழலுடையோனுடையமபலமுன்னலரிற்
னுறுகட்புரிசுழலாயிதுவேவாவின்னுருழ்கின்றதே.

உஉ. பகைதணிவினைப் பிரிவு.

—0—

இஃது இரண்டு துறையுடைதது. அவை வருமாறு:—

¹பிரிவு கூறல் ²வருத்தந் தணித்த
லிருபகை தணித்தற் கேக லென்ப.

பிரிவு கூறல்.

[சுன்னுபகைதணிப்ப மன்னவன் பிரிவு
நன்னுங்கோதைக்து முன்னமொழிந்தது.]

மிகைதணித்தற்கரி தாமிருவேநதர்வெம்போர்மிடைந்த
பகைதணித்தற்குப்பபடர் தலுற்றாநமர்பலபிறவித [வாய்
தொகைதணித்தற்கென்னையாணடுகொண்டோன்றில்லைக்குழ்பொழில்
முகைதணித்தற்கரி தாமபுரிதாழ்தருமொயகுழலே. (௩௧௪)

வருத்தந்தணித்தல்.

[மணிப்பூண்மன்னவன் றணப்பதில்லை
அந்நீர்பொய்யென வஞ்சியைத் தணித்தது]

நெருப்புறுவெண்ணையுநீருறுமுப்புமெனவிநனனே
பொருப்புறுதோகைபுலமபுறலபொயயனபர்போக்குமிகக
விருப்புறுவோரைவிண்ணோரின்மிகுததுநண்ணாகழியத
திருப்புறுசூலத்தினேன்றில்லே 11 லுநதிருநதலே. (௩௧௫)

உரு. வேந்தற்குற்றமிழப்பிரிவு.

இது பதினாறு துறையுடைத்து. அவைவருமாறு:—

¹பிரிந்தமை கூறல் ²பிரிவாற்றாமை

³கார்மிசை வைத்தல் ⁴காரை நோக்கி

வருநதி யுரைத்தன் ⁵மலர்க்குழ லரிவை

கூதிகாண்டு கவறல் ⁶குளிராமுன் பனிககவ

னெநது கூற ⁷னோக்கிப் பின்பனிக

கிரங்கி யுரைத்த ⁸லீனவேனில கண். 1. 11

ளின்ன லெயத லிதுவவர் குறித்த

பருவ மாமென வரவ் கூறல்

⁹பருவமறைத் துரைததன் ¹⁰மறுததுரைததல்லொடு
¹¹தேர்வரவு கூறல ¹²வினைமுற்றி நினைத
¹³னிலைமைநினை துரைததன் ¹⁴முகிலொடு கூறல
¹⁵வரவெடுத் துரைததன் ¹⁶மறவாமை கூறன்
 மற்றிவை யீரெட்டு முற்றுழிப பிரிவாம்.

பிரிந்தமை கூறல்.

[விபல்வேந்தர் வெஃழுனைக்கட்
 டிறல்வேந்தர் செல்வரென்றது.]

போதுகுலாயபுனைமுடிவேநகாதமபோர்முனைமேன்
 மாதுகுலாயமென்றோககிசென்றாரநமாவண்புலியூர்க்
 காதுகுலாயகுழையெழிலோனைககருதலாபோ
 லேதுகொலாயவினைகின்றதின்றொன்றிரிமதிவே. (௩௧௬)

பிரிவாற்றாமை கார்மிசை வைத்தல்.

[வேந்தந்தற்றுழி விறலோன்பிரிய
 ஏந்திழைபாங்கிக் கெடுத்துரைத்தது.]

பொன்னிவளை ததபுனலகுழ்நிலவிபபொலிபுலியூர்
 வன்னிவளைத்தவளாசடையோனைவணநகலர்போற் [லோ
 னுன்னிவளைத்தநந்தோன்றற்குப்பாசறைததோன்றுகொ
 மின்னிவளைத்துவிரிநீர்கவருமவியன்முகிலே. (௩௧௭)

வானோக்கி வருந்தல்.

[மானோக்கி வடிவுநனைந்தோன் வானோக்கி வருந்தியது.]

கோலித்திகழ்சிறகொன்றினெடுக்கிப்பெடைக்குருகு
 பாலித்திருமபனிபார்ப்பொடுசேவலபயிவிரவின்
 மாலித்தனையறியாமறையோனறையட்பலமே
 போலித்திருநுதலாட்கென்னதாங்கொலென்போதரவே. ( )

கூதிர்கண்டு கவறல்.

[இருங்கூதி ரேதிர்வுகண்டு கருங்குழலி கவலையுற்றது.]
கருப்பினமேவுமபொழிற்றறிவலைமன்னன்கண்ணாரருளால
விருப்பினமேவசசென்றாக்குஞ்சென்றலகுங்கொல்வீழ்பனிவாய
நெருப்பினமேநெடுமாலெழினேறன்றச்சென்றாங்குநின்ற
பொருப்பினமேறித்தமியைரபபாக்குமபுயலினமே. (௩௧௯)

முன்பனிக்கு நொந்துரைத்தல்.

[ஆன்பனக் காற்றழிநீ தீயவனை யேழை நொத்தது.]
சுற்றினவிழ்பனிதாங்கத்துவண்டுதுயாகவென்று
பெற்றவளையெனைப்பெற்றாள்பெடைசிறகாடுகுகிப
புற்றிலவாளரவன்றிலைப்புளளுநதம்பினளைதழீஇ
மற்றினஞ்சூழ்நதுதுயிலப்பெறுமிமமயங்கிருளே (௩௨௦)

பின்பனிநினைந் திரங்கல்.

[இரும்பனியினைதிர்வுகண்டு கரும்பிவர்தழல் துயரநினைத்தது.]
புரமனையரபொருப்புவிவலைநதிபுத்தேளிர்பாபபட
சிரமனையனைச்சென்றேனறிவலைச்சிறமமபலமனையாள
பரமன்றிருமபனிபாரித்தவாபரநதெங்குமவையனா
சரமன்றிவானறருமேலொக்குமிககதமியருக்கே. (௩௨௧).

இளவேனில்கண் டின்னலெய்தல்.

[இன்னவெனின் ழன்னுவதுகண்டு
மேன்னகைப்போதை யின்னலெய்தியது.]

வாழும்படியொன்றுங்கண் டிலமவாழியிம்மாமபொழிற்றேன்
சூழுமுகச்சுறுமபிற்றினவாற்றொண்டையங்கனிவா

யாழின்மொழிமங்கைபங்கன்சிற்றமபலமாதரியாக
கூழின்மலிமனமபோன்றிருளாநின்றகோகிலமே. (௩௨௨).

பருவங்காட்டி வற்புறுத்தல்.

[கார்வநமௌக் கலங்குமாத்தைத்
தேர்வநமௌத் தெளிவித்தது.]

பூண்பதென்றேகொடைபாம்பன்புலியூரன்மிடற்றின
மாண்பதென்றேயெணவானினமலருமணநகவாதேர்
காண்பதன்றேயின்றுநானையிங்கேவரககாரமலாத்தேன்
பாண்பதன்றோகுழலாயெழிலவாய்த்கபனிமுகிலே. (௩௨௩)

பருவமன்றென்று கூறல்.

[காரௌக்கலங்கு மேரெழிற்கண்ணிக்
கிர்றுணைத்தோழியன்றெள்ளுமறுத்தது.]

தெளிதரற்காரெனச்சீரனஞ்சிற்றமபலதகடியேன
களிதரககாரமிடற்றேனடமாடககண்ணூர்முழுவந
துளிதரற்காரெனவாரததனவார்ப்பததொககுனகுழலபோன்
றளிதரககாரதஞ்ருமபாநதபோபாரிததலர்நதனவே. (௩௨௪)

மறுத்துக்கூறல்.

[பருவமென்றென்று பாங்கிபகர
மருவமர்கோதை மறுத்துரைத்தது.]

தேனறிக்கிலங்குமழலழலவண்ணனசிற்றமபலததெந
கோன்றிக்கிலங்குதிண்டோட்கொண்டற்கண்டனகுழையெழினுண்
போன்றிக்கடிமலாககாரதஞ்ருமபோநதவன்கையனலபோற்
றேன்றிக்கடிமலருமபொயமமையோமெயயிற்றேன்றுவதே-

தேர்வரவு கூறல்.

[பூங்கோடி மநாப் பாங்கி நேநட்டியது.]

திருமாலறியாச்செறிகழற்றிலலைச்சிற்றமபலததென
கருமாலவிடையுடையோனகண்டமபோற்கொண்டலெண்டி
வருமாலுடன்மனபொருநதறிருநதமணநதவர்தோ [சையும்
பொருமாலயிற்கணலலாயின்னுதோன்றுநமபொன்னகாக்கே

வினைமுற்றி நினைதல்.

[பாசறைழ்ந்திப் படைப்போர் வேந்தன்
மாசறுபூண்முலை மதிமுக நினைந்தது.]

புயலோங்கலாசடையேற்றவன்சிற்றமபலமபுகழு
மயலோங்கிருங்களியானைவாகுணன்வெறுபின்வைத்த
கயலோங்கிருஞ்சிலைகொண்டுமன்கோபமுங்காடடிவருஞ்
செயலோங்கெயிலெரிசெய்தபினின்றோதிருமுகமே. ( )

நிலைமை நினைந்து கூறல்.

[பொற்றேடிநிலைமை மற்றவனினந்து
நீந்ந்துதேர்ப்பாகந்த வந்ந்துபு புகன்றுது.]

சிறப்பிறறிகழ்சிவன்சிற்றமபலஞ்சென்றுசேர்நதவர்தம
பிறப்பிற்றுநைநதுபெருகுகேதாபிறங்குமமொளியார்
நிறப்பொற்புரிசைமறுகினிற்றுன்னிமடநடைப்புள
ளிறப்பிற்றுயின்னுமுற்றத்திரைதேருமெழினகர்க்கே. ( )

முகிலொடு கூறல்.

[முனைவந்துந்ந்து வினைமுற்றிவநவோன்
கழுமலெய்திச் செழுகிற் குரைத்தது.]

அருநதேரழிநதனமாலமெனறோலமிடுமிமையோர்
மருநதேரணியமபலததோன்மலர்த்தாளவணங்கலர்போற்

நிருநதேரழிநதுபழங்கண்டருஞ்செலவிசீராகாக்கென்
வருநதேரிதன்முன்வழங்கென் முழங்கேவவளமுகிலே. (1)

வரவெடுத் துரைத்தல்.

[வினையுற்றிய வேந்தன்வரவு
புனையிழைத்தோழி பொற்றோழித் துரைத்தது].

பணிவாராகுழையெழிலோனறிவலைச்சிற்றமபலமனைய
மணிவாராகுமுன்மடமாதேதபொலிகநமமன்னர்முனனாப
பணிவாராதிறையுமபகைததவாச்சின்முனகொண்டிவண்டே
ரணிவாராமுரசினொடாலிககுமாவோடணுகினரே. (௩௩௦)

மறவாமை கூறல்.

[பாசறைமுற்றிப் பைந்தோடியோடிநந்து
மாசறுதோழிக்கு வள்ளலுரைத்தது.]

கருங்குவளைக்கடிமாமலர்முததங்கலநதிலங்க
நெருங்குவளைக்கினளைநீங்கிற்றிலணின்முநான்முகனே
டொருங்குவளைக்கரததானுணராதவனறிவலையொப்பாய
மருங்குவளைத்ததுமன்பாசறைநீடியவைகலுமே. (௩௩௧)

உசு பொருள்வயிற் பிரிவு.

இஃது இருபது துறையுடைத்தது. அவை வருமாறு:—

¹வாட்டங் கூறல ²பிரிவுநினைவுரைத்த

³லாற்றாது புலமப ⁴லாற்றாமை கூற

⁵நினைபெயர்த துரைத்தல் ⁶பொருத்தமறிந்துரைத்தல்

⁷பிரிந்தமை கூறல ⁸பிரிவாற்றாமைபா

னிரவுறு துயரத்திற் கிரங்கியுரைத்த

பிரிந்தமை கூறல்.

[எதிர்நீன்றுபிரியிற் கதிர்நீவாடுந்
துணித்தாதகன்றுன் மணித்தேரோனென்றது.]

தென்மாததிசைவசைததீராதரத்திலைச்சிற்றமபலத்து
ளென்மாதலைக்கழலவைத்தெரியாடுமிறைதிகழும
பொன்மாபபுரிசைப்பொழிற்றிருப்புவணமன்னபொன்னே
வன்மாக்களிற்றொடுசென்றனரின் றுநமமன்னவரே. (௩௩௮)

இரவுறு துயரத்திற் கிரங்கியுரைத்தல்.

[அயிறநுகண்ணியைப் பாயிறநுமீர்வினுட்
டாங்குவநரிதேனப் பாங்கிபகர்ந்தது.]

ஆழியொன்றீரடியுமமில்லபாகன்முக்கடடிலையோ
னாழியொன்றாநனநான்குமைமபூதமுமாறொடுங்கு
மேழியன்றாழ்கடலுமமெண்டிசையுநதிரந்தினைத்து
வாழியன்றோவருக்கன்பெருநதேநாவரதுவைகுவதே (௩௩௯)

இகழ்ச்சிநினைந் தழிதல்.

[உணர்ந்தாது பிரிந்தாரோ மணித்தாழ்தழவி வாயியது.]

பிரியாரெனவிகழ்கதேன்முன்னமயான்பின்னையெற்பிரியிற்
றரியாளெனவிகழநதாமவனாதாநதககன்வேளவிமிகக
வெரியாரெழிலழிககுமமெழிலமபலத்தோனெவர்க்கு
மரியானருளிலாபோலன்னவெனையழிவித்தகதே (௩௪௦)

உருவு வெளிப்பட்டு நின்றல்.

[பொருள்வயிற்பிரிந்த வொளியுறுவேலவன்
ஓங்கழற்கடத்துப் பூங்கோடியை நினைந்தது.]

சேணுநதிகழ்மதிற்சிற்றமபலவன்றெண்ணீரககடனரு
சுணுநதிருத்துமொருவன்றிருத்துமுலகினெல்லாந்

காணுந்திசைதொறுங்கார்க்கப் பலஞ்செங்கனியொழிபைம
பூணும்புணர்முலையுங்கொண்டுநோன்றுமொபூங்கொடியே.

நெஞ்சொடு நோதல்.

[வல்லழங்கடத்து மெல்லியலைநீனந்து
வேங்கடர்வேலோ னெஞ்சொடு நோந்தது.]

பொன்னணியீட்டியவோட்டருநெஞ்சமிப்பொங்குவெங்கா
நெண்ணின்னணியிற்துமிதென்னென்பதேயிமையோரிறைஞ்சு
மன்னணிதிலலைவளநகரன்னவன்னநடையான்
மின்னணிதுண்ணிடைக்கோ பொருட்கோநீவினைகின்றதே.

நெஞ்சொடு புலத்தல்.

[அழங்கடத் தழக்கமிக்கு நிழங்கதீர்வோலோ னீடுவாடியது.]
நாயவயினுள்ளகுணமுமிலலைநேற்றெண்ணிகொண்ட
திவயினமேனியன்சிற்றம்பலமன்னசின்மொழியைப
பேயவயினுமமரிதாசுமபிரிவெளிதாககுவிததுச்
சேயவயிற்போநதநெஞ்சேயஞ்சத்தக்கதுன்சிக்கனவே. ( )

நெஞ்சொடு மறுத்தல்.

[நீணெறிசேன்ற நாறிணர்த்தாரோன்
சேணெறியஞ்சி மீணெறிசேன்றது.]

தீமேவியநிருததன்றிருசசிற்றம்பலமனைய
பூமேவியபொன்னைவிட்டுப்பொன்றேடியிப்பொங்குவெங்கா
ஹமேநடக்கவொழிநதனமயாநெஞ்சமவஞ்சியன்ன
வாமேகலையைவிட்டோபொருடேர்நதெமமைவாழ்விப்பதே.

நாளொண்ணிவருத்தல்.

[சேன்றவர்திறந்துநீன்றுநனிவாடுத்
துழிநங்குந்தத்துத் தோழிநனிவாடியது.]

தெண்ணீரணிசிவன்சிற்றம்பலஞ்சிறதியாதவரிற்
பண்ணீர்மொழியிவளைப்பையுளையதப்பனித்தடங்க
ஊண்ணீருகவொளிவாடிடநீடுசென்றார்சென்றநா
ளெண்ணீரமையினிலனுநகுழியும்விரலிட்டறவே. (ஙசரு)

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல்.

[நீடியபொன்னி னேஞ்சநெகிழ்ந்து வாடியவன் வரவுற்றது.]
சுற்றமபலமின்மைகாட்டித்தன்றொல் கழறநததொலலோன்
சிற்றமபலமனையாளபரமன்றுதின்கோட்டின்வண்ணப்
புற்றநகுதர்நதுநன்னொகொடுமபொன்னார்மணிபுலமபக்
கொற்றமருவுகொல்லேறுசெலலாநின்றகூர்ஞ்செக்கரே. ()

பருவங்கண்டிரங்கல்.

[மன்னியபருவ முன்னியசெலவின்
இன்னலெய்தி மன்னனேகியது.]

கண்ணுழையா துவிண்மேகங்கலநதுகணமயிரொக்
கெண்ணுழையாத்தைழகோலினின்றலுமினமலர்வாய
மண்ணுழையாவுமறிதிலலைமன்னனதின்னருளபோற் [கே.
பண்ணுழையாமொழியாளென்னளாகொன்மன்பாவியற்

முகிலொடு கூறல்.

[எனப்பலதுயரமோ டேகாநின்றவன்
துணைக்காரதந்துத் துணைந்து சொல்லியது.]

அறபடுகாட்டினின்றாடிசிற்றமபலத்தான்மிடற்றின்
முறபடுநீண்முகிலென்னின்முன்னேன்முதுவோர்குழியி
விற்படுவாணுதலாளசெலலநீர்ப்பான்விரைமலாதாய
நெற்படுவான்பலிசெயதயராரிற்குநீணகர்க்கே. (ஙசஅ)

தேர்வரவு கூறல்.

[வேந்தன்பொருளோடு விரும்பிவருமென
ஏந்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பியது.]

பாவியைவெவலனுமபரிசிலலையேமுகிலபாவையஞ்சி
ராவியைவெவலக்கறுக்கின்றபோழ்தத்தினம்பலத்துக்
காவியைவெவலுமிடற்றோனருளிற்றகதுமென்பபோய
மேவியமாறிதியோடன்பர்தேர்வரதுமேவினதே. (௩௪௯)

இளைய ரெதிர்கோடல்.

[சேற்கழலவன் றிருநகர்புத்தா
எறிவேலினேடு ரெதிர்கோண்டது.]

யாழின்மொழிமங்கைபங்கனசிறறம்பலதநனமைத்த
ஆழின்வலியதொன்றெனனையொரிமேகலையுருநும
வீழுமவரிவளைமெலலியலாவிசெலலாதமுன்னே
சூழருதொருநிதியோடன்பர்தேர்வரதுதோன்றியதே. (௩௫௦)

உண்மகிழ்ந் துரைத்தல்.

[பெருந்தியோடு தீருமனைபுத்தவன்
வளமனைக்கிழத்தியோடு மகிழ்ந்துரைத்தது.]

மயின்மன் னுசாயலிமமானைபிரிந்தபொருளவளர்ப்பான்
வெயின்மன் னுவெஞ்சுரஞ்சென்றதெல்லாமவிடையோனபுலியூக
சுயின்மன் னுசொல்லிமென்கொங்கையெனனங்கததிடைகருளிப்பத்
துயின்மன் னுபூவனைமேலணையாமுன்னுவருற்றே. (௩௫௧)

உரு. பரத்தையிற் பிரிவு.

—0—

அது நர்ப்பததொன்பது துறையுடைத்து. அவை
வருமாறு:—

- ¹கண்டவா கூறல ²காதற் றேழி
- பொறையுவுந துரைத்தல ³பொதுப்படக் கூறி
- வாடி யழுங்கன் ⁴மாறுகொண் டவனெடு
- கனவிழந துரைத்தல ⁵விளக்கொடு வெறுத்தல
- ⁶வாரம பகாநது வாயின் மறுத்தல
- ⁷பள்ளியிடத் தூடல ⁸பணிமொழி யாடன்
- செவ்வணி விடுக்க விலலோரா கூற
- ⁹லயலறி வுரைத்தல ளழுக்க மெய்தல
- ¹⁰செவ்வணி கண்ட வாயிலவா கூறன
- ¹¹மனைபுகல கண்ட வாயிலவா கூறன்
- ¹²முகமலாச்சி கூறன ¹³முனிவதென் னெனக
- காலநிகழ் வுரைத்தல ¹⁴கலவி யெய்தலை
- யெடுத்துரைத் தலலொடு ¹⁵கலவி கருதிப்
- புலத்தல ¹⁶குறிப்பறிநது புலந்தமை கூறல
- ¹⁷வாயிலவர் வாழ்த்தல ¹⁸புனலவர் வுரைத்த
- ¹⁹நோகண்டு மகிழ்தல ²⁰சேடியர் விழவிற்
- றமமு னுரைத்த ²¹றன்னை வியத்த
- ²²னகைத்துரைத் தலலொடு ²³நாண்கண் டிரைத்தல
- ²⁴பாணன்வர வுரைத்தல ²⁵பாங்கியியற் பழித்த
- ²⁶லுழையரியற் பழித்த ²⁷லொண்ணுந லாளவற்
- கியற்பட மொழித் ²⁸லியலபுனைந துரைத்தல
- ²⁹வாயில பெருது மகன்றிற நினைதல
- ³⁰வாயிற்குணின் று தோழிக குரைத்தல
- ³¹வாயில வேண்டத் தோழி கூறன்

³ மன்னிய தோழி வாயில் வேண்டன்
³³மனையவர் மகிழ்தல ³⁴வாயின் மறுததல
³⁵பாணனெடு வெகுடல ³⁶பாணன் புலத்தல
³⁷விருந்தொடு செலலத துணிந்தமை கூற
³⁸லூடறணி வித்த ³⁹லணைநகவழி யூடல
⁴⁰புனலாட்டு வித்தமை கூறிப புலத்தல
⁴¹கலவி கருதிப புலவி புகறன
⁴²மிகுத்துரைத் தூடல ⁴³விற்றவேற் காளை
 யூட லீட வாடி யுரைத்த
⁴⁴துனியொழிந் துரைத்த ⁴⁵துகனொன் றிலலாப்
 புதலவன்மேல வைத்துப் புலவி தீர்தல
⁴⁶கலவியிடத் தூடன் ⁴⁷முன்னிகழ் வுரைத்தல
 பரத்தையைக் கண்டமை பயன்படக கூற
⁴⁸லூதியமெடுத் துரைத் தூட லீர்தத்
 லெண்ண றென்றிவை பரத்தையிற் பிரிவென்ப
 பண்ணார் மொழியாய பகர்ந்தகி னோரே.

கண்டவர் கூறல்.

[உரத்ததவேலோன் பரத்தையின்பிரியத்
 துண்டேர் வீதியிற் கண்டோருரைத்தது.]

உடுத்தணிவாளரவன் றிலலையூரன்வரவொருநகை
 யெடுத்தணிகையேறினவளையாபபவினமபிலேர்
 கடுத்தணிகாமர்கரும்புருவசசிலைகண்மலரம்
 படுத்தணிவாளினையோர்சுற்றும்பற்றினர்மாதிரமே.(௩௫௨)

பொறை யுவந் துரைத்தல்.

[கள்ளவிழ் கோதையைக் காத்திறேழ்
 உள்ளவிழ் பொறைகண் டுவந்துரைத்தது.]

சுருமபுருகொன்றையன்றொலபுலியூர்ச்சுருங்குமருங்குற்
பெரும்பொறையாட்டியையென்னின்றுபேசுவபேரொலிநீர்க்
சுருமபுறையூரன்கலந்தகன்றன்னெனறுகண்மணியு
மருமபொறையாகுமென்னாவிடநதேயவுற்றழிகின்றதே. ( )

பொதுப்படக்கூறி வாடியமுங்கல்.

[பொற்றிகழாவன் மற்றிகழ்தில்லைப்
பிரிந்தவூரனே டிநந்துவாடியது.]

அபபுற்றசென்னியன்றிலையுறாரினவருறுநோ
யொபபுற்றெழினலமுரன்கவரவுளருமபுறமபும
வெபபுற்றுவெயதுயிராபபுற்றுததமமெலலணையேதுணையாச்
செபபுற்றகொங்கையர்யாவாகொலாருயிர்தேய்பவரே ( )

கனவிழந்துரைத்தல்.

[சினவிற்புடக்கைத் தீம்புனலூரனைக்
கனவிழ்கண்ட காரிகையுரைத்தது.]

தேவாசுரரிறைஞ்சுகழலோன்றிலலைசேரலாபோ
லாவாகனவுமிழநதேனனவென்றமளியின்மேற்
பூவாரகலமவந்தூரன்றரபபுலமபாயநலமபாய
பாவாயதழுவிற்றிலேன்விழித்தேனருமபாவியனே. (௩௩௩)

விளக்கொடு வெறுத்தல்.

[பஞ்சணைத்துயின்ற பஞ்சின்மெல்லடி
அன்பனோடமுங்கிச் செஞ்சுடர்க்குரைத்தது.]

செயமமுகநீலமலாதுலலைசசிறமபவததரற்குத
கைமமுகககூம்பக்கழல்பணியாரிந்கலந்தவர்க்குப்
பொயமமுகங்காட்டிக்கூத்தலபொருததமன்றென்றிலையே
நெயம்முகமாந்தியிருண்முகங்கீழுநெடுஞ்சுடரே. (௩௩௪)

வாரம்பகர்ந்து வாயின் மறுத்துரைத்தல்.

[வார்புனலூர் னேர்திகழ்தோள்வயிற்
கார்புரைதழலி வாரம்பகர்ந்தது.]

பூகருவளைப்பொலிமாலையுமுரன்பொற்றேரூளிணையு
மாங்குவளைத்துவைத்தாரே னுங்கொளகநளளாரரணந
தீகருவளைத்தவிலலோன்றிலலைச்சிற்றமபலத்தயல்வா
யோங்குவளைக்கரததார்ககடுத்தோமன்னுருவரையே. ()

பள்ளியிடத்தூடல்.

[பீடிவர்கற்பிற் றேடிவர்கோதை ஆடவன்றன்றே டீடியுரைத்தது.]
தவஞ்செய்திலாதவெந்தீவினையேம்புன்மைத்தன்மைககெள்ளா
தெவஞ்செய்துநின்றினியின் னுனேநோவதென்ததனமுத்தன்
சிவன்செய்தசீரருளார்திலலையுரநின்சேயிழையார்
நவஞ்செய்தபுல்லங்கண்மாட்டேநட்தொடலவிடுநற்கலையே. |

செவ்வணிவிடுக்க வில்லோர்கூறல்.

[பாற்செலுமொழியார் மேற்செலவிநம்பல்
பொல்லாதென்ன வில்லோர்புகன்றது.]

தணியுறப்பொங்குமிககொங்கைகடாங்கித்தளாமருங்குல
பிணியுறப்பேதைசென்றின்றெயதுமாலரவுமபிறையு [னே
மணியுறக்கொண்டவன்றிலலைத்தொலலாயநல்லார்கண்முன்
பணியுறத்தேதான் னுதுடங்கிடையார்களபயின்மனைக்கே. ()

அயலறிவுரைத்தவளமுக்கமெய்தல்.

[உலகியலறியச் செலவிடலுற்ற
விழுத்தகைமாதர்கீ கழக்கநீசென்றது.]

இரவணையுமமதியேர்துதலார்துதிக்கோலஞ்செய்து
குரவணையுங்குழலிங்கிவளாஸிக்குறியறிவித்

தரவணையுஞ்சடையோன்றிலலையூரனையாங்கொருத்தி
தரவணையும்பரிசாயினவாறுநதன்மைகளே. (௩௬௦)

செவ்வணிகண்டவாயிலவர் கூறல்.

[மணிக்தழைபூப்பிய லுணர்ந்தவந்த
ஆயிழையைக்கண்ட வாயிலவநரைத்தது.]

சிவநதபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
சிவநதவந்தாளணியூரற்குலகியலாறுரைப்பான
சிவநதபைம்போதுமஞ்செம்மலாபபட்டுங்கட்டார்முலைமேற்
சிவநதவஞ்சாநதமுநதோன்றினவநதுதிருமனைக்கே. (௩௬௧)

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர் கூறல்.

[கடனறிந்தாரன் கடிமனைபுதுதர
வாயிந்தவாயிலவ ராயிந்துரைத்தது.]

சூராபபயிலகூழையிவளின்மிக்கம்பலத்தான்குழையா
மாரப்பயினுண்ணிடையாரடங்காரெவரேயினிப்பண்
டிராபபகனின்னுணங்கீர்ங்கடையித்துணைப்போழ்திற்சென்று
கராபபயிலபூமபுனவூரன்புகுமிக்கடிமனைக்கே. (௩௬௨)

முகமலர்ச்சி கூறல்.

[பூம்புளவூரன் புகழ்முகமலர்ந்த
தேம்புனகோதை தீறம்பிறநரைத்தது.]

வநதான்வயலணியூரனெனசசினவாண்மலாக்கண்
செநதாமரைசசெவவிசென்றசிற்றம்பலவனனருளான்
முந்தாயினவியனோககெதிர்நோககமுகமடுவிற்
பைநதாட்டுவனைகளபூததிருளசூழ்நதுபயின்றனவே. ( )

காலதிகழ்வரைத்தல்.

[இகழ்வதேவன்கோ ளிகழ்வதிவ்வாறெனச்

செழுமலர்க்கோதை யுழையநரைத்தது.]

விலலிகைப்போ தின்விருமபாவருமபாவியர்களன்பிற்
செலலிகைப்போ தினெரியுடையோன்றி ல்லையமபலஞ்சூழ்
மல்லிகைப்போ தின்வெண்சங்கம்வண்டே தவிண்டோயபிறையோ
டெலலிகைப்போ தியலவேலவய லூர நகைதொகொண்டதே.

எய்தலெடுத்தாரைத்தல்.

[சீரியலுலகிற் றிகழ்தரக்கூடி வார்புனலூரன் மகிழ்வுற்றது.]

புலவித்திரை பொரச்சிற் றடிப்பூங்கலஞ்சென்னியுயப்பக்
கலவிக்கடலுட்கலிங்கஞ்சென்றெய திக்கதொகொண்முத்த
விலவிநிறைமதுவார்நதமபலத்துநின்றோனருளபோன்
றுலவியலாத்தனஞ்சென்றெய்தலாயினவூர னுக்கே. (௩௬௩)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

[மன்னியலுலகிற் றுன்னியவன்போடு

கலவிகருதிப் புலவியெய்தியது.]

செவவாயதுடிபபக்கருங்கண்பிறழ்சசிற் றமபலததெம
மொய்வார்சடையோனருளின்முயங்கிமயங்குகின்றோள
வெவ்வாயுயிர்ப்பொடுவிமமிக்கலுழ்நதுபுலநதுரைநதா
ளிவவாறருளபிறர்க்காகுமெனநினைநதின்னகையே. (௩௬௬)

குறிப்பறிந்து புலந்தமைகூறல்.

[குறிப்பினிந்துறிப்பு நேறிப்படநோக்கி

மலர்நெடுங்கண்ணி புலவியுற்றது.]

மலரைப்பொருவடிமா னுநதமியண்மீன்னன்னொருவன்
பலரைப்பொருதென்றிழிநதுநின்றோளபளளிகாமனெய்த

வலரைப்பொறுதன் றழலவிழித்தேதானமபலம்வணங்காக்
கலரைப்பொறுசகிநியாளென்னேகொல்லோகருதியதே. ( )

வாயிலவர்வாழ்த்தல்.

[தலைமகனது தகவுடைமை நிலைத்துவாயி னின்றேநுரைத்தது.]

விலலைப்பொலிதுதலவேற்பொலிகண்ணிமெலிவறிநது
வலலைப்பொலிவொடுவந்தமையா னின்றவான்வழுத்துந
திலலைப்பொலிசிவன்சிற்றமபலஞ்சிநதைசெய்ப்பவரின்
மலலைப்பொலிவயலூரன்மெய்யேதக்கவாயமையனே. ( )

புனல்வரவுரைத்தல்.

[புனலாடுகவேனப் புனைந்துகொண்டு

மனைபுந்நவனை வையழரைத்தது.]

சூன்முதிர்ந்துளஞநடைபபெடைக்கிற்றுணைச்சேவல்செய்வான்
றேன்முதிர்வேழத்தின்மென்பூககுதர்செமமலூரன் றிண்டோண்
மான்முதிர்நோக்கினலலாமகிழத்திலலையானருளே
போன்முதிர்பொயகையிற்பாயநததுவாயநதபுதுப்புனலே. ( )

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல்.

[பயிள்மணித்தேர்செலப் பரத்தையர்சேரிக்

கயன்மணிக்கண்ணியர் கட்டுரைத்தது.]

சேயேயெனமன்னுதீம்புனலூரன் றிண்டோளினைக
டோயிர்புணர் தவந்தொன்மைசெய்தீர்சுடர்கின்றகொலந
தீயேயெனமன்னுசிற்றமபலவர்திலலைநநகர்வாய்
வீயேயெனவடியிர்நெடுந்தோவநதுமேவினதே. (௩௭௦)

புனல்விளையாட்டிற்றம்முஞரைத்தல்.

[தீம்புனல்வாயிற் சேயிழைவநுமெனக்

காம்பனதோளியர் கலந்துகட்டுரைத்தது.]

அரமங்கையரெனவநதுவிழாபபுகுமவவவர்வா
 னரமங்கையரெனவநதுவிழாபபுகுமவவவன்றுகிராற்
 சிரமங்கையனைச்செற்றேறன்றிலைச்சிற்றம்பலம்வழுத்தாப
 புரமங்கையரினையாதையகாததுநம்பொற்பரையே. (௩௭௧).

தன்னையியந்துரைத்தல்.

[அரத்தத்துவரீவாய்ப் பரத்தைத்தலைவி
 முன்வுதோன்ற நன்புகன்றது.]

கனலூர்களை துணையூர்கெடச்செற்றசிற்றம்பலத்தெம்
 மனலூரசடையோனருளபெற்றவரினமரபபுல்லு
 யுமினலூர்கையவர்தம்பாலருளவிலக்காவிடின்யான்
 புனலூரனைபிரியுமபுனலூர்கணபபுகொடியே. (௩௭௨).

நகைத்துரைத்தல்.

[வேந்தன்பிரிய வேந்திழைமடத்தை
 பரத்தையைநோக்கி விரித்துரைத்தது.]

இறுமாப்பொழியுமெனநேதங்கைதோன்றினென்னங்கையங்கைச்
 சிறுமான்றரித்தகிற்றம்பலததான்றிலையூரன்றிண்டோள
 பெறுமாததொடுநதன்னபேரணுக்குபபெற்றபெற்றியினை
 டுறுமாப்பொழியவிறுமாப்பொழிந்தவினைமுலையே. (௩௭௩).

நாணுதல்கண்டு மிகுத்துரைத்தல்.

[மன்னவன்பிரிய நன்மனைக்கிழத்தியை
 நாணுதல்கண்ட வாணுதலுரைத்தது.]

ந-9
 வேயாதுசெப்பினடைத்துத்தமுவைகும்வியின்ன
 தியாடிசிற்றம்பலமனையாடிவையூரனுக்கின்
 நேயாப்பழியெனநாணியென்கணணிநகனமறைத்தாந
 யாயாமியலபிவளகற்புநற்பாலவியலபுகளே. (௩௭௪)

பாணன்வரவுரைத்தல்.

[இகல்வேலவனகல்வறியாப்பாணனைப்
பூங்குழன்மாநீக்குப் பாங்க்பகர்ந்தது.]

· விறலியுமபாணனுமவேநதற்குத்திலையிழையமைத்த
திறலியல்யாழ்கொண்டிவநதுநின்றார்சென்றிராததிசைபோம்
பறலியலவாவலபகலுரைமாமரம்போலுமன்னே
வறலியலகூழைநல்லாயதமியோமையறிநதிலரே. (௭௩௫)

தோழியியற்பழித்தல்.

[தலைமகனைத் தகவிலனோனச்
சிலைநுதற்பாங்கி தீங்குசெப்பியது.]

திககினிலங்குதிணடோரிதைதிலலைச்சிற்றமபலத்துக்
கொக்கினிமகதணிரதுநின்றாடிதென்கூடலன்ன
வக்கின்னகையிவணையவயலவயின்லகுதலாற்
றக்கின்றிருந்திலனின்றசெவவேலெநதனிவளளவே. (௭௩௬)

உழையரியற்பழித்தல்.

[அரத்தவேலண்ணல் பரத்தையிப்பிரியக்
தழைமுகத்தவனாக் தழையுநரைத்தது.]

அன்புடைநெஞ்சத்திவளபேதுறவமபலத்தடியா
ரென்பிடைவந்தமிழ்தூறநின்றாடியிருஞ்சுழியற்
றன்பெடைரையததகவழிநதன்னஞ்சலஞ்சலத்தின்
வன்பெடைமேற்றியிலுமவயலுரன்வரம்பிலனே. (௭௩௭)

இயற்படமொழிதல்.

[வரிசிலீயூரன் பரிசுபழித்த
உழையர்கேட்ப வெழினகையுரைத்தது.]

அஞ்சார்புரஞ்செற்றசிற்றம்பலவரநதண்கயிலே
மஞ்சார்புனததன்றுமாநதழையேநதிவநதாசவரென்
னெஞ்சார்விலக்கினுநீககார்நனவுகனவுமுண்டேற்
பஞ்சாரமளிப்பிரிதலுண்டோவெம்பயோதரமே. (௩௭அ)

நினைந்து வியந்துரைத்தல்.

[மெல்லியப்பரத்தையை விநம்பிமேவினோன்
அல்லியங்கோதையை யகனமர்ந்துரைத்தது.]

தௌளமபுனற்ககுகைதகுகஞ்சடையன்சிற்றம்பலததான்
களளமபுகுநெஞ்சர்காணுவிழையுறைகாழியன்னு
ஞளளம்புகுமொருகாற்பிரியாதுளளியுளன்தொறும்
பளளமபுகுமபுனலபோன்றகத்தேவருமபான்மையனே. ( )

வாயில்பெறுதுமகன்றிற நினைதல்.

[பொற்றோடிமாதர் நற்கடைதறுகி
நீடியவாயிலின் வாடினன்மொழிந்தது.]

தேன்வண்டுறைதருகொனறையன்சிற்றம்பலமவழுத்தும
வான்வண்டுறைதருவாயமையன்மன்னுகுதலையின்வா
யான்வண்டுறைதருமாலமுதன்னவன்வநதணையா
னுவண்டுறைதருகொங்கையெவவாறுகொன்னுவதே. ( ).

வாயிறகணின்னுதோழிக்குரைத்தல்.

[பெருந்தகைவாயில் பெறுதுநின்
றநுந்தகைப்பாங்கிக் கறியவுரைத்தது.]

கயலவநதகண்ணியர்கண்ணிணையான்மிசுகாதரத்தான்
மயலவநதவாடடமகற்றாவிதமென்மாமதியி
னயலவநதவாடரவாடவைத்தேதான்மபலநிலவு
புயலவநதமாமதிற்றிலலைநன்னுட்டுப்பொலிபவரே. (௩௮க)

வாயில்வேண்டத் தோழிகூறல்.

[வைவேலண்ணல் வாயில்வேண்டப்
பையாவல்தும் பாங்கிபகர்ந்தது.]

கூற்றாயினசினவாளியெண்ணீர்கண்களகோளிழித்தாற்
போற்றான்செறியிருட்பொக்கமெண்ணீர்கன்றகன்றபுனிற்
நீற்றுவெனநீர்வருவதுபண்டின்மெமீசர்தில்லைத்
தேற்றர்கொடிநெடுவிதியிற்போதிரததேர்மிசையே. ( )

தோழிவாயில் வேண்டல்.

[வாயில்பெறுது மன்னவனிற்ப
ஆயிழையவட்துத் தோழிசொல்லியது.]

வியந்தலைநீர்வையமெய்யேயிறைஞ்சவிண்டோய்குடைக்கீழ்
வயந்தலைகூரதொன்றுமவாயதிறவாவநதவாளரக்கன்
புயந்தலைதீரபுலியூரானிருக்குமபொருப்பிற்
கயந்தலையானைகடிந்தவிருந்தினாகார்மயிலே. (௩௮௩)

மனையவர் மகிழ்தல்.

[கன்னிமாணேக்கி கன்னுநோக்க
மன்னியமனையவர் மகிழ்ந்துரைத்தது.]

தேவியங்கண்டிகழ்மேனியன்சிற்றமபலததெழுது [ன்
மோவியங்கண்டன்னவொண்ணுதலாடனககோகையுயப்பா
மேவியங்கண்டனையோவநதன்னெனவெயதுயிர்த்துக்
காவியங்கண்கழுநீர்ச்செவவிவெளவுதலகற்றனவே. (௩௮௪)

வாயின் மறுத்துரைத்தல்.

[மடவரந்நேழ் வாயில்வேண்ட
அடல்வேலவனு ராளுரைத்தது.]

உடைமணிகட்டிச்சிறுதேருருட்டியுலாததருமிந்
நடைமணியைத்தந்தபின்னாழுன்னொன்முகன்மாலறியா
விடைமணிகண்டர்வண்டில்லமென்றேருகையன்னார்கண்முன்னங்
கடைமணிவாணகையாயின்முகண்டனர்காதலவே. (௩௮௫)

பாணனொடு வெகுநாதல்.

[மன்னியாழிப்பாணன் வாயில்வேண்ட
மின்னிடைமடந்தை வேதனெடுரைத்தது.]

ஊமகொண்டகண்டாவயலகொண்டதில்லைமலகூடாரின்வாய
மெய்கொண்டவன்பினரென்பதென்விளளாவருளபெரியர்
வைகொண்டவூசிகொற்சேரியின்விற்றெமமிலவண்ணவண்ணப
பொய்கொண்டிருநிலுற்றே புலையாததின்னிபோததுவே.

பாணன் புலந்துரைத்தல்.

[கருமலர்க்கண்ணி கன்னங்கட்டுரைப்பப்
புரியாழிப்பாணன் புறப்பட்டது]

கொலலாண்டிலகமழுபபடையோன் குளிர்தில்லையன்னாய்
விலலாண்டிலககுபுருவநெரியசசெவவாய்துடிபபக்
கலலாண்டெடேலகருங்கண்ணிவபபாற்றுகறுப்பதன்று
பலலாண்டடியேனடிவலகொளவன்பணிமொழியே. ( )

விருந்தொடுசெல்லத் துணிந்தமை கூறல்.

[பல்வளை பரிசுகண் டில்லோ ரியம்பியது.]

மத்தக்கரியுரியோன்றிலையூரன்வரவெனலுந
தத்தைக்கிளவிமுகத்தாமரைததழல்வேன்மிளிர்ந்து
முத்தம்பயகருங்கழுநீர்விருந்தொடென்னாதமுன்னங்
கிததக்கருங்குவளைச்செவவியோடிக்கெழுமினவே. (௩௮௮)

ஊடறணிவித் தல்.

[தோன்றலைத் துணையோடு தோழிகண்டு
வான்றகை மடந்தையை வந்தத்தணித்தது.]

கவலன்கொளபேய்ததொகைபாயதரசகாட்டிடையாட்டுவந்த
தவலன்கிலாசசிவன்றிலையன்னாயதழுவிமழுமுவிச
சவலன்கிருந்தநநதோன்றற்றுணையெனததேதானறுதலா
லவலன்களைநதுபணிசெயற்பாலையரசனாககே. (௩ அக).

அணைந்தவழி பூடல்.

[தேளிபுளலூரன் சென்றணைந்தவழி
ஒளிமதிதுதலி யூடியுரைத்தது.]

சேரூன்றிகழ்வயற்சிற்றம்பலவாதிலைநகர்வாய
வேரூன்றிகழ்கண்ணினையாவெகுளவர்மெய்ப்பாலன்செய்த
பாரூன்றிகழுமபரிசினமேவுமபடிறுவவேன
காரூன்றொடொடரேலவிடுதீண்டலெனகைத்தலமே. (௪)

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல்.

[ஆங்கதனாக் கழுக்கமேய்தி
வீங்குமேன்ழலை விட்டுரைத்தது.]

செநதாரநறுமுகொன்றைச்சிற்றம்பலவாதிலைநகரோர்
பநதார்விரலியைப்பாயபுனலாட்டிமன்பாவினெற்கு
வநதார்பரிசுமன்றாயநிற்குமாறென்வளமனையிற்
கொநதாரதடநதோளவிடனகாலயிற்படைககொற்றவரே. (௫)

கலவி கருதிப் புலத்தல்.

[கலைவளலது றலைமகன்றன்னோடு
கலவிகருதிப் புலவிகுன்றது.]

பின் னுன்னிய செஞ்சடைவெண்மதி பன்னிதியுடையோர்
சென் னுன்னியகழற்சிற்றம்பலவன் றென்னமபொதியி
னன் னுஞ்சிறி பவரிலவெமதிலவலவூரமன்னோ
யின் னுன்றிருவருளித்துணைசா லுமனனெனகளுக்கே. (௩௯௨)

மிகுத்துரைத் தூடல்.

[நாடுந மிலுங்கட்டி ஆடப்பூங்கோடி யுடியுரைத்தது.]

செழுமியமாளிகைசசிற்றம்பலவாசென றன்பாசிறதைத்
கழுமியகூதநாகடி பொழிலேழி னுமவாழிபயோ
விழுமியநாட்டுவிழுமிய வலவூரவிழுக்கடிபீ
விழுமியவலவகொலலோவினனவாறுவிருட்டபுதே. (௩௯௩)

ஊட னீடவாடியுரைத்தல்.

[வாடா ஆட னீடா வாடியது.]

திருநதேனுயநின மசிற்றம்பலவாறென்னமபொதியி
லிருநதேனுயவநதினை மலாககண்ணினினனோககருளிப
பெருந்தேனெனெஞ்சுகப்பிடித்தாண்டநமபெண்ணமிழ்தம்
வருநதேலதுவன்றிதுவோவருவதொவஞ்சனையே. (௩௯௪)

துனியொழிந் துரைத்தல்.

[நத்தியினூன் மிதுபதநோக்கிப்
பன்மலர்க்கோதை துனியொழிந்தது.]

இயன்மன னுமனபுதநதார்க்கென்னிலையிமையோரிழைஞ்சு
செயன்மன் னுஞ்சீர்க்கழற் சிற்றம்பலவாறென்னமபொதியி
புயன்மன னுருன்றிற் பொருவேறுணையாபொமமென்னிருளவா
யயன்மன் னுமயானை துரந்தரிதேருமதரகத்தே. (௩௯௫)

புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலவித் தீர்தல்.

[புதல்வனது திற்புகன்று
மதரிக்கண்ணி வாட்டிநீதவிடுத்தது.]

கதிததநகைமன னுஞ்சிறுவவைமாராகளைககண்பிழைப்பித
தெதிராததெதருநினறெப்பரிசளிததானிமையோரிறைஞ்சு
மதுததககியகொனறைவராசடையிசர்வண்டிலலைநலலார்
பொதுததமபலங்கொணாநதோபுதல்வாவெமமைப்புகிபபதே. (௩௧௪)

கலவியிடத்தூடல்.

[சிறுடிக்குடைந்த நூற்றாந்தாரவன்
றன்மைகண்டு பின்னுத்தவர்த்தது.]

சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாகமெனச்செழுமபூண்
மலைமலிமாற்பினுதைப்பததநதான்றலைமனனாதிவலை
யுலைமலிலேற்படையூரனிற்களவரிவென்னவுனனிக
கலைமலிகாரிகைகணமுததமலைகலுழ்ந்தனவே. (௩௧௫)

முன்னிகழ்வுரைத்தூடறித்தல்

[முன்னிகழ்ந்தது நன்னுத்தரைத்து
மன்னுபுளலார் மகிழ்வுற்றது.]

ஆறாசடையுடியமபலத்தண்டரண்டமபெறினு
மாறார்மழவிடையாயகண்டிலமவனகதிரவெதுபடி
நிறாகொடுநெறிசென்றிசென்றிமெனமுலைநெருங்கச
சிறுமமரையநரிந்நங்குகககுறசிறுதுயிலே. (௩௧௬)

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல்.

[பரத்தையைக்கண்ட பவனவாய்மாதா
வரத்தநெடுவே லன்னாத்தரைத்தது.]

ஐயுறவாயநமமகன்கடைககண்டு வண்டேருருட்டு
மைபுறுவாடகண்மழவை ததழுவுமற்றுனமகனே
மெய்யுறவாமி துன்னிலலேவருகெனவளகிசசென்றா
கையுறுமானமறிபோனபுலியூரன்னகாரிகையே. (௩௯௯)

ஊதியமெடுத்துரைத் தூடறீர்த்தல்

[இந்நம்பர்சி லேற்பவாங்கநளி
விநம்பிளம்மீழ் மேவுதலுரைத்தது]

காரணிகற்பகங்கற்றவாநறறுணைபாணொராகவ
சீரணிசிறதாமணியணிதிலலைசசிவன டுகதுத
தாரணிகொன்றையன்றகேகாநஞ்சங்கரிதிவிதிசே
ருருணியுறறவாககூரனமற்றியாவாககுமுதிபமே. (௪௦௦)

திருச்சிற்றமபலககோவையா முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பல.

(* விளக்கத்துடன்.)

பக்கம்.

க. இயற்கைப் புணர்ச்சி. ... .. ௨.

என்பது, பொருளதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட தலைமகனும், தலைமகளும் அவ்வாறொரு பொழிவிடத் தெதுபபட்டுத் தெய்வம் இடைநிற்ப்பான்மை வழியோடி ஓராவிற் கிருகோடு தோன்றி னுற போலத் தம்முள் ஒத்த அன்பினராய் அவ்விருவரொத்தரா தம்முட கூடுகூட்டம்.

உ. பாங்கற் கூட்டம். ... .. ஏ.

என்பது, தெய்வப்பணாச்சி புணாந்த தலைமகன்
தெருண்டு வரைதலைத் தெருளானாயின், பாங்கு
கனாத்தல இடந்தலைப்படடானாத்தல இரண்ட
னுள் ஒன்றூற் சென்றெய்தல முறைமையென்ப,
(அவறனுள் பாங்குநூற் சென்றெய்தல.)

* இவ்விளக்கம், திருச்சோவையார்க்குப் பேராசிரியர் இயற்றிய உரையின்னு எடுத்தது சேர்க்கப்பெற்றது.

ந. இடந்தலைப்பாடு. ௨

...

... கந.

[என்பது, தலைமகன் தலைமகளைக் குறித்த விடத் தில தலைப்படுத்தல.] பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இடந்தலைப்பாடு நிகழும. இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற்கூட்டம் நிகழும.

ச. மதியுடம்படுத்தல்

...

... கந.

என்பது, (பாங்கற்கூட்டம், இடந்தலைப்பாடு எனனும) இரண்டனுள் ஒன்றைச் சென்றெய்திய பின்னாத தெருணடி வரைத் தலைத்தெருளாயின் அவள் கண்ணைக் காட்டப்பட்ட காதற்றேழிமை வழிப்பட்டுச் சென்றெய்து தல முறைமையென்ப. வழிப்படுமாறு :- தென்றெனத் தன் குறைகூறுது இரந்து வைத்துக் கரந்தமொழியால தன் கருத் தறிவித்து அவளை ஐய உணர்வினளாகக் அது வழியாகநின்று தன் குறை கூறுதல.

௫. இருவருமுள் வழி யவன் வரவுணர்தல். ௨௧.

என்பது, தலைமகளுந் தோழியும் உளவழிச்சென்று, தலைமகன் கரந்தமொழியால தன் கருத்து அறிவிக்க, தோழி அவன் நினைவு அறிபாநிறைவ.

௬. முன்னுறவுணர்தல்.

...

... ௨௨.

என்பது, வாட்டம் வினா தல அஃதாவது (கரந்த மொழியால தன் கருத்து அறிவித்து) வினா யதற்கெல்லாம் தோழி மறுமொழி கொடாளாகத் தலைமகன் வாடினான். வரட்டவே தலைமகனும் அதுகண்டு வாடினான். ஆதலால் இருவரது

பக்கம்,

வாட்டமும் வினாவப்படுதலு: அன்றியும் முன்னர்த்
 தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினாவுது
 போலத் தலைவியது வாட்டத்தையும் பாங்கி
 வினாவலாம். முன்னுறத்தனை புணர்தலானே
 இவர்க்கு முன்னுறவுணராத லென்னும் பெயராய்
 யிற்று. அஃதாவது தலைமகனைப் பாங்கன்
 வினாவாறுபோலத் தலைமகளையும் யாதலானே
 இவள் வாடியதென ஐயுறுநாந். இவள்
 தலைமகளை வினாவுவது, இயற்கை யிறுதி இடந்
 தலையிறுதியின எனக்கொள்க. என்னை? தோழி
 யும் பாங்கனைப் போலப் பிறரைஞானறே தலை
 மகளை வினாவப் பெறாளோவெனின், வினா.
 எற்றிறகு" தலைமகளை ஒரு பொழுதும் விடாத
 தோழி இவளை இத்தினங்காறும் காணாளோ
 வெனின், காணும். காணின், இயற்கைப் புணர்ச்சி
 யது நீக்கத்து இவளது வாட்டம் தோழி
 காணுதொழிவானேன எனின், இவரைக் கூட்டி
 முடித்த விதி தோழிகுத்த தலைமகனது வாட்டம்
 புலனாகாமை மறைக்கும். என்னை? பாங்கற்
 கூட்டமும் இடந்தலைப்பாடும நடக்கவேண்டி.
 அல்லது உம், தலைமனுக்குந் தலைமகளுக்கும்
 வாட்டம் ஒக்க நிகழினும், இயற்கைப் புணர்ச்சி
 யது இறுதிககண தலைமகனைப் பாங்கன் கூட்டி
 யும் தலைமகளைப் பாங்கி கூடியுளு செய்தாராயி
 னும், தலைமகனது வாட்டத் தைப் பாங்கன் வினா
 வுதல தலைமையாதலான் முன் வினாவப்படும.
 பாங்கன் வினாவியபின்னாப் பாங்கி வினாவப்படும.

பக்கம்.

ஆகலால இடரதலைப்பாடடினிமுதியேதோழிகு
வாட்டம் வினாதற்கு இடமாயிற்றென அறிக.

௭. குறையற வுணர்தல். ... .. ௨௭.

என்பது தலைமகன் குறையறததோழி அதனைத்
துணிரதுணரா நின்றல்.

௮. நாண நாட்டம். ... .. ௨௮.

என்பது, இருவர் நினைவும் ஐயமறத் துணிரத்
தோழி அவரதுகூட்டமுண்மை அறிவது காரண
மாகத் தலைமகளை நாணநாடாநின்றல்.

௯. நடுங்க நாட்டம். ... .. ௨௯.

என்பது, கூட்டமுண்மை புணராதனளாயினும்,
தலைமகள் பெருநாணினளாகலானும் தான் அவள்
குற்றேவன் மகளாகலானும் பின்னும் தான்சொல்
லாடாது அவடனைக கொண்டே கேட்பது
காரணமாக நெருங்கிரின்று, ஒரு புலி ஒருவனை
எதிர்ப்பட்டதெனத் தோழி அவளை நடுங்க நாடா
நின்றல்.

௧௦. மடற்றிறம். ... .. ௩௦.

என்பது, நடுங்க நாடவும் பெருநாணினளாதலின்
தலைமகள் தன் குறை சொல்லமாடாது நிற்ப,
இனி இவள் இறந்துபடவும் கூடுமென உட்கொ
ண்டு தலைமகனுடன் சொல்லாடத் தொடங்கா
நின்ற தோழி, தானும் பெருநாணினளாதலிற்
பின்னுந் தலைமகன் குறையற வேண்டிநிற்ப, அந்

பககம்

நிலைமககண் தலைமகன சென்று, இரநாளெலலாம
என குறை நின்னான் முடியுமென்று நின்னை
வந்திரநேன். இது நின்னான் முடியாமையின்
யான மடலுரநதாயினும் இககுறை முடித்துக்
கொளவேன எனத தோழிகுருக கூறாநிறறல்.

கக. குறை நயப்புக் கூறல். ௨௧

என்பது, தலைமகனை மடலவிலககிக குறை நோ
நத தோழி தலைமகனை குறைநயப்பிக்க அவன்
குறை கூற நிற்றல்.

கக. சேட்படை. ௩௨

என்பது, தலைமகனை குறை நயப்பித்துத் தன்னி
னாய கூட்டங் கூட்டலுறந தோழி தலைமகனது
பெருமையும் தனது முயற்சிய தருமையும்
தோன்றுதல காரணமாகவும், இத்துணையருமை
யுடையாள இனி நமக்கு எயதுதற்கு அருமை
யுடையனென இதுவே புணர்ச்சியாக நீட்டி
யாது விரைய வரைநது கோடல காரணமாகவும்
தலைமகனுக்கு இயைய மறுத்துக் கூற நிற்றல்.

கக. பகற்குறி. ... .. ௪௦.

என்பது தலைமகனைத் தழையேற்பித்த தோழி
தலைமகனுடன் அவளைப் பகற்குறிககண் தலைப்பெ
யவியாநிற்றல்.

கக. இரவுக்குறி. ... .. ௩௧.

பகற்குறி புணர்நது விலககப்பட தலைமகன்
தெருண்டு வரைதல தலை. தெருளானாயின்

பக்கம்.

பின்னையுந் தோழியைத் தலைப்பட்டு இரவுக்குறி
வேண்டிச் சென்று எயதுதன் முறைமையென்ப.

௧௫. ஒருவழித் தணத்தல். ... ... கூ.

இரவுக்குறி புணர்ந்து, அவரெழுந்ததென்று
விலகக்கப்பட்டபின்னாத் தெருணிவரைதல தலை.
தெருளானாயின் அவ்வவரடங்கச் சிலநாள ஒரு
வழித் தணந் துறைதல், உடன்கொண்டு போதல,
தோழியான் வரைவு முடுக்கப்பட்டு அருங்கலம்
விடுத்தது வரைந்து கோடல இம்முன்றனு னொ
ன்று முறைமை யென்ப.

௧௬. உடன் போக்கு ... ... கூ.

மேற்கூறிய முறைமையுள் ஒருவழித்தணத்தல
நிகழாதாயின் உடன்போக்கு நிகழும்.

௧௭. வரைவு முடுக்கம். ... ... அ.

மேற் கூறியவாறு உடன்போக்கு நிகழாதாயின்,
வரைந்து கோடல நிகழும். அது நிகழுமிடத்துத்
தோழியான் வரைவு முடுக்கப்பட்டும், வரை
பொருட்பிரிந்து வருதலும் நிகழுமென்ப.

௧௮. வரைபொருட் பிரிதல். ... ... அ.

[மேல வரைந்து கோடல இருவகையான் நிக
ழும் எனறதனுள் ஒருவகை.]

௧௯. மணஞ்சிறைப்புரைத்தல் ... ... கூ.

எனபது, வரைந்த பின்னர் மணஞ்சிறப்புக் கூறு
நிற்றல்.

பக்கம்.

௨௦. ஒத்தற் பிரிவு. ... ... ௧௦௧.

என்பது, வரைநதுகொண்ட சின்னாத தலை மகனுக்கு முதற்பிரிவு ஒதலாதலாற் கலவியின் மிகுதி கூறி நீங்கா நின்றல. எனனை? முன்னர் ஒதலின்றி இவளை வரைநத பின்னா ஒத ரின்றானே வெனின், அலலன. முன்னா இவளைப் பொருவிறதானென்று கூறப்படுதலால ஒதி முடிததானென்பது. இவன தானேதிய புருடார்த்தமாகிப் தருமாதத காமங்களை யொழிப வேறும் புருடார்த்தமாகக் கூறப்படுவன உளவோ என்பதனை ஆராயவேண்டும கருத்தினனாத லானும், கலவியால தன்னிற் றுழந்தாரை தனது கலவி மிகுதிகாட்டி அவர்களை அறிவித்தல தருமநூல விதிபாதலானும் பிரியும் என்ப.

௨௧. காவற் பிரிவு. ௧௦௩

என்பது, எல்லாவுயிர்களையும் அரசன பாதுகாக்க என்னும் தருமநூல விதியான அக்காவற்குப் பிரிதல.

௨௨. பகைதணிவினைப்பிரிவு. ... ... ௧௦௩.

என்பது, தமமிற் பகைதத வேந்தரைப் பகைபைத் தணித்து இருவரையும் பொருத்தப் பண்ணுதல.

௨௩. வேந்தற் குற்றிழிப் பிரிவு ... ... ௧௦௪.

என்பது ஒரு வேந்தனுக்கு ஒரு வேந்தன தொலைநது வந்தடைந்தால் அவனுக்கு உதவிசெய்யப் பிரியா நின்றல.

பக்கம்.

௨௪. பொருள்வயிற பிரிவு. ... ௪௦௬.

எனபது, குாவாகளாற படைக்கப்பட்ட பொருள்
கொண்டு இலலறஞ்செய்தால அதனால் வரும்
பயன அவாககாம அத்துலோ பலலது தமக்காகா
மைபால தமது பொருள்கொண்டு இலலறஞ்
செய்தற்குப் பொருளேடப் பிரியா கிறறல.

௨௫. பரத்தையிற பிரிவு ... ௪௧௬.

எனபது, தலைமகளை வரைந்தெய்திய பின்னா,
வைகலும் பாலே துகாவானொருவன இடையே
புளிங்காடியு துகர்ந்து அதனின இனிமையறிந்
தாறமீபால, அவனுக்காசசி யினிமையறிதற்குப்
புறப் பெண்டா மாட்டுப் பிரியா கிறறல.* அல
லதாஉம, பண்ணும் பாடலு முதலாயின காட்

---

* வைகலும் பாலே துயத்தச செல்வான ஒரு மகன் இடையிடை
புளிங்கறியும் உண்டக்காலாம பாலின் விசேடம் அறிவானுவது. அது
போலத் தலை மகன் குணங்களைத் துய்த்துச் செல்லா நின்றான் இடை
யிடையே சிறகுணத்தாராகிய பரத்தையா மாட்டுப் பிரிந்துவரத் தலை
மகன் மாட்டுக் காதல மிகும். அல்லாவிட்டால் இவள்குணம் ஒரு வழிய
தென்பது அறியாலாகாது. எனனை? இன்னதது ஒன்று உண்மை
யான இனியதன இன்பம் அறியப்படும் என்றவாறு. இவவுரையும்
பொருந்தாதென்ப. எனனோ காரணமெனின், அவா ஒதியொடு சார்த்
திககொண்டன்றே இவள் குணங்களைப் பெரிய எனறறியுமெனின்,
அவர்மாட்டுப் பிரியாத காலத்து இவள் குணங்களை மிக்கனகொல்லோ
மிக்கிலகொல்லோவென ஐயத்தனாய் நின்றாளுதல் வேண்டும். இங்ஙன
மாகில் தான் அவள் என்னும் வேற்றுமையிலன எனபதனொடு மாறு
கொள்ளும். எனனை? தங் குணங்களை ஐயப்படுவார இனமையானென்
பது.—இறையனாசப் பொருள் ௪௦-ஆவது சூத்திரம், நக்கீரர் உரை.

திருக்கோவையார்.

பக்கம்.

டிப புறப்பெண்டி தன்னே தாதலித்தால தான்
எல்லார்க்கு தலைவனாகலின அவாக்கும இன்பஞ்
செய்யப் பிரியா நிறமல என்றுமாம். ஆலல
தூடம், தலைமகளை ஊடலறிவித்தற்குப் பிரிதல
என்றுமாம். இவ்வாறெழிந்து தனக்கு இன்பம்
வேண்டிப் பிரிவானாயின, “கணடுகேட்டுண்
டுயிதத் துற்றறியு மைமபுலனு—மொண்டொடி
கண்ணே யுள” எனபதனால் இவனாகுத தலை
மகனென்னுட பெப்போடு மாறுபடாத தனது
பெருமையோடு மாறுபடா நிற்கும்.

அனுபந்தம்— திருக்கோவையார் துறைவிளக்கம்.

க. காட்சி—என்பது தலைமகளைத் தலைமகன் கண்ணுற்று இஃது ஒரு வியப்பென்னென்றல.

உ. ஐயம்—என்பது கண்ணுற்ற பின்னா, இவ்வனந் தோன்றாநின்ற இமமாது திருமகன முதலாகிய தெய்வமோ அன்றி மககளுள்ளாள் கொல்லோ என்று ஐயுறுநிற்றல.

ங. தெளிதல்—என்பது ஐயுற்ற பின்னர் அவயவம் இயங்குககண்டு இவள தெய்வமலலள என்று தெளியாநிற்றல.

ச. நயப்பு—என்பது தெய்வமலலள என்று தெளிந்த பின்னா மககளுள்ளாளென்று நயந்து இடையிலலை கொல்லென நெஞ்சிற கலகுலும் முலையும் காட்டி இடை உண்டென்று சென்றெயத நினையாநிற்றல

ரு. உட்கோள்— என்பது மககளுள்ளாள் என்று நயந்து சென்றெயத நினையா நின்றவன தன்னிடத்து அவளுக் குண்டாகிய காந்தல அவள கண்ணிற் கண்டு தன்னுட கொள்ளா நிற்றல.

சு. தெய்வத்தை மகிழ்தல்—என்பது உட்கொண்டு நின்று எனனிடத்து விருப்பததையுடைய இவளைத் தந்த தெய்வத்தையலலது வேறொரு தெய்வத்தை யான் வியவேனெனத் தெய்வத்தை மகிழ்ந்தது கூறாநிற்றல.

* இது திருக்கோவையார்க்குப் பேராசிரியா இயற்றிய உரையினின்றெடுத்தச் சோக்கப்பெற்றது.

எ. புணாச்சி துண்தல்—என்பது தெய்வத்தை மகிழ்ந்நவன் இது நமக்குத் தெய்வப் புணாச்சியெனத் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லி ஆவளோடு புணர்த்துணியா நிற்பல.

அ. கலவி யுரைத்தல்—என்பது தெய்வப் புணாச்சி புணர்த்த தலைமகன் புணாச்சியினபத்தியுட்பு கூறாநிற்பல.

கா. இருவயினோத்தல்—என்பது புணர்த்த முன்னின்ற வேட்கையனபு புணர்த்தபின்னும் அப்பெற்றியே நின்று வளர்த்து சேறலால தலைமகளை மகிழ்ந்தது கூறாநிற்பல.

கஃ. கிளவி வேட்டல்—என்பது இருவயினோத்தது இன்புறா நின்ற தலைமகன் உறுதன் முதலாகிய நான்கு புணாச்சியும் பெற்றுச் செவிப்புணாச்சி பெறுமையின் ஒரு சொல் வேட்டு வருந்தாநிற்பல.

கக. நலம்புனைந் துரைத்தல்—என்பது கிளவிவேட்டு வருந்தக்கண்ட தலைமகன் மூரன்முறுவல் செயய, தலைமகன் அதுபெற்றுச் சொல்லாடாமையானுண்டாகிய வருத்தமீங்கி, துமத்கனற மருதநிலத்தாக குறிஞ்சி நிலத்து இவள வாய போல நானும் ஆயப்பெறுகக ஞானவோ வென அநநிலத்து வண்டோடு வினவாநிற்பல.

கஉ. பிரிவுணாததல்—என்பது ஐவகைப் புணாச்சியும் பெற்றுப் புணாவதன்முன்னும் புணர்த்த பின்னும் ஒத்தவன்பினனுப் நின்ற தலைமகன் பிரியுமாறென்னையெனின், இப்புணாச்சி நெடுநகாலம் செலலககடவதாக இருவரையுங் கூட்டிய தெய்வநாதானே பிரியாமற் பிரிவிக்கும். அது பிரிவிக்குமாறு:—தலைமகன் தனதாதாவினு னலம் பாராட்டக்கேட்டு, எம்பெருமான முன்னினது வாயதிறந்து பெரிய

தோர் நாண்ணமை செயதேனெனத் தலைமகள் நாணி வருநதாநிற்ப, அதுகண்டு இவள வருநதுகின்றது யான் பிரிவேனாக நினைநதாக வேண்டுமென் றுட்கொண்டு அவளுக் குத் தான் பிரிவினமை கூறாநிறறல்.

கந. பருவரலறிதல் — என்பது பிரிவினமை கூறக் கேட்ட தலைமகள் பிரிவென்பது மொன்றுண்டு போலுமென வுட்கொண்டு முன்னாணிஹ சென்றெய்திய வருத்த நீங்கிப்பெரியதோ வருத்தமெய்த அதுகண்டு, இவளமேலுமேலும் வருநதுகின்றது பிரிநதாற் கூடுதலரிதென்று நினைந்தோ, நெடுமபொழு திவவாறிருநதால் அவவிடத்துக் குடிப பழியாமென்று நினைந்தோ அறிகிலேனென அவள வருத்த மறியா நின்றல்.

கசு. அருட்குண முரைத்தல்—என்பது இப்பழியா மென்று நினைந்தோவென்று கூறக்கேட்ட தலைமகள் இது நந்தோழியறியின எனனாகொலலோ வென்று பிரிவுட்கொண்டு பிரிவாறறுது வருநதாநிற்ப, அககுறிப்பறிநது அவள பிரிவுடம்படுவது காரணமாகத் தலைமகன் யாம பிரிந்தே மாயினும் பிரிவ் லலையெனத் தெய்வத்தினருள கூறாநிறற்ல்.

கரு. இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல் — என்பது அருட்குணமுரைத்து வற்புறுத்தவும் ஆற்றாமை நீங்காத தலைமகட்கு, துமழரிடத்திற்கு எம்மரிடம் இததன்மைத் தென்த தன்னூரின் அணிமைகூறி வற்புறுத்தாநிறற்ல்.

கசு. ஆடிடத்துய்த்தல்—என்பது அணிமைகூறி யக லாநின்றவன, இனி நீ முற்பட்டு விளையாடு; யான் இவ்வனம் போய அந்நனம் வாரா நினதேனென் அவளை ஆடிடத்துச் செலுத்தாநிறறல்.

கௌ. அருமையறிதல் — என்பது ஆடிடததுயத்து அகலா நின்றவன் ஆயவெனாத்தையும் அவவிடததையும் நோக்கி, இவளை யானையதினே நென்பது மாயமோ கனவோ இன்னதென்று அறிபேன். இனி யிவன் நமக்கு எயதற்கு அரியவனென அவளது அருமையறிந்து வருந்தாநின்றவ.

கஅ. பாங்கியையறிதல் — என்பது அருமையறிந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் ஆயத்தோடு செவலாநின்ற தலைமகளை நோக்க, அநநிலைமைக்கண் அவளும் இப்புணர்ச்சி இவளுக்குப் புலனாக் கொல்லோவென உட்கொண்டு எவலாரையும் போலன்றித் தன் காதற்றோழியைப் பலகாற்கடைக்கண்ணும் பாரக்கக்கண்டு, இவள போலும் இவடகுச சிறந்தாள் ; இதுவும் எனக்கோ சாபாமெனவுட்கொண்டு அவள காதற்றோழியை அறியாநின்றவ.

கக. பாங்களை நினைதல்—என்பது தெயவப் புணர்ச்சிய துறுதிககண் சென்றெயது தற்கருமை நினைந்துவருந்தாநின்ற தலைமகன் அவள கண்ணு லறியப்படாத காதற்றோழியை நயந்து இவள அவட்குச் சிறந்த துணையன்றே அததுணை எனக்குச் சிறந்தாளல்லவ ; எனக்குச் சிறந்தானைக்கண்டு இப்பரிசுரைத்தாற பின்னிவளைச சென்றெய்தக் குறையிலை யெனத் தன காதற்பாங்களை நினைப்பாநின்றவ.

உ௦. பாங்கன் வினாத்தல் — என்பது தன்னை நினைந்து வாராநின்ற தலைமகனைத் தானெதிாப்பட்டு அடியிற்கொண்டு முடிசாறு நோக்கி, நின்னுடைய தோள்களமெலிந்து நீ யிவ வாறாதற்குக் காரணமெனனோ வென்று பாங்கன் முருதுற்று வினாவா நின்றவ.

உக. உற்றதுரைத்தல்—என்பது, எதிர்ப்பட்டி வினா வாரின்ற பாங்கனுக்கு, 'நெருநலை நாள கைலைப் பொழிந்த சென்றேன். அவனிடத்து ஒரு சிற்றிடைச சிறுமான விழிக் குறத்தியால இவவாறாயினேன்' எனத் தனக்குற்றது கூறா நின்றல.

உஉ. கழறியுரைத்தல்—என்பது, உற்றதுரைப்பக கேட்ட பாங்கன், இஃது இவன் தலைமைப் பாட்டிற்குப் போதாதென உட்கொண்டு 'நீ ஒரு சிறுமான் விழிகுது யரீன் இவவாறாயினே னென்றல நின் கற்பனைக்குப் போதாது' எனக் கழறிக் கூறாநின்றல.

உங. கழற்றேதீர்மறுத்தல்—என்பது, காதற்பாங்கன கழறவும் கேளாயுப பின்னும் வேடகை வயத்தனாய் நின்று, 'என்றோ காணப்பட்ட வடிவை நீ கண்டிலை; கண்டனையாயிற் கழறாய்' என்று அவனோடு மறுத்துரைத்து வருந்தாநின்றல.

உச. கவன்றுரைத்தல்—என்பது, மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்பக் கண்ட பாங்கன் 'ஒருகாலததும் கலங்காத உளளம், இவவாறு கலங்குவதற்குக் காரணமென்னோ?' எனத் தலைவனுடன் கூறாநின்றல.

உரு. வலியழிவுரைத்தல்—என்பது, பாங்கன் கவன்றுரையாநிற்ப, 'முன்பு இத்தன்மையேனாகிய யான் இன்று ஒரு சிறுமான் விழிக்கு இவவாறாயினேன்' எனத் தலைமகன் தன் வலியழிந்தமை கூறி வருந்தாநின்றல.

உசு. விதியோடுவேறுத்தல்—என்பது, வலியழிந்தமை கூறி வருந்தாநின்ற தலைமகன் பாங்கனோடு புலந்து

வெளகி, 'யான் செயத நலவினையும் வநது பயன் தநததிலலை' எனத் தன் விதியோடு வெறுத்துக் கூறாநின்றல.

உஎ. பாங்கனெந்துரைத்தல்—என்பது, விதியோடு வெறுத்து வருநதாரிற்பக கண்ட பாங்கன், 'அமிர்தமும் மழையும் தம் குணங்கெடினும் நினகுணங் கெடாத நீ ஒரு ததி காரணமாக நின் சீலத்தை நினைபாதவாறு இவவாறாகிய எனது தீவினையின் பயனும் இத்தனையன்றோ' எனத் தானும் அவனோடுகூட வருநத நின்றல.

உஅ. இயலிடங்கேட்டல்—என்பது, தலைமகனுடன் கூட வருநதாரின்ற பாங்கன் யானும் இவனுடன் கூட வருநதினல இவனை ஆற்றுவிபபாரிலலையென அது பற்றுக் கோடாகத் தானாற்றி நின்று, 'அது கிடக்க. நின்னாற் காணப் பட்ட வடிவுக்கு இயல யாது? இடம யாது? கூறுவாயாக' என அவளுடைய இயலும் இடமுங் கேளாநின்றல்.

உக. இயலிடங்கூறல்—என்பது, இயலிடங்கேட்ட பாங்கனுக்குத் தான் அவளை யெய்தினாற்போலப் பெரியதோர் ஆற்றுதலையுடையனாய் நின்று, 'என்னாற் காணப் பட்ட வடிவுக்கு இயல இவை; இடம இது' என்று (தலைமகன்) இயலும் இடமுங் கூறாநின்றல.

உஃ. வற்புறுத்தல்—என்பது, இயலிடங் கூறக்கேட்ட பாங்கன் 'நீ சொன்ன கைலையிடத்தே சென்று இப்பெற்றி யானைக் கண்டு இப்பொழுதே வருவன்; அவ வளவும் நீ ஆற்றுவாயாதல வேண்டும்' எனத் தலைமகனை வற்புறுத்தா நின்றல.

உ௧. குறிவழிச்சேறல்—என்பது, தலைமகனை வற்புறுத்தி அவன் குறிவழிச் செல்லாநின்ற பாங்கன் 'இத

தன்மைபாளை யான் அவவிடத்துக காணலாந கொலலோ ?
என அநரினேவோடு செலலாரிற்றல.

௩௨. குறிவழிக்காண்டல்—என்பது, குறிவழிச் சென்ற பாங்கன் தனனை அவள காணாமல தான் அவளைக் காண்பதோ அணிமைக்கண் நின்று ‘அவன் சொன்ன இடமும் இதுவே, இயலும் இவைமே, இவளும் அவளே’ என்று ஐயமறத தெளியக காணு ரிற்றல.

௩௩. தலைவனை வியந்துரைத்தல்—என்பது, குறிவழிக்கண்ட பாங்கன் ‘இவவுறுபுகளைபுடைய இவளைக கண்டு பிரிநது இவகுநின்று அங்குவநது யான் கழறவும் ஆற்றி, அத்தனைபுந தபபாமற சொன்ன அண்ணலே திணைணியான்’ எனத தலைமகனை வியநது கூறா ரிற்றல.

௩௪. கண்டமைகூறல்—என்பது, தலைமகனை வியநதுரைத்த பாங்கன் விரைநது சென்று, தானவளைக கண்டமை தலைமகனுக்குப் பிடிமிசைவைத்துக் கூறா ரிற்றல.

௩௫. செவ்வீசெப்பல்—என்பது, பிடிமிசைவைத்துக் கூறக்கேட்ட தலைமகன் அது தனக்குச் செவவி போதாமையிற் பின்னும் ஆற்றாமை நீங்காணாயினன். அதுகண்டு அவனை ஆற்றுவிபபது காரணமாக அவனுக்கு அவள அவயவங் கூறா ரிற்றல.

௩௬. அவ்விடத்தேகல்—என்பது, செவவி செப்பக்கேட்ட தலைமகன் ‘இவவாறு காணப்பட்டதுண்டாயின் அது என் உயிர்’ எனத தான் அவ்விடம் நோக்கிச செல்லா ரிற்றல்.

௩௭. மின்னிடமெலிதல்—என்பது, நெருநலை நாளில தலைபனிசெபது நின்னிற் பிரியேன பிரியினும் ஆற

மேனென்று கூறிப் பிரிந்தவர் வேடகை மிகுதியால் இடமறியாது ஆயத்திடை வருவார் கொல்லோ என்னுமபெருநாணிணும், ஆற்றாமையான் இறந்துபட்டார் கொல்லோவென்னும பேரச்சத்தினும, யாருமில் ஒருசிறைத் தனியே நின்று, தலைமகளை நினைந்து தலைமகளை மெலியாநின்றவ.

௩௮. பொழில்கண்மேகிழ்தல்—என்பது, தலைமகளை நோக்கிச் செல்லாநின்ற தலைமகன் முன்னேநூன்று அவளைக் கண்ணுற்ற பொழிலைச் சென்றனைந்து, அப்பொழிலிடை அவளுறுப்புக்களைக் கண்டு, 'இப்பொழில என சிறைத் தனைக்கு அவளதானே யெனத் தோன்ற நின்று' என்று இன்புறு நின்றவ.

௩௯. உயிரெனவியத்தல்—என்பது, பொழில்கண்டு மகிழ்ந்து அப்பொழிலிடைச் சென்றுபுக்கு, அவளைக் கண்டதுணையான் 'என்னுயிர் இவ்வாறு செயதோ நிற்பது' என வியந்து கூறுநின்றவ.

௪௦. தளர்வகன் றுரைத்தல்—என்பது, உயிரென வியந்து சென்று, பூக்கொய்தன் முதலிய வினையாட்டையொழிந்து யாருமில் ஒருசிறைத் தனியேநின்று 'இவர் செய்யாநின்ற பெரியதவம் யாதோ?' என அவளைப் பெரும்பானமை கூறித் தளர்வு நீங்காநின்றவ.

௪௧. மொழிபெறவருந்தல்—என்பது, தளர்வு நீங்கிய பின்னர்ச் சார்தலுறுநின்றவன் ஒருசொற் பெறுமுறையாற் சென்று சார்வேண்டிப் பின்னும் அவளைப் பெரும்பான்மை கூறி ஒரு சொல்வேண்டி வருந்தாநின்றவ.

சஉ. நாணிக்கண்புதைத்தல்—என்பது, தலைமகன் தன் முன்னின்று பெருமபான்மை கூறக்கேட்ட தலைமகள் பெரு நாணினளாதலின் அவன் முன் நிறகலாகாது நாணி, ஒரு கொடியினொதுங்கித் தன் கண்புதைத்து வருந்தாநின்றல்.

சங. கண்புதைக்கவருந்தல்—என்பது, தலைமகள் நாணிக கண் புதைப்பாநிற்ப, இவள கண் புதைப்பாநின்றது தன்னுடைய கண்கள என்னை வருத்தத்தைச் செய்யுமென்றாகாதேயென உட்கொண்டு 'யான வருந்தாதொழிய வேண்டி'வையாயின நினமேனி முழுதும் புதைப்பாயாக' எனத் தலைமகன் தன் வருத்தமிகுதி கூறாநின்றல்

சச. நாண்விடவருந்தல்—என்பது, தலைமகன் தனது ஆற்றாமை மிகுதி கூறக் கேட்டு ஒரு ஞான்றுத் தன்னை விட்டு நீங்காத நாண் அழலைச் சேர்ந்த மெழுகுபோலத் தன்னைவிட்டு நீங்காநிற்ப, தலைமகள் அதற்குப் பிரிவாற்றாது வருந்தா நின்றல்.

சரு. மருங்கிணைதல்—என்பது, தலைமகள் நாண் இழந்து வருந்தா நிற்ப, சென்று சாராதலாகாமையின், தலைமகன் தன் ஆதரவினால அவ்வருத்தந தணிப்பான போன்று மார்பொடு முனிந்து, ஒரு கையால இறுமருங்குல தாங்கியும், ஒரு கையால அனிகுலம விலக்கி அளகந்தொட்டிம் சென்று அணையா நின்றல்.

சகூ. இன்றியமையாமை கூறல்—என்பது, கூட்டத்திறுதிக்கண 'விசமபும நிலனும் ஒருங்கு பெறவரினும் இம் மாபததை மறந்து, அதன்கண் முயலேன்' எனப் பிரிவு நோன்றத் தலைமகன் தனது இன்றியமையாமை கூறா நின்றல்.

சஎ. ஆயத்துய்த்தல்—என்பது, இனறியமையாமை கூறிப் பிரியலுறாநின்றவன், ‘இனிப் பல சொல்லி மென்னை’ எனனுயிர் நினககடிமையாயிற்று. இனிச் சென்று நின் ஆபத்திடைச் சேர்வாயாக’ எனத் தன் பிரிவின்மை கூறித் தலைமகளை ஆயத்துச் செலுத்தா நின்றவ.

சஅ. நின்று வருந்தல்—என்பது, தலைமகளை ஆயத்துயத்துத் தானவவிடத்தே நின்று அபபுனத் தியலபு கூறித் தலைமகன் பிரிவாற்றாது வருந்தா நின்றவ.

சக. பொழிலிடைச் சேறல்—என்பது, இயற்கைப் புணர்ச்சிய துறுதிககட் சென்றெயதுதற்கருமை நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் ‘இககூட்டம் நெருநலும என்னறிவோடு கூடிய முயற்சியான் வந்ததன்று, தெய்வந்தர வந்தது. இன்னும் அததெய்வந்தானே தரும. யாம அப பொழிலிடைச் செலவேம்’ எனத் தன் நெஞ்சொடு கூறா நின்றவ.

ரு0. பாங்கியிடைச் சேறல்—என்பது, (பாங்கம் கூட்டம், இடந்தலைப்பாடு என்னும்) இரண்டனுள், ஒன்றும் சென்றெய்திப் புணரது நீங்கிய தலைமகன் ‘இனி இவளைச் சென்றெயதுதல எளிதன்று. யாம அவள கண்ணம் காட்டப்பட்ட காதற்றோழிக்கு நன்குமை யுள்ளது சொல்லவேம்’ என்று அவளை கோக்கிச் செல்லாநின்றவ.

ருக. குறையுறத் துணிதல்—என்பது, பாங்கியை நினைந்து செல்லாநின்றவன் பெயவத்தினருளாவ அவவிருவரும் ஓரிடத் தெதிர்நிற்புககண்டு, ‘இவள இவடகுச சிறந்தாள. இனி யென் குறையுள்ளது சொல்லவேன்’ எனத் தன் குறைகூறத் துணியாநின்றவ.

ருஉ. வேழம் விஞ்ஞதல்—என்பது, குறை கூறத் துணியாரின்றவன் என் குறை யினன்தென்று இவனாக்கு வெளிப்படக் கூறுவேனாயின் இவன் மறக்கவுங் கூடுமென உட்கொண்டு, என்குறை இன்னதென்று இவடானே யுணரு மளவும் கரந்தமொழியாற சில சொல்லிப் பின் குறையுறு வதே காரியமென, வேடடைகருதிச் சென்றானாக அவ்விரு வருழைச் சென்று நின்று, தன் காதல தோன்ற, 'இவ்விடத் தொரு மதயானை வரக் கண்டிரோ?' என வேழம் வினாவா நின்றல.

ருங. கலைமான் விஞ்ஞதல்—என்பது, வேழம் வினாவி உட்புகுந்த பின்னா, தான் கண்ணாவிடப்படடமை தோன்ற நின்று, 'துமமுடைய கண்கள போலுங் கணைபொருதலான் உண்டாகிய புண்ணேடு இப் புனத்தின் கண் ஒரு கலைமான வரக் கண்டிரோ?' என்று கலை மானவினாவாநின்றல.

ருச. வழி விஞ்ஞதல்—என்பது, கலைமான் வினாவா நின்றவன், இவன் கருதது வேறென்று தோழியறிப, அத னேடு மாறுபட நின்று, 'அது கூற்றாயின் துமமுர்க்குச் செல்லுநெறி கூறுமின்' என்று வழிவினாவாநின்றல.

ருரு. பதிவிஞ்ஞதல்—என்பது, மாறுபடநின்று வழி வினாவவும் அதற்கு மறுமொழி கொடாதாரை எதிர்முக மாக நின்று, 'வழி கூற்றாயின் தும பதி கூறுதல பழி யன்றே. அது கூறுவீராயின்' என்று அவா பதி வினாவா நின்றல.

ருகூ. பெயர்விஞ்ஞதல்—என்பது, பதிவினாவவும் அதற் கொன்றுங் கூறுதாரை, 'தும பதி கூறுதல பழியாயின் அகனை யொழிமின். தும் பெயர் கூறுதல பழியன்றே? இத னைக் கூறுவீராயின்' என்று அவா துபெயர் வினாவா நின்றல.

௫௭ மோழிபேறுது கூறல்—என்பது, பெயர் வினாவும் வாய்திறவாமையின் ‘இபுனததார எதிர் கொள்ளததக்க விருநதினரோடு வாய்திறவாமையை விரதமாகவுடைய ராதல, அதுவனறி வாய்திறக்கின் மணிசிறதுமென்பநனைச சரதமாகவுடையராதல இவவிரண்டனுள்ளொன்று தப்பாது என்று கூறாநின்றல.

௫௮. கருத்தறிவித்தல்—என்பது, ‘நீயிர் வாய்திறவாமைக்குக் காரணமுடையோ. அது கிடக்க இதத்தைத் தும * * * குத தகுமாயின அணிவீரமின’ எனத் தழைகாட்டினின்று தன கருத்தை அறிவியாநின்றல.

௫௯. இடை வினாதல்—என்பது, தழை காட்டித் தன கருத்தறிவித்தது அது வழியாக நின்று ‘தும * * * லும மாபும அதிபாரமாயிராநின்றன. இவை இவ்வாறு நின்றற்குக் காரணம் யாதோ?’ என்று அவரிடை வினாவா நின்றல.

௬௦. ஐயுறுதல்—என்பது, தலைமகன் தழை கொண்டு நின்று கரந்தமொழியால தன கருத்தறிவிக்க, ‘மேனியொளியிலளைய இபுனத்தினினனும் போகாது யானையோடு ஏனம் வினாவி இவ்வாறு பொய் கூறாநின்ற இவன் யாவனோ?’ எனத் தோழி அவனை ஐயுறுக கூறாநின்றல.

௬௧. அறிவு நாடல்—என்பது, இவன் யாவனோ என்று ஐயுறாநின்ற தோழி பேராராயச்சியளாதலின், அவன் கூறியவழியே நாடாது வந்து தனக்கரிடைக்கே முடிதலின், இவ்வையா வாரதலாக இருந்தவாற்றான் ஆழ்முடைத்தாயிருந்த தென்று அவன் நினைவறியா நின்றல.

௬௨. வாட்டம் வினாதல்—என்பது, தலைமகன் மதியுடம்படுதது வருந்தா நிற்பத கண்டு எம்பெருமான என்

பொருட்டான் இவ்வாறு இடாபட்டாரின்றன்னெனத் தலைமகள் தன்னுள்ளே கவனித்து வருந்தாநிற்க, அது கண்டு, 'சுனையாடிச் சிலம்பெதிரைழைத்தோ' பிறிதொன்றினோ? வாடிய தென்னோ?' எனத் தோழி தலைமகனது வாட்டம் வினாவா நின்றவ.

௬௩. குறையுற்று நின்றல்—என்பது, தலைமகனது வாட்டங் கண்டு ஐயுறுகின்ற தோழியிடைச் சென்று, 'யான உங்களுக்கெல்லாத் தொழிலுக்கும் வலவேன. நீயிர் வேண்டிவ் தொன்று சொல்லுமின்; யான அது செய்யக் குறையிலலை' என இழிந்த சொல்லால் தலைமகன் தன்நினைவு தோன்ற ஐயுறக் கூறு நின்றவ.

௬௪. அவன் குறிப்பறிதல்—என்பது, குறையுறு நின்றவன் முகத்தே தலைமகனது செயல் புலப்படக்கண்டு, 'இவ்வண்ணல குறிப்பு இவளிடத்து' எனத் தோழி தலைமகனது நினைவு துணிந்துணரா நின்றவ.

௬௫. அவள் குறிப்பறிதல்—என்பது, தலைமகனது நினைவறிந்த தோழி இவளிடத்து இவன் நினைவேயன்றி இவளிடத்து இவள் நினைவு முண்டோவெனத் தலைமகளை நோக்க, அவள் முகத்தேயும் அவன் செயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வொண்ணுதல குறிப்பு மொன்றுடைத்தென அவ்நினைவுந் துணிந்துணரா நின்றவ.

௬௬. இருவா நினைவு மொருவழி யுணர்தல்—என்பது இருவா நினைவுங் கண்டு இன்புறுகின்ற தோழி 'இவ்விருவரும் இவ்விடத்து வரக் காரியம் இவன் முகமாகிய தாமரைக்கண் இவள் கண்ணாகிய வண்டு இன்பத் தேனை யுண்டு எழில பெறவந்த இகதுளைப் பலது பிறிதிலலை' என அவ்விருவரது நினைவுந் துணிந்துணரா நின்றவ.

சுஎ. பிறைதோழுகேன்றல்—என்பது, பிறையைக் காட்டித் தான் தொழுதுவின்று, 'நீயும் இதனைத் தொழுவாயாக' எனத் தோழி தலைமகளது கூட்ட நினைவறிபா நின்றல.

சுஅ. வேறுபடுத்துக்கூறல்—என்பது, பிறைதொழாது தலைசாப்தது நாணி நிலங்கினையா நிற்பககண்டு, பின்னும இவள வழியே யொழுகி இதனை யறிவோமென உட்கொண்டு, நீ போயச் சுனைபாடி வாவெனன, அவளும அதற்கிசைநது போய அவனோடு தலைப்பெயது வர, அககுறிய்றிந்து அவளை வரையணங்கூகப புனைநது வேறுபடுத்ததுக கூறாநின்றல.

சுகூ. சுனையாடல் கூறி நகைத்தல்—என்பது, வேறுபடுத்ததுக்கூற நாணலகண்டு, 'சுனைபாடினால இவ்வாறு அழிந்தழியாத குறும்முடி அளகது அப்பிப தாதும இந்நிறமும் தருமாயின யானுஞ் சுனையாடிக் காண்பேன' எனத் தோழி தலைமகளோடு நகையாடா நின்றல.

எஃ. புணாச்சியுரைத்தல்—என்பது, சுனையாடல கூறி நகையாடாநின்றதோழி 'அதுகிடக்க; நீ யாடிய அப்பெரிய சுனைதான் கண்சிவப்ப, வாய விளாப்ப, அளிதொடரும வரைமலரைச சூட்ட வறனோ' சொலவாயாக' எனக் கூட்டம உரையா நின்றல.

எக. மதியுடன்படுத்தல்—என்பது, பலபடியும் நாணநாடிக் கூட்ட முணமை யுணாந, தோழி 'இமமலைபிடத்து இவ்விருவர்க்கும் இன்பத்துன்பங்கள பொதுவாய வாராநின்றன. அதனால இவ்விருவர்க்கும் உயிரொன்றே' என வியநது கூறாநின்றல.

எஉ. நடுங்கநாட்டம்—எனபது, கூட்டமுண்மையுணர்ந்தனளாயினும், தலைமகள் பெருநாணரினளாகலானும் தான் அவள குற்றேவன் மகளாகலானும் பின்னும் தான் சொல்லாடாது, அவள தன்னையெனக்கொண்டு கேட்பது காரணமாக நெருங்கி நின்று, ஒரு புலி ஒருயனை யெதிர்ப்பட்டெனத் தோழி அவளை நடுங்க நாடாசிறைல.*

எஃ. ஆற்றுதுரைத்தல்—எனபது, தலைமகன்மேன்மடற்றிறம கூறுகின்றனாகலின் அத்தற்கிபைவுபட அவ்விருவருழைச் சென்று நின்று, 'கீழிர் அருளாமைபின் என்னுயிர அழியாரின்றது; இகனை அறிமின' எனத் தலைமகன்தனது ஆற்றுமை மிகுதிகூறுகிறதல.

எசு. உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்—எனபது, ஆற்றுமைகூறி அதுவழிபாக நின்று, 'ஆடவாடம் உள்ளாடகியமீன், மகளிரது கணவலைப்படடால் அதனைப் பெறுதற்கு யேறு உபாபமில்லாதவிடத்து மடலுராதும் அதனைப் பெறுவா' என உலகின்மேல் வைத்துக் கூறுகிறதல.

*இததுறைமுடைய செய்யுளில் 'தலைமகளை நடுங்க நாடியது எவ்வாறெனின், தன் கொடியவாயைப் புலி அங்காந்தது, உழுவையினது தீவாயை வேறென்று கிழித்தது, உழுவையினது தீவாய் பிறிதொன்றனைக் கிழித்தது என இடமூன்று பொருளுட படுகையான இது நடுங்கநாட்டமாயிற்று. எனனை' தலைமகள் இங்ஙனம் நடுங்கி யாராயுமவண்ணம் தோழி நாகுகையால். தீவாயுழுவை கிழித்தது என்ற இடமூன்று பொருளும் வினா. இங்ஙனம் தோழிபுரைப்பத தலைகள் நாடி நடுங்காநிற்கக்கண்டு, ஓராண்டகை வேலைப் பணிகொண்டவாறு எனனை நடுக்கந தீர்த்ததாயிற்று. இதுகாவுநாடுதல அஃதாவது வெளிப்படச் சொல்லுஞ் சொல்லனறிப் பிறிதொன்றின் மேலவைத்துச் சொல்லுதல.

எடு. தன் துணிபுரைத்தல்—என்பது, முன் உலகின் மேல வைத்ததுணாததி அதுவழியாகநின்று, ‘என்னையும் ஒரு பெண்கொடி பிறரிகழ மடலேறப் பண்ணு நின்றது’ என முன்னிலை புறமொழியாகத் தன் துணிபு கூறாநின்றல.

எசு. மடலேறும் வகையுரைத்தல்—என்பது, துணிபு கூறவும் பெருநாணிள்ளாதலிற் சொல்லாடாத தோழிகுரு வெளிப்படாத தான நாணிழநதமை தோன்ற நின்று, ‘யான நாளை நின்னுராத தெருவே மடலுற கொண்டு வருவேன். பின்வருவது காண்’ எனத் தலைமகன தான மடலேறும் வகை கூறாநின்றல.

எஎ. அருளாலரிதேனவிலக்கல்—என்பது, தலைமகன வெளிப்பட நின்று மடலேறுவேனென்று கூறக்கேட்ட தோழி இனி யிவன் மடலேறவுற கூடுமென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினை விட்டுவந்தது, எதிர் நின்று, ‘நீ மடலேறினால் உமமுடைய அருள யாரிடத்ததாம்’ என்று அவனதருளை யெடுத்ததுகூறி விலக்காநின்றல.

எஅ. மொழிநடையெழுதல் அரிதேன விலக்கல்—என்பது, அருளெடுத்தது விலக்கவும் தன்வழியிலலாமை கண்டு அவன வழியொழுக்கி விலக்குவாளாக, ‘துமதருள கிடக்க; மடலேறுவாரா மடலேறுதல, மடலேறப்படுவாரா உரு வெழுதிக்கொண்டனறே’ துமக்கு அவன மொழி நடையெழுதல முடியாதாகலின நீயிர மடலேறுமாறெனனோ?’ என விலக்காநின்றல.

எக. அவயவமேழுதல் அரிதேனவிலக்கல்—என்பது, ‘அவனது மொழி நடை கிடக்க; இவைதாம் எழுத முடியுமோ?’ முடியுமாயின யான சொன்னபடியே தடபாமல

எழுதிக்கொண்டிவந்தது ஏறும்' என்று அவளது அவயவங் கூறாநின்றல.

அ௦. உடம்படாது விலக்கல்—என்பது, எழுதலாகாமை கூறிக்காட்டி, 'அது கிடக்க; துமமை யாம விலக்குகின்றே மல்லேம. யான் சென்று அவள நினைவறிந்து வந்தாற் பின்னை நீயிர் வேண்டிற்றைச் செய்யும். அவவளவும் நீவிர் வருந்தாதொழியும்' எனத் தான் உடம்படாது விலக்காநின்றல்.

அக. உடம்பட்டு விலக்கல்—என்பது, உடம்படாது முன் பொதுப்பட விலக்கி முகங்கொண்டு, பின்னர்த் தன்னோடு அவளிடையே வேற்றுமையின்மைகூறி, 'யான் நின் குறை முடிததுத் தருவேன்; நீ வருந்தவேண்டாம்' எனத் தோழி தானுடம்பட்டு விலக்காநின்றல.

அஉ. குறிப்பறிதல்—என்பது, தலைமகனது குறை கூறத் துணியாரின்ற தோழி தெற்றெனக் கூறுவேனாயின் இவள இதனை மறுக்கவுங் கூடுமென உட்கொண்டு, 'நம் புனத்தின்கட் சேயினது வடிவையுடையராயச் சினவேல் ஏந்தி ஒருவர் பலகாலும் வாராரின்றார். வந்தது நின்று ஒன்று சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலர். அவரிடத்து யாம் செய்யத் தக்கது யாது?' எனத் தான் அறியாதாள் போலத் தலைமகளோடு உசாவி, அவள நினைவறியாநின்றல்.

அங. மென்மொழியாற்கூறல்—என்பது, நினைவறிந்து முகங்கண்டு, அதுவழியாகநின்ற, 'ஒரு பெரியோன் வாடிய மேனியனும் வாடாத தழையனுமாய் நம் புனத்தைவிட்டுப் பேர்வதுஞ் செய்கின்றிலன்; தன் குறை இன்னதென்று வெளிப்படச் சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலன். இஃதென்ன

மாயங்கொலலோ! அறிகின்றிலேன்' எனத் தோழி தான் அதற்கு நொநது கூறாநின்றவ.

அச. விரவிக் கூறல்—என்பது, வன்மொழியாற் கூறின் மனமெலியுமெனறஞ்சி, 'ஓரலவன் தன் பெடைககு நாவற்கனியை நலகககண்டு ஒரு பெருநகை பேயகண்டாற் போல நினறான். அநநிலைமையை நீ கண்டாயாயின் உயிர் வாழமாட்டாய்; யான் வனகண்மையேனாதலான் ஆற்றியு ளேனாயப போநதேன்' என மென்மொழியோடு சிறிது வன் மொழிபடக கூறாநின்றவ.

அரு. அறியாள போறல்—என்பது, பேய கண்டாற் போல நின்றானெனத தலைமகன நிலைமையேடே தலைமகள் பெருநாணினளாதலின் இதனையறியாதானைப் போல, 'இஃ மொரு கடலவடிவிறுநகவாறு காண்ப' எனத் தானென்று கூறாநின்றவ.

அசு. வஞ்சித்துரைத்தல்—என்பது, நாணிநாற் குறை நேரமாட்டாது வருநதாநின்ற தலைமகள் இவளுந் பெரு நாணினளாதலின் எனனைகொண்டே சொல்லுவித்துப் பின் முடிப்பாளாயிராநின்றாள்; இதற்கு யான் ஒன்றுஞ் சொல்லாதொழிந்தால் எமபெருமான இறநதுபடுவனென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினைவிட்டு, பாநகற்கூட்டம் பெறுதத் தோழியிற கூட்டத்திற்குத் துவளாநின்றான என பது நேரனற, பின்னும வெளிப்படக கூறமாட்டாது, மாய வன்மேல வைத்து வஞ்சித்துக கூறாநின்றவ.

அஎ. டலங்குகூறல்—என்பது, வெளிப்படக்கூறாது வஞ்சித்துக கூறுதலான் 'எனனோடு இதனை வெளிப்படக் கூறாயாயின் நின்காதறறோழியாககு வெளிப்படசசொல்லி

அவரோடு சூழ்ந்து நினக்குற்றது செயவாய ; யான் சொன்ன அறியாமையை நின் உள்ளத்துக்கொள்ளாது மறப்பாயாக. யான்வேண்டிவது இதுவே' எனத் தோழி தலைமகனோடு புலந்து கூறாநின்றவ.

அஅ வன்மொழியாற்கூறல்—என்பது, புலந்து கூறாநின்றதோழி 'அக்கொடியோன அருளுறமையான் மெய்யிற் பொடியுந் கையிற் கிழியுமாய் மடலேறத்துணியா நின்றான். அக்கிழிதான் நினனுடைய வடிவென்று உரையுமுள நாயிருந்தது. இனி நீயும் நினக்குற்றது செயவாயாக ; யானறியேன்' என வன்மொழியாற் கூறாநின்றவ.

அகூ. மனத்தோடு நேர்தல்—என்பது, ஆற்றாமையான் மடலேறத்துணியாநின்றான் எனத் தோழியால வன்மொழி கூறக் கேட்ட தலைமகள் அதற்குத் தான் ஆற்றாளாய், தலைமகனைக் காணவேண்டித் தன் மனத்தொடு கூறி நேராநின்றவ.

கூ0. தழைகொண்டு சேறல்—என்பது, மேல சேட்படை கூறத் துணியா நின்ற தோழியிடைச்சென்று, அவளது குறிப்பறிந்து, பின்னுந் குறையுறவு தோன்ற நின்றது 'துமமா லருளத் தக்காரை அலையாதே இதத்தை வாங்கிக் கொண்டு என்குறை முடிதகருளுவீரா' மென்று, மறுத்தற்கிடமற, சந்தனத்தழைகொண்டு தலைமகன் செல்லாநின்றவ.

கூக. சந்தனத்தழை தகாதென்று மறுத்தல்—என்பது, தலைமகன் சந்தனத்தழைகொண்டு செல்ல அது வழியாக நின்றது, 'சந்தனத்தழை இவாககு வந்தவாடுனனோ என்று ஆராயப்படுதலான், இதத்தை ஆகாது' எனத் தோழி மறுத்ததுக் கூறாநின்றவ.

கூஉ. நிலத்தின்மைகூறி மறுத்தல்—என்பது, சந்தனத்தழை தகாதென்றதலலது மறுத்ததுக் கூறியவாறன்

றென மற்றொரு தழைகொண்டுசெலவ, அதுகண்டு, 'இககுன்றில இலலாத தழையை எமககு நீர்தநதால எங்குடிககு இப்பொழுதே பழியாம ஆதலான அததழை எமககாகாது' என்று மறுததுக் கூறாநிறறல.

கூட. நினைவு கூறி மறுத்தல்—என்பது, இததழை தநநிலத்துக் குரிததன்று எனறதலலது மறுததுக்கூறியவாறன்றென உட்கொண்டு அநநிலத்திறசூரிய தழைகொண்டு செல்ல, அதுகண்டு தானுடம்பட்டாளாய, 'யான் சென்று அவள நினைவநதால நின்னெதாவநதுகொளவேன் அதுவலலது கொள்ள அஞ்சவேன்' என மறுததுக் கூறாநிறறல்.

கூசு. படைத்து மொழியான் மறுத்தல்—என்பது, நினைவநதலலது ஏலெமென்றது மறுததுக் கூறியவாறன்று, நினைவநதால ஏற்பேமென்றவாறெமென உட்கொண்டு நிற்ப, சிறிது புடைபெயாநது அவள நினைவநதாளாகச் சென்று, 'இததழை யானேயன்றி அவளும விருமபுமாயினும, இது குற்றாலததுத தழையாதலான் இததழை இவர்க்கு வநதவாறு என்னேவென்று ஆராயபபடுமாதலான் இததழை யெமக்காகாது' என்று மறுத்துக் கூறாநிறறல்.

கூரு. நாணுரைத்து மறுத்தல்—என்பது, பலபடியும தழைகொண்டு செலவ மறுததுக் கூறியவழி, இனித் தழையொழிநது கண்ணியைக் கையுறையாகக் கொண்டுசென்றால் அவள மறுக்கும் வகையிலலையெனக் கழுநீர் மலரைக் கண்ணியாகப் புனைநதுகொண்டு செலவ, அதுகண்டு, 'செவிலியா சூட்டிய கண்ணியின்மேல யானென்று சூட்டினும நாணுநிற்பள; நீர் கொணர்நத இந்தக்கண்ணியை யாங்ஙனம்

சூரிம்' எனத் தலைமகன நானுரைத்து மறுத்துக் கூறா நின்றல்.

கூக. இசையாமை கூறி மறுத்தல்—என்பது, தலைமகன நானுரைத்து மறுத்த கோழி 'அவள நாணம் கிடக்க. பாங்கன வேங்கைமலரலவது தெய்வத்திற்குரிய வெறிமலர் சூட அஞ்சும். ஆதலான் இக கண்ணி எம் குலத்திற்கு இசையாது' என மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

கூக. செவ்வியிலுள்ளு மறுத்தல்—என்பது, அணங்கவர் தன்குலத்திற்கிசையாதென்ற தலவது மறுத்துக் கூறியவாறன்றென மாநகழையோடு மலர்கொண்டு செல்ல, அவைகண்டு உடம்படாளாய், 'அனனம் பிணை கிளளை தம் தொழில் பயில இன்று செவவிபெற்றன விலலை அது கிடக்க. என்னுழை நீர் வந்தவாறும் யான துமக்குக் குறை நோந்தவாறும் இன்னும் அறிந்திலன் அதனை செவவிபெற்றாற் கொணரும்' என மறுத்துக் கூறா நின்றல்.

கூஅ. காப்புடைத்தேன்று மறுத்தல்—என்பது, செவ்வியிலுள்ள என்றது செவவிபெற்றாற் குறையிலலை யென்றா ளாமென உட்கொண்டு நிற்ப, 'கதிரவன் மறைந்தான். இவ்விடம் காவலுடைத்து; துமமிடமுஞ் சேயத்து; எம் ஐயன்மாருங் கடியர், பாம தாழ்ப்பின் அன்னையும்முனியும்; நீரும் போய் நாளாவாரும்' என இசைய மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

கூக. நீயே கூறென்று மறுத்தல்—என்பது இவள இவ்விடத்து நிலைமையை மறையாது எனக்கு உரைப்பா ளாயது என்கட்கிடந்த பரிவினானன்றே? இததுணைப பரிவுடையாள் எனக்கிது முடியாமையிலலையெனத் தலைவன்

உட்கொண்டுபோய்ப பிற்றைஞான்று செல்ல, தோழி 'யான் குற்றேவன் மகளாகலிற் றுணரிததுசொல்ல மாட்டுகின்றி லேன். இனி நீயே சென்று நின் குறையுள்ளது சொல்' எனத் தானுடம்படாது மறுத்துக்கூறாநின்றல்.

க00. குலமுறை கூறி மறுத்தல்—என்பது, நீயே கூறெனச் சொல்லக்கேட்டு, உலகத்து ஒருவாகண் ஒருவர் ஒரு குறைவேண்டிச் சென்றால் அக்குறை நீயே முடிததுக கொள என்பாரிலலை. அவ்வாறன்றி இவள இந்நாளெல்லாம என்குறை முடிததுத தருவேனென்று என்னை யவ்வே யுழற்றி இன்று நின்குறை நீயே முடிததுக்கொள என்ன நின்றாள் எனத் தலைமகன் ஆற்றாது நிற்ப, அவனையாற்றா விடாது காரணமாக, 'நீர் பெரியோர்; யாம் சிறியோம்: ஆதலான எமமோடு துமக்குச் சொல்லாடுதல் தகாது' எனக் குலமுறைகூறி மறுத்துரையா நின்றல்.

க0க. நகையாடிமறுத்தல்—என்பது, இவள குல முறை கிளததலான் மறுத்துக் கூறியவாறன்று என மன மகிழ்நது நிற்ப, இனி இவள ஆற்றுவான் என உட்கொண்டு, பின்னாந் தழைத்திராது, 'எம ஐயன்மார் ஏவுந் கண்டறிவேம இவ் வையர் கையிலேப போலக் கொலையால் திண்ணியது கண்டறியேம்' என அவனே வாடலசொல்லி நகையொடு மறுததுக கூறாநின்றல்.

க0உ. இரக்கத்தோடு மறுத்தல்—என்பது, இவள என்னுடனே நகையாடுகின்றது தழைவாங்குதற் பொருட்டென உட்கொண்டு நிற்ப, பின்னையும் தழை ஏலாது, 'இவ்வையர் இவ்வாறு மயங்கிப் பித்தழையா நின்றற்குக் காரண மெனனோ?' என்று அதற்கு இரங்கி மறுததுக கூறாநின்றல்.

க௦௩. சிறப்பின்மை கூறி மறுத்தல்—என்பது, என வருத்தத்திற்குக் கவலாதின்றன இவள, ஆதலின் எனக்கு இது முடியாமை யிலலை என உட்கொண்டு நிற்ப, தோழி ‘இக்குன்றிடத்து மாவும் சுனையும் இவள வடிவுக்கு அஞ்சி, மலர்ந்தறியா வாதவான் ரண்டிலலாதனவற்றை பாட அணியில, கண்டார் ஐயுறுவர்’ என மறுத்துக் கூறா நின்றல்.

க௦௪. இளமைகூறி மறுத்தல்—என்பது, அவளது வடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தறியா என்றதலலது மறுத்துக் கூறிப் வாழ்ந்து சிறப்பின்மை கூறியவாறென உட்கொண்டு, சிறப்புடைத் தழை கொண்டு செலல, அதுகண்டு, ‘குழலும் மார்புங் குவியாத குதலைச சொல்லிககு நீ சொல்லுகின்ற காரியம் சிறிதும் இயைபுடைத் தனது’ என அவளது இளமை கூறி மறுத்துரையா நின்றல்.

க௦௫. மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தல்—என்பது, இவளது இளமை கூறுகின்றது மறைவாகுதற பொருட டன்றாகவேண்டும; அதுவனறி இந்நாளெலலாம இபைய மறுத்து, இப்பொழுது இவள இளையனென்று இவ.ப யாமை கூறி மறுக்கவேண்டிய தென்னை? இனி இவ வெழுக்கம் இவளை யொழிய ஒழுகக் கடவேன் என உட கொண்டு நிற்ப, ‘நீ என்னை மறைத்தகாரியம் இனி நினக்கு முடியாது’ என அவனோடு நகைத்துக் கூறாநின்றல்.

க௦௬. நகைகண்டு மகிழ்தல்—என்பது, இவள தன்னை மறைத்தால முடியாதென்றது, மறையாதொழிந் தால முடியும் என்றாளாம எனத் தலைமகன் உட்கொண்டு நினது, ‘உன்னுடைய சதுரப்பாடடைச சேர்ந்த மெல லென்ற நோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்த துணை? அல்லது வேறு துணையுண்டோ?’ என அவளது நகைகண்டு மகிழா நின்றல்.

௧௦௭. அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டல்—என்பது, தலைமகனது மகிழ்ச்சிகண்டு இவன் வாடாமல, தழைவாங்கு வேன் என உட்கொண்டு. ‘என்னுடைய தோழியா எண்ணிறநதாருளர்; அவருள நின்னுடைய நினைவு யார் கண்ணதோ?’ எனத் தான் அறியாதாள் போன்று அவன் நினைவு கேளாநிற்றல்.

௧௦௮. அவயவங்கூறல்—என்பது, இன்னுடைய அவளை இவள அறிந்திலள்; அறிந்தாளாயின தழைவாங்குவாளென உட்கொண்டு நினது, “எனனா கருதப்பட்டாளுக்கு அவயவம் இவை” யெனத் தோழிகுது தலைமகன் அவளுடைய அவயவங் கூறாநிற்றல்.

௧௦௯. கண்ணயந்துரைத்தல்—என்பது, அவயவங் கூறியவழிக் கூறியும் அமைபாது, தனக்கு அன்று தோழியைக் காட்டினமை நினைந்து, பின்னுங் கண்ணயந்து கூறாநிற்றல்.

௧௧௦. தழையெதிர்த்தல்—என்பது, கண்ணயந்துரைப்பக்கேட தோழி “இவ்வாறு ஏற்றல எங்குடிகுது ஏலாவாயினும், நீ செய்த உதவிகளும் நின் பேரன்புக்கும் ஏலாநின் றேன்” எனக்கூறித் தலைமகன் மாட்டித் தழை யெதிராநிற்றல்.

௧௧௧. குறிப்பறிதல்—என்பது, தலைமகன் மாட்டுத் தழையெதிராத தோழி இவளுக்குத் தெற்றெனக் கூறுவே லாயின இவள மறுக்கவுங் கூடுமென உட்கொண்டு, ‘இந்நாள் காறுந் தழை ஏலாமைக்குத் தகக பொய்சொல்லி மறுத் தேன். இன்று அவனது நோக்கங் கண்டபின் பொய்சொல்லு நெறி அறிந்திலேன்; இனி அவனுக்குச் சொல்லுமா நென்னோ?’ எனத் தழையேற்பித்தற்குத் தலைமகனது குறிப்பறியாநிற்றல்.

ககஉ குறிப்பிற்குகூறல்—என்பது, குறிப்பறிந்து முகங்கண்டு, அதுவழியாகநின்று, 'யானைகடந்த பேருதவி யார் கையிற் றழையுந துவளத தகுமோ?' அது துவளா மல யாம அவரது குறைமுடிகக வேண்டாவோ?' எனத் தோழி நயப்பக் கூறாநின்றல.

ககங. வகுத்துரைத்தல்—என்பது, உதவிகூறவும பெருநாணினை ஆதலின தழைவாங்கமாட்டாது நிற்ப, அக் குறிப்பறிந்து, 'இருவகையானும் நமக்குப் பழியேறும். அது கிடக்க, நமக்கு உதவிசெய்தாற்கு நாமும் உதவிசெப்பு மாறு என்னோ?' எனத் தலைமகள் தழை ஏற்குமாறு வகுச துக் கூறாநின்றல.

ககசு. தழைஏற்பித்தல்—என்பது, தழை ஏலாதொழி யினும் பழியேறுமாயிற் றழையேற்பதே காரியமென உட கொண்டு நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, 'இததழை நமக்கு எ ரிய தொன்றன்று; இதனை ஏற்றுக்கொள்வாயாக' எனத் தோழி தலைமகளைத் தழையேற்பியாநின்றல.

ககரு. தழைவிருப்புரைத்தல்—என்பது, தலைமகளைத் தழையேற்பிததுத் தலைமகனுழைச் சென்று, 'நீ தந்த தழை யை யான் சென்று கொடுத்தேன். அதுகொண்டு அவள செய்தது சொல்லிற் பெருகும்' எனத் தலைமகளது விருப்பங் கூறாநின்றல.

ககசு. குறியிடங்கூறல்—என்பது, தழைவிருப்புரை தத் தோழி ஆங்கவள விளையாடுமிடத்து 'ஒரு கரியபொழி ல கதிரவன் துழையாவிருளாய் கடுவண் ஓர் பனிக்குப்பாறை யை உடைத்தாயிருக்கும்; அவ்விடத்து வருவாயாக' என்று தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறாநின்றல.

கக௭. ஆடிடம் படர்தல்—என்பது, தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறின தோழி 'யாம் புனத்தின்கட்போய ஊசலாடி அருவியேற்று விளையாடுவேம போதுவாயாக' எனத் தலைமகளை ஆயத்தொடுங்கொண்டு சென்று ஆடிடம் படரா நின்றல.

கக௮. குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்—என்பது, ஆடிடம் படர்ந்த தோழி தலைமகனுக்குத் தான சொன்ன குறியிடத்து இவளைக் கொண்டு சென்று உயக்கும் பொழுது, ஆபத்தாரைத் தமமிடத்து நின்று நீக்கவேண்டுமென துணைகாததல முதலாகிய விளையாடிககளைத் தான் கூறவே அவ்வவ விளையாட்டிற் குரியார் தலைமகள் அவ்வவ விடங் காணிலே வருவளென்று கருதித் தோழி சொன்னவகையே அவ்வவ விளையாட்டி விருப்பினான் எல்லாரும பிரிவர். அவ்வகை ஆயவெள்ளத்தைப் பிரிவித்து, தமியனாய நின்ற தலைமகனையுங் கொண்டு, 'யாமுமபோய் மயிலாடல காண்பேம்' என அக்குறியிடத்துச் செலவாநின்றல.

கக௯. இடத்துய்த்து நீங்கல்—என்பது, குறியிடைக் கொண்டு சென்ற தோழி 'யான் அவவிடத்துச்சென்று நின் குழிற்குப் பூக்கொயது வருவேன். அவவிடம் வேய்முத்து திர்தலான் நினது மெலவடிக்குத் தகாதாதலான் நீ என்னோடு வாராது இங்கேநின்று பூக்கொயவாயாக' எனத் தலைமகளைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தான நீங்காநின்றல.

க௨௦. உவந்துரைத்தல்—என்பது, தோழி தலைமகளைக் குறியிடை நிறுத்தி நீங்காநிற்பத தலைமகன் சென்று எதிர்ப்பட்டி, 'இக்குவட்டை மாசண்ப பள்ளியாகவும என்னைத் திருமாலாகவும நினைந்தோ நீ இப்பொழிற்கண் வந்து நின்றது!' எனத் தலைமகளை உவந்து கூறாநின்றல.

௧௨௧. மருங்கணைதல்—என்பது, உவநதுரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் பெரு நண்ணினளாதலிற் கண்புதைத்து ஒரு கொடியினொதுங்கி வருந்தாநிற்ப, சென்று சாரதலா காமையிற் தலைமகன் அவ்வருதந் தணிப்பான போன்று, மாபொடு முனிநது அவள இறுமருங்குல தாங்கியணையா நிற்பல.

௧௨௨. பாங்கியறிவுரைத்தல்—என்பது, மருங்கணை விறுதிக்கண் தலைமகளது ஐயந்தீர, அவளைக் கோலஞ செயது, 'இது நின் தோழி செயத கோலமே; நீ கலங்கா தொழிக்' எனத் தலைமகன், தான் தோழியோடு தலைப்பெய்தமை தோன்றக் கூறாநிற்பல.

௧௨௩. உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, பாங்கியறிவுரைப்பக் கேட்ட தலைமகள், இனி நமக்கு ஒரு குறையிலை என உட்கொண்டு முகமலராநிற்ப, அமமுகமலராசிக் கண்டு, அவளைக் கழுநீராமலராகவும், தான் அதனின் நறவைப் பருகும் வண்டாகவும் புனைநது, தலைமகன் தன்னுண்மகிழ்நது கூறாநிற்பல.

௧௨௪. ஆயத்துய்த்தல்—என்பது, மலரளிமேல வைத்து மகிழ்வுறறுப் பிரியலுறாநின்ற தலைமகன், 'யாம இதன்மையே மாதலின், நமக்குப் பிரிவிவலை. இனி, அழகிய பொழிலிடத்து விளையாடும் ஆயம பொலிவுபெறச் சென்று, அவரோடு சேர்ந்து விளையாடுவாய்' எனத் தலைமகளை ஆயததுச் செலுத்தா நிற்பல.

௧௨௫. தோழிவந்துகூடல்—என்பது, தலைமகனைப் பிரிந்த தலைமகள் தானும் பூக்கொய்யா நின்றாளாகப் பிரிவாற்றாமையானும் பெருநாணிணும் தடுமாறி மொட்டுக்

களைப் பறியாநிற்ப, 'யான் நின் குழற்காம் பூக்கொண்டு வந்தேன், நீ விரல் வருநத மொட்டிக்களைப் பறிக்கவேண்டா' எனத் தோழிவநது கூடாநின்றல.

கஉசு. ஆடிடம்புகுதல்—என்பது, கொயது வருந மலருங் குழற்கு அணிநது, இனி நின் சிறுமருங்குல் வருந தாமல மெலலச் செலவாயாக எனத் தோழி தலைமகனையுங் கொண்டு ஆடிடம் புகாநின்றல.

கஉ௭. தனிகண்ணுரைத்தல் — என்பது, தலைமகளை ஆயத்து உயததுத தலைமகனுழைச் சென்று, 'இஃது எம்மூர், இதன் கண் யாம அருநதுந தேனையுங் கிழங்கையும் நீயும் அருநதி, இன்று எம்மோடு தங்கி, நாளை நின் ஊருக்குப் போவாயாக' என உலகியல கூறுவாள போனது, வரைவுபயப்பக் கூறாநின்றல்.

கஉஅ. பருவங்கூறி வரவு விலக்கல்—என்பது, உலகியல கூறுவாளபோன்றுகுறிப்பால வரைவு கடாவி, 'இஃது இவ்வாறு ஒழுகாது வரைவொடு வருவாயாக' எனத் தலைமகளது பருவங்கூறி, தலைமகனைத் தோழி வரவு விலக்காநின்றல.

கஉகூ. வரைவடம் படாது மிகுத்துக்கூறல்—என்பது, பருவங்கூறி வரைவுகடாய தோழிக்கு, 'அம்ராவதிககண்ணும இமமாதாக்கு ஒப்பிலலை என நான்முகன் பயந்த பிள்ளையை யான் வரையுநதுணை எளியளாக நீ கூறுகின்றது என்றோ' எனத் தலைமகன் வரைவுடம்படாது தலைமகளை மிகுத்துக் கூறாநின்றல.

கஉ௦. உண்மைகூறி வரைவு கடாதல் — என்பது, வரைவுடம் படாது மிகுத்துக் கூறிய தலைமகனுக்கு, 'எங்க

ளுக்குத் தாயுந் தருதாயுந் தானவர்; யான்கள புனங்காப் போம் சிலர்: நீர் வரைவு வேண்டாமையின் எம்மைப் புனைந்து கூறல வேண்டுவதிலலை' எனத் தோழி தங்கள் உண்மை கூறி வரைவு கடாவா நின்றல.

ககக. வருத்தங் கூறி வரைவு கடாதல் — என்பது உண்மை உரைத்து வரைவுகடாப தோழி, 'வரைபாமை நினைந்து அவள வருந்தாநின்றாள்; வரைவென்று நினைக்க நீயிர் வருந்தாநின்றீர்; இவ்வாறு துமமுள்ளம் மாறுபட நிகழ்தலின் இருவர்க்கு மிடையே யான வருந்தாநின்றேன்' எனத் தலைமகனுக்கு வருத்தங் கூறி வரைவுகடாவாநின்றல.

ககஉ. தாயச்சங் கூறி வரைவு கடாதல் — என்பது, வருத்தங் கூறி வரைவுகடாப தோழி, 'எம்முடைய அன்னை அவள மார்பு முதிர்வுகண்டு, இவள சிறுநிலைக்கு ஒரு பற்றுக்கண்டிலே மென்று அஞ்சாநின்றாள். இனி மகடபேசு வார்க்கு மறந்து கொடுக்கவுங் கூடும்' எனத் தாயச்சங் கூறி வரைவு கடாவாநின்றல.

ககங. இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாதல்—என்பது, தாயச்சங் கூறி வரைவு கடாப தோழி, 'எம் அன்னை அவளை உற்றுநோக்கி, திருமலைக்கட புறம்போப விளையாடவேண்டாவெனக் கூறினாள்; இனி இற்செறிப்பாளபோலும்' என இற்செறிவறிவித்து வரைவு கடாவா நின்றல.

ககச. தமர் நினைவுரைத்து வரைவு கடாதல் — என்பது, இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாபதோழி, 'அவன் மார்பு தான்கமாட்டாது புடைவருந்துவதனைக் கண்டு, எமர் இற்செறிப்பாராக நினைப்பாநின்றாள்; அயலவரும் மகடபேசு நினைப்பாநின்றாள்' எனத் தமர் நினைவுரைத்து வரைவுகடாவா நின்றல.

க௭௫. எதிர்கோள் கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, 'நீ வரைவொடு வரின், அன்னையும் ஐயன்மாரும அயலவரும் நின்வரவெதிர் கொள்ளாநிற்பர்; இனிப பல நினையாது பலரும் அறிய வரைவொடு வருவாயாக' என எதிர்கோள கூறி வரைவு கடாவாநிற்றல.

க௭௬. ஏறுகோள் கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, எதிர்கோள கூறி வரைவுகடாய தோழி, 'எழுமுடைய ஐயன்மா அவளுடைய மாபின பெருமையும் இடையின் சிறுமையும் கண்டு 'எழுமுககண் விடையின் மருப்பைத் திருத்திவிட்டார். இனி அந்நிபன அறிவேன்' என ஏறு கோள கூறி வரைவு கடாவாநிற்றல.*

க௭௭. அயலுரை யுரைத்து வரைவு கடாதல்—என பது, ஏறுகோள கூறி வரைவுகடாய தோழி, 'அயலவர் நாளைப் பொன் புனையப் புதுகாநின்றா; இதற்குத் திவினே யேன் சொல்லுவதெனவே' எனத் தான் முன்னிலைப் புற மொழியாக அயலுரையுரைத்து வரைவு கடாவா நின்றல.

க௭௮. தினைமுதிர் வுரைத்து வரைவு கடாதல்—என் பது, அயலுரையுரைத்து வரைவு கடாய தோழி, 'இவ வேங்கை தினைப்புனங்கொய்க என்று சோதிடரு சொல்லு தலைப் பொருநதி எமமைக் கெடுவித்தது; இனி நமக்கு

“சுண்டிக் கூறுவான் துதலுகினறது முல்லைத்திணை யாகலின் அந் முல்லைத்திணைக்கு மரபாவது, ஓரிடத்து ஒரு பெண்பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம் தொழுவில் அன்று பிறந்த சேங்கன றுள்ளன எல்லாம் தன்னுடையாகவிட்டு வளர்த்து, அப்பரிசினால் வளர்ந்த ஏற்றைத் தழுவினான் ஒருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல் மரபென்ப.”

ஏனல் விளையாட்டு இல்லல் எனச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகனோடு கூறுவான் போன்றி, திணைமுதிர்வுரைத்து வரைவு கடாவாநின்றல்.

கடகூ. பகல் வரல் விலக்கி வரைவு கடாதல்—என்பது, சிறைப்புறமாகத் திணைமுதிர்வுரைத்து வரைவு கடாய தோழி, எதிர்ப்பட்டு நின்று, ‘இப்பெருங்கணியா நமக்கு நோவுதகப் பருவஞ் சொல்லுவாராயிருந்தார், எம் ஐயன் மார் இவர் சொற்கேட்டு இததினையைத் தடிவாரா யிருந்தார். எமக்கும் இனித் திணைபுனை காவலில்லை. நீர் இனிப் பகலவரல வேண்டா’ எனப் பகலவரல விலக்கி வரைவு கடாவாநின்றல்.

கசு௦. திணையோடு வெறுத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, பகல்வரல விலக்கி வரைவு கடாய தோழி, ‘இத்தினைக் காவல தலைக்கிடாக நாம அவனை எதிர்ப்படலாம என்று நினைந்து தினையை வித்திக் காததோம; அதுபோய்த நிவினையை வித்திக் காத்து அதன் வினையையும் உண்டாக்கி முடிந்தது’ எனச் சிறைப்புறமாகத் திணையோடு வெறுத்து வரைவு கடாவாநின்றல்.

கசுக. வேங்கையோடு வெறுத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, திணையோடு வெறுத்து வரைவு கடாய தோழி ‘இவவேங்கை அருமபியனானே அருமபறக கொய்தே மாயின், இவர் இன்று நமமைக கெடுப்பான வேண்டி இத் திணைகெட முயலுமாறு முண்டோ? யாம் அது செய்யப் பெற்றிலேம்’ என வேங்கையோடு வெறுத்து வரைவு கடாவாநின்றல்.

கசு௨. இரக்கமுற்று வரைவு கடாதல்—என்பது, வேங்கையோடு வெறுத்து வரைவு கடாய தோழி, ‘யாம்

அவனை எதிர்ப்படலாமென்று இன்புற்று வளர்த்த தினைத் திரள இப்புனத்தின்க ணிலலர்வாயிருந்தன. இனி நாம அவனை எதிர்ப்படுமாறு என்னோ?’ எனச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்கு இரக்கமுற்று வரைவு கடாவாநின்றல.

கசுந. கோய்தமை கூறி வரைவுகடாதல்—என்பது, இரக்கமுற்று வரைவு கடாய தோழி எதிர்ப்பட்டு நின்று, ‘இப்புனத்தது தினையுளளது இன்று தொடர்பறக் கொயதற றது. எமக்கும் இனிப் புனங்காவலிலை. யாம உமக்கு அறிவு சொல்லுகின்றேமலலேம. நீரே அறிவி’ எனத் தினை கொய்தமைகூறி வரைவு கடாவாநின்றல.

கசுச. பிரிவருமை கூறி வரைவுகடாதல்—என்பது, கொய்தமை கூறி வரைவு கடாய தோழி, ‘இப்புனத்துப்ப யின்ற கிளிகள், தமக் குத் துப்பாகாக்காலததுந் தினைத்தானே விடாதிரா நின்றன, நாம போனால நம காதலர் இவவிடத் தேவநதுநின்று நமமைத் தேடுவர்கொலலோ?’ எனச் சிறைப் புறமாகப் பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாவாநின்றல.

கசுரு. மயிலோடு கூறி வரைவுகடாதல்—என்பது, பிரி வருமைகூறி வரைவு கடாய தோழி, பிரிவாற்றாமையோடு தலைமகனையுங் கொண்டு புனங்காவல ஏறிப்போகாநின்றாள், ‘கணியார் நினைவு இன்று முடிந்தது, யான்கள போகாநின்றேம, இப்புனத்து ஒருவா வந்தால இங்கு நின்றும போனவர்கள துணியாதன துணிநதுபோனா ரென்று அவர்க் குச சொல்லுமின’ என மயிலொடுகூறி வரைவு கடாவாநின்றல.

கசுசு. வறம்புனங் கண்டு வருந்தல்—என்பது, தலை மகனும் தோழியும் புனங்காவலேறிப் போகாநிற்ப, தலைம கன் புனத்திடைச் சென்று நின்று, ‘இப்புனம் யாம முன்

பயின்றதனறே, இஃது இன்று இருக்கின்றவாமெனறே’ என்று அதன் பொலிவழிவு கூறிக் தலைமகளைத் தேடி வருந்தாநிற்பல.

௧௪௭. பதினோக்கி வருந்தல்—என்பது, வறும புனக் திடை வருந்தாநின்ற தலைமகன், ‘இவ்வாறு அணிகதாயி னும மமமாற செய்யலாவது ஒன்றிலலை’ என அவளிருந்த பதியை நோக்கித் தன் நெஞ்சோடு உசாவி வருந்தா நின்றல.

௧௪௮. இரவுக்குறிவேண்டல்—என்பது, பதி நோக்கி வருந்தாநின்ற தலைமகன் ‘இற்றையிரவிற்கு யான் துங்கன சீறார்க்கு விருந்தது. என்னை ஏற்றுக்கொளவாயாக’ எனத் தோழியை இரவுக்குறி வேண்டாநின்றல.

௧௪௯. வழியருமை கூறி மறுத்தல்—என்பது, தலை மகன் இரவுக்குறி வேண்டிநிற்ப, ‘யாங்கன வாழும்பதி ஏற் றிழிவுடைத்து. ஆசலின், அவவிடத்து நினக்குச் சிநமைக் கும ஏறற்கு அரிது’ எனத் தோழி வழியருமைகூறி மறுத் துக் கூறாநின்றல.

௧௫௦. நின்று நெஞ்சுடைத்தல்—என்பது, வழியருமை கூறக்கேட்ட தலைமகன் ‘எபதுதற்கு அரியானே விருமபி நீ மெலியாநின்ற இதற்கு யான் ஆற்றேன்’ என (தன் நெஞ்சிற்குக்) கூறி, தனது இறந்துபாடு தோன்ற நின்று நெஞ்சுடைந்து வருந்தாநின்றல.

௧௫௧. இரவுக்குறி நோத்தல்—என்பது தலைமகன் நெஞ்சு உடைந்து வருந்தாநிற்பக்கண்டு, இவன இறந்து படவுற கூடுமென உட்கொண்டு ‘நீ யானிகள நிரைத்து நின்று யானைகளைத் தேடும் இரவவழியின் கண் வந்து மீள வேனென்னு நின்றுய. இதற்குத் தீவினையேன் சொல்லுவ

தெவனோ' என்று மறுதல வாய்பாட்டால தோழி இரவுக்குறி நேரா நிற்கல.

கருஉ. உட்கோள் வினாதல்—என்பது, இரவுக்குறி நேர்ந்த தோழி, தங்கள நிலதது மக்கள கோலததனய வருதற்கு அவன் உட்கொள்வது காரணமாக, 'நின்னா ரிடத்தா எம மலர்க்குடி, எச்சாநது அணிநது, எமமரநிழ லின் கீழ் விளையாடுபு' எனத் தலைமகனை வினாவாநிற்கல.

கருங. உட்கொண்டு வினாதல்—என்பது, கேட்ட வினாவை உட்கொண்டு அநநிலதது மக்கள கோலததனயச செலவாகை, 'நின் ஊரிடதது இராபபொழுது துமர் எம மலரைசகூடி எச்சாநதை அணிநது என்ன மர நிழலின் கீழ்விளையாடுபு' எனத் தலைமகன் தோழியை வினாவாநிற்கல.

கருச. குறியிடங் கூறல்—என்பது, உட்கொண்டு வினாவிய தலைமகனுக்கு, 'யாங்கள சந்தனச சாநதணிநது, சுனைக்காவிகள சூடி, தோகைகள துயில செய்யும் வேக கைப பொழிற்கண் விளையாடுவேம. அவவிடதது நின் வர வறிய மயிலெழுபபுவாயாக' எனத் தோழி குறியிடங் கூறா நிற்கல்.

கருரு. இரவுக்குறி யேற்பித்தல்—என்பது, தலைமக னுக்குக் குறியிடங்கூறித் தலைமகளுழைச் சென்று, 'அந் திக்காலத்து ஓர் அவவன் தன்பெடையோடு பயிலக்கண்டு ஒரு பெரியோன வருத்தம மிக்குச சென்றான். அதற்குப் பின் அவன்சேர் துயில அறிந்திலேன்' எனத் தோழி அவ னது ஆற்றாமை கூறித் தலைமகனை இரவுக்குறி ஏற்பியா நிற்கல்.

கடுக. இரவரவுரைத்தல்—என்பது, அலவன்மேலவைத்து இரவுக்குறி ஏற்பிதது முகங்கொண்டு அது வழிபாக நின்று, 'வேட்கைமிகவால யானைகள் நடுங்கச் சிங்கம் திரியும் மலைச்சரியிடத்து வரவேண்டிச் சொல்லாரின்றான். இதற்கு யாம செயவது என்னோ?' எனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமகன் இரவரவு கூறாநின்றல.

கடுஎ. ஏதங் கூறி மறுத்தல்—என்பது, தலைமகன் இரவரவு கேட்ட தலைமகள், தனக்கு அவன் செய்த தலையாரியும் உதவியும் நினையாரின்ற உள்ளத்தளாய், 'அரி திரண்டு நின்று யானை வேட்டாஞ் செய்யும் வலலிருடகண் வளளலை வா என்று சொல்லத் தகுமோ?' என ஏதங்கூறி மறுத்துரையாநின்றல.

கடுஅ. குறைநோதல்—என்பது, ஏதங்கூறி மறுத்த தலைமகள், அவன் ஆற்றானாகிய நிலைமைகேட்கி, 'யான் புனவிடை ஊழ்ந்து கெட்புக என உயிர்தந்த பெரியோர்க்குச் சிறியேன் சொல்வதறியேன்' என உடம்பட்டு நேராரின்றல.

கடுக. குறை நோந்தமை கூறல்—என்பது, தலைமகனைக் குறை நயப்பித்துத் தலைமகனுழைச் சென்று, 'இற்றையாமததெல்லாம நின் அருண்மேல நிற்கவேண்டித் துன்பமுற்றேன். நீ கருதியதாடம் முடிந்தது' எனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவன் குறைநேர்ந்தமை கூறாநின்றல.

கசு0. வரவுணர்ந் துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனுக்குக் குறைநயப்புக் கூறிய தோழி, 'யாம வினையாடா நின்ற பொழிவிடத்து வேங்கைமேலுண்டாகிய மயிலினம் இன்புற்றுத் துயில பெயராரின்றன். இதற்குக் காரணம் என்னோ?' என அவன் வரவறிந்து கூறாநின்றல.

௧௬௧. தாய்துயிலற்தல்—என்பது, தலைமகன் வரவுணர்ந்த தலைவிபைக கொண்டு செலலக கருகா நின்றதோழி, ‘யாம் வினையாடாநின்ற பொழிவிடத்து ஓர் யானை நின்ற ஊசலேத தளளாநின்றது. அதற்கு யாம் செயவது என்னோ?’ எனத் தாய்து துயிலறிபா நின்றல.

௧௬௨. துயிலேடுத்துச்சேறல்—என்பது, தாய் துயில அறிந்த தோழி, ‘குவளைபூக்கள மலராரினறன் அவை நின கண்ணை ஓககுமாயின் காண்பாயாக’ எனத் துயிலெடுத்ததுச செலலாநின்றல.

௧௬௩. இடத்துடத்து நீங்கல்—என்பது, துயிலெடுத்ததுகொண்டு சென்று, அககுறியிடத்து நிறுத்தி, ‘இவை நின் கண்கள வெனம் குவளைமலா. இவற்றைக காண்பாயாக. யான் நின குழற்குச் சந்தனதகழை கொய்யாநின் மேன்’ எனத் தான் சிறிது அகலா நின்றல.

௧௬௪. தளளவகனறரைத்தல்—என்பது, தோழி குறியிடை நிறுத்தி நீங்காநிற்ப. தலைமகன் எதிர்ப்பட்டு, ‘தும் முடைய கமலக கோயில கதிரவன வருவதன் முன் நீரே திறநதுகொண்டோ போந்தது?’ இப்பொழிவிடை வந்த நயந்தது என்னோ?’ எனத் தலைமகளைப் பெருமபான்மை கூறித் தன தளளவு நீங்கா நின்றல.

௧௬௫. மருங்கணைதல்—என்பது, பெருமபான்மை கூறக்கேட்ட தலைமகன் பெருநாணின் ளாதலின், தன் முன் நிற்கலாது, நாணித் தலையிறைஞ்சி வருந்தா நிற்ப, சென்று சார்தலாகாமையின் தனது ஆகரவு மிகவால, அவவருத்தம் தணிப்பான்போன்று, மாற்பொடு முனிந்தது, அவள இறுமருங்குல் தாங்கிச்சென்று அணையாநின்றல.

கௌ. முகங்கண்டு மகிழ்தல்—என்பது, மருக கணைவு இறுதிக்கண், தலைம்களது முகமகிழ்ச்சி கண்டு, 'இவ ளும் யானும மலரும் மதியும்' எனத் தலைமகன் தன் நயப்பு உணர்த்தி மகிழாரிற்றல்.

கௌ. பள்ளியிடத்துய்த்தல்—என்பது, மலர் மதி மேல வைத்துக் கூறி மகிழ்வுற்றுப் பிரியலுறா நின்றவன் 'இப்பொழிலிடை இனித் தனியே நின்று நீலப்பூக்களைக் கொய்யாது, நின் ஆரிய தோழியோடு, ஆயததிடைச்சென்று துயில பயிலவாய்' எனத் தலைமகளைப் பள்ளியிடத்துச் செலுத்தாரிற்றல்.

கௌ. வரவுவிலக்கல்—என்பது, தோழி தலைமக னைப் பள்ளியிடத்துச் சேர்த்திச் சென்று, 'இக்கல்லதா இவள காரணமாக நினக்கு எளிதாயிற்று. ஆயினும், இனி இவ்வாறு ஒழுகற்பாலையல' என வரைவு பயப்பக்கூறித் தலைமகனை வரவு விலக்கா நின்றல்.

கௌ. ஆற்றி துறைத்தல்—என்பது, வரைவுகடாவி வரவு விலக்கின தோழிக்கு, வரைவு உடம்படாது, பின் னும் களவொழுக்கம் வேண்டி, 'யான் முன்செய்த தவப்பய னை' எனக்கு எயதலாம் வண்ணம் திருமகன இவ்வாறு கொடிச்சியாயிருந்தாள எனக் கருதியே எனது இன்னுயிர் நிற்பது. இததனமையானே யான் வரையும் துணை எளிய னாக நீ கூறுகின்றது என்?' எனத் தலைமகன் தனது ஆற் றுமை தோன்றக் கூறாநின்றல்.

கௌ. இரக்கங் கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, களவு விருமாடி வரைவு உடம்படாத தலைமகனுக்கு, 'நீ செலலும நெறிககண் நினக்கு இடையூறு உண்டாம் என் னும் அச்சத்தால் அவள அழுது இரங்கா நின்றாள்' என்று

‘நீ சென்றமை யறிய நின் குறிகாட்டுவாய்’ எனத் தலைமக ளது இரக்கம் கூறி வரைவு கடாவா நின்றல.

கௌக. நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்—என்பது, இரக் கங்கூறி வரைவு கடாய தோழி, பிறறைஞான்று அவன் இரவக குறியிடை வந்து நிற்ப, நிலவு வெளிப்படாடாற் சென்று எதிர்ப்படமாட்டாமல தாங்கள வருந்தா நின்றமை சிறைப்புறமாக மதியொடு புலந்து கூறாநின்றல.

கௌஉ. அல்லதறியறிவித்தல்—என்பது, குறியல்லாத குறியெதிர்ப்பாட்டு மீண்டமை, பிறறை ஞான்று தலைமகன் சிறைப்புறம் வந்துநிற்ப, தோழி தலைமகளுக்காக கூறுவாள் போன்று, அன்னத்தின்மேல வைத்து அறிவியாநின்றல.

கௌங. கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தல்—என்பது, தலைமகன் இரவுறு துயரம், தலைமகன் சிறைப்புறமாக, ‘இவள வாட நீ இரையா நின்றாய். இது நீனக்கு நன்றோ?’ எனத் தோழி கடலொடு புலந்துகூறாநின்றல.

கௌச. காமமிகக் கழிபட்டாகிளவி—என்பது, தலைமக னைக் காணலுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகன், தனது வேடகை மிகவால, கேளாதனவற்றைக் கேட்பனவாக விளித்தது, ‘நீங் கள் என்னை யதுற்று அழிகின்றாய் என ஒருகால வினவு கின்றீர். இதுவோ நாம் காதன்மை’ என அவற்றோடு புல நது கூறாநின்றல.

கௌரு. காப்பச் சிறைமிக்க கையறுகிளவி—என்பது, காமமிக்கு எதிர்ப்பாடாநின்ற தலைமகன், ‘இவவிடையீடெல லாம நீநதி ஒருவழியான் வந்தாராயினும், இங் ஞாள் குரை தரா நின்றமையான் யாம இவரை எதிர்ப்பாடுதலரிது’ எனக் காப்புச் சிறைமிக்கு வருந்தாநின்றல்.

௧௪௬. ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக் கிளவி—என்பது, சிறைப்புறமாகத் தலைமகள் ஆற்றாமை கூறக்கேட்ட தலைமகன், குறியிடைசென்று விற்ப, கோழி எதிர்ப்பட்டு, ‘கீகானயாறு பலயும் நீர்திக கைவேல துலையாக, அஞ்சாது வநகால, பாங்க : ஷ்ச்சோலைபிடநது னடாகிய தெய்வத்துக்கு அருகேயும். அகனும், இவ்விந் ரிடை வரற்பர்லை யல்லே’ எனத் தங்கள் அச்சங் கூறி வரவு விலக்காநிற்பல.

௧௪௭. தன்னுட் கையா நேயதிக்கிளவி — என்பது, தலைமகனைக் காணலுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகள், ‘இக்கண்டல சான்றாகக் கொண்டு, புன்னனைபிடத்துக் கவந்த களவரை இவ்விடத்து வரக் கண்டலைபோ’ துணையிலலா நேர்த்து ஒரு சொல் புறநாப’ என்று தன்னுட் கையாற்றை மதிப்பாநி கூறி வருவாநிற்பல.

௧௪௮. நிலைகண்ணிரைத்தல்—என்பது, தலைமகள் தன்னுட் கையாற நபைதியாநி கூறி வருந்தாநின்றமை, சிறைப்புறமாகக் கேட்ட தலைமகள், ஆற்றாமையான் இலவரைப்பினகட புஞது நிற்ப. கோழி எதிர்ப்பட்டு, ‘கீ இவ்வாறு இலவரைப்பினகட புஞது நின்றால், கண்டவர் நினைப பெருமபானமை வினையாது மற்றொன்று நினைப ராயின அவள உயிரவாழ வலலனோ’ இனி இவ்வாறு ஒழுகற்பாலை யல்லே’ என வரைவு தோன்றக் கூறாநிற்பல.

௧௪௯. இரவுறு துயரம் கடலொடு சோத்தல்—என்பது, தலைமகனை எதிர்ப்படமாட்டாது வருந்தாநின்ற தலைமகள், ‘இற்றை இரவெலலாம என்னைப்போல நீயும் துன்பமுற்றுக் கலங்கித் தெளிகின்றிலே. இவ்விடத்து நின்னையும் அகன்று சென்றார் உளரோ?’ எனத் தான் உறுதுயரம் கடலொடு சேர்த்திக் கூறாநிற்பல.

க-அ0. அலரறிவுறுத்தல்—என்பது, தலைமகள் இரவுறு துயரங் கடலொடு சோதநீ வருநதா நின்றமை சிறைப் புறமாகக் கேட்ட தலைமகன், குறியிடைச் சென்று நிற்ப, தோழி எதிர்ப்பட்டு, 'நின் அருளாய் நின்ற இது, எங்க னுக்கு அவராகாநின்றது. இனி நீ இவ்வாறு ஒழுகா தொழிய வேண்டி' என அலரறிவுறுத்தி வரவு விலக்கா நின்றல்.

க-அக. அகன்றணைவு கூறல்—என்பது, அலரறிவுறுத்த தோழி, 'இத்தன்மையை நினைந்து நீ சிலநாள அகன்று அணைவையாயின் அமபலும அலருமடங்கி, இப் பொழுதே அவளுககுப் பழியிலலையாம்' எனத் தலைமக னுக்கு இசைய அகன்றணைவு கூறாநின்றல்.

க-அஉ. கடலொடு வரவு கேட்டல்—என்பது, ஒரு வழித் தணததற்கு ஆற்றாது வருநதாநின்ற தலைமகள், 'நம்மை விட்டுப் போனவா மீண்டுவரும பரிசு உனக்கு உரைததாரோ?' எனக் கடலொடு தலைமகன் வரவு கேளா நின்றல்.

க-அஃ. கடலொடு புலத்தல்—என்பது, கடலொடு வரவுகேட்ட தலைமகள், அது தனக்கு வாய்திறவாமையின் 'என் வளை கொண்டுபோனார் திறம் யான் கேட்க நீ கூறா தொழிகின்றதென?' எனப் பின்னும் அக்கடலொடு புலந்து கூறாநின்றல்.

க-அச. அன்னமோடாய்தல்—என்பது, கடலொடு புலந்து கூறிய தலைமகள், புன்னையொடு புலந்து, 'அகன்ற வர் அகன்றே ஒழிவாரோ? யான் அறிகின்றிலேன். நீயாயி னும சொல்லுவாயாக' என அன்னமோடு ஆய்ந்து வரவு கேளாநின்றல்.

க அரு. தேர்வழிநோக்கிக் கடலோடு கூறல்—என்பது, அன்னமொடு வரவுகேட்ட தலைமகள், அதுவும் வாய் திறவாயையின், ‘இனி அவர் வருகின்றாரல்லர். எம் உயிர்க் குப பற்றுக்கோடு இனி இதுவே. இதனை நீ அழியா தொழிவாய்’ என அவன் சென்ற தேர்வழி நோக்கிக் கடலொடு கூறாநின்றல்.

க அசு கூடலிழைத்தல்—என்பது, தேர்வழி நோக்கிக் கடலொடு கூறாநின்ற தலைமகள், ‘இம் மணற்குன்றின் கண் நீதக்கனற வளளலை உள்ளததை நெகிழ்த்து இவளிடத்தே தரவல்லையோ!’ எனக் கூடறமெயவததைத் தாழ்த்திக் கூடலிழைத்து வருந்தா நின்றல்.

க அஎ. கூடரோடு புலம்பல்—என்பது, கூடலிழைத்து வருந்தாநின்ற தலைமகள், ‘துறைவாபோக்கும் அவர் குளுறவும் எனனை வருந்தாநின்றன. அதன்மேல் நீயுந் ஏகாநின்றாய். யான் இனி உய்யுமாறெனனோ?’ எனச் செவலாநின்ற கூடரொடு புலம்பாநின்றல்.

க அஅ. பொழுது கண்டு மயங்கல்—என்பது, கூடரொடு புலம்பாநின்றவன், ‘கதிரவன் மறைந்தான். காப்பவர் சேயர். அதன்மேல் இவளிடத்து மீனுண்ட அன்னங்களுமே போய்த தம் சேககைகளை அடைந்தன. இனி, யான் ஆற்றுமாறு என்னோ?’ என மாலைப்பொழுது கண்டு மயங்காநின்றல்.

க அசு. பறவையோடு வருந்தல்—என்பது, பொழுது கண்டு மயங்காநின்ற தலைமகள், ‘இநநிலைமைக்கண்ணும் என்னுண்ணோய் அறியாது கண்ணோட்டமின்றித் தம் வயிறு ஒம்பாநின்றன. இஃதென்னை யாவம்!’ என வண்டானப் பறவையோடு வருந்திக் கூறாநின்றல்.

ககூ௦. பங்கயத்தோடு பரிவற்றரைத்தல்—என்பது, பறவையோடு வருந்தாரின்றவள; ‘உவை என் வருத்தன கண்டு, இவள வருந்தாமல விரையலா வேண்டுமென்று ஞாயிற்றை நோக்கித் தம கைகுவிப்பா நின்றன வாதலால், என்மாட்டு அன்புடையன போலும்’ எனப் பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுக கூறாநின்றவ.

ககக. அன்னமோடழிதல் — என்பது, பங்கயத்தை நோக்கிப் பரிவுறாநின்றவள, ‘உலகமெல்லாம துயிலும் இந நிலைமைக கண்ணும், யான் துயிலாமைக க காரணமாகிய என் வருத்தத்தைச் சென்று அவாகஞ்சு சொல்லாது தான் தன் சேவலைப் பொருந்திக கவற்சியின்றித் துயிலாநின்றது என அன்னத்தோடு அழிந்து கூறாநின்றவ.

கககஉ. வரவுணாந்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகள் அன்னத்தோடழிந்து வருந்தாரிற், தலைமகன் ஒருவழித் தணந்துவந்தமை சிறைப்புறமாக உணர்ந்த தோழி, ‘வளை கள் நிறுத்த நிற்கின்றனவில்லை; நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து உருகா நின்றது; கண்கள் துயிலின்றிக கழிநாரின்றன. இவை யெல்லாம் யான் சொல்லவேண்டியவைகலை, நீயே கண்டாய். இதனைச் சென்று அவாகஞ்சு சொல்லுவாய்’ என மதியொடு கூறாநின்றவ.

கககஉ. வருத்தமிகுதி கூறல்—என்பது, சிறைப்புற மாக மதியொடு வருத்தன கூறிச் சென்று எதிர்ப்பட்டு வலஞ்செய்து நின்று, ‘நீ போய், அவள படாநின்ற வருத் தம் என்னாற் சொல்லுமளவல்ல’ என வரைவுதோன்றத் தலைமகளது வருத்தமிகுதி கூறாநின்றவ.

கககக. பருவங்கூறல் — என்பது, அலரறிவுறுத்த தோழி, ‘இவண் முலைமுதிர்வு கண்டமையால் மகட்பேசு

வார்க்கு எமர் மறாது கொடுக்கவுந கூடும். அது படாமல் நிற்ப நீ முற்பட்டு வரைவாயாக' எனத் தலைமகனுக்குத் தலைமகனது பருவங் கூறாநின்றல.

ககடு. மகட்பேச்சுரைத்தல்—என்பது, பருவங் கூறிய தோழி, படைத்து மொழியான 'அயலவர் பலரும மேன் மேலும் பொன்னணியக கருதாரின்றார். நீ விரைய வரைவொடு வருவாயாதல, அன்றி உடன் கொண்டு போவாயாதல், இரண்டினுள் ஒன்று துணிந்து செய்யக கருதுவாய். அதனை இன்றே செய்வாயாக' எனக் கூறாநின்றல.

ககசு. பொன்னணி வுரைத்தல்—என்பது, படைத்து மொழியான் மகட்பேசல் கூறின தோழி, 'அறுதியாக முன்றிற்கண் நின்று முரசொடு பணிவம முழங்கக், காப்பணிந்து பொன்னணியப் புகுதா நின்றா. இனி நின்கருத்து என்னோ?' எனத் தலைமகனுக்கு அயலவர் பொன்னணி வுரையா நின்றல.

ககௌ. அருவிலையுரைத்தல்—என்பது, பொன்னணிவு உரைப்பக் கேட்ட தலைமகன், 'யான் வரைவொடு வருதற்கு நீ முலைப்பரிசுங் கூறுவாயாக' என, 'எல்லா உலமுகம் நல்கினும் எமர் அவளுடைய சிறிய இடைக்கு விலையாகச் செப்பலொட்டார். இனிப் பெரிய மார்பினுக்கு நீ விலை கூறுவதென்னோ?' எனத் தோழி, விலை யருமை கூறாநின்றல்.

ககஅ. அருமைகேட்டழிதல்—என்பது, அரு விலை கேட்ட தலைமகன், 'நீ அவளது அருமை கருதாது, அவளது அவயவங்களில் உண்டாகிய நயத்தைப்பற்றி விடாது நடுங்கா நின்றாய். இனி மதியைப் பிடித்துத் தரவேண்டி அழும்

அறியாக் குழவியைப் போலக் கிடந்து அரற்றுவாயாக எனத் தன் நெஞ்சோடு அழிந்து கூறாநின்றவ.

ககக. தளர்வறிந் துரைத்தல் — என்பது, வரைவு மாட்சிமைப்பட்டதாயின் நீ அவளை உடன்கொண்டு போ என்பது பயபப, 'கடலையும் கானலையும் நோக்கிக் கண்ணீர் கொண்டு, தன் ஆயத்தாரை யெல்லாம் புலலிகொண்டாள். அவள் கருதியது இன்னதென்று தெரியாது' எனத் தோழி தலைமகளது வருத்தம் கூறாநின்றவ.

உ௦௦. குறிப்புரைத்தல்—என்பது, வருத்தங் கூறிப் போக்குணர்த்தி அதுவழியாக நின்று, 'என்னைப் புலலிக் கொண்டு தன்னுடைய பூவையும், பந்தையும், பாவையையும், கிளியையும் இன்று என் கைத்தந்தாளா; அது நின்னோடு உடன்போதலைக் கருதிப் போலும்' எனத் தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகளது குறிப்புரையா நின்றவ.

உ௦௧. அருமை யுரைத்தல்—என்பது, குறிப்புரைத்துப் போக்குடம் படுத்திய தோழிக்கு, 'கொங்கை பொறுது நடுங்காநின்ற இடையினை யுடையாளது, மெல்லிய அடிகு யான் செல்லும் வெஞ்சரம் தகாது. அதன்மேலும் எம் பதியும் சேய்த்து. அதனால் நீ கருதுகின்ற காரியம் மிகவும் அருமையுடைத்து' எனத் தலைமகன் போக்கருமை கூறாநின்றவ.

உ௦௨. ஆதரங்கூறல்—என்பது, போக்கருமை கூறிய தலைமகனுக்கு, 'நின்னோடு போகப் பெறின், அவனாகு வெஞ்சரமும் தண்சரமாம். நீ அருமை கூறுது அவளைக் கொண்டுபோ' எனத் தோழி தலைமகளது ஆதரங் கூறாநின்றவ.

உ௦௩. இறந்துபா ரேரத்தல்—என்பது, ஆதரங் கூறிய தோழி, 'நீ உடன்கொண்டு போகாயாகில, அவரானும், காவன் மிகுதியானும் நின்னை எதிர்ப்படுதல அரிதாகலின், தடந்துறந்த கயலபோல இறந்துபடும' எனத் தலைமகளது இறந்துபாடு கூறாநின்றல.

உ௦௪. கறபுநல னுரைத்தல்—என்பது, தலைமகளைப் போக்குடம்படுத்திய தோழி, தலைமகளுழைச் சென்று, 'மகளிராக்குப் பாதுகாக்கப் படுவனவற்றுள், நாண்போலச் சிறுநதது பிறிதிலலை. அததன்மைததாகிய நானும் கற்புப் போலச் சீரியதன்று' என உலகியல கூறுவாள போன்று, அவள உடன்போக்குத் துணியக கற்புநல கூறாநின்றல.

உ௦௫. துணிந்தமை கூறல்—என்பது, உலகியல கூறுவாள போன்று கற்புவழி நிறுத்தி, 'எம்பெருமான நின்னை நீரிலலாத வெய்யசுரத்தே உடன் கொண்டு போவானாக நினையாநின்றான். இத்தற்கு நின் கருத்தென்னோ?' எனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமகன் நினைவு கூறாநின்றல.

உ௦௬. துணிவோடு வினாவல்—என்பது, தலைமகன் நினைவுகேட்ட தலைமகள் அவன் நினைவின்படியே துணிந்து நின்ற, 'இந்நீரிலலாத வெய்ய சுரத்தே இப்பொழுது இவர் நம்மை உடன்கொண்டு போகைக்குக் காரணம் என்னோ?' எனத் தோழியை வினாவாநின்றல.

உ௦௭. போக்கறிவித்தல் — என்பது, இப்பொழுது அவர் போகைக்குக் காரணம் என்னோ என்று கேட்ட தலைமகளுக்கு, நீங்கள் உடம்பும் உயிரும்போல ஒருவரை யொருவர் இன்றியமையீராயினீர். இததன்மைத் தாகிய துறக்காதலை அறிகதுவைத்தும், அவற்கு வரும் ஏதம் நினதென்றஞ்சி யான் அவனை வரவு விலகருவேன். அவனும் அவ

வாறு வருதலை யொழிந்து வரைவொடுவரிற் பொன் முதலாகிய எல்லாவற்றையும் நினைக்கு** பரிசும பெறினும் நமர் நின்னைக் கொடார். சொல்லுமிடத்து இதுவன்றோ நீர் அருளுசரம போகைக்குக் காரணம்' என்று தோழி தலைமகனது போக்கறிவியாறிற்றல.

உ௦அ. நாணிழந்து வருந்தல்—என்பது, உடன் கொண்டு போகைக்குக் காரணங் கேட்ட தலைமகன, 'ஒரு நாளும் என்னைவிட்டு நீங்காது எனனுடனே வளர்ந்த பொலிவுடைத்தாகிய நாண, கற்பின எதிர்நிற்கமாட்டாது தன்னை விட்டு நீங்காத என்னைக் கழிவதாக! மகளிர எழுபிறப்பின் கண்ணும் குடியிற் பிறவா தொழிக!' எனத் தான அதற்குப் பிரிவாற்றாமையான வருந்தல.

உ௦க. துணிவேதே துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனாக கர்புவழி நிறுத்திச் சென்று, 'நின்னோடு போதுமிடத்து நீ செல்லும கற்சரம அவனது சிற்றடிகு நற்றளி ராம் போலும்' எனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவன் துணிவெடுத்தக் கூறாநின்றல.

உ௦௦. குறியிடங்கூறல்—என்பது, துணிவெடுத்து உரைத்த தோழி, 'தாழாது இவ்விருட காலத்துக் கொண்டு போவாயாக, யான் அவனைக் கொண்டுவாராநின்றேன். நீ முன்பு வந்து எதிர்ப்பட்ட அககுறியிடத்து வந்து நில' எனத் தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறாநின்றல.

உ௦௧. அடியொடு வழிநீனைத் தவனுளம் வாடல்—என்பது, தோழி குறியிடை நிறுத்திப் போகாநிற்ப, தலைமகன் அவ்விடத்தே நின்று, 'அனிச்சப் பூப்போலும் அழகிய அடிகள் அழற்கடம போதுமென்றால், இதற்கென்ன துன்பம் வந்து எய்துகொல்லோ?' எனத் தலைமகன் அடியொடு

தான் செல்லாநின்ற வழிநினைந்து, தன் உளளம வாடா நின்றல்.

உகஉ. கொண்டு சேன்றுய்த்தல்—என்பது, தலைமகன் குறியிடை நின்று, அடிபொதி வழிநினைந்து தன்னுளளம் வாடாநிற்ப, அந்நிலைமைக்கண், ‘நின் உளளத்துக் கருதிய தனை இப்பொழுது நினக்குத் தெய்வந ஞாராநின்றது. என் தோழியையும் கொண்டு வந்தேன். நீ இவளைக் கைக்கொள்’ எனத் தோழி தலைமகனைக் கொண்டு சென்று, அவனோடு கூட்டாநின்றல்.

உகங. ஓம்படுத்தரைத்தல் — என்பது, கொண்டு சென்றுய்த்து இருவரையும் வலஞ்செபது நின்று, ‘மறை நிலை திரியினும், கடன்முழுதும் வற்றினும், இவளிடத்து நின் அருள திரியாமல பாதுகாப்பாய்’ எனத் தோழி தலைமகனைத் தலைமகனுக்கு ஓம்படுத்தது உரையாநின்றல்.

உகச. வழிப்படுத்துரைத்தல்—என்பது, ஓம்படுத்து உரைத்த தோழி, ‘ஆய்மும அன்னையும் பின்வாராமல, இவ் விடத்தே நிறுத்தி, இவ்வுரிடத்துள்ள அலரையும் ஒருவாற் றுல நீக்கி, யானும் வந்து தங்களைக் காண்பேனாக, நீயிருந் திருவொடுசென்று தும பதிபிடைச் சேர்ந்திராயின்’ என இரு வரையும் வழிப்படுத்துக் கூறுநின்றல்.

உகரு. மெல்லக்கொண்டேகல்—என்பது, தோழியை விட்டு உடன்கொண்டு போகாநின்ற தலைமகன் ‘நின்னொடு சேறலான் இன்று இக்காடு திருந்தச் செய்யப்பட்டாற் போலக் குளிர்ச்சியையுடைத்தாயிருந்து. இனி நின் சீறடி வருந்தாமற் பையச செல்வாயாக’ எனத் தன் ஆய்வெள்ளத் தோடும் விளையாடுமாறு போலத். தலைமகளை மெல்லக் கொண்டுசெல்லாநின்றல்.

உக௬ அடலெடுத்துரைத்தல்—என்பது, மெலலக் கொண்டு செலலாநின்றவன், 'சேயதநாகச சிலரை வரக் கண்டு தலைமகள அஞ்சாநிற்ப, 'நின் ஐயன்மாராயின் அஞ்ச வேன். அலலது நாலவகைத தானையும் திரண்டு வரினும், என கையில வடித்திலங்காநின்ற எஃகின்வாயககு இரை போதாது. இதனை இவவிடத்தே காண்பாயாக' என்று அவ னது அச்சநதீரத தன் அடலெடுத்ததுரையாநிற்றல.

உக௭. அயாவகற்றல்—என்பது, அடலெடுத்து உரை தது அச்சநதீர்த்ததுக கொண்டுபோகா நின்றவன், 'இததூன் பக் கடறு கடறது சென்று இப்பொழுதே நாம இன்பப்பதி காணப் புகாநின்றோம். இனி நமக்கு ஒரு குறைவிலலை' எனத் தலைமகளது வழிவருதநதீரக கூறாநிற்றல.

உக௮ நெறிவிலக்கிக்கூறல்—என்பது, அயாவகற்றிக் கொண்டுசெல்லாநின்ற தலைமகன் 'இனிச செல்லு நெறிக் கண் நன்மககளிலலை. நீ தனிபை. இவள வாடினாள். பொழுதுளு சென்றது. நண்டுத் தங்கிப் போவாயாக' என அவவிடத்துள்ளோர் வழிவிலக்கிக் கூறாநிற்றல

உக௯. கண்டவா மகிழ்தல்—என்பது, நெறிவிலக்குற்று, வழிவருதந தீர்த்து, ஒருவரையொருவர் காணலுற்று இன்புற்றுச் செலலாநின்ற இருவரையுங் கண்டு, 'இவாகள செயல இருநகவாற்றாள் இப்பெருஞ் சுரஞ் செல்வதன்று போலும். அது கிடக்க. இதுதான் இன்புறவுடைத்தாகிய தோர் நாடகச சுவையுடைத்தாயிருந்தது' என எதிர்வரு வா இன்புற்று மகிழ்ந்து கூறாநிற்றல.

உஉ௦. வழிவீளாயிடல்—என்பது, கண்டவர் மகிழக் கொண்டு செலலா நின்றவன், 'நெறி செல வருத்தத்தின்

நெகிழ்ந்த மேனியையுடைய நின்னைக்கண்டு கண்களதம்
மாற்கொள்ளும் பயன்கொண்டனம். இனிச் சிறிது இருநது
இக்கடுக கானகம் தண்ணெனுமளவும் செவிரிறைய நின்
மொழிபருக வருவாயாக' எனத் தலைமகளுடன் விளையாடா
நின்றல.

உஉக. நகரணிமை கூறல்—என்பது, இருவரும் தம்
முள இன்புற்றுச் செலலாரின்றமை கண்டு, 'இனிச் சிறிது
நெறி சென்று, அக்குணத்ததைக் கடந்தால, தும் பதியாகிய
நகர் விளங்கித் தோன்றாநிற்கும். அத்துணையுந் கடிது செல
வீராமின்' என எதிர்வருவார் அவர் நகரணிமை கூறாநிற்
றல.

உஉஉ. நகர்காட்டல்—என்பது, நகரணிமை கூறக்
கேட்டு இன்புறக் கொண்டு செலலாரின்ற தலைமகன், 'ஆன்
னந துன்னிப் பிறையணிந்த சூலத்தையுடைத்தாகிய மாளி
கைமேற் கொடிதுடங்க மதில தோன்றாநின்ற அப்பெரிய
'நகர்காண் நமமுடைய நகராவது' எனத் தலைமகளுக்குத் தன்
னுடைய நகர்காட்டாநின்றல.

உஉஈ. பதிபரிசுரைத்தல்—என்பது, நகர் காட்டிக்
கொண்டுசென்று, அநநகரிடைப் புக்கு அவவிடத்துள்ள
குன்றுகள், வாவிசைகள், பொழில்கள், மாளிகைகள், தெய்வப்
பதி, இவையெல்லாம் தனித்தனி காட்டி, 'இதுகாண் நம்
பதியாவது' எனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகன் பதிபரிசு
காட்டல்.

உஉச. செவிலி தேடல்—என்பது, இருவரையும்
வழிப்படுத்திவநது பிரிவாற்றாது கவலாரின்ற தோழியை,
'எம் பிள்ளை எங்குற்றது? நீ கவலாரின்றாய். இதற்குக்

காரணமென்றோ : ' என்று வினாவிச் செவிலி தலைமகளைத் தேடாநிற்பவ.

உஉரு. அறத்தோடு நிகறல்—என்பது, தேடாநின்ற செவிலிகு ' நீ போய விளையாடச் சொல்ல, யாங்கள் போய்த் தெய்வக குன்றிடத்தே எல்லாரும் ஒருங்கே விளையாடா நின்றேமாச, அவ்விடத்து ஒரு பெரியோன் வழியே தார்க்குடிப் போயினான். அந்நேக கணநி நின்மகள் " இதகாரை என்பாவைக்குத் தாந் " என்றாள். அவனும வேண்டியது மறந்து கொடுப்பானுதலின் பிறிதொன்று சிந்தியாது கொடுத்து நீங்கினான் அன்று அறியாப் பருவத்து நிகழ்ந்ததனை " உற்றாக குரியா பொற்றொடி மகளிரா, கொண்டார்க குரியா கொடுத்தா " என்பதனை இன்று உட்கொண்டாள் போலும் ! யான் இத்தனையும் அறிவேன் ' என்று உடன போக்குத் தோனாக கூறி தோழி அறத்தொடு நிலலாநிற்பவ.

உஉசு. கற்புநிலைக் கிரங்கல்—என்பது, தோழி அறத்தொடு நிற்பக கேட்ட செவிலி, ' இஃது அறமாயினும் இவள பருவத்துக்குத் தகாது. அது கிடக்க. இனி அவளுக்கு நன்மைபாவது அவனை வழிபடுவதலது பிறிதிலை ' எனக கற்புநிலைக் கிரங்காநிற்பவ.

உஉஎ. கவன்றுரைத்தல்—என்பது, கற்புநிலைக் கிரங்காநின்ற செவிலி, ' நெருநலைநாள முறுவலைத் தந்து மாபம் முழுவித்தழவி, நீசிறிய விரகுகள செய்தவெல்லாம் இன்று அவ வலிய காட்டைச் செல்லவேண்டிப்போலும் ! இத்தனை அப்பொழுதே அறியப் பெற்றிலேன் ' என்று அவள நிலைநினைந்து கவலாநிற்பவ.

௨௨அ. அடிநினைந்திரங்கல்—என்பது, நிலைமை நினைந்து கவலாரின்ற செவிலி, 'அணிச்சபபூமேன் மிதிப்பினும ஆற்றாது பதைத்துப் பொங்காரின்ற அடிகள், ஆனந், செறிந்த பரலையுடைய காடடினகட் பாவியவா நென்னோ' என அவள அடிநினைந்திரங்கா நிறைவ.

௨௨க. நற்றாய்க் குரைத்தல்—என்பது, அடிநினைந்திரங்காரின்ற செவிலி, கற்புமுதிர்வு தோன்ற நின்று 'என்னை இடைவிடாமல் கேட அழாநின்ற போனை பறிவு இன்று என்னை கடுகியவிபாநின்றது' என்று அவள உடன் போனமை ஆற்றாது நற்றாய்க்குக் கூறாநிறைவ.

௨௩௦. நற்றாய் வருந்தல்—என்பது, உடன்போனமை கேட்டு உணமகிழ்வோநி நின்று, 'ஓர் ஏதிலன் பின்னே தன்கோழியைவிடந், என்னையும் முன்னே துறந்து, சேராதார் முன்னே ஊர் அலாதாற்ற அருளுசரம போயினான். துணியான் எவ்வளவு ஆறமுவேன' என நற்றாய் பிரிவாற்றாது வருந்தாநிறைவ.

௨௩௧. கிளிமொழிக் கிரங்கல்—என்பது, பிரிவாற்றாது வருந்தாநின்றவள, 'அவளபோன போககன்றி, இக்கிளை என நெஞ்சை ராராநின்றது' எனத் தன் தாய் செலவு உணர்ந்து வருந்தாநின்ற கிளியினது மொழிகேட்டு இரங்கல்.

௨௩௨. சுடரோடித்தல்—என்பது, கிளிமொழிகேட்டு இரங்காநின்றவள, 'பெற்ற என்னோடு தன் கிளியிருந்து வருந்த, இக்களையும் துறந்து, அறிவு முதிர்ந்து, அழற்கடஞ்சென்றான முகத்தை நின் கதிர்களான் வாட்டாது தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாக' எனச் சுடரோடித்தாது கூறாநிறைவ.

௨௩௩. பருவநினைந்து கவறல்—என்பது, சுடரோடு இரந்து வருந்தா வின்றவள, ‘கற்பிக்கும் முதுபெண்டிருமின்றித் தான் அவனுக்குச் செய்யத்தகுங் குற்றேவல செய்யவல லன் கொலலோ?’ என்று அவளது பருவம் நினைந்து கவ லா நின்றல்.

௨௩௪. நாடத்துணிதல்—என்பது, பருவம் நினைந்து கவலாநின்ற தாய்க்கு, ‘நீ கவன்று மெலிய வேண்டா. யான் அவள புக்கவிடம் புக்குத தேடுவேன்’ எனக் கூறி, செவிலி அவளை நாடத் துணியாநின்றல்.

௨௩௫. கொடிக்குறி பாத்தல்—என்பது, செவிலி நாடத் துணியாநிற்ப, ‘அவ்விருவரையும் இப்பொழுதே வரும்வண்ணம் நீ கரைந்தால, நினக்கு உணங்கலை அஞ்சா திருந்து உண்ணலாம். அதுவன்றித் தெய்வத்திற்கு வைதத நினத்தையுடைய வலியையும் நினக்கே வரைந்து வைப பேன். அவ்வாறு கரைவாயாக’ என நற்றாய் கொடிக்குறி .பாராநின்றல்.

௨௩௬. சோதிடங்கேட்டல்—என்பது, கொடி நிமித் தம் பெற்று ‘இக்காவன் மனையின் கண்ணே, யாங்கன மணஞ் செயய அவ்விருவரையும் இன்னும் பெறுமாறு உண்டா யின், ஆராயந்து சொல்லுமின்’ என அறிவாளரைக் கிட டுச் செவிலி சோதிடங் கேளாநின்றல்.

௨௩௭. சுவடு கண்டறிதல்—என்பது, சோதிடம் பெற்றுச் செல்லாநின்றவள, ‘இம் முரம்பின்கட் கிடந்த இவை தீவினையேன எடுத்தது வளாதத மாணிழைச் சீறடி; உவை அக் களவனடியாம’ எனச் சுவடு கண்டறியாநின்றல்.

உருஅ. சுவடுகண்டிர்ங்கல்—என்பது, சுவடு கண்ட நிந்து, அவவிடத்தே நின்று ‘தவிசினமேன் மிதிப்பினும் பதைத்துக் கொப்புட் கொளளாரின்ற இக கான்மலர், இன்று ஒரு விடலைபின்னே போதற்குத் தகுந காலை எவ்வாறு ஒத்தன?’ எனச் சுவடுகண்டு இரங்காரிற்றல்.

உருகூ. வேட்டமாதரைக் கேட்டல்—என்பது, சுவடு கண்டு இரங்காரின்று, அது வழியாகச் சொல்லாரின்றவன், ‘இவ்வாறு அறியாப் பருவத்தளாய்த் தனக்கு இயைபில்லாத சுரத்தின்கண் அயலாநொருவனுடன் போந்தான். அவனை நீ கண்டாயோ?’ என வேட்ட மாதரைக் கேளாரிற்றல்.

உருசு. புறவொடுபுலத்தல்—என்பது, வேட்ட மாதரைக் கேட்டு அதுவழியாகச் சொல்லாரின்றவன், ‘ஏதிலனுமாயத் தமிழனுமாயவன் சொற்றுணையாக வெயய சுரத்தே மாதர் சென்றால், திலையுடைய புறவே! இது நினக்குத் தகுதியின்றென்று கூறிற்றிலை. நீ வாழ்வாயாக’ எனப் புறவொடு புலநது கூறாரிற்றல்.

உருசு. குரவொடு வருந்தல்—என்பது, புறவொடு புலநது போகாரின்றவன், ‘என்னுடைய பாவ நின்னுடைய முன்னே இக்கொதிகுந் கடத்தைக் கடப்பக கண்டிரினும், இன்னவாறு போனானென்று எனக்கு வாயுந திறக்கின்றிலை. இது நினக்கு நன்றோ?’ எனக் குரவொடு வாடியுரையாரிற்றல்.

உருசு. விரதியரை வினாவல்—என்பது, குரவொடு வருந்திச் சொல்லாரின்றவன், ‘பத்தியர்க்கு பால ஒருபித்தி தன்பின்னேவர, ஒரு பெருந்தகை முன்ன செலலக் கண்டீரோ?’ என விரதியரை வினாவாரிற்றல்.

உசங். வேதியரை வினாவல்—என்பது, விரதியரை வினாவி, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவள, மான்போலும் நோக்கினையும், மயிலபோலுஞ் சாயலையு முடைய மான், ஓர் ஏந்தலோடு தும எதிரே வரக்கண்டரோ ?' என வேதியரை வினாவாநின்றல்.

உசசு. புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினாவல்—என்பது, வேதியரை வினாவி, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவள, 'துமமைக் கண்டு, என்னுல தேடப்படுகின்றா மீண்டார்களென்று கருதி மகிழ்ந்தேன. அது கிடக்க, இவ்வாறு துமமோடொத்த ஒழுகத்தினராய முன்னே இருவரைப் போகக் கண்டரோ?' எனப் புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினாவாநின்றல்.

உசரு. வியந்துரைத்தல்—என்பது, புணர்ந்துடன் வருவோரை வினாவி, அது வழியாகப் போகாநின்றவள, தன் மகள நின்ற நிலையையும், அவன் கையின் வேலினான் வேங்கை படடுக்கிடந்த கிடையையுங் கண்டு வியந்து கூறு நின்றல்.

உசகூ. இயைபெடுத்துரைத்தல்—என்பது, வேங்கை பட்டது கண்டு வியந்து அதுவழியாகச் செல்லா நின்றவள, எதிர்வருவாரை வினாவி, அவர், 'நீ கூறுநின்றவரைக் குன்றத்திடைக் கண்டோம். அவ்விருவரும் தம்முள் இயைந்து செல்லாநின்றமை கண்டு, எல்லாவற்றையும் உடையவளாகிய தன் காதலியோடு ஒருவடிவாய விளையாடும் புலியூரனென்றே கருதி, யாங்குளெல்லாம் ஒத்து, மிகவும் அவ்வெழிலைத் தொழ நினைந்தோம். அந்நன்மை சொல்லலாவது ஒன்று அன்று' என எதிர்வருவார் அவா இயைபெடுத்துக் கூறுநின்றல்.

உசஎ. மீள வுரைத்தல்—என்பது, இயைபெடுத்தது உரைத்தவர், 'அவ்விருவரும் ஓர் இடுக்கணின்றிப் போயத திலையின் எலையைச் சென்று அணைவர். இனி நீ செலவ தன்று, மீளவதே காரியம்' எனத் தேடிச் செலலாநின்ற செவிலியை மீளக் கூறாநின்றல்.

உசஅ. உலகியல்புரைத்தல்—என்பது, மீளக் கூற வும மீளாது கவலாநின்ற செவிலிக்கு, 'சந்தனமும் முத்தும சகுகும தாம் பிறந்த இடங்கட்கு யாதும் பயன்படாது. தமமை விரும்பி அணிவாரிடத்தே சென்று பயன்படா நிற்கும. அதுபோல மகளிரும் தாம் பிறந்தவிடத்துப் பயன் படா. நீ கவலவேண்டா' என உலகியலுபு கூறாநின்றல்.

உசக. அழுங்குதாய்க் குரைத்தல்—என்பது, உல கியல்பு கூறவும மீளாது நின்று, தான் எடுத்து வளர்த தமை சொல்லிக் கவலாநின்ற செவிலியை, முன்னிலைப புற மொழியாக, 'இவர்தாம் இவ்வின்கண் எடுத்து வளர்த்தவர் ிபோலும். அவர்போயத தமமை இருவரையுந் கூட்டுவித்த தெய்வபத்தியாகிய திலையிடத்துப் பழனங்களைச் சென் றணைவர்' எனத் தம்முட கூறுவார்போன்று கூறி, மீட்டுக் கொண்டு போகாநின்றல்.

உரு௦. வருத்தமிகுதி கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, அவரறிவுறுத்தத் தோழி, 'அவரானும் காவன் மிகுதியானும் நின்னை எதிர்ப்படமாட்டாது அழுது வருந்தா நின்றவ ளிடத்து நின் அருள இருக்கின்றவாறு என்னோ?' எனத் தலைமகளது வருத்த மிகுதிகூறிக் தலைமகன் வரைவு கடா வாநின்றல்.

உருக. பெரும்பான்மை கூறி மறுத்தல்—என்பது, வரைவு கடாவிய தோழிக்கு, 'யான் அவனைத் தெய்வமா

ஹுடம என்றறிந்து வரைந்துகோடற்கு இக்குன்றிடத்துத்
தோன்றா நின்றவிடம் தெய்வமகளிரது, இடமோ? அன்றிக்
குறத்தியர் இடமோ? கூறுவாயாக' எனத் தலைமகன் தலை
மகளைப் பெருமபான்மைகூறி மறுத்துரையாற்றல்.

உருஉ. உள்ளதுகூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, பெருமபான்மைகூறி மறுத்த தலைமகனுக்கு, 'இவவிடம் எந்தையது முற்றாடடு; எமக்கு உற்றார் குறவரே; எமமைப பெற்றோளும் கொடிச்சியே, யாங்களும் புனங்காப்போம சிலர். நீ வரைவு வேண்டாமையின் எமமைப புனைந்து உரைக்க வேண்டுவதிலை' எனப் பின்னும் வரைவு தோன்றத் தோழி தங்களை உண்மை கூறாற்றல்.

உருங. ஏதங்கூறியிரவரவு விலக்கல்—என்பது, உண்மையுரைத்து வரைவுகடாய தோழி, 'நீவரைவொடு வாராயா யிற் சிங்கம் திரண்டு தனக்கு யானையாகிய உணவுகளைத் தேடும் இருளின்கண், நினது கைவேல துணையாக நீ வந்தருளாநின்ற இஃதே எங்களுக்குத் துன்பமாகத் தோன்றா நின்றது. இனி இவவிருளிடவாராதொழிவாய்' என ஏதங்கூறித் தலைமகளை இரவரவு விலக்காற்றல்.

உருச. பழிவரவுரைத்துப் பகல்வரவு விலக்கல்—என்பது, இவவிருளிட வாராதொழிகென்றது, பகலவரச் சொன்னவாறும் என உட்கொண்டு, பகற்குறிச்சென்று நிற்ப, தோழி எதிர்ப்பாட்டுப் 'பகலவரது எமக்குச் செய்யாநின்ற மெய்யாகிய அருள புறத்தார் அறிந்து வெளிப்பாட்டுப் பழியாகப் புகுதாநின்றது. இனிப் பகலவரவு ஒழிவாயாக' எனப் பழிவருதல்கூறிப் பகலவரவு விலக்காற்றல்.

உருரு. தோழிநீரந்து கூறல்—என்பது, பகலவரவு விலக்கின தோழி, இவன் இரவு வரவுகூடுமென உட்

கொண்டு, 'நின்னை எதிர்ப்படவேண்டி அழுது வருந்தாநின்ற இவள் காரணமாக, அரிக்கும் யாளிகும் வெருவி யானைகள் திரண்டு புடைபெயராத மிக்க இருளின்கண் வாராதொழி வாயாக' என்று நின் கழலகளைக் கையால் தொழுது, நின்னை இரந்தேன் என வரைவு தோன்றத் தலைமகனைத் தொழுது இரந்து கூறாநின்றல்.

உருசு. தாயறிவுகூறல்—என்பது, தொழுது இரந்து கூறவும், வேட்கைமிகவாற் பின்னுந் குறியிடைச் சென்று நிற்ப, அககுறிப்பறிந்து, 'நமகானலிடத்து அரையிரவின் கண் ஒரு தேர்வந்தது உண்டாகக் கூடுமென உட்கொண்டு, அன்னை சிறிதே கண்ணும் சிவந்தது எனனையும் பார்த்தாள். இருந்தவாற்றான் இவ்வொழுககத்தை அறிந்தாள போலும்' எனத் தோழி தலைமகனுக்குக் கூறுவாள போனது சிறைப் புறமாகத் தலைமகனுக்கு வரைவு தோன்றத் தாயறிவு கூறாநின்றல்.

உருஎ. மந்திமேல் வைத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, சிறைப்புறமாகத் தாயறிவுகூறிச் சென்று எதிர்ப்பட்டு, ஒரு கடுவன் தன் மந்திக்கு மாங்கனியைத் தேனின்கண் தோயத்துக் கொடுத்தது, நுகர்வித்துத் தம்முள் இன்புறுவது கண்டு, 'இது நம காதலர்க்கு நம்மாட்டு அரிதாயிற்றென நீ வரையாமையை நினைந்து ஆற்றாளாயினாள்' என மந்தி மேல் வைத்துத் தலைமகனது வருத்தங்கூறி வரைவுகடாவா நின்றல்.

உருஅ. காவன்மேல் வைத்துக் கண்டியிலாமை கூறல்—என்பது, மந்திமேல் வைத்து வரைவு கடாவப் பட்ட தலைமகன், இது நம காதலியிடத்து நமக்கு அரிதாயிற்றெனத் தானும் ஆற்றாமை, இரவுக்குறிச் சென்று

நிற்ப, அநநிலைமைக்கண் 'இவனிடத்துளளார், இவன் காவற் பறை கேட்குந தோறும கண்துயிலாமைக்குக் காரண மென்னே?' எனத் தமமுட் கூறாநின்றல்.

உருக. பகல் உடம் பட்டாள் போன்று இரவரவு விலக்கல்—என்பது, சிறைப்புறமாகக் கண்துயிலாமை கேட்ட தலைமகன், ஆதரவுமிகவால எதிர்ப்படலுற்று நிற் பத் தோழி எதிர்ப்பாடி, 'நீ வந்து ஒழுகாரின்ற இப்புலரா இரவும் பொழியா மழையும் புண்ணின்கண் ழுழையும் வேல மலராமபடி எககளை வருத்தாரினறன். இதற்கொரு டருந் தில்லையோ ழும வரையிடத்து' எனப் பகலுடம் பட்டாள் போன்று இரவரவு விலக்காரின்றல்.

உசு0. இரவுடம் பட்டாள் போன்று பகல் வரவு விலக்கல்—என்பது, இவள மருநதில்லையோ என்றது, யான் இரவுக்குறிச் செலவின் மழைக்காலிருளின் எதிர்ப்பட லருமையான் வேட்கையுற்றுப் பகற்குறியுடம் பட்டாளென உட்கொண்டு, பகற்குறிச் செலவாரிற், தோழி எதிர்ப் பாட்டி, 'பகல்வரதருளாரின்றது அவளுக்கு வருத்தமுறும் படியாக மிக்க அலராகா ரின்றது. அதனால் பகற்குறிவரற் பாலையலை' என இரவுக்குறியுடம்பட்டாளபோன்று பகற் குறி விலக்காரின்றல்.

உசுக. இரவும் பகலும் வரவு விலக்கல்—என்பது, இரவுடம் பட்டாளபோன்று பகல வரவு விலக்கின தோழி, 'நீ பகலவரின் அலாமிகுதியான் எககளுக்கு மிக்கபழி வந தெயதும். இராவரின் எவவாற்றாலும் நின்னை எதிர்ப்பாடி தலருமையாற் சிறிதுடி பயனிலலை. அதனால், நீ இருபொழு தும் வரற்பாலையலை' என இரவும் பகலும் வரவு விலக்கா ரின்றல்.

உசுஉ. காலங்கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, இரு பொழுதும் வரவு விலக்கின்தோழி, 'மதுரிமபா நின்றது. வேங்கை பூவாநின்றன. இனி நினக்கு வரைவொடு வருதற்குக் காலமிது' எனக் காலங்கூறி வரைவு கடாவா நின்றல.

உசுங். கூறுவிக் குற்றல்—காலங்கூறி வரைவு கடாவவும் வரைவுடம் படாமையின் அவள தன்னைக்கொண்டே கூறுவிப்பாளாக, 'அலரான வரும் நாணினையும் காணுமையான் வரும் ஆற்றாமையையும் பற்றிக் கிடந்த நம அலலலை நமமீால் தலையளிக்கப்படுவார் இவ்வாறு வருந்துதல தகாது எனத தாமாக அறிகின்றிலராயின் நாம சொல்லும தன்மைகள் என்னோ' எனப்புலநது, 'நீ யாகிலும் சென்று கூறு' என்பது குறிப்பால தோன்றத் தலைமகன் வரைவுடம் படாமையைத் தோழி தலைமகட்குக் கூறுநின்றல.

உசுசு. செலவுநீனைத் துரைத்தல்—என்பது, வரைவு உடம் படாமையின் தோழி தலைமகனோடு புலந்துகூறக் கேட்டு, அக்குறிப்பறிநது, 'இக்கலதரின் கண நீர் வந்தவாறெனனோ என்று வினவுவாரைப் பெற்றேமாயின் இததன்மையை யுடைத்தாகிய மிக்க இருளின் கண் யாம அவருழைச் சேறலரிதன்று. செனதேமாயினும் அவ்வாறு சொல்லுவாரிலலை' எனத் தலைமகன் செலவு நீனைந்து கூறுநின்றல.

உசுரு. பொலிவழிவுரைதது வரைவு கடாதல்—என்பது, தலைமகன் தன்னை எதிர்ப்படலுற்று வருநதா நின்றமை சிறைப்புறமாகக் கேட்ட தலைமகன் குறியிடை வநது நிற்ப, தோழி எதிர்ப்பட்டு, 'என ஐயரது காவலை நீவி நின் வயத் தளாய் நின்று பொலிவழிநது வருநதா நின்றவளை நீ வரை

நது கொள்ளாது, இவ்வாறு இகழ்நது மதித்தற்குக் காரண மென்றோ?’ எனத் தலைமகனது பொலிவழிவு கூறி வரைவு கடாவாநின்றல.

௨௬௬. முலைவிலை கூறல்—என்பது, வரைவு முடிக் கப்பட்ட தலைமகன், ‘யான் வரைவொடு வருதற்கு நீ சென்று அவன் ஐயனமாரை முலைவிலை கேட்பாயாக’ என ‘எல்லாவற்றினும் நின் வரைவை எமா ஏற்றுகுகொள்ளி னல்லது, விலை கூறுவராயின் அவனாகு ஏழலகும் விலை போதாது’ எனத் தோழி முலைவிலை கூறாநின்றல.

௨௬௭. வருமது கூறி வரைவுடம் பதேதல்—என்பது, முலைவிலை கூறிய தோழி, ‘நீ வரைவொடு வராது இர வருள செய்யாநின்ற இது கெர்ப்பததுக்கேதுவானால் நம எல்லார்க்கும் பொல்லாதாம். அது படாமல் எமரால் தொடுக்கப்பட்ட அருககலகளை விரைய வரவிட்டு, அவளை வரைந்தெய்துவாயாக என மேல்வரும் இடுக்கண்கூறித் தலைமகனை வரைவுடம்படுத்தாநின்றல.

௨௬௮. வரை பொருட் பிரிவை யுரையெனக் கூறல்—என்பது, மேல வருமது கூறி வரைவுடம் படுத் தின தோழிக்கு, ‘யான் போய் துமர்கூறும் நிதியமுந்தேடிக் கொண்டு துமமையும் வந்து மேவுவேன். நீ சென்று அவள வாடாத வண்ணம் யான் பிரிந்தமை கூறி ஆற்றுவித்துக் கொண்டிருப்பாயாக’ எனத் தலைமகன் தான் வரை பொருட் குப் பிரிகின்றமை கூறா நின்றல.

௨௬௯. நீயே கூறென்றல்—என்பது, பிரிவறிவிப்பக் கூறின தலைமகனுக்கு, ‘நீ இரவுவரினும் பகற்பிரிந்து செல்வையென உட்கொண்டு நின்றோடு கூடிய அப்பொழு

தும யான் உயிர் வாழேன் என்று நினைந்திருப்பாருக்குத் தாமேன் என்னும் உரைமுனைக நினபிரிவை நீயே சொல்லிப் போவாயாக' என அவன் விரைய வருவது காரணமாகத் தோழி தலைமகளது பிரிவாற்றாமை கூறாநின்றல்.

உஎ0. சொல்லாதேகல்—என்பது, நீயே கூறென்ற தோழிக்கு 'யான் எவ்வாறு கூறினும் அவள பிரிவுடம்படா ளாதலின் ஒருகாலும் வரைநதுகொள்கையிலலை. யான் விரையவருவேன், அவவளவும் நீ ஆற்றாவிததுக்கொண்டிருப்பாயாக' எனக் கூறித் தலைமகன் தலைமகளுக்குச் சொல்லாது பிரியாநின்றல்.

உஎக. பிரிந்தமை கூறல்—என்பது, தலைமகன் முன்னின்று பிரிவுணர்த்த மாட்டாமையிற் சொல்லாது பிரியாநிற்ப, தோழி சென்று, 'நமரால தொடுக்கப்பட்ட எல்லா நிதியத்தையும் ஒருங்கு வரவிட்டு நின்னை வரைநது கொள்வானாக அழற்கட நெறியே பொருள தேடப்போனான். அப்போக்கு, அழற்கடனா சென்றமையான் நமக்குத் துன்பமென்பேனோ' எனப் பொதுப்படக் கூறி, 'வரைவு காரணமாகப் பிரிந்தானாதலின், இது நமக்கின்பமே' யெனத் தலைமகள் வருந்தாமல அவன் பிரிந்தமை கூறாநின்றல்.

உஎஉ. நெஞ்சோடு கூறல்—என்பது, பிரிந்தமை கூறக் கேட்டு வருந்தா நின்ற நெஞ்சிற்கு, 'நமக்கு ஏதும் பயக்கும் ஒழுக்கமொழிந்து குற்றந் தீராத முறைமையாகிய ஒழுக்கத்துப் பிரிந்தவிது நம்மைக் கெடுக்குமென்று நீ கருதின் இது பொழிய நமக்கின்புற்று வாழுமுபாயம் வேறு உளதோ' எனத் தலைமகள் அந்நெஞ்சினது வருத்தந் தீரக் கூறாநின்றல்.

௨௭௩. நெஞ்சோடு வருந்தல்—என்பது, பிரிந்தமை கூறக்கேட்ட தலைமகள், ‘அன்று அவரை விடாது என்னை விட்டு அவரது தேர்ப்பின் சென்ற நெஞ்சம இன்றும் அவ்வாறு செய்யாது என்னை வருத்தாநின்றது’ எனத் தன் நெஞ்சொடு வருந்தாநின்றல.

௨௭௪. வருத்தங் கண்ணேரத்தல்—என்பது, தலைமகன் தன் நெஞ்சொடு வருந்தாநிற்பக கண்ட தோழி, ‘இத் தன்மைத்தாகிய வெறபராகலின தாழாது விரைய வரைவொடு வருவா; ஆதலால், நீ இன்னுமையை அடையத் தொழிவாயாக’ என்று அவன வருத்தத் தீரக கூறுநின்றல.

௨௭௫. வழியொழுகி வற்புறுத்தல்—என்பது, தலைமகளது வருத்தமகண்ட தோழி, அவளை வழியொழுகியாற்றுவிக்கவேண்டு மவளாகலின், ஆற்றுமைக்குக் காரணமாகியவற்றைக் கூறித் தானும் அவளோடு வருத்த முற்று, ‘அது கிடக்க; இம்மலரப்பாவை யன்னாட்கு இவவேறுபாடு வந்தவா நெனனோ வென்று அயலவர் ஐயுறு நிற்பராதலான் நீ யாற்ற வேண்டி’ என்று அவன வழியொழுகி வற்புறுத்தா நின்றல.

௨௭௬. வன்புறை யெதிரழிந்திரங்கல்—என்பது, வழியொழுகி வற்புறுத்தின தோழியொடு, ‘தலைமகன் வரைவு நீடுதலால் தமக்கோர பற்றுக்கோடினறி வருந்தாநிருவினையுடையார்க்கு அவன் வரைவு மிகவுமினிது யான் ஆற்றேன்’ எனத் தலைமகள் வன்புறை எதிரழிந்திரங்கா நின்றல.

௨௭௭. வாயமை கூறி வருத்தத் தணித்தல்—என்பது, வரைவு நீடுதலான வன்புறை எதிரழிந்து வருந்தாநின்ற தலைமகளுக்கு, ‘அவர் சொன்ன வார்த்தை நினக்குப் பொய்

யென்பதே கருத்தாயின், இவவுலகத்து மெய்யென்பது சிறிதும் இலலை' எனத் தோழி தலைமகனது வாயமைகூறி அவள வருத்தந தணியா நின்றல.

௨௭௮. தேருது புலம்பல்—என்பது, தலைமகனது வாயமைகூறி வருத்தந தணியாரின்ற தோழிக்கு, 'யான் அவர் கூறிய மொழியின்படியே மெய்மையைக் கண்டு வைத்தும், என் நெஞ்சமும் நிறையும் என்வயமாய நிற்கின் மனவிலலை. அதுவேயுமன்றி, என் உயிரும் பொறுத்தற் கரிதாகா நின்றது. இவை இவ்வாறுதற்குக் காரணம யாதென்றறிகின்றிலேன்' எனத் தான் தேருமை கூறிப் புலம்பா நின்றல.

௨௭௯. காலமறைத்துரைத்தல்—என்பது, தேருமை கூறிப் புலம்பாரின்ற தலைமகள், காந்தள் கருவுறக் கண்டு, இஃது அவர் வரவு குறித்த காலமென்று கலங்காநிற்ப, 'நமமுடைய ஐயன்மார் துனைக்கதிர் காரணமாகக் கடவுளைப் பராவ, அக்கடவுளதானையாற் காலமன்றியும் கார் நீரைச் சொரிய, அதனை அறியாது, காலமென்று இக்காந்தண் மலர்ந்தன. நீ அதனைக் காலமென்று கலங்கவேண்டா' எனத் தோழி அவளை ஆற்றுவித்ததற்குக் காலமறைத்துக் கூறு நின்றல.

௨௮௦. தூதுவர வுரைத்தல்—என்பது, காலமறைத்த தோழி, ஒரு தூது வந்து தோன்றாரின்றது. அஃது இன்னார் தூதென்று தெரியாதெனத் தான் இன்புறவோடு நின்று அவள மனமகிழும்படி தலை மகளுக்குத் தூதுவர வுரையா நின்றல.

௨௮௧. தூது கண்டழுங்கல்—என்பது, தூது வரவு உரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் மனமகிழ்வோடு நின்று, 'இஃது

அயலார் தூதா கலான் இவை வருவன செல்வனவாகாரின்
றன. காதலர் தூது இன்று வாராதிருக்கின்றது என் செய்
யக் கருதியென்று அறிகின்றிலேன்' என்று ஏதிலார் தூது
கண்டு அழுங்கா நின்றல்.

௨௮௨. மெலிவு கண்டு செவிலி கூறல்—என்பது,
ஏதிலா தூது கண்டு அழுங்காரின்ற தலைமகளைச் செவிலி
எதிர்ப்பட்டு, அடியிற்கொண்டு முடிகாறு நோக்கி, 'இவன்
பண்டைத் தன்மையளவலன. இவ்வாறு மெலிவதற்குச்
சேயினதாட்சியிற் பட்டனள போலுமென்றறிகின்றிலேன்'
என்று அவளது மெலிவு கண்டு கூறு நின்றல்.

௨௮௩. கட்டுவைப்பித்தல்--என்பது, மெலிவுகண்ட
செவிலி, அவளது பருவங்கூறி, 'இவ்வணங்குற்ற நோயைத்
தெரிய அறிகது சொல்லுமின்' எனக் கட்டுவிததிக்குரைத்
துக் கட்டு வைப்பியா நின்றல்.

௨௮௪. கலக்க முற்று நின்றல்—என்பது, செவிலி
கட்டு வைப்பியா நிற்ப, இவள உள்ளம் ஓடியவாறு முழு
தையும் புலப்படுத்தி, நமமை வருத்தி அயலார் அன்று
மொழியாத பழியையும் வெளிப்படச் சொல்லி, எம்மிடத்
துண்டாகிய நாணினையும் தளளி, எம குடியினையும் குற்றப்
படுத்தியலலவே இக்கட்டுவித்தி நிற்கப் புதுகின்றது எனத்
தோழி கலக்கமுற்று நிலலாநின்றல்.

௨௮௫. கட்டுவேத்தி கூறல்—என்பது, தோழி கலக்க
முற்று நிலலா நிற்ப, இருவரையும் நன்மையாகக் கூட்டு
விதத் தெய்வம் புறத்தார்த்கு இவ்வொழுக்கம் புலப்படா
மல தானிட்ட நெலின்கண் முருகணங்கு காட்ட, 'இதனை

எலலீரும் காண்மின். இவளுககு முருகணங்கொழியப் பிறி தொன்றுமில்லையெனக் கட்டுவித்தி நெற்குறி காட்டிக் கூறா நின்றல.

௨௮௬. வேலனையழைத்தல்—என்பது, கட்டுவித்தி முருகணங்கென்று கூறக்கேட்டு, ‘இப்பாலன் இக்குடியின் கண் பிறநது நமமை இவவாறு நிற்பித்த பண்பினுக்கு வேலன்புகுந்து வெறியுமாகி, அதனமேன மறியு மறுக்க’ எனத் தாயர் வேலனை அழையாநின்றல்.

௨௮௭. இன்னலெய்தல்—என்பது, வெறியாடுதற்குத் தாயர் வேலனையழைப்பக கேட்ட தலைமகள், ‘இருவாற்றா னும நமக்கு உயிர்வாழும் நெறியிலலை’ எனத் தன்னுள்ளே கூறி, இன்னலெய்தா நின்றல்.

௨௮௮. வெறிவிலக்குவிகக நினைதல்—என்பது, ‘இரு வாற்றா னும நமக்கு உயிர்வாழும் நெறியிலலை யாதலால், துறைவற்குற்ற நோயைப் பிறர் சிதைக்கப்படின, நானதுறந் தும் வெறிவிலககுவிப்பன’ எனத்தலைமகள் தோழியைக் கொண்டு வெறி விலககுவிக்க நினையாநின்றல.

௨௮௯. அறத்தோடு நின்றலை யுரைத்தல்—என்பது, நாண்துறநதும், மறை யுரைத்தும் வெறி விலககுவிக்க நினை யாநின்ற தலைமகள், மேல அறத்தொடு நிற்பாளாக, ‘அய லார் ஏகக, ஊர நருக, அதுவேயு மன்றி, யாயும் வெகுளவா ளாக, அதன் மேல நீயும் என்னை முனிவாயாக, நீ தேறா யாகிற் சூலுற்றுத தருவேன், யான சொல்லுகின்ற வுதனைக் கேட்பாயாக’ எனத் தோழி கூறா நின்றல.

௨௯௦. அறத்தோடு நின்றல்—என்பது, அறத்தொடு நிற்பாளாக முன்தோற்றுவாய செய்து எம்பெருமாற்கு.

பழிவருங்கொலலோ என்னும ஐயத்தோடு நின்று, “யாம் முன்பு ஒருநாள கடற் கரையிடத்தே வண்டலசெயது விளையாடா ரின்றே மாக, அந்நேரத்து ஒரு தோன்றல, தம் வண்டல மனைக்கு யாம விருந்தென்று வந்தது நின்றபொழுது, நீ பூக்கொய்யச் சிறிது புடைபெயர்ந்தாய். அந்நிலைமைக்கட் கீழ்காற்று மிகுதலால, கரைமேலேறும் கடலமேல் வந்துற்றது. உறயான், ‘தோழியோ! தோழியோ!’ என்று நின்னை விளித்தேன். அதுகண்டு இரங்கி, அவன் அருளொடுவந்தது தன் கையைத் தந்தான். யானும் மயக்கத்தாலே அதனை நின் கையென்று தொட்டேன். அவனும் பிறிதொன்றும் சிந்தியாது என் உயிராகொண்டு தந்தது எனனைக் கரைக்கண் உயத்துப்போயினான். அன்று என் நாணிநூல நினக்கு அதனைச் சொல்லமாட்டிற்றிலேன். இன்று இவ்வாறாயினபின் இது கூறினேன். இனி நினக்கடுபபது செயவாயாக” எனத்தோழிக்குத் தலைமகள் அறத்தொடு நிலலா நின்றல.

உகுக வெறி விலக்கல்—என்பது, தலைமகளை ஐயந தீர்த்து வெறிக்களத்தே சென்று, வேலனை நோக்கி, புன லிடை விழ்ந்து கெடப்புக வந்தெடுத்துயத்த கதிர்த்தோள நிற்க, இந்நோய தீர்த்ததற்குப் பிறிதோர் உபாயத்தைக் கரு தும நினனைப் போல, இவவுலகத்தின்கண் அறிவுடையார் இல்லையென, மேல அறத்தொடு நிற்பாளாகத் தோழி வெறி விலக்கா நின்றல.

உகூஉ. செவிலிக்குத் தோழி அறத்தோடு நின்றல்—என்பது, வெறி விலக்கி நிற்ப, நீ வெறி விலக்குதற்குக் காரணம் என்னோ என்று கேட்ட செவிலிக்கு, “நீ போய்ப புனங்காக்கச் சொல்ல, யாங்கள் போய்த் தினைக்கிளி கடியாநின்றோம். அவ்விடத்து ஒரு யானை வந்தது நின் மகளை ஏதஞ்செய்யப்

புக்கது. அது கண்டு அருளுடையானொருவன் ஓடி வந்தணைத்துப் பிறிதொன்றும் சிந்தியாமல யானையைக்கடிந்து அவளது உயிர் கொடுத்ததுப்போயினான். அறியாப்பருவத்து நிகழ்ந்ததனை இன்று அறியும் பருவமாதலால், ‘உற்றார்க்குரியார் பொற்றொடி மகளிர்’ என்பதனை உட்கொண்டு, இவ்வாறு உண்மெலியா நின்றாள். இனி அடிபபது செயவாயாக” எனத் தோழி அறத்தொடு நில்லா நின்றவ.

உகூ. நற்றாய்க்குச்சேவிலி அறத்தோடு நின்றல்—என்பது, தோழி அறத்தொடு நிற்பக கேட்ட செவிலி, ‘இனையனாகிய இலவாழ்ககைச் செல்வத்தை யுடைய இவளை என் சொல்லிப் புகழுமோம்! முன் எழும இரண்டெயிறு முனையாத இளமைப்பருவத்தே அறிவு முதிர்நதான்’ எனத் தலைமகனது கற்புமிகுதி தோன்ற நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நில்லா நின்றவ.

உகூச. தேர்வரவு கூறல்—என்பது, நற்றாய்க்குச் செவிலி யறத்தொடு நில்லாநிற்ப, அநநிலைமைக்கண் தலைமகனது தேரொலிகேட்ட தோழி, உவகையோடு சென்று தலைமகனுக்கு அதன் வரவெடுத்ததுக் கூறாநின்றவ.

உகூரு. மணமுரசு கேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, தோழி தலைமகனுக்குத் தேர்வரவு கூறாநின்ற அநநிலைமைக்கண் மணமுரசு கேட்டு மனையிலுள்ளார், இஃது இவளை நோக்கி ஒலியாநின்றது மணமுரசென உட்கொண்டு, யாம் பூரண பொற்குடம் தோரணம் முதலாயினவற்றான் மனையை அலங்கரிப்போம் என மகிழ்வொடு கூறாநின்றவ.

உகூசு. மணமுரசு கேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, தோழி தலைமகனுக்குத் தேர்வரவு கூறாநின்ற அநநிலை

மைக்கண் மணமுரசுகேட்டு மனையிலுள்ளார், இஃது இவனை நோக்கி ஒலியா நின்றது மணமுரசெனவுட்கொண்டு, யாம பூரண பொற்குடம தோரணம முதலாயினவற்றான் மனையை அலங்கரிப்போம் என மகிழ்வொடு கூறாநின்றல.

௨௬௭. ஐயுற்றுக் கலங்கல்—என்பது, மணமுரசு கேட்டவள மகிழ்வொடுநின்று மனையை அலங்கரியாநிற்ப, ‘மிகவும் களிப்பையுடைத்தாய நமது சிறந்த நகரின்கண் முழங்காநின்ற இப்பெரிய முரசும், யான எவற்கோ அறி கின்றிலேன்’ எனத் தலைமகன கலக்கமுற்றுக கூறாநின்றல.

௨௬௮. நிதிவரவு கூறாநின்றல்—என்பது, முரசொலி கேட்டு ஐயுற்றுக் கலங்காநின்ற தலைமகளுக்கு, ‘நமர்வேண் டுனபடியே அருங்கலங்கொடுத்த நினை வரைந்து கொள வாராக! யானை கடிந்தார், நமது கடைமுன் கொணர்ந்து இறுத்தார் குறைவிலலாத நிதி. இதனை நீ காண்பாயாக’ எனத் தோழி மகிழ்தரு மணத்தொடு நின்று நிதிவரவு கூறா நின்றல.

௨௬௯. மண முரசு கூறல்—என்பது, வரைபொருட பிரிந்து வந்த பின்னர் அருங்கலம் விடுத்தற்கு முன்றிற்கண் நின்று தலைமகனது முரசு முழங்கா நிற்பக்கண்டு மகிழ்வுறா நின்ற தோழி, நாம துயர்தீர நம இலலின்கட் புகுந்துநின்று யானை கடிந்தார முரசு முழங்காநினறது. இனி என்ன குறையுடையோம் என வரைவு தோன்ற நின்று, தலைமக னுக்கு மணமுரசு கூறாநின்றல.

௩௦௦. மகிழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, மணமுரசொலி கேட்ட தோழி, சிலமபன் தந்த பெறுதற்கரிய தழைகளை

வாடாமல வைத்து, அததழையே பற்றுக் கோடாக ஆற்றி யிருந்தான் எனத் தலைமகளைத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூறா நிற்பல.

௩௦௧. வழிபாடு கூறல்—என்பது, மணஞ் செயதின் னா மணமனை காணவந்த செவிலிகு, ‘காவலர் உடம்பும் உயிருமபோல ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாமையால் இவள கருதலுதக் கடவார். கமலந கலந்த தேனும சந்தன மரமும் போல இயைந்து இவள கற்புவழி நிற்பலையுடைய ரயே இவள வழியே நின்று ஒழுகாரின்றார்’ எனத் தோழி தலைமகன் தலைமகன் வழி யொழுகாரின்றமை கூறாநிற்பல.

௩௦௨. வாழ்க்கை நலங்கூறல்—என்பது, மணமனை கண்ட செவிலி, மகிழ்வோடு சென்று, ‘நின் மகளுடைய இல வாழ்க்கை நலத்திற்கு உவமை கூறில, நின்னுடைய இல வாழ்க்கை நலமலலது வேறு உவமையிலலை’ என நற்றாயக் குத் தலைமகனது வாழ்க்கைநலம் கூறாநிற்பல.

௩௦௩. காதல் கட்டுரைத்தல்—என்பது, ‘அவள இல வாழ்க்கை நலம் கிடக்க. அவன் அவண்மேல வைத்த காதலான் இவையேயன்றிப் பொறையாம என்று கருதி துத் லின்கண் இன்றியமையாத காப்பாகிய பொடடையும் அணி யான். இஃது அவன் காதல்’ எனத் தலைமகனது காதன் மிகுதி கூறாநிற்பல.

௩௦௪. கற்பறிவித்தல்—என்பது, தலைமகனது காதன்மிகுதி கூறின செவிலி, ‘அது கிடக்க. அவள அவனை யொழிய வேறொரு தெய்வத்தைத் தெய்வமாகக் கருதா னாதலான், அவன் தன்னை வணங்காத பகைவரைச் சென்று கிட்டித் திறைகொள்ளச் சென்றாலும், திறைகொண்டுவந்து

அவளது இலலததலலது ஆண்டுத தவகி யறியான். இஃது அவரது இயலபு' எனக்கூறி நீற்றாய்க்குத தலைமகளது கற்பறிவியாநிற்றல்.

௩௦௩. கறப்புப்பயப்புரைத்தல்—என்பது, கற்பறிவிதத செவிலி, 'அவள அவனை யொழிய வணங்காமையின் அவன ஊரும் களிறும் வினைவயிற் சென்றால், அவவினை முடித்துக் கொடுத்துவரது தன பந்தியிடத்தலலது ஆண்டுத் தவகாதாகலான, அவளது கற்பு, அநதிக்காலதது வட மீனையும் வெலலும்' என அவளது கற்புப் பயநதமை நற்றாய்க்குத கூறாநிற்றல்.

௩௦௪. மருவுதலுரைத்தல்—என்பது, கற்புரைத்த செவிலி, 'வேநதற்குற்றுழிப் பிரியினும் அவன் ஊருந் தேரும் வினைமுடித்துத தன்னிலையினலலது புறத்துத தவகாது. அவளும் அவனையொழிய மற்றோர் தெய்வமும் மனததானும் நினைநதறியான். இஃது இவர் காதல்' என அவவிருவர் காதலும் மருவுதல கூறாநிற்றல்.

௩௦௫. கலவியின்பங் கூறல்—என்பது, இருவா காதலும் மருவுதல கூறின செவிலி, 'இவவிருவருடைய காதலும் களிப்பும இன்பவெளளத்திடைபழுநதப் புகுகின்ற தோர் உயிர் ஓர் உடம்பால துய்த்தல ஆராமையான் இரண்டுடம்பைக் கொண்டு, அவவிற்பவெளளத்திடைக் கிடநது திளைத்ததனோடு ஒக்கும். அதுவனறி அவ்விற்பவெளளம் ஒரு காலதது வற்றுவதும் முற்றுவதும் செய்யாது' என நற்றாய்க்கு அவரது கலவியிற்பங் கூறாநிற்றல்.

௩௦௬. கல்விநலங்கூறல்—என்பது, வரைநது கொண்டபினனர் ஓதற்குப் பிரியலுறாநின்ற தலைமகன், தலை

மகளுக்குப் பிரிவுணர்த்து வானாக மிகவும் கூற்றார் கற்றோர் நன்மைக்கு எல்லையிலலாத தன்மையராவனாத தோழிக் குக கலவிரலம் கூற்றுகின்றவ.

௩௦௯. பிரிவு நினைவுரைத்தல்—என்பது, கலவிரலங் கேட்ட தோழி, அவள பிரிதற் குறிப்பறிந்து, 'மிகவும் கற்றோர் நன்மைக்கு எதிரிலலாத தன்மையராவா என்பதனை உட்கொண்டு, நின் மாபுறற புரவலா, அழற்கானத்தே போயக் கல்வியான மிககாரைக கிடடி அவரோடு உசாவித தீம் கலவி மிகுதி புலப்படுத்தப் பிரியாவின்னார்' எனத் தலைமகன் ஒதுதற்குப் பிரிவு நினைந்தமை தலைமகளுக்குக் கூற்றுகின்றவ.

௩௧௦. கலக்கங் கண்ணாரைத்தல்—என்பது, பிரிவு நினைவுரைப்பக் கேட்ட தலைமகனது கலக்கங் கண்ட தோழி, 'அன்பா சொற்பா விரும்பினர் எனன், அச்சொல இவள செவிக் கண் காயந்தலைவோலச சென்றெழுதிற்று. இனி மற்றுள்ள பிரிவை எங்கனம் ஆற்றுவன்' எனத் தன்னுள்ளே கூற்றுகின்றவ.

௩௧௧. வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தல்—என்பது, கலக்கங் கண்ணிராதத் தோழிகு, முன்னிலைப் புற மொழியாக 'நின்னிற் பிரியேன், பிரிவும் ஆற்றேன் என்று சொன்னவா தாமே பிரிவாராயின, இதற்கு நாம் சொல்லுவதென்னோ!' எனத் தலைமகனது வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தா கின்றவ.

௩௧௨. பிரிவுநிவித்தல்—என்பது, 'தருமநால விதியால நமா உலகத்தைப் பாதுகாப்பான் பிரியக் கருதாதினார்' எனத் தலைமகன் காவலுக்குப் பிரிவா கின்றமை தோழி தலைமகளுக்கு அறிவிப்பா கின்றவ.

௩௧௩. பிரிவுகேட்டிரங்கல்—என்பது, பிரிவறிவிதத தோழிக்கு, ‘முற்காலத்துக குரவர்களாம் பாதுகாக்கப்படும் நமமை வந்து யானே தெறப்புக, அதனை விலக்கி நம உயிர் தந்தவா, இன்று தமமலலதிலலாத இக்காலத்துத் தாம் நினைத்திருக்கின்றது இதுவோ? இது தமக்குத் தகுமோ?’ எனத் தலைமகனது பிரிவு கேட்டுத் தலைமகள் இரங்காநின்றல்.

௩௧௪. பிரிவு கூறல்—என்பது, ‘ஒருவரது உள்ள மிகுதியை ஒருவா தணித்தற்கரிதாகிய இருவேந்தர் தம்முட பகைதது உடன் மடியப் புகுதாரின்றார் எனக் கேட்டு அவ்விருவரையும் அடக்கவல்ல திறலுடையராத லீன், அவரைப் பகைதணித்தது அவர் தம்மில் ஒன்றுபட வேண்டி நின்னைப் பிரியக் கருதா நின்றார்’ எனத் தலைமகன் பகைதணிக்கப் பிரியலுறா நின்றமை தோழி தலைமக னுக்குக் கூறாநின்றல்.

௩௧௫. வருத்தந் தணித்தல்—என்பது, தலைமகனது பிரிவுகேட்டு உள்ளாளுடைநது தனிமையுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகளை, ‘நின்னைவிட்டு அவர் பிரியார் நீ நெருப்பையுற்ற வெண்ணெயும் நீரையுற்ற உப்புமபோல இவ்வாறு உருகித் தனிமையுற்று வருந்தாதொழி’ எனத் தோழி அவளது வருத்தந் தணியா நிறறல்.

௩௧௬. பிரிந்தமை கூறல்—என்பது, ‘தம்மைவந தடைநந் வேந்தனுக்குத் தாம் உதவி செய்வாராக, வெய்ய போரையுடைய பாசறைமேல நமர் சென்றார். இனி, அவ் வேந்தன் பகைவரா லிடப்பட்ட மதில என்று இடியுமோ!’ எனத் தலைமகன் வேந்தற்குற்றழிப் பிரிந்தமை தோழி தலைமகனுக்குக் கூறாநிறறல்.

௩௧௭. பிரிவாற்றுமை கார்மிசை வைத்தல்—என்பது, பிரிவுகேட்ட தலைம்கள, தனது வருத்தங்கண்டு காதலர் வினைவயிற்பிரிய நீ வருந்தினால் வினைமுடியுமா மென்றே என்ற தோழிக்கு, “யான் அவர் பிரிந்ததற்கு வருந்துகின்றேனவலேன். இக்கார்முகில சென்று அப்பாசறைக்கண்ணே தோன்றுமாயின், நமமை நினைந்து ஆற்றாராய், அவ்வினை முடிக்க மாட்டாரென்று அதற்கு வருந்துகின்றேன்” எனக் கார்மிசை வைத்துத் தனது வருத்தம கூறுகின்றல்.

௩௧௮. வாடுகை வுருந்தல்—என்பது உற்றுழிப் பிரிந்த தலைமகன் பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகைச் சேவல் தன் சிறகான் ஒடுகிகிப் பனியான்வரும மிக்க குளிரைப் பாதுகாக்கின்ற இரவின்கண் எனது போதரவு அவனுக்கு என்னாகொல்லோ எனத் தலைமகளது வடிவை நினைந்து வாளை நோக்கி வருந்தாநின்றல்.

௩௧௯. கூதிர்கண்டு கவறல்—என்பது, ‘விழாநின்ற பனியிடத்து எல்லாரும் நெருப்புத்திரளை மேவாநிற்ப மலேத்திரளை யேறித் துணையிலலாதாரைத் தேடிமபுயலினம் நமக்கேயன்றித் தமமை யடைந்தார்க்கு உதவி செயயச் சென்றார்க்கும் சென்று பொருந்துமோ? பொருந்துமாயின், நமமை நினைந்து ஆற்றாராய், அவ்வினை முடிக்க மாட்டார்’ எனத் தலைமகன் கூதிர்கண்டு கவலாநின்றல்.

௩௨௦. முன்பனிக்கு நொந்துரைத்தல்—என்பது, ‘மக்களே யன்றிப் புளனும் தம் பெடையைச் சிறகின் ஒடுக்கிப் பிள்ளைகளையும் தழுவி இனஞ்சூழ ஒருவாது, துயிலப் பெறுகின்ற இம் மயங்கிருட்கண், இடையறாது விழாநின்ற பனியிடைக் கிடந்து வாடித் துயர்வாயாக என்று என்னைப் பெற்றவனை நோவதல்லது யான் யாரை நோவேன்’ என முன்பனிககாற்றாது, தாயொடு நொந்து கூறுகின்றல்.

௩௨௧. பின்பனி நினைந்திரங்கல்—என்பது, 'இப்பெரிய பனி வையம் என்கும பரந்து துவலைகளைப் பரப்பிய வாறு, அவள பொறுக்கும் அளவன்று. அவளைச் சொல்லுகின்றதென்? எனக்கும் ஆற்றாதல அரிது' என்பது போதா, 'மிக்க தனிமையை யுடையார்க்கு இப்பனி, வான் சரத்தைத் தருமாசின், அதனோடு ஒக்கும்' எனத் தலைமகன் தலைமகனது துயரம் நினைந்து இரங்காநின்றல.

௩௨௨. இளவேனில் கண்டு இன்னலெய்தல்—என்பது, 'மேன்மேலும் நிறமபெற்று இருளாரின்ற இக்குயில்கள, மாமபொழிலைச் சுற்றும் வந்து பற்றின. இனி உயிர் வாழுமாறு ஒன்றும் கண்டிலேன்' எனத் தலைமகன இளவேனில கண்டு இன்னலெய்தா நின்றல.

௩௨௩ பருவங்காட்டி வற்புறுத்தல்—என்பது, தான் வருதற்குக் குறித்துப் போகிய கார்ப்பருவத்தினது வரவு கண்டு கலங்காரின்ற தலைமகனுக்கு, 'இக்கார் வந்து வானிடத்துப் பரந்தமையான், நமமைக் கலந்தவரது தோ இன்றாக னாயாக இங்கே வாரா நிற்பக காணப்படுவதே இனி உள்ளது' எனத் தோழி அபபருவந தன்னையே காட்டி அவளை வற்புறுத்தா நின்றல.

௩௨௪. பருவமன்றென்று கூறல்—என்பது, 'காரும வருதது. காந்தளும் மலராரின்றன. காதலர் வாராதிருநத தென்னோ?' என்று கலங்காரின்ற தலைமகனுக்கு, 'சிற்றம பலத்தின் கண்ணே குடமுழா முழங்க அதனை அறியாது காரெனறுகொண்டு இக்காநதண் மலர்நதன. நீ இதனைப் பருவமென்று கலங்காதொழி' எனத் தலைமகன் வரவு நீட்டித் தலால, தோழி அவள் கலக்கந்தீர்ப் பருவத்தைப் பருவமன்றென்று கூறாநின்றல்.

௩௨௫. மறுத்துக் கூறல்—என்பது, பருவமன்றென்ற தோழிக்கு 'காந்தளேயன்றி இதுவும் பொய்யோ' எனத் தோன்றியினது மலரைக் காட்டி, 'இது பருவமே' என்று அவளோடு தலைமகள் மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

௩௨௬. தோவரவு கூறல்—என்பது, மறுத்துக் கூறின தலைமகளுக்கு, 'கொண்டலகள் எட்டுத்திசைக் கண்ணும் வாரா நின்றமையின், இது பருவமே இனி உடன்ற மன்னர் தம்முட் பொருந்துதலான், நம்மைக் கலந்தவா தேர்நீம் இல்லின்கணின்று வந்து தோன்றும்' என்று அவள்கலக்கந்தீரத் தோழி தலைமகனது தேர்வரவு கூறாநின்றல்.

௩௨௭. வினேமுற்றி நினைதல்—என்பது, வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்த தலைமகன், வினேமுற்றிய பின்னர், கயலையும விலையும்கொண்டு மன் கோபமுங்காட்டி, 'ஒரு திரு முகம் வாராநின்றது. இனிக் கடிது போதும்' எனத் தேர்ப்பாகன கேட்பத் தலைமகனது முக நினைந்து கூறாநின்றல்.

௩௨௮. நிலைமை நினைந்து கூறல்—என்பது, வினேமுற்றிய பின்னர் அவள முகங்கண்டு வாராநின்றவன், புறக்களத் தனதுணையோடு துயின்று முன்றிறகண் வினையாடுவகண்டு, 'இது நமக்கு ஆரிதாயிற்றென்று என் நிலைமை நினைந்து ஆற்றகிலலாளாவள. நீ விரையத் தேரைச் செலுத்துவாயாக' எனத் தலைமகனது நிலைமை நினைந்து தேர்ப்பாகனுக்குக் கூறாநின்றல்.

௩௨௯. முகிலேயே கூறல்—என்பது, காரோட்டங்கண்ட பாகன் அதனோடு விரையத் தேரோட்டா நிற்பான், 'பிரிதலால், திருநதிய அழகெல்லாம் அழிந்து துன்புறாநின்றவனது சீரிய நகரின்கண், வாராநின்ற எனது தேரின்

முற்பட்டுச் சென்று இயங்காதொழியவேண்டும். இயங்கினும் அத்தமியான கேட்ப முழுகா தொழியவேண்டும், எனத் தலைமகன் முநதுற்றுச் செலலாரின்ற முகிலொடு கூறாநின்றல்.

௩௩௦. வரவேடுத்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகன் முகிலொடு வாசாநிற்பக் கண்ட தோழி 'வணங்குவாராக உடம்பட்டவர் கொடுத்த திறையையும் வணங்காது மாறு பட்டவர் அடையாளங்களையும் தமது தேருக்கு முன்னாகக் கொண்டு, வீரமுரசாரப்ப, ஆலியாரின்ற மாவிலோடும் வந்தணுகினா. இனி நமக்கு ஒரு குறையிலலை' எனத் தலைமகளுக்கு அவன் வர வெடுத்ததுக கூறாநின்றல்.

௩௩௧. மறவாமை கூறல்—என்பது, வினை முற்றி வந்து தலைமகளோடு பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகன் 'நீயிர் வினையிடத்தெமமை, மறந்தீரே' என்ற தோழிக்கு, 'யான் பாசறைக்கட டாழ்த்தவிடத்தும், கண்முத்திலங்க நின்று, இவன் என்னுடைய நெஞ்சை நீங்கிற்றிலன். ஆதலால், யான் மறக்குமா நென்னே.' எனத் தான் அவளை மறவாமை கூறாநின்றல்.

௩௩௨. வாட்டங் கூறல்—என்பது, பொருளவயிற் பிரியவொரு நின்ற தலைமகன், 'இருமையும் பொருளானே முற்றுப்பெறுமென்று யான் பொதுவகையாற் கூற, அக்குறிப்பறிந்து கண்பணிவர, இத்தன்மையளாய வாடினா. இனி என்னாற் பிரிவுரைத்தலரிது. நீ உணர்த்துமாற்றான் உணர்த்து' எனத் தோழிகுத் தலைமகனது வாட்டங் கூறாநின்றல்.

௩௩௩. பிரிவு நீனைவுரைத்தல்—என்பது, வாட்டங் கேட்ட தோழி, 'பொருளிலலாதார் இருமையின்கண் வரும்

இன்பமும் அறியார் என உட்கொண்டு, அருளு சுரம் போய்
மம் பொருளதேட நினைபாரின்றார்' எனத் தலைமகளுக்குத்
தலைமகனது பிரிவுநினைவுரையா நின்றல.

௩௩௪. ஆற்றுது பலம்பல்—என்பது, பிரிவு நினை
வுரைப்பக கேட்ட தலைமகன, 'இததோழியாகிய கொடிய
வன, இததன்மையை அறிந்திருந்தும், அனபா பிரிவர்
எனக் குவளைப்பூ எறிதற்கு வாளுறை கழித்தாற் போலக்
கூறினா. இதற்கு யான் கூறுவதுண்டோ!' என ஆற்றுது
புலமபாநின்றல.

௩௩௫. ஆற்றுமை கூறல்—என்பது, தலைமகனது
வருததங்கண்ட தோழி, 'காதலர் கானகத்தையுடைய சுரத்
தைப் போயப் பொருளதேட நினைபாரின்றார்' என்றுயான
சொல்லுமளவில, அவளது மாபும கண்ணும் பொன்னும்
முதநுந தாராரின்றன. இனி நீ சேடசென்று தேடும்
'பொருள யாதோ?' எனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவளது
பிரிவாற்றுமை கூறாநின்றல

௩௩௬. திண்பெயர்த்துரைத்தல்—என்பது, 'யான்
அவர்க்கு நினைது ஆற்றுமை கூறினேன் இனி அவர்நினை
வறியேன்' என்ற தோழிக்கு, 'தாம எனக்கு அருளைப்
புலப்படுத்திய சொற்கள அததனையும் மறந்தோ, காவலர்
திண்பெயற்குப் பொருளைத் தரத் தொடங்குகிறது!' எனப்
பிரிவுளளிப் பாலே நிலத்தனாகிய தலைமகனை மருதநிலத்த
னாக்கித் தலைமகன புலநது கூறாநின்றல.

௩௩௭. பொருத்தமறிந்துரைத்தல்—என்பது, திணை
பெயர்த்துக் கூறின தலைமகனுக்கு, 'யாம எல்லாம் சொன்
னேமாயினும் காதலர்க்கு நினைவு பொருண் மேலேயா யிருந்

தது. இனி யாம சொல்லுவதென்னோ? 'எனத் தோழி தலை மகனது பொருத்தமறிநது தான் அத்தற்கு நொநது கூறா நின்றல.

௩௩௮. பிரிந்தமை கூறல்—என்பது, பொதுவகையான் உணர்த்தினேமாயின், இனித தீயதுபிறகாண்கின்றோ மெனத் தலைமகன் உணர்த்தாது பிரியாநிற்ப, 'நின் முன்னின்று பிரிவுணர்த்தினால, நீ மேனியொளி வாடுவை என உட்கொண்டு, பொருண முடித்துக் கடிதின் மீள்வாராக, நாலவகைத் தானையோடு நம மன்னா வினையிற் சென்றா' எனத் தோழி, தலைமகளுக்குத் தலைமகன் பிரிந்தமை கூறா நின்றல.

௩௩௯. இரவுறு துயரத்திற் கிரங்கியுரைத்தல்—என்பது பிரிவுகேட்ட தலைமகனது ஆறறுமுகங் கண்ட தோழி, 'இவவுறுப்புக குறையோடு எவருக திரிநது இளைத்து அருக்கனது தேர்வருதல யாண்டையது? இவள ஆற்றுதல யாண்டையது?' என அவள இரவுறு துயரத்திற்குத் தான் இரகமுற்றுக் கூறாநின்றல.

௩௪௦ இகழ்ச்சி நினைந்தழில்—என்பது, தோழி இரக்கமுற்றுக கூறாநிற்ப, 'முறகாலத்து அவருலகின்மேலவைத்துணாததியவழி நீட்டித்துப் பிரிவாராயினும், இப்பொழுதைக்கிவர் பிரியார் என யான் அவா பிரிவிக்கழந்திருந்தேன். முன்னின்றுணர்த்தின இவள உயிர்பிரியாள என்று அவா உணர்த்துதலை இகழ்நது போனா. அததன்மையவாகிய இரண்டிகழ்ச்சியும் என்னை இத்தன்மைததாக அழிவியா நின்றன' எனத் தலைமகன இகழ்ச்சிநினைந்தழியா நின்றல.

௩௪௧. உருவு வெளிப்பட்டு நின்றல்—என்பது, தலைமகன இகழ்ச்சி நினைந்தழியாநிற்ப, தான் உணர்த்தாது

பிரிந்தமை உட்கொண்டு பொருளவலித்த நெஞ்சோடு செலவாநின்ற தலைமகன், 'காணூர் திசைதோறும் கயலையும், வில்லையும், சிவந்த கனியையும், மாபையுங் கொண்ட ஒரு பூங் கொடி தோன்றா நின்றது' எனத் தலைமகளது உருவை நினைந்து மேற்போகமாட்டாது மீளலுற்றுச் சுரத்திடை நிலவாநின்றல.

௩௪௨. நெஞ்சோடு நோதல்—என்பது, மீள நினைந்த தலைமகன், பின்னும பொருளமேற் செலவாநின்ற உள்ளத் தூய நின்ற மீளமாட்டாது, 'இவவிரண்டனுள் இப்பொழுது நீ ஏதுக்குப் போக முயலகின்றாய்?' எனத் தன் நெஞ்சோடு நொந்து கூறாநின்றல.

௩௪௩. நெஞ்சோடு புலத்தல்—என்பது, நெஞ்சோடு நொந்து கூறாநின்றவன், 'பேயிடத்துஞ் செய்தல அரிதாம் பிரிவை இவளிடத்தே எளிதாக்குவித்துச் சேய்ததாகிய இவளிடத்துப் போந்த நினது சிக்கனவுக்கஞ்சத்தக்கது' எனப் பின்னும அந்நெஞ்சோடு புலந்து கூறாநின்றல.

௩௪௪. நெஞ்சோடு மறுத்தல்—என்பது, நெஞ்சோடு புலந்து கூறிப் பின்னும் பொருண்மேற் செலவாநின்ற உள்ளத்தோடு தலைமகளை நினைந்து, இத்தன்மைத் தாகிய பொன்னேவிட்டு வேறு பொன் தேடியோ, எம்மை வாழச் செய்வது? இதற்கு யாம உடம்படேம், நாமே நடக்க' எனச் செலவுடம்படாது பொருளவலித்த நெஞ்சோடு மறுத்துக் கூறாநின்றல.

௩௪௫. நாளெண்ணி வருந்தல்—என்பது, தலைமகனது வரவு நீட்ட நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகளது வருத்தம் கண்ட தோழி, 'இவளை நோய் பொருந்தச் சென

றவர் சென்ற நாளை எண்ணுந் தன்மையால பலகால் இடுதலின் நிலனுங் குழிநது விரலுந் தேய்ந்தது' என அவன் சென்றநாள் எண்ணி வருந்தாநின்றல.

௩௪௬. ஏறுவரவுகண் டிரங்கியுரைத்தல்—என்பது, பொருண்முற்றி மீளலுற நின்ற தலைமகன், மாலைக்காலத்து நாகொடு வராரின்ற ஏறுவரவுகண்டு, 'இச்சிறந்த செக்கர் மாலை' அவள பொறுக்கும் அளவன்று' என இரங்கிக் கூற நிறறல.

௩௪௭. பருவங்கண்டிரங்கல்—என்பது, ஏறு¹ வரவுகண்டு இரக்கமுற்று வராரின்ற தலைமகன் 'இமமுகில்கள ஒன்றோடொன்று தமமில் விரவுதலால் பொழிகளதோறும் மயில்கள திரண்டு ஆடாரின்ற இக்கார்காலத்து அவள என்னை நினைந்தாற்றாளாகொலலோ?' என அபபருவங்கண் டிரங்காநின்றல.

௩௪௮. முகிலோடு கூறல்—என்பது, பருவங்கண்டு இரங்கி விரைவொடு வராரின்ற தலைமகன், 'இவ்விடத் தெல்லாம முற்பட்டாயினும் முதுபெண்டிர் திரண்டு அவள இன்னுமையை நீக்கற்கு இவ்வுறை கடவுட்குப் பூசனை செய்யாநிற்கும நீள நகரத்திற்கு என்னின் முற்படாதொழிவாயாக' என முநதுற்றுச் செவலாரின்ற முகிலொடு கூறநின்றல.

௩௪௯. தோவரவு கூறல்—என்பது, பொருளவயிற் பிரிந்த தலைமகன் முகிலொடுவநது புகாரின்ப, இமமுகில இவளது ஆவியை வெகுளாரின்ற காலத்து ஒரு தேர்வநது காத்தமையான் இனி வரக்கடவதனை வெவலுமாறிலலை' எனத் தோழி தலைமகனுக்குத் தேர்வரவு கூறநின்றல்.

௩௫௦. இளையரேதிர்கோடல்—என்பது, தோழி தலைமகட்குத் தேர்வரவு கூறாநிற்ப், ‘இந்நிலைமைககண், இவள ஆவி செலவதற்குமுன்னே, சூழூந் தொகுநிதியோடு அன்பர் தோவரது தோன்றிற்று. இனி ஊழின் வலியது வேறென்றும் இலலை’ எனப் பொருணமுடிதது வாராநின்ற தலைமகனைச் சென்று இளையா எதிர்கொள்ளாநின்றல.

௩௫௧. உண்மகீழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, பொருண்முடிதது இளைஞர் எதிர்கொள்ளவரது புதூந் தலைமகன், தலைமகளுடன் பள்ளியிடத்தனையிருநது, ‘இம்மானைப் பிரிநது பொருளதேட யான் வெயய சுரம சென்ற துன்பமெல்லாம் இவள மார்பம் எனனுறுப்புக்களிடை மூழ்க, இப்பூவணைமேல அணையா முன்னம் துவளவுற்றது’ எனத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூறாநின்றல.

௩௫௨. கண்டவர் கூறல்—என்பது, ‘தலைமகன் பரத்தையர் சேரிககட செலலாநிற்ப, அப்பரத்தையர் அவனை ஒருங்கெதிராகொண்டு சுற்றும் பற்றிப் போர செயயாநின்றமையின், இஃது இவனகாதலி மாட்டென்னும?’ என அவ்விடத்தக கண்டவர் தம்முட் கூறாநின்றல.

௩௫௩. பொறையுவந்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனைப் பரத்தையர் எதிர்கொண்டமை கேட்ட தலைமகளநெஞ்சுடைநது, புறத்து வெளிப்படாமற் பொறுத்தமை கண்டதோழி, ‘யான் இவவாராகவும் கலங்காது நின்ற பெரும் பொறையாட்டியை யான் இன்று பேசுவன என்!’ என்று அவளை உவந்து கூறாநின்றல.

௩௫௪. பொதுப்படக்கூறி வாடியுழங்கல்—என்பது, பொறையுவந்துரைத்த தோழிகு முன்னிலைப்புறமொழி.

யாக, 'தமது நலங்கவரக் கொடுத்து, வேறு துணை யின்மையின், தமதுதனையே தமக்குத் துணையாகக்கொண்டு கிடந்து என்னைப்போல உயிர்தேய்வார் இனி யாவரோ?' எனப் பொதுப்படப் பரததையர்க்கிரங்குவாள போன்று தலைமகனது கொடுமை நினைந்து வாடாநிற்பல்.

௩௩௩. கனவிழந் துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனது கொடுமைநினைந்து கிடந்து வாடாநின்ற தலைமகன் கனவிடைவந்து அவன் மார்புதரத் தான் அதனை நனவென்று மயங்கிப் புலந்து அவனோடு புணராதிழந்தமையைத் தோழிக்குச் சொல்லாநிற்பல்.

௩௩௪. விளக்கொடு வெறுத்தல்—என்பது, கனவிழந்தமை கூறி வருந்தாநின்ற தலைமகன் 'நீயாயினும் கலந்தவர்க்குப் பொய்முகங்காட்டிக் கரத்தல, பொருத்த மன்று என்றிலையே' என விளக்கொடு வெறுத்துக் கூறாநிற்பல்.

௩௩௫. வாரம்பகாந்து வாயின்மறுத்தல்—என்பது, விளக்கொடு வெறுத்து வருந்தாநின்ற தலைமகன், தலைமகன் பரததையிற் பிரிந்துவந்து வாயிற்கண் நிற்ப, 'வண்டோரனையா ஆடவர்; பூவோரனையா மகளிர்; ஆதலான், நாமும் அவன் தலையளி பெற்றபொழுது ஏற்றுக் கொளவதன்றோ நமக்குக் காரியம். நாம் அவனோடு புலக்கற்பாலே மலலேம்' என்று வாயில நேர்ந்ததாக்கு ஊரனது மாலையும் தோளும் அவவிடத்து வளைத்துவைத்து 'வேண்டினார் கொள்ள அமையும். யான் மன்னனைப் பரததையாகக் கூறுவரையாகக்கொடுத்தேன்' எனமறுத்துக் கூறாநிற்பல்.

௩௩௬. பள்ளியிடத் தூடல்—என்பது, வாயின் மறுத்த தலைமகன் ஆற்றாமையே வாயிலாகப் புகுப பள்ளியிடத்

தானாகிய தலைமகனோடு 'நின்னை இடைவிடாது ஸுகர்தற்கு முற்காலத்துத் தவததைச் செய்யாத தீவினையேனை நோவாது, இன்று இவ்வாறாகிய நின்னை நோவதென்னோ? அதுகிடக்க. நின் காதலிமார் புறமே கற்று நினக்குப் புதிதாகச் செபத அப புலலுதலை யாம செய்ய மாட்டேம. அதனால் எமமைத் தொடாதே. எம கலையை விடுவாயாக' எனக கலவி கருதிப் புலவாரிற்றல.

௩௩௯. செவ்வணிவிடுக்க வில்லோகூறல்--என்பது, இம் மார்பினைத் தாங்கித் தளராரின்ற மருங்குலையுடைய இவன் வருந்த, இவ்வாயத்தார முன்னே, அபபரத்தையர் மனைக்கண் இப்பேதை இக்குறியறிவிக்கச் செல்லாரின்ற இது நமக்கு மிகவுமஇளிவரவுடைத்து' எனச செவ்வணி விடுக்க விரையாரின்ற விலலோர் தமமுட் கூறாநின்றல.

௩௪௦. அயலறிவுரைத்தவ ளுழுக்கமெய்தல்--என்பது, இலலோர் செவ்வணி விடுக்க நினையா நிறப, 'அயலார்முன்னே இவளால இக்குறியறிநதவிடத்து ஒருததி நமக்குத்தர நாம் அவனை எயதுமபடியாயிற்று நமமுடைய பெண்தன்மை' என அயலறிவுரைத்துத் தலைமகன அழுக்கமுற்றுக் கூறாநின்றல.

௩௪௧. செவ்வணிகண்ட வாயிலவாகூறல்--என்பது, தலைமகளிடத்து நின்றொரு செவ்வணிசெலலக கண்டு, 'நம் ஊரற்கு உலகியலாறு உரைப்பான் வேண்டி செமமலரும் செமபடம செஞ்சாநதும் நமது திருவையுடைய மனையின் கண் வரது தோனறின' எனப பரததைவாயிலவர் தமமுண் மதித்துக் கூறாநின்றல.

௩௬௨. மனைபுகல்கண்ட வாயிலவர் கூறல்—என்பது, செவ்வணிகண்ட தலைமகன் பரததையிற் ததினின்றும் வந்த தடையின்றி மனைவயிற புகுநாறிநப, 'பண்டு இரவும பக லும வாயில பெறுது நின்றணங்கும இக காவலையுடைய கடையை இததுணைககாலததிற் கழிநது வாயிலின்றிப புகு தாநின்றான், மனைக்கடன பூண்டலான் இனிப புலநது அடங்காதார் ஒருவருமில்லை' எனத் தலைமகன் வாயிலவர் தம்முட கூறாநிறறல.

௩௬௩. முகமலாச்சி கூறல்—என்பது, பரததையிற் பிரிநத் தலைமகன் செவ்வணி கண்டு வந்தானென்று சொல லுமளவில தலைமகளது கண்கள சிவந்தன. அப்புவளி நோக்கத்தெதிர் காதலன் நோக்க, அச்சிவப்பு ஆறி முக மலர்ந்தமையை அவவிடத்துக் கண்டவர் தம்முட் கூறா நிற்றல.

௩௬௪. காலநிகழ் வுரைத்தல்—என்பது, பரததை யிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனது ஆற்றாமையைத் தலைமகள் நீங்காதிருப்ப, வண்டுது மலலிகைப் போதானும் ஆற்றா னையப் புகுதராரின்றான் 'இனி நீ புலக்கற் பாலையலலை' என உழைபர் கூறாநிற்றல.

௩௬௫. எய்தலேடுத்துரைத்தல்—என்பது, பரததை யிற் பிரிநது வந்த தலைமகன், பூப்பு நிகழ்ந்த கிழத்தியைப் புலவிதீர்த்து இன்புறப் பண்ணி எய்தலுற்று மகிழ்ந்த மையை அவவிடத்துள்ளார் எடுத்ததுக் கூறாநிற்றல.

௩௬௬. கல்வி கருதிப் புலத்தல்—என்பது, புலவி தீர்த்து இன்புறப் புணரப்பட்டு மயங்காரின்ற தலைமகள், பின்னும் ஒரு குறிப்பு வேறுபாடு கண்டு புலநது, இப்பள்ளி

சனக்கவன் செய்த தலையளியை நினைந்து, இவ்வாறருளும் அருள் ஒரு ஞான்று பிறர்க்குமாமென உட்கொண்டு பொருமிபழுது, பின்னுமவனோடு கலவி கருதிப் புலவா நின்றல.

௩௬௭. குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல்—என்பது, புலவி தீர்ந்து கலுழ்ந்து புணர்ந்து தானும் அவனுமேயாய்ப் பள்ளியிடத்தாளாகிய தலைமகள், பின்னும் ஒரு குறிப்பு வேறுபாடு கண்டு புலந்து, இப்பள்ளி பலரைப்பொறுது என்று இழிய, ‘இப்பொழுது இவள இவ்வாறு இழிதற்குக் கருதிய குறிப்பு என்னைகொலவோ?’ என உழையர் தம் முட் கூறாநின்றல.

௩௬௮. வாயிலவா வாழ்த்தல்—என்பது, ‘செவ்வணி விடுக்கப் பூப்பியற் செலவி கெடாமல மெலிவறிந்து இவளது பொலிவோடு வந்தமையான் இவன் மெய்யே தக்க வாய்மையன்’ எனத் தலைமகளை வாயிலவர் வாழ்த்தா நின்றல.

௩௬௯. புனல்வரவுரைத்தல்—என்பது, ‘தலைமக னூடன் மனைவியிற் றறகி இன்புறாநின்றவனது தோளகளைப் பரத்தையர் பொருநதி மகிழ்ப புதுப்புனல வந்து பரந்தது. இனிப் புனலாட்டினால் இவன் காதலி புலககுமபோலும்’ என வையத்தார் தமமுட் புனல்வரவு கூறாநின்றல.

௩௭௦. தேர்வரவு கண்டு மகிழ்ந்து கூறல்—என்பது, புனல்வரவு கேட்ட தலைமகன் புனலாட்டு விழவிற்குப் பரத்தையர் சேரிக்கட் செல்லாநிற்ப, ‘இவனைப் புணர்தற் குத்தக்க தவத்தினை முற்காலத்தே செய்தீர்கள். இனிச் சென்று இவனது தோளிணையைத் தோய்மின்’ எனத் தேர் வரவு கண்டு பரத்தையர் தமமுண் மகிழ்ந்து கூறாநின்றல.

௩௭௧. புனல்விளையாட்டிற்றம்முளுரைத்தல் — என்பது, தலைமகனுடன் புனலாடாநின்ற பரத்தையர் சேடிமார் ஆரமங்கையரைப் போலப் புனலாடா நின்ற அவ்வவரே என்று விளித்து 'நாமெலலாம் இத்தன்மையேமாக வானர மங்கையர் என்று சொல்லும் வண்ணம் மற்றொருத்திவந்து இவனைத் திரித்துக்கொள்ளக் கொடுத்துப் பின் வருந்தாது முன்னுறக் காப்போம்' எனத் தமமுட் கூறாநின்றல்.

௩௭௨. தன்னை வியந்துரைத்தல்—என்பது, சேடிமார் பின் வருந்தாது முன்னுறக் காப்பேமென்று தம்முட் கூறுவதனைக் கேட்டு, 'இவனை அமரப் புலலும் பரத்தையர் மாட்டி இவனருள செல்லாமல் விலக்கேனாயின், என் மாட்டி இவனைத் தந்து அழாநின்ற இவன் மனைக்கிழத்தி யாகின்றேன்' எனப் பரத்தைத் தலைவி தன்னை வியந்து கூறாநின்றல்.

௩௭௩. நகைத்துரைத்தல்—என்பது, பரத்தைத் தலைவி தன்னை வியந்து கூறினாளென்று கேட்ட தலைமகள், 'எங்கைச்சியார் தமக்கும ஒரு தங்கைச்சியார் தோன்றின பொழுதே தம் இறுமாப்பொழியத் தம்முடைய இளைமுலைகளினது இறுமாப்பும் ஒழியப் புகாநின்றன. இதனையறியாது தமமைத் தாம் வியக்கின்றதென்னோ!' எனப் பரத்தையை நோக்கி நகைத்துக் கூறாநின்றல்.

௩௭௪. நாணுதல் கண்டு மிகுத்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனைப் பரத்தையர்வசம் புனலாடவிட்டுச் சூடுவாரின் றிச் செப்பின்கணிட் டடைத்துத் தமிழே வைகும் பூப் போல்வான இஃது ஆவனுக்குத் தகாத பழியாமெனக் கருகி நாணி அதனை மறைத்திருந்தமை கண்ட தோழி

இவளது கற்பும் நலனும், நலன பகுதியையுடையனவா பிருந்தன' என அவள நலத்தை மிகுத்துக் கூறாநின்றல.

௩௭௫. பாணன் வரவுரைத்தல்—என்பது, நாணேதி தனியிருந்து வருந்தாநின்ற தலைமகளுக்கு இராப்பொழுதின கட் சென்று திசையைக் கடக்கும் வாவல இரைதேரும் காலம் அன்மையாற் பகற்பொழுதின்கண் உறையும் மரம் போலும் தமிழோமை யறியாது விறலியும் பாணனும் நம வேந்தற்குத் துயிலெழும் மங்கலம் பாட வருது நின்றார்' எனத் தோழி பாணன் வரவு கூறாநின்றல.

௩௭௬. தோழியிற்பழித்தல்—என்பது, பாணன் வரவுரைத்த தோழி, 'இவள வருந்த அயலாரிடத்து நல்கு தலால், எமமுடைய வளளவ இன்று தக்கிருந்திலன்' எனத் தலைமகளை யிற்பழித்துக் கூறாநின்றல.

௩௭௭. உழையறியிற்பழித்தல்—என்பது, தோழி தலைமகளை யிற்பழித்துக் கூறாநிற்பக் கேட்டு, 'தன் மாட்டு அன்புடை நெஞ்சத்தையுடைய இவள பேதுற இதற்குப் பிரியாமைபின் வயலூரன் வரம்பிலன்' என உழையா அவளை இயற்பழித்துக் கூறாநின்றல.

௩௭௮. இயற்பட மொழித்தல்—என்பது, தலைமகளை இயற்பழித்தவாககு, 'அன்று நம பொருட்டாக நம் புனத்தின் கண்ணே மாந்தழையேந்திவந்தார் இன்று என் நெஞ்சத்தின் கண்ணார். அதுகிடக்க. மறநது உறங்கினேனாயின் அமளியிடத்துவருது என் மார்பகத்தைப் பிரியாதார், இத் தன்மையாரை நீங்கள் கொடுமை' கூறுகின்றதென்றே?'' எனத் தலைமகள் அவளை இயற்பட மொழியாநின்றல.

௩௭௯. நினைந்துவியந்துரைத்தல்—என்பது, புனலாடப் பிரிந்து பரததையிடத் தொழுதாரின்ற தலைமகன், ‘யான் தன்னை நினையாது வேறென்றன்மேல உளளத்தைச் செலுத்தும் வழியும் தான் என்னை நினைந்து என உளளம புகாரின்றாள். அவ்வாறன்றி யான் தன்னை நினையுந் தோறும், பள்ளத்துப் புகும புனலபோல நிறுத்த நிலலாது என் மனத்தாளாகா நின்றாள். ஆதலாற் பிரிந்து ஈண்டிருத்தல மிகவும் அரிது’ எனத் தலைமகனை நினைந்து வியந்து கூறு நின்றல்.

௩௮௦. வாயில் பெறுது மகன்றிற நினைதல்—என்பது பரததையிற் பிரிந்து நினைவோடு வந்த தலைமகன் வாயிற்க ணின்று, ‘இத்தன்மையான் என்னை வந்து அணைகின் றிலன். யான் இனி வண்டிறையுந் கொங்கையை எவ்வாறு நண்ணுவது?’ என்று வாயில பெறுது மகன்றிறம் நினையா நின்றல்.

௩௮௧. வாயிற்கணின்று தோழிக்குரைத்தல்—என் பது, வாயிலபெறுது மகன்றிற நினையாரின்ற தலைமகன், நல்ல நாடாடு பொலியும் மகளிர் தங் கண்ணினையான் வந்த அச்சத்தால வந்த மயக்கத்தால உண்டாகிய வாட்டத்தை நீக்காத இவ்விரதம் யாதாம்?’ என வாயில வேண்டித் தோழிகுக்குக் கூறுநின்றல்.

௩௮௨. வாயில் வேண்டித் தோழி கூறல்—என்பது, வாயில வேண்டிய தலைமகனுக்கு, பண்டு நீர் வரும் வழி யிடை வரும் ஏதழும் இருளும் எண்ணுது கன்றையகன்ற ஈற்றுவை யொத்து எம்மாட்டு வருகிர். இன்று எம் பொருந் தாதார் தெருவே அன்று ஏம்மாட்டு ஊர்ந்து வந்த தோர்

மேல் ஏறிப் போகாநின்றீர்! இதுவன்றோ எம்மாட்டு தும தருள்!' எனத் தோழி அவன் செய்து கூறாநின்றல்.

௩௮௩. தோழி வாயில் வேண்டல்—என்பது, தலை மகளுக்கு அவன் செய்தது கூறிச் சென்று, 'அன்று நம் புனத்தின் கண்ணே வநது யானே கடிநத விருந்தினர், தாம் தம் பெருமையை நினையாது இன்று நம் வாயிற்கண் வநது, வேடகைப் பெருக்கம் தமமிடத்துச் சிறப்பின்று ஒன்றும் வாய்திறக்கின்றிலர். இஃதற்கு யாம் செய்யுமாறு என்னோ?' எனத் தலைமகளைத் தோழி வாயில வேண்டாநின்றல்.

௩௮௪. மனையவர் மகிழ்தல்—என்பது, தோழி வாயில வேண்டத் தலைமகள் துனிதத நோக்கங்கண்டு, ஓகை கொண்டு செல்லவேண்டிக் காதலன் வந்தானென்று சொல்லுமளவில் இவளுடைய காவியங் கண்கள கழுநீர்ச் செவ்வியை வெளவுதல கற்றன்' என மனையவர் தம்முண் மகிழ்நது கூறாநின்றல்.

௩௮௫. வாயின் மறுத்துரைத்தல்—என்பது, மனைய வர் துனிகண்டு மகிழாநிற்ப, 'இவனை நமக்குத் தந்தபின்னர் நம்முடைய ஆயத்தார் முன்னே நம் காதலர் இன்று நம் கலையைக் கண்டார். இதுவன்றோ நமமாட்டு அவர் அருள்' எனத் தோழிக்குத் தலைமகள் வாயின் மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

௩௮௬. பாணனோடு வெகுளுதல்—என்பது, தோழி க்கு வாயின் மறுத்த தலைமகள், 'நின்னிடத்து அவர் நீங் காத அருள பெரியரென்று நீ சொல்ல வேண்டுமோ? அது கிடக்க. கொற்சேரியில ஊசி விற்றுப் புலையா, எம் இலல த்து நின்னுடைய நல்ல நல்ல பொய்யைப் பொருந்தி

நிற்கலுற்றோ நீ போந்தது?’ என வாயிலவேண்டிய பாண்
னெடு வெகுண்டு கூறாநின்றல.

௩௮௭. பாணன் புலந்துரைத்தல்—என்பது, தலை
மகள வெகுண்டிரையா நிற்ப, ‘நின புருவம் நெரிய, வாய்
துடிப்ப என்னை எறிதற்குக் கல எடுக்கவேண்டா. நினது
கரியகண்களின் சிவப்பு ஆற்றுவாயாக. நீ வெகுளப்படுவ
தன்று. நினக்குப் பல்லாண்டு செலவதாக. யான் வேண்டிய
விடத்துப் போக நின் அடியை வலவகொளாளாரின்றேன்’
என வாயில பெறாமையிற் பாணன் புலந்து கூறாநின்றல.

௩௮௮. விருந்தோடு செல்லத் துணிந்தமை கூறல்—
என்பது, வாயில பெறாது பாணன் புலந்து நீங்காநிற்ப,
‘யாவர்க்கும் வாயில் நேராது வெகுண்டிரைத்தலால, தழல
வேலபோல மிளிர்ந்து முத்தம் பயக்கும் இவளுடைய கண்
கள் விருந்தொடு வந்தான் என்று சொல்லுமளவிற்ப பண்டை
நிறமாகிய கருங்குவளையது செவவி பரந்த; என்ன, மனைய
றக் கிழத்தியோ?’ என இலலோர் தமமுட கூறாநின்றல.

௩௮௯. ஊடல் தணிவித்தல்—என்பது, விருந்தேற
றுக்கொண்ட தலைமகளுழைச்சென்று, ‘நமமுடைய தோன்
றலைத தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு வந்து தோன்றுத
லான், நினதுளத்துக் கவற்சியை ஒழிந்து இனி நம அரசற்
குக் குற்றேவல செய்வாயாக’ எனத் தோழி ஊடல் தணி
வியா நின்றல்.

௩௯௦. அணைந்தவழி யூடல்—என்பது, தோழியால
ஊடல தணிவிக்கப்பட்டுப் பள்ளியிடத்தாளாகிய தலை
மகள, ‘நீ செய்கின்ற இதனை அறியின் நின்காதலிமார் நின்னை
வெகுளவர். அதுகிடக்க. யாம் மேனி முழுதும் சிறுவன,

லுண்டாக்கப்பட்ட பால புலப்பபிம் தன்மையை உடையேம். அகன்மேல யாழும் நீ செய்கின்ற இக களளத்தை விரும் பேம. அதனால் எம் காலேத தொடாதொழி. எம கையை விடுவாயாக் எனத் தலைமகன் தன்னை அணைந்தவழி ஊடா கிற்றல்.

ஈகூக. புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலத்தல்—என்பது, அணைந்தவழி ஊடாநின்ற தலைமகள் ஊடல தீரா நின்ற தலைமகனோடு 'இவர் செய்த பிழையெல்லாம் பொறுக் கலாம். பலருமறிய ஒருக்கியைப் புனலாட்டுவித்து அது செய்யாதார்போல என் மனையின்கண் இவர் வந்தது நிற் கின்ற இது எனக்குப் பொறுத்தலரிது' எனத் தணிக் கத் தணியாது பாததையைப் புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலவா கிற்றல்.

ஈகூஉ. கலவிகருதிப் புலத்தல்—என்பது, புனலாட்டு வித்தமை கூறிப் புலவாநின்ற தலைமகள், ஊடல தீர்க்க னுதலும் தோளும் முதலாயினவற்றைத் தைவந்து வருடித் தலையளி செயயாநின்ற தலைமகனோடு, 'எமமுடைய சிறிய இலவின்கண் வந்தது அன்று நீயிர செய்த தலையளி எககட்கு அன்று வேண்டுதுமாயினும், இன்று உமது திருவருள எககட்கு நீயிர வந்த இத்துணை அமையும். வேறு நீயிர தலையளிசெய்யவேண்டுவதில்லை' எனக் கலவி கருதிப் புலவா கிற்றல்.

ஈகூங. மிகுத்துரைத்துடல்—என்பது, கலவி கரு திப் புலவாநின்ற தலைமகள் புணர்தலுறாநின்ற தலைம னுடன் நீர் விழுமிய நாட்டு விழுமிய நலனார் விழுமிய குடி யில உளளீர். எம்போல்வாரிடத்து இவ்வாறு புணர்தல்

விரும்புதல் துமக்கு விழுமியவலவ' என மிகுத்துரைத் தூடா நின்றல்.

௩௯௪. ஊடனீடி வாடியுரைத்தல்—என்பது, தணிக் கத தணியாது மிகுததுரைத்துத் தலைமகள் மேன்மேலும் ஊடாநிற்ப, 'அன்று அமமலையிடததுத தன்னையெயது தற்கோர் உபாயமின்றி வருநதாநிற்ப, யானுய்யும் வண்ணம தன் இணைமலாக் கண்ணினது இனிய நோக்கத்தைத் தந தருளி என்னைத் தன்வயமாக்கிய நம பெண்ணமுதம அது வன்று. இது நமமை வருத்துவதோர் மாயமாம்' எனத் தன் நெஞ்சிற்குச்சொலலி ஊடனீடத தலைமகன் வாடா நின்றல.

௩௯௫. துனியொழிந்துரைத்தல்—என்பது, ஊடல நீடலால, தலைமகனது ஆற்றா வாயில்கண்ட தலைமகள் 'அன்று நம் குன்றிடதது மிக்க இருளின்கண்ணே அரி திரண்டு யானேவேட்டரு செய்யும் அதரகததுத் தமது வேலே துணையாக வந்து இயலபைப் பொருநதிய அன்பை நமக்குத் தநதவர்க்கு இன்று நாம் உடமபடாது நிற்கும் இந நிலைமை என்னும்?' எனத் துனியொழிந்து அவனோடு புணர்ச்சிக் குடன்படாநின்றல.

௩௯௬. புதல்வன்மேல் வைத்துப் புலவீர்தல்—என் பது, துனியொழித்துக் கூடிப் பிரிநதவழிப் பின்னும பரத் தைமாட்டுப் பிரிநதான் என்று கேட்டுப் புலநது வாயின் மறுக்க, வாயிற்கணின்று வினையாடாநின்ற புதலவனை எடுத் தணைத்துத் தமபலமிட்டு முததங்கொடுத்து அது வாயி லாகக்கொண்டு தலைமகன் செலலாநிற்ப, அவன் வாயிற் றம் பலந தன் மெய்யிற்படுதலான், 'எலலார்க்கும் பொதுவாகிய த மபலத்தைக் கொண்டுவநதோ நீ எம்மைக் கொண்டாடு

வது! அது கிடக்க. இதனை நினக்குத் தந்தவாறு சொல்லுவாயாக' எனப் புதல்வன்மேலவைத்துத் தலைமகள் புலவி தீராரிற்றல.

ஈகௌ. கலவியிடத்தூடல்—என்பது, புதல்வனை வாயிலாகப் புக்குப் புலவிதீர்த்ததுப் புணர்தலுரூபிற்ற தலைமகளைத் தலைமகள் ஒரு காரணத்தால் வெகுண்டு, அவன் மார்க்கத்துதைப்ப, அவ்வெகுடலதீரவேண்டி அவன் அவள் காலேத் தன்மேலேமல ஏற்றுகுகொள்ள, அது குறையாக அவள் புலந்து அழா நின்றமையை அவ்விடத்து உழையர் தமமுட் கூறாரிற்றல.

ஈகா. முன்னிகழ்வுரைத் தூடரீர்த்தல்—என்பது, கலவியிடத் தூடாரின்ற தலைமகளுக்கு, 'யாம் கொடிய நெறியைச் சென்று சிறிய ஊரினகண் மரையதட பள்ளியின் இச் செறிந்த மெல்லிய மாபகம் என் மார்பிடை வந்து அடர்க்கத் தங்கிய சிறிய துயிற்கு மாறுகண்டிலம். அதனை நீ உள்ளியும் அறிதியோ' என முன்னிகழ்வுரைத்துத் தலைமகன் அவளை ஊடல தீராரிற்றல.

ஈகா. பரத்தையைக் கண்டமைகூறிப் புலத்தல்—என்பது, முன்னிகழ்வுரைத்து ஊடலதீர்த்தது இன்புறப் புணரப்பட்ட தலைமகள் 'பிறாக்கும் நீ இவ்வாறு இன்பஞ் செய்தி' என்றுகூற 'நின்னையொழிய, யான் வேறொருத்தியையும் அறியேன்' என்ற தலைமகனுக்கு, 'நின்பரத்தை போகாரின்றவள நம் வாயிற்கணின்று தேருருட்டி விளையாடாரின்ற புதல்வனைக் கண்டு, நின்மகனென்று ஐயுற்றுத் தழுவ, "நீ ஐயுறவேண்டா. அவன் உன்மகன். உறவுமெய்ராகிய உறவே. ஈதும் உனதிலலமே. ஈண்டுவருவாயாக'

என்று யான் கூற, அதுகேட்டுத் தான் நாணிப்போயினான். யான் அவனை அறியேனாக நீ மாயநகூறவேண்டிவதிவலை எனத் தான் பரத்தையைக் கண்டமை கூறிப் பின்னும் அவனோடு புலவாரிற்றல.

சுரு. ஊதியமெடுத்துரைத் தூடல் தீர்த்தல்—என்பது, பரத்தையைக் கண்டமைகூறிப் புலநது வேறுபட்ட தலைமகளுக்கு, 'இத்தன்மையைய யாவர்க்கும் ஊதியமாகலின் அன்பானன்றி அருளாற் பரத்தையர்க்குந் தலையளிசெய்ய வேண்டிமன்றே? புறப்பெண்டிரைப்போல யாம் அவனோடு புலக்கற்பாலே மலலேம. அவன் வருமபொழுது எதிர்தொழுதும், போம்பொழுது புறந்தொழுதும், புதலவனைப் பயந்திருக்கையன்றோ நமக்குக் கடனாவது' எனத் தோழி தலைமகனது ஊதிய மெடுத்துரைத்து அவனை ஊடலதீர்த்து அவனோடு பொருந்தப் பண்ணாரிற்றல.

செய்யுண் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள்	பககம்.	செய்யுள்	பககம்.
அகலிடந்தா	... கரு	ஆனந்தமா	. ருக்
அகல்கின்ற	.. ரு	ஆனந்தவெ	... க0க
அகிலின் புகை	... ரு௭	இங்கயலென்	.. ௭0
அககின்ற	. ௨ரு	இயன்மன்னு	... க௨க
அககுமரவு	... ரு௭	இரதமுடை	.. ௨0
அஞ்சார்	.. க௨ரு	இரவணையு	. ககக
அடற்களி	.. கூஅ	இருங்களி	... கக
அடிச்சந்த	... ௨அ	இருநதுதி	... கூக
அணியுமமிழ்து	.. ரு	இளையாளிவளை	.. கூ௭
அந்தியின்வாய்	.. ரு௭	இறவரை	... அக
அபபுற்ற	... ககஅ	இறுமாப பொழியும்	.. க௨ரு
அயர்ந்தும்	. கூரு	இன்னறவார்	.. ருக்
அரமங்கைய	.. க௨ரு	ஈசற்கியான	... ருஅ
அருந்தும்	.. கூக	ஈண்டொல்ல	. ௭ரு
அருந்தேதாழிந்தன	... க0அ	ஈவிளையாட	... ச௭
அலராயிரம	. கூக	உடுததணி	.. கக௭
அமுந்தேன்	.. ரு௭	உடைமணி	க௨௭
அளவியை	.. ரு	உணார்தார்க	ச
அளரிடள	.. சரு	உயிரொன்று	. ௭
அளியமன்னும்	.. ௨ரு	உருகுதலை	.. ரு௭
அறுகாளிறை	. சச	உருபபினயனன	. சஅ
அற்படு	... ககச	உளமாமவகை	க
அன்பணை	.. ௭ரு	உள்ளபபடுவன	ருக
அன்புடை	. க௨ச	உள்ளமுருகி	. சரு
ஆண்டிலெடு	... அரு	உறுங்கண	ருச
ஆரத்தழை	... ருரு	ஊரவாயொழிவாய்	. ௨க
ஆசம்பரந்து	.. கூ௨	எயிற்குல	. கரு
ஆலத்தின	.. க0	எலும்பால	... கூஅ
ஆவாவிரு	.. ௨க	எழில்வாயின	.. ருச
ஆவியன்னாய்	... கச	எழுங்குலை	அச
ஆழமன்னேன	. ௨௨	எளிதன்றி	கஅ
ஆழிதிருத்தும்	.. ருரு	என்கடை	. கூஅ
ஆழியொன	.. கக௨	என்னறி	கஅ
ஆளரிக்கும்	... ௭க	ஏர்ப்பின்னை	கக
ஆறார்	. கரு0		

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
ஏழுடையான்	.. ௪	காய்சின	.. ௨௭
ஏறுபழி	.. ௪௦	காரணி	.. ௧௩௧
ஏனற்பசங்	.. ௫௫	கார்த்தாங்கந்	... ௬௩
ஐபுறவாய்	.. ௧௩௧	காவிநின்	... ௧௩
ஓராகமிரண்	... ௬௭	கானமா குன்றர்	.. ௬௧
ஒருங்கட	.. ௨௦	குடிக்கலர்	.. ௧௬
ஒங்குமொரு	.. ௫௫	குயிலிதன்	.. ௪௪
கடந்தொழும்	.. ௮௫	குயிலை	... ௧௧
கணியார்	.. ௫௦	குராபயில்	... ௧௨௦
கண்கடமமாற்	.. ௭௫	குருகாண	.. ௧௬
கண்ணுழையாது	.. ௧௧௪	குவவின	.. ௩௮
கதிர் ததநகை	.. ௧௩௦	குவளைக்களத்	.. ௧௨
கடபஞ்சிவந்த	.. ௭௨	குவளைக்கருங்கட்	.. ௧௧
கயலுளவே	.. ௧௩	குறப்பாவை	... ௭௦
கயலவந்த	... ௧௨௫	குறைவிற்குங்	... ௮௧
கருங்கண்	.. ௧௧	குன்றங்கி	.. ௧௦
கருங்கழி	.. ௬௪	கூடாரரணைரி	... ௫௬
கருங்குவளை	.. ௧௦௧	கூடபலங்	... ௫
கருந்தினை	... ௧௩	கூளிநிரை	.. ௫௩
கருப்பின	.. ௧௦௬	கூற்றாயின	.. ௧௨௬
கலராயினர்	.. ௮௬	கேழேவரை	.. ௧௦
கலைக்கீழகல்	.. ௨௧	கொடித்தேர்	.. ௭௪
கவலங்கொள்	... ௧௨௮	கொடுங்கால்	... ௧௨
கழிகட்டலை	.. ௮௫	கொல்லாண்	.. ௧௨௭
கழிசின்ற	.. ௨௮	கொழுந்தாரகை	.. ௪௪
கழைகாண்டலுஞ்	.. ௩௧	கொன்னுனை	... ௭௮
களிறுற்ற	... ௮௫	கோங்கிற்	.. ௬
களளினமார்த	.. ௬௭	கோம்பிக்	.. ௧
கற்பாமதிற்	... ௧௦௨	கோலத்தனிக்	.. ௧௬
கற்றிலகண்	... ௩௫	கோலித்திகழ்	... ௧௦௫
கனலார்	.. ௧௨௩	சங்கந்தரு	.. ௩௧
கனைகடற்செய்த	... ௪௧	சிறதாமணி	.. ௫
காகத்திரு	.. ௨௬	சிலம்பணி	.. ௧௧
காமரை	.. ௩௬	சிலைமலி	... ௧௩௦
காமபிணையாற்	.. ௧௪	சிவந்தபொன்	... ௧௨௦
காயமு மாவியு	.. ௭௧		

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
சிலையொன்று	.. ௩௬	சொற்பாலமு	... ௪
சிறப்பிற்றிகழ்	.. ௧௦௮	சேர்த்துன்	... ௩௬
சிறாகவண்	.. ௮௪	தணியுறப	... ௧௧௬
சிறுகட்	... ௧௦௩	தலைபபடு	... ௧௦
சிறுவாளுகிர	. ௧௧௧	தவளுசெய்	.. ௧௧௬
சிறைவான	... ௮	தவளத்த	... ௩௬
சிற்பநதிகழ்	.. ௧௦௦	தழங்குமரு	.. ௪௩
சீரளவில்லா	... ௧௦௧	தழுவின் கையிறை	. ௭௭
சீரியலாவி	.. ௬௬	தள்ளரிமணி	.. ௪௩
சீனங்குற்ற	... ௬௪	திரதிவர்	... ௧௩
சுத்தியபொக	. ௮௧	தாதேய	... ௩௦
சுருடரு	௧௧௧	தாமேதமக்	.. ௭௭
சுரும்பிவர்	... ௮௩	தாயிற்சிறநதன்று	... ௭௦
சுரும்புறு	... ௧௧௮	தாருறு	... ௬௦
சுரும்புறுநீலங்	... ௩௭	தாரெனன	... ௨௦
சுழியாவரு	. ௮௭	தாழ்செய	... ௧௬
சுற்றமபல	... ௧௧௪	திக்கினில	... ௧௨௪
சுற்றினவீழ்	... ௧௦௬	திருநதேனு	... ௧௨௬
சுற்றுஞ் சடை	... ௪௭	திருமாலறி	... ௧௦௮
சூளாமணி	... ௧௭	திருவளா	... ௨
சூன்முதிர	.. ௧௨௨	தினவளங்	... ௪௨
சூசுதார	... ௧௨௮	திமேவிய	... ௧௧௩
செநநிற	.. ௨௩	திந்கம்பழங்	... ௩௬
செம்மலராயிரந	... ௩௩	தெண்ணீரணி	... ௧௧௪
செய்குன்று	. ௭௬	தெய்வம	... ௧௦௦
செய்மமுக	... ௧௧௮	தெவ்வரை	.. ௪௦
செவ்வாய	.. ௧௨௧	தெளிதரற்கா	... ௧௦௭
செழுங்கார	... ௩௪	தெளிவளா	... ௬
செழுநீரமதி	... ௪௪	தெள்வன்	... ௮௦
செழுமிய	... ௧௨௬	தெள்ளமபு	... ௧௨௩
சென்றார	... ௬௩	தென்மாததிசை	.. ௧௧௨
சேணிற	... ௬	தேமாம்பொழில்	... ௮௭
சேணுந் திகழ்	... ௧௧௨	தேமென்கிளவி	... ௩௩
சேயேயென	... ௧௨௨	தேவரிற்	.. ௬
சேறன்றிக	... ௧௨௮	தேவாசுர	... ௧௧௮

செய்யுண்	பக்கம்.	செய்யுண்	பக்கம்.
தேவியங்க	... ௧௨௬	பரிவுசெய்	... ௩௦
தேன்வண்டு	.. ௧௨௩	பருங்கண்	.. ௨௩
தேன்றிக்கிலங்	... ௧௦௭	பலவிலளுக	... ௨௧
தொண்டின	... ௧௦௦	பறந்திருந் தும்பா	.. ௭௩
தொத்தின்	... ௪௩	பற்றென்றிலார்	.. ௬௦
தோலாக்கரி	... ௩௬	பணிச்சந்திர	... ௭௨
நடனம்	... ௨௮	பணித்துண்டஞ்	.. ௪௬
நந்தீவா	... ௩௬	பனைவளா	... ௩௪
நரல்வேயின	... ௪௨	பாசத்தனை	.. ௪௦
நல்லாய்	... ௬௦	பாணிகா	... ௬௨
நல்வினை	.. ௧௦	பாபபணியோன்	... ௬௮
நறமனை	... ௩௩	பாயும்விடையான்	.. ௩
நறைக்கண்	.. ௮௬	பாயும்விடையோன்	.. ௮௧
நற்பகற்சோமன்	... ௩௮	பாலொத்த	... ௮௦
நாகந்தொழ	... ௩௮	பாவியை	... ௧௧௩
நாய்வயினு	... ௧௧௩	புணையுங்கலையும்	... ௭௦
நிருத்தம்	... ௨௨	பிரசந்திகழு	... ௬௧
நில்லாவனை	... ௬௩	பிரியாமை	... ௧௦௨
நிழற்றலை	.. ௭௧	பிரியாரென	... ௧௧௨
நினைவித்து	... ௪௬	பிழைகொண்	... ௨௩
நின்னுடை	... ௧௧	புகழுடபழியும்	... ௬௨
நீகண்டனை	.. ௩௦	புணாபபோன்	... ௭
நீங்கரும	... ௧௭	புயலன்றலாசடை	... ௮௦
நெருப்புறு	௧௦௪	புயலோங்	... ௧௦௮
நெய்தத்தாய	... ௧௪	புயல்வள	.. ௪௨
பகலோன்	... ௬௪	புரங்கடந்தான்	... ௩௧
பகன்றாமரை	... ௬௨	புரமன்	... ௧௦௬
படமாசுனை	... ௪௩	புலவித்தி	... ௧௨௧
படையார	... ௪௭	புலங்கணவேளை	... ௬௧
பணங்களுஞ்	... ௭௬	புலங்கயிலாயப	... ௮௨
பணந்தாழ்	... ௧௨	புலங்கனையா	... ௮
பணிவார	... ௧௦௬	புலங்குவளை	... ௧௧௬
பண்டாலியலும்	... ௩௭	புண்பதென்	... ௧௦௭
பார்ப்பயன்	... ௮௪	புரண்பொற்	... ௬௭
		பெற்றே னெடுங்	... ௭௮

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
பேணத்திருத்திய	... ௭௩	மா துற்ற	... ௫௯
பேதைப் பருவம்	... ௮௦	மாவைவந	... ௬௯
பைந்நாணரவன்	... ௨௯	மாற்றேனென	... ௫௨
பைவா யாவரை	... ௫௮	மிகைதணித	... ௧௦௪
பைவாயரவு	.. ௫௮	மின்போல்	... ௭௫
பொட்டணி	... ௧௦௦	மின்றங்கிடை	... ௭௫
பொதுவினிற்	.. ௫௦	மின்றுன்னிய	... ௧௨௯
பொய்யுடை	.. ௧௭	மின்றொத்திடு	.. ௮௨
பொருப்பர்க்	... ௪௯	மின்னங்கலஞ்	... ௫௯
பொருளா	... ௨௭	மீண்டாரென	... ௮௨
பொழிவிடை	.. ௧௩	மீளவது	.. ௮௨
பொன்னணி	... ௧௧௩	முறுவலக்	... ௭௭
பொன்னனை	... ௪௪	முனிதருமன்னை	... ௩௫
பொன்னா	... ௩௨	முனிவரு	... ௧௧௦
பொன்னிவ	... ௧௦௫	முன்னுங்கடுவிட	... ௭௯
பொன்னு மணியும்	... ௬௪	முன்னுமொருவர்	... ௫௫
போதுகுலா	... ௧௦௫	முன்னேனருண்	... ௭௪
போதோ	... ௨	முன்னேன்	.. ௭௨
மடுக்கோ	... ௨௩	முன்றகர்த்	... ௩௩
மணியக கணியும்	... ௬௭	முப்பானினை	.. ௧௦௩
மதுமலர்ச	.. ௯௨	முவர்நின்றே	... ௧௧௧
மத்தகஞ்	... ௩௮	முவறழீஇ	... ௬௪
மத்தககரி	... ௧௨௭	மெய்யே	... ௨௪
மயிலென்ப	... ௭௬	மெல்லியல்	.. ௬௯
மயின்மன்னு	... ௧௧௫	மேவியந	... ௩௨
மருந்துநம்	... ௫௨	மைகொண்ட	.. ௧௨௭
மலரைப	... ௧௨௧	மைதயங்கு	... ௬௯
மலவன்	... ௫௪	மைத்தழை	... ௩௬
மற்பாய்	.. ௭௧	மையார்	... ௮௭
மனக்களி	... ௬௬	மைவார்	.. ௨௪
மன்செய்த	... ௯௨	மொய்யென்	... ௯௨
மன்னவன்	.. ௧௦௧	மோட்டங்	... ௫௪
மன்னுநதிரு	... ௪௬	யாயுநதெறு	... ௯௫
மாட்டஞ்செய்	... ௪௫	யாழாரமொழி	... ௩௪
மாட்டியன்	... ௬௪	யாழியன்	... ௭௮
மாதிடங்கொண்	... ௪௮		

செய்யுண்	பககம்.	செய்யுண்	பககம்.
யாழின்	.. ககடு	விசம்புற்ற	... கூஅ
யாழுமெழுதி	... உஅ	விடலையுற்ற	... எச
உ'டிக்கணிலை	.. கட	விண்ணிறந்தார்	.. கூஅ
வடிவார்	... சஅ	விண்ணுக்குமேல்	... டுக
வடுத்தன்	... அக	விண்ணுஞ்	... அடு
வடுத்தான்	.. எஎ	விண்ணே	.. உஎ
வண்டலுற்றே	... கூக	விண்டலை	.. கூ0
வந்தாய்	.. கூஉ	விதியுடை	... கூக
வந்தான	... கட0	வியந்தலை	.. கடக
வரிசேர்	.. கூ0	விலங்கலை	... கட
வருங்குன்ற	... கூ	விலலிகை	.. கடக
வருட்டிற்	... கூ0	விலலைப	.. கடஉ
வருவன	.. கூக	விழியாற்	... கட
வரையன	.. டுக	விறவியும்	... கடச
வல்சியினெ	... அஅ	வினனிற் வாணுதல்	... உக
வழியுமது	.. சஎ	வீதலுற்றார்	... கடஉ
வழுவாவியல்	.. சக	வெதுரோய	.. அக
வளருங்கறி	.. கூடு	வென்றவா	... கூக
வளைபயில்	... ச	வேயாது	... கடக
வறியாரிரு	... கட0	வேயின தோளி	... எக
வாரிக்களிற்	... அஅ	வேயினமெ	... கூக
வாழுடபடி	... கடக	வேய்தரத	... சக
வானக்கடி	... கடக	வேலனபு	... கூடு
வானுழை	.. சக	வைடமலர்	... எஅ
வான்றோய	... அக	வைவந்த	... எக
விசம்பினுக	... டுக		

